SWEDISH MUSICAL
LEVANDE
MUSIKARV
HERITAGE

JOACHIM NICOLAS EGGERT

1779-1813

Sextett

för klarinett, horn (alt. bassetthorn), violin, altviolin, violoncell och kontrabas

Sextet

for clarinet, horn (alt. basset horn), violin, viola, cello and double bass

Op. 6

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Andreas Edlund

Levande musikarv och Kungl. Musikaliska Akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska Akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska Akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Edward Klingspor

Levande musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska Akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1603/Edition no 1603
2020
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
979-0-66166-379-9

Levande musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska Akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Riksantikvarieämbetet och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Sextette

1

Joachim Nicolas Eggert
(1779–1813)

Adagio

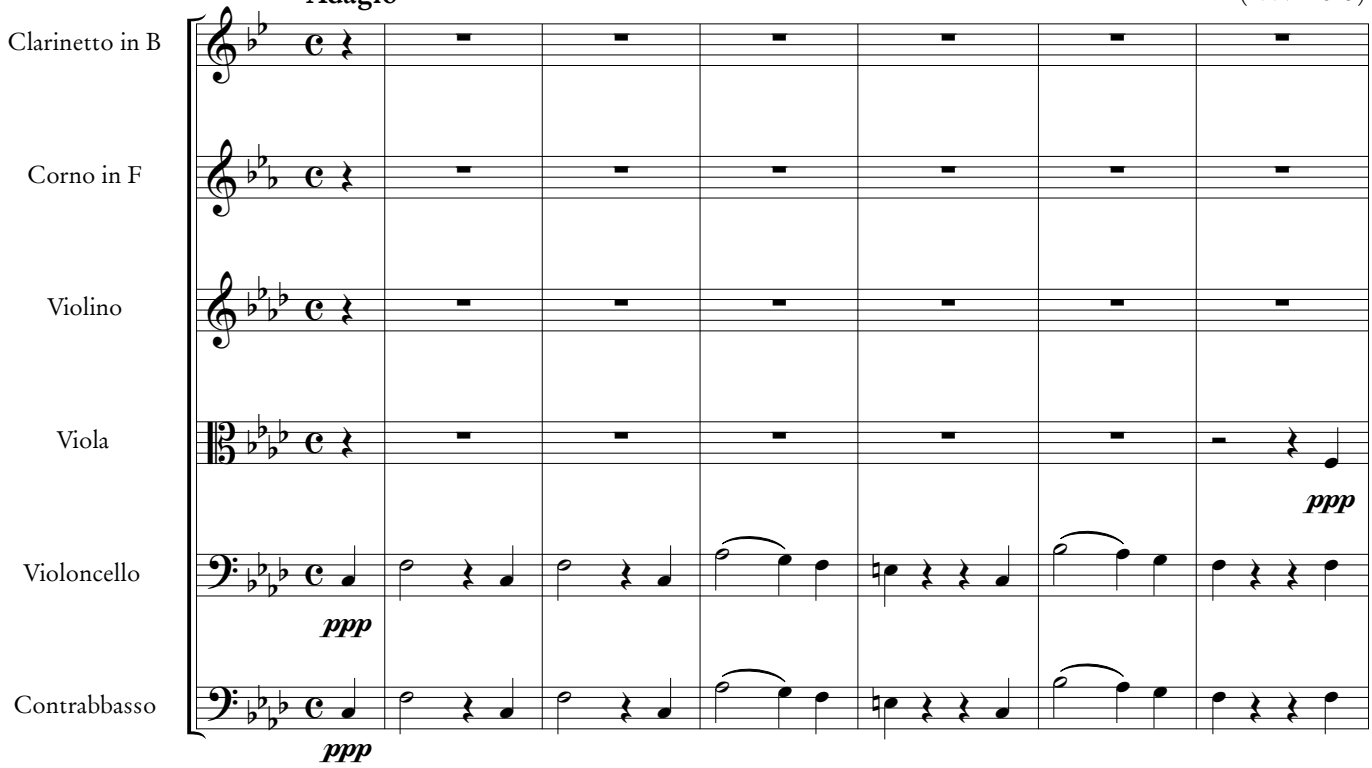

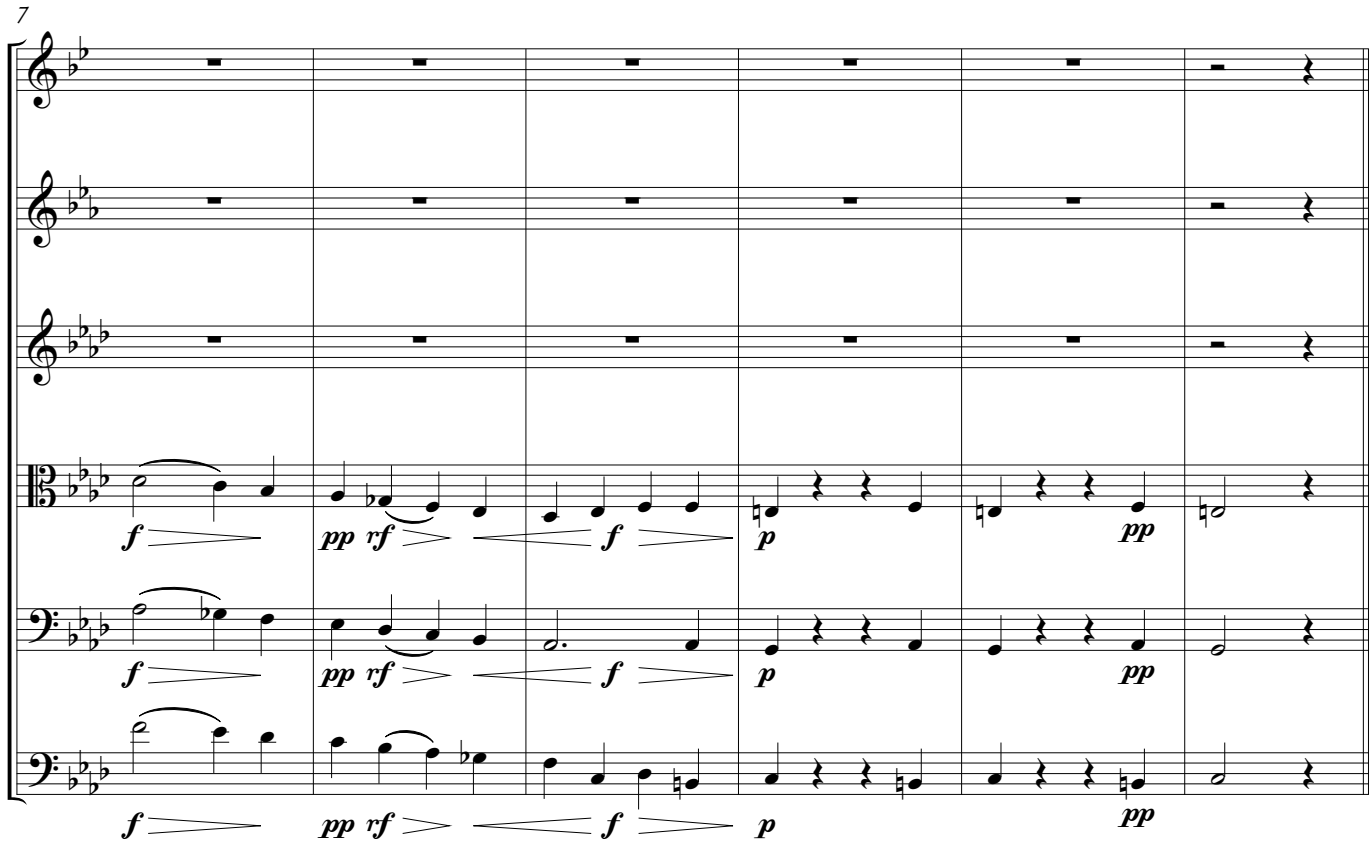

Kritisk utgåva av/Critical edition by Andreas Edlund
Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2020. Public domain. www.levandemusikarv.se

Allegro

13

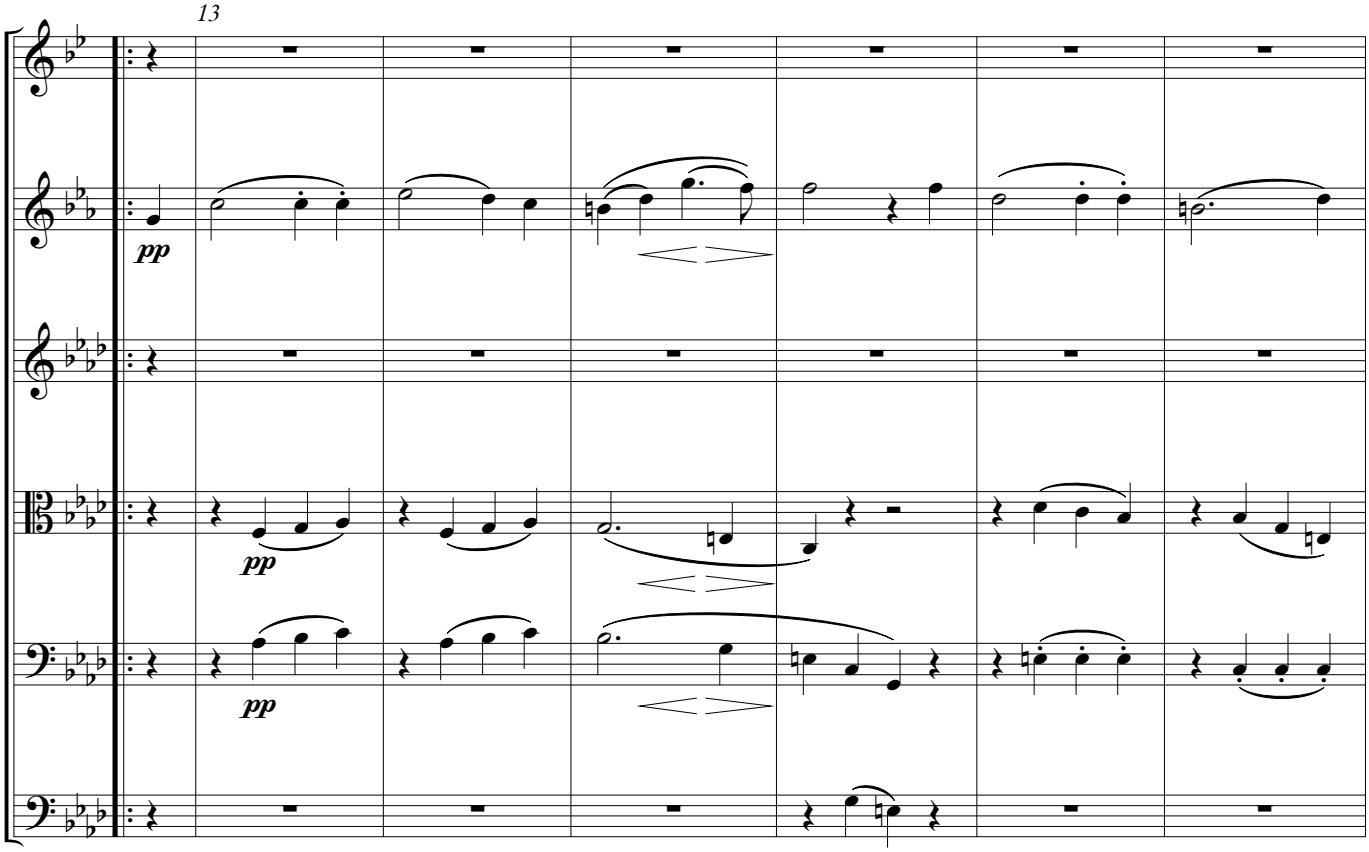

19

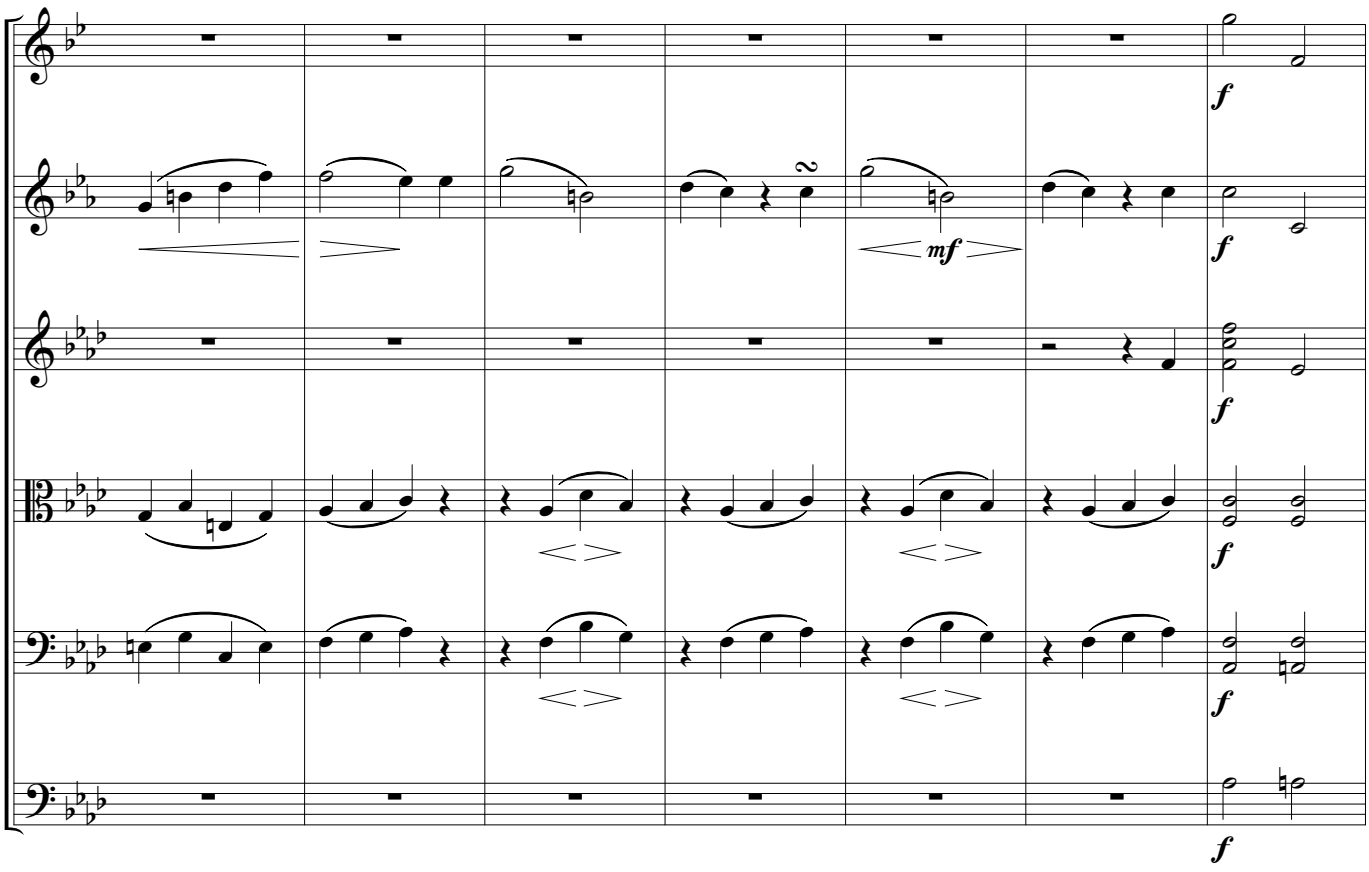

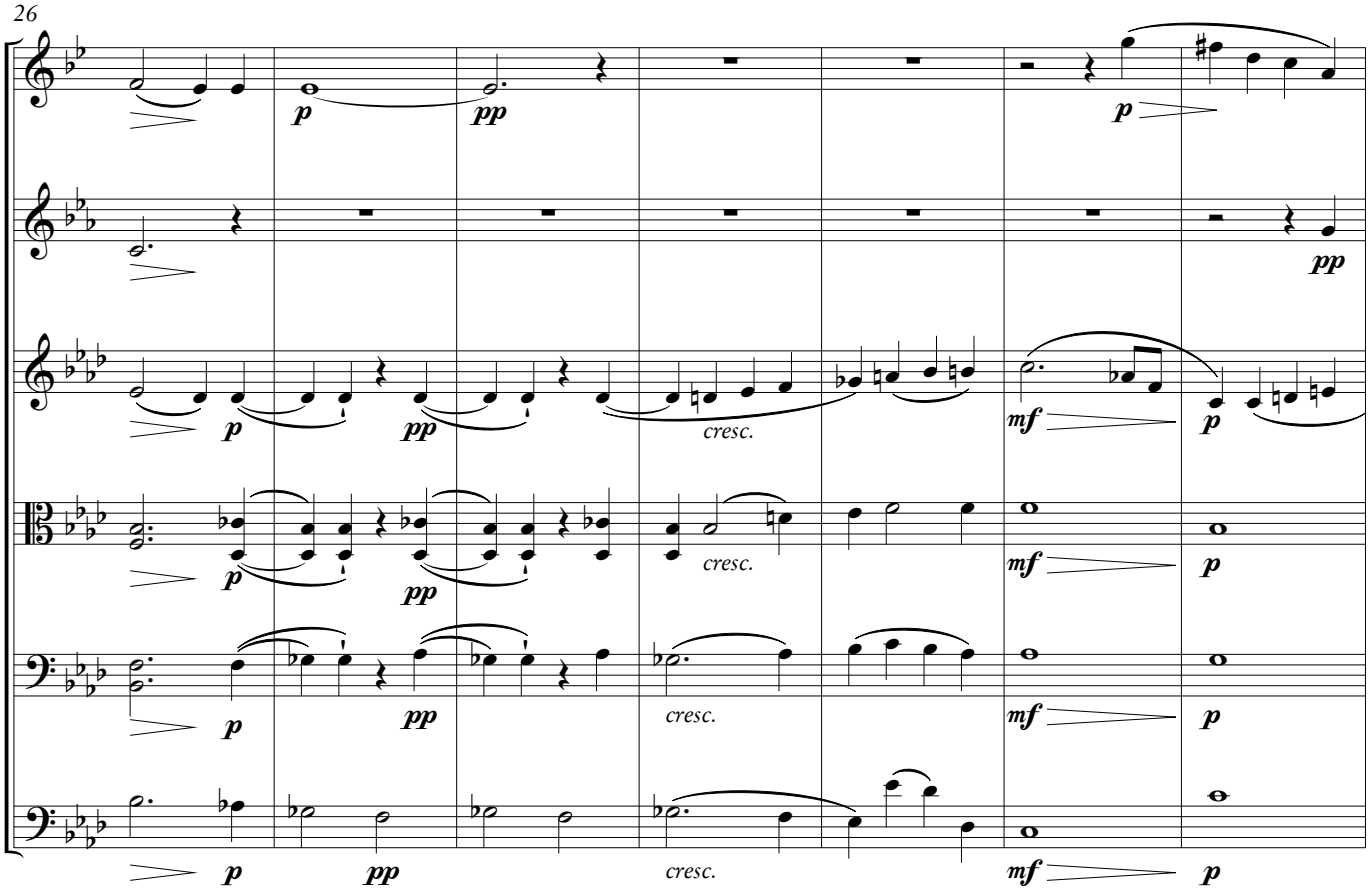
26
p
pp
p
pp
cresc.
mf
p
pp
cresc.
mf
p
p
pp
cresc.
mf
p
p
pp
cresc.
mf
p

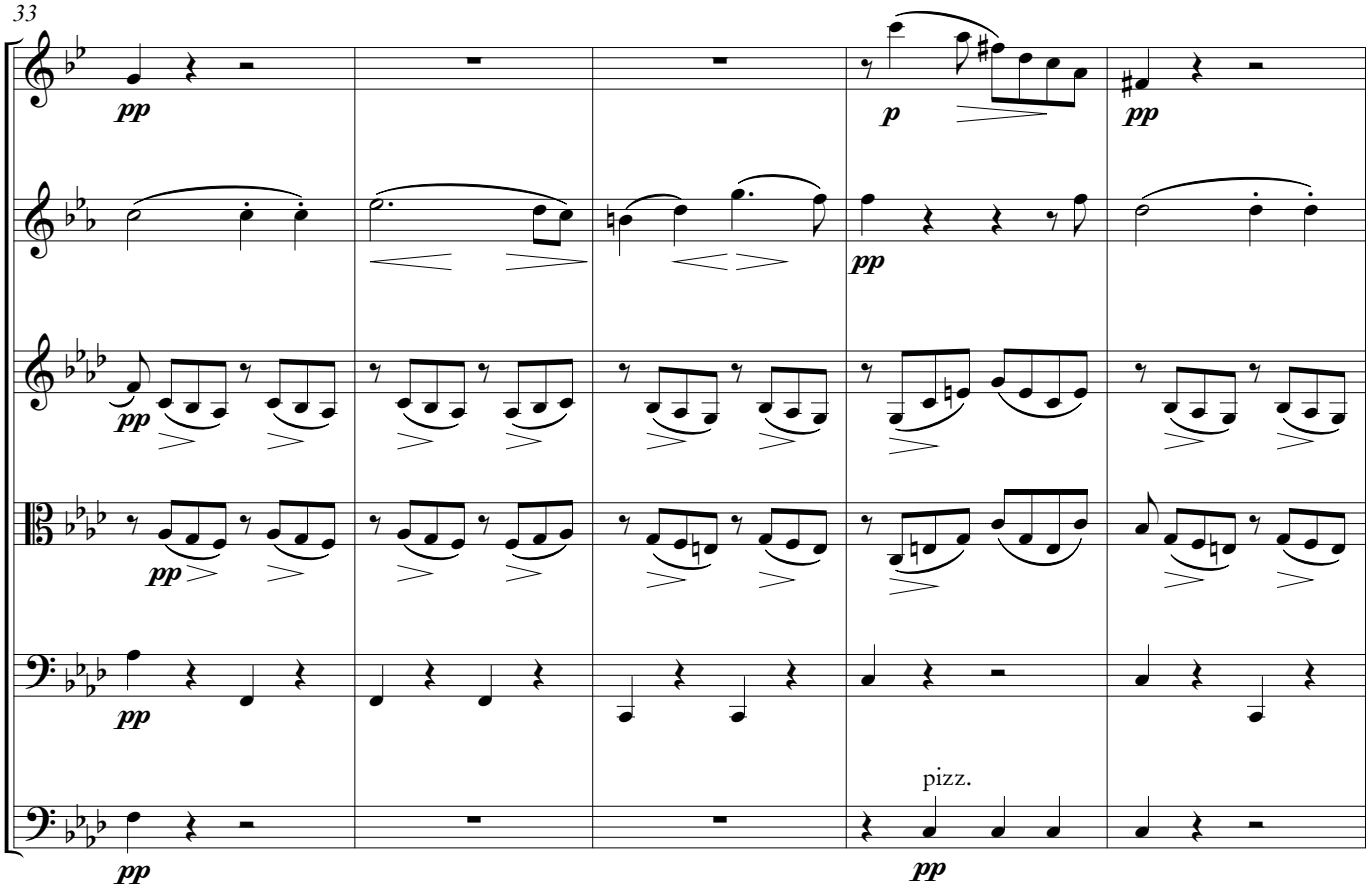
33
pp
p
pp
pp
pp
pp
pizz.
pp

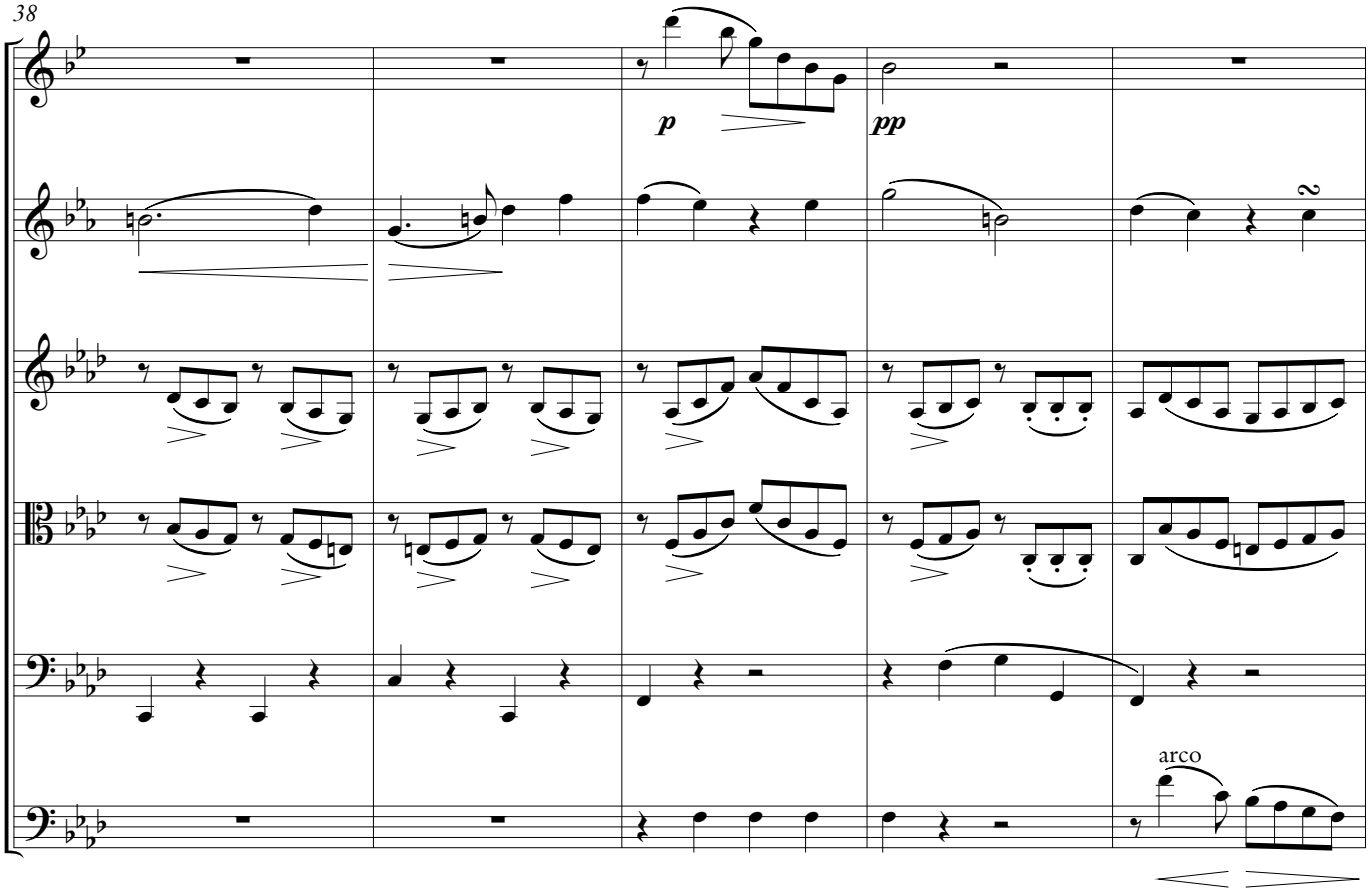
38
p
pp
arco

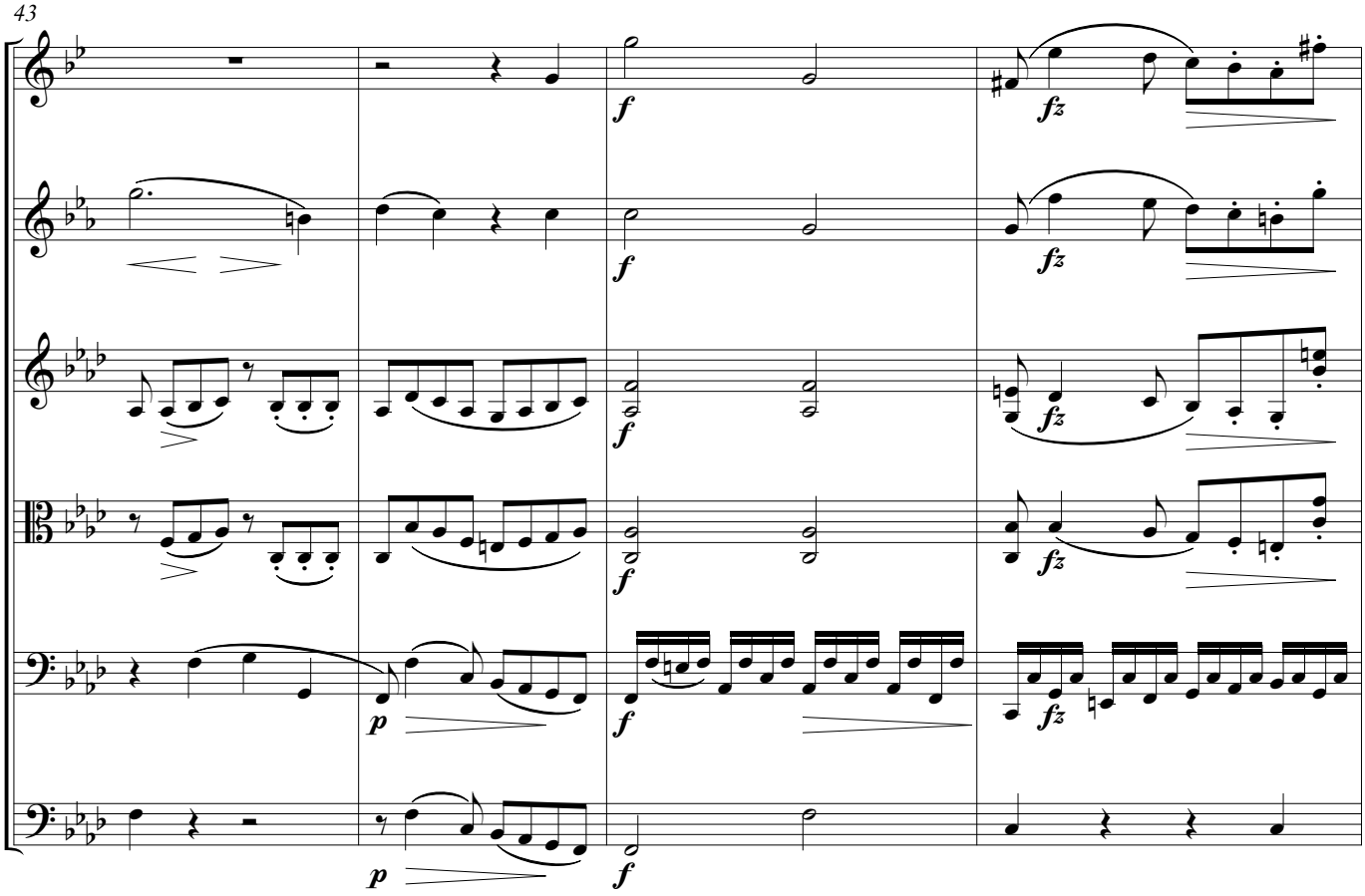
43
f
fz
p

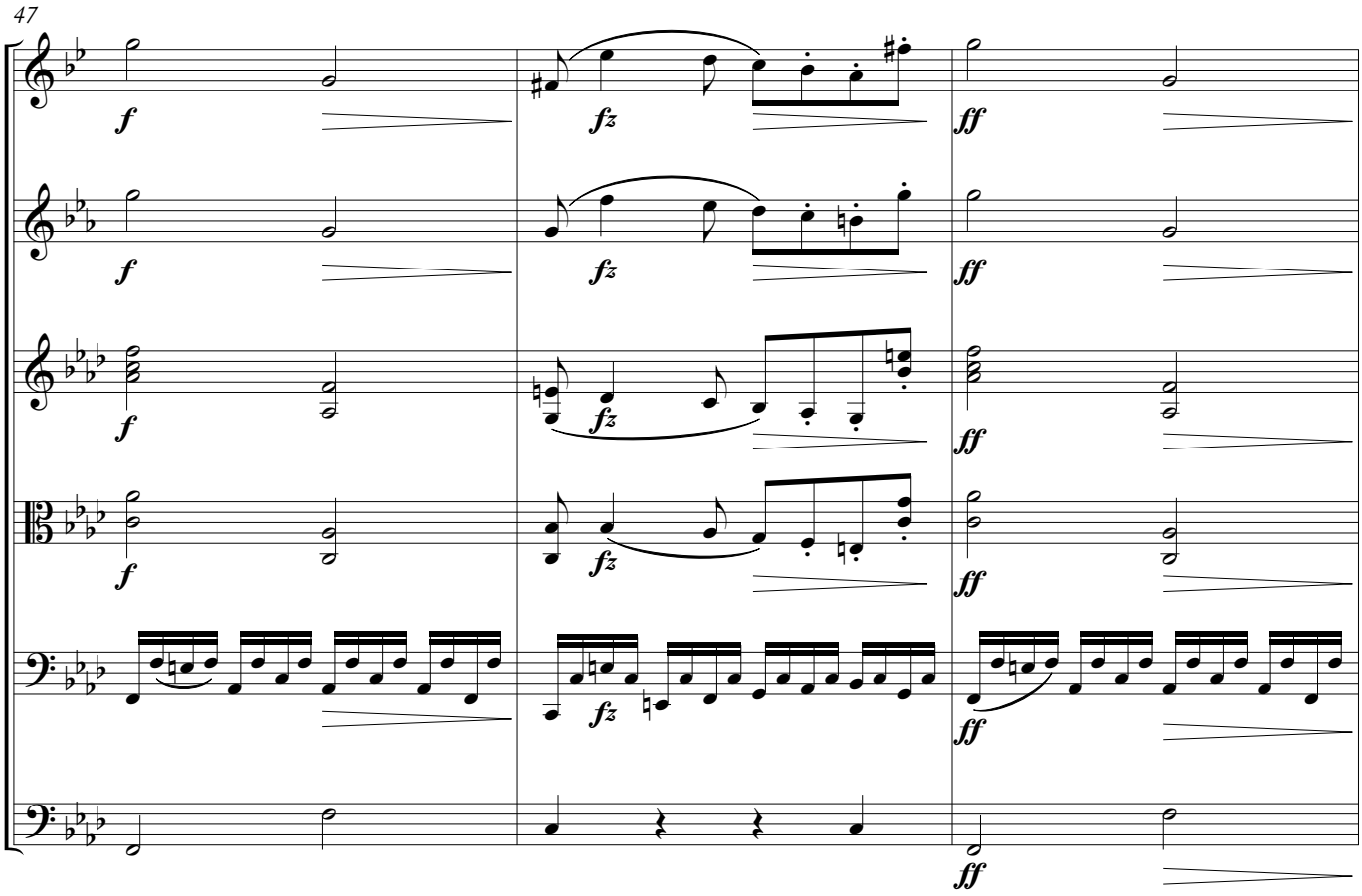
47
f
fz
ff

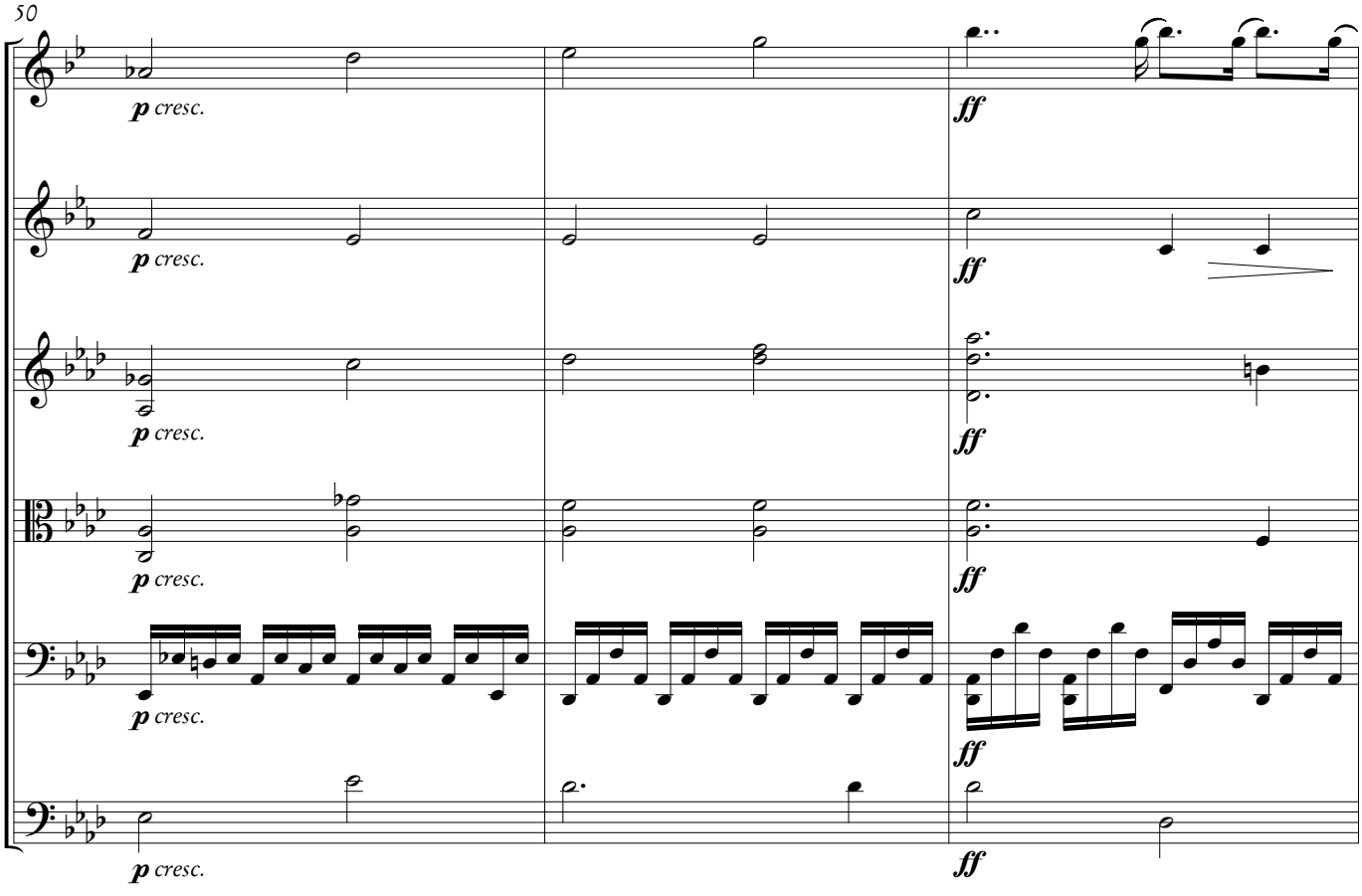
50
p cresc.
ff

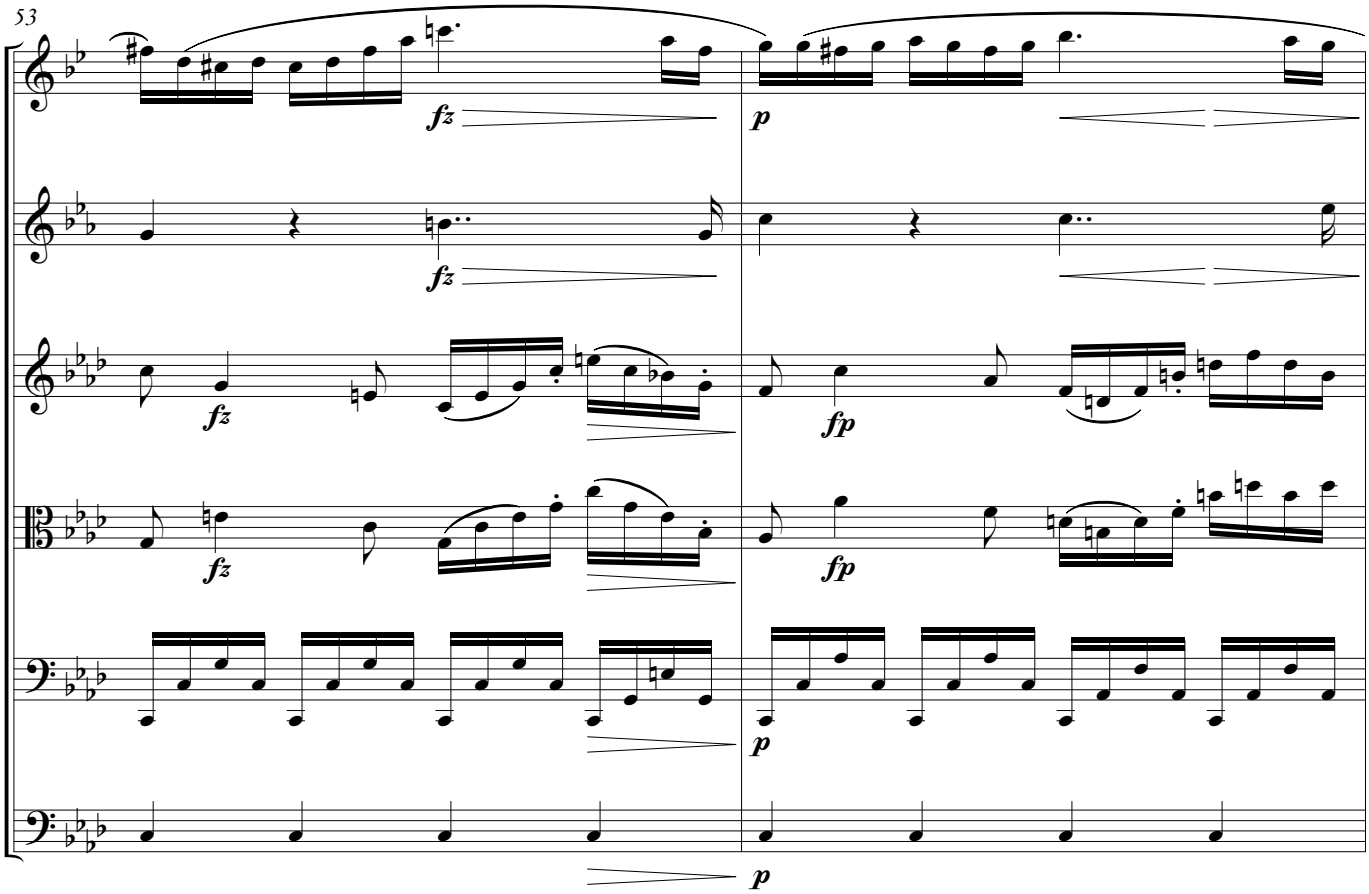
53
fz
p
fz
fz
fp
fz
fp
p
p

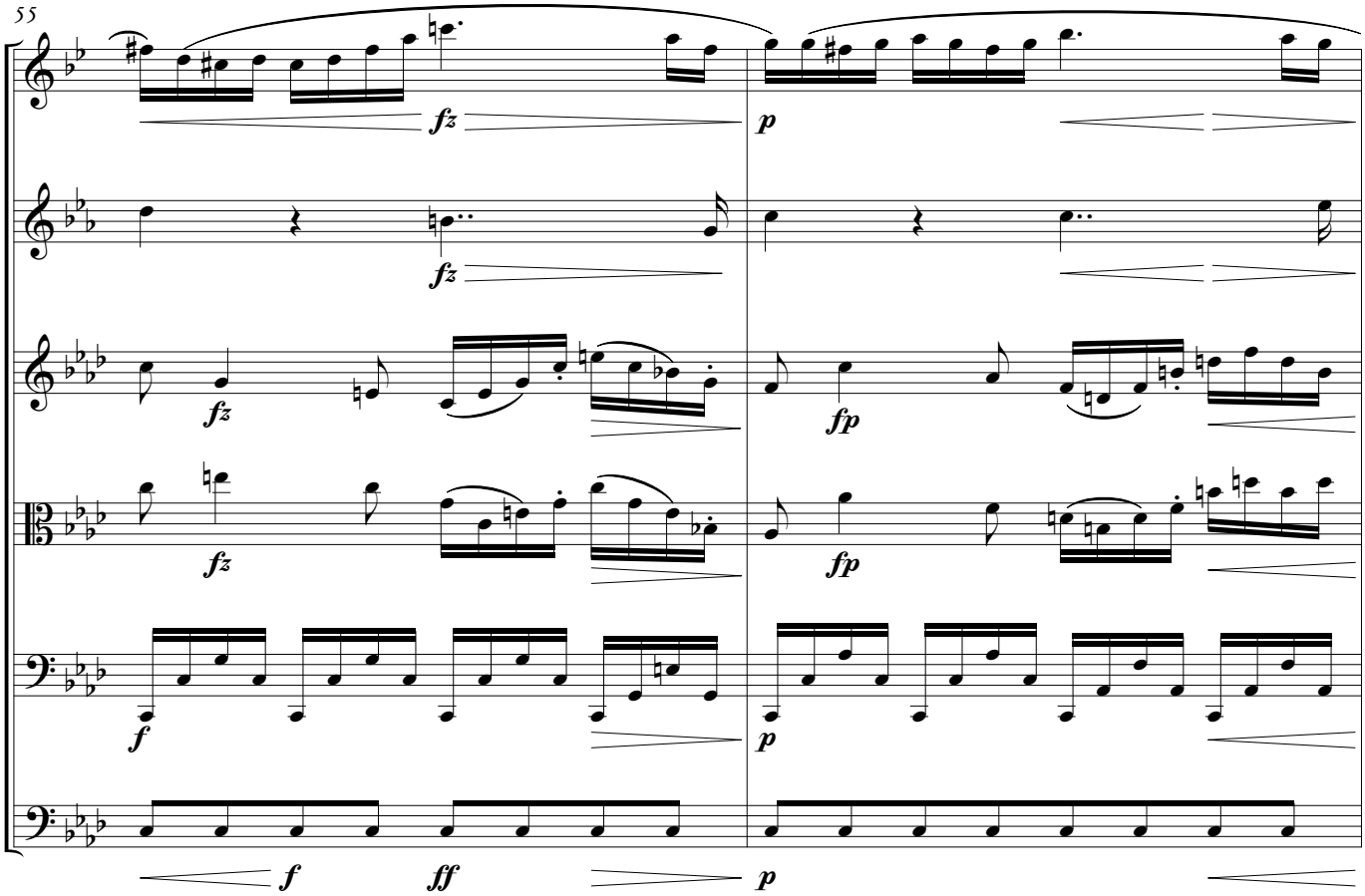
55
fz
p
fz
fz
fp
fz
fp
f
p
f
ff
p

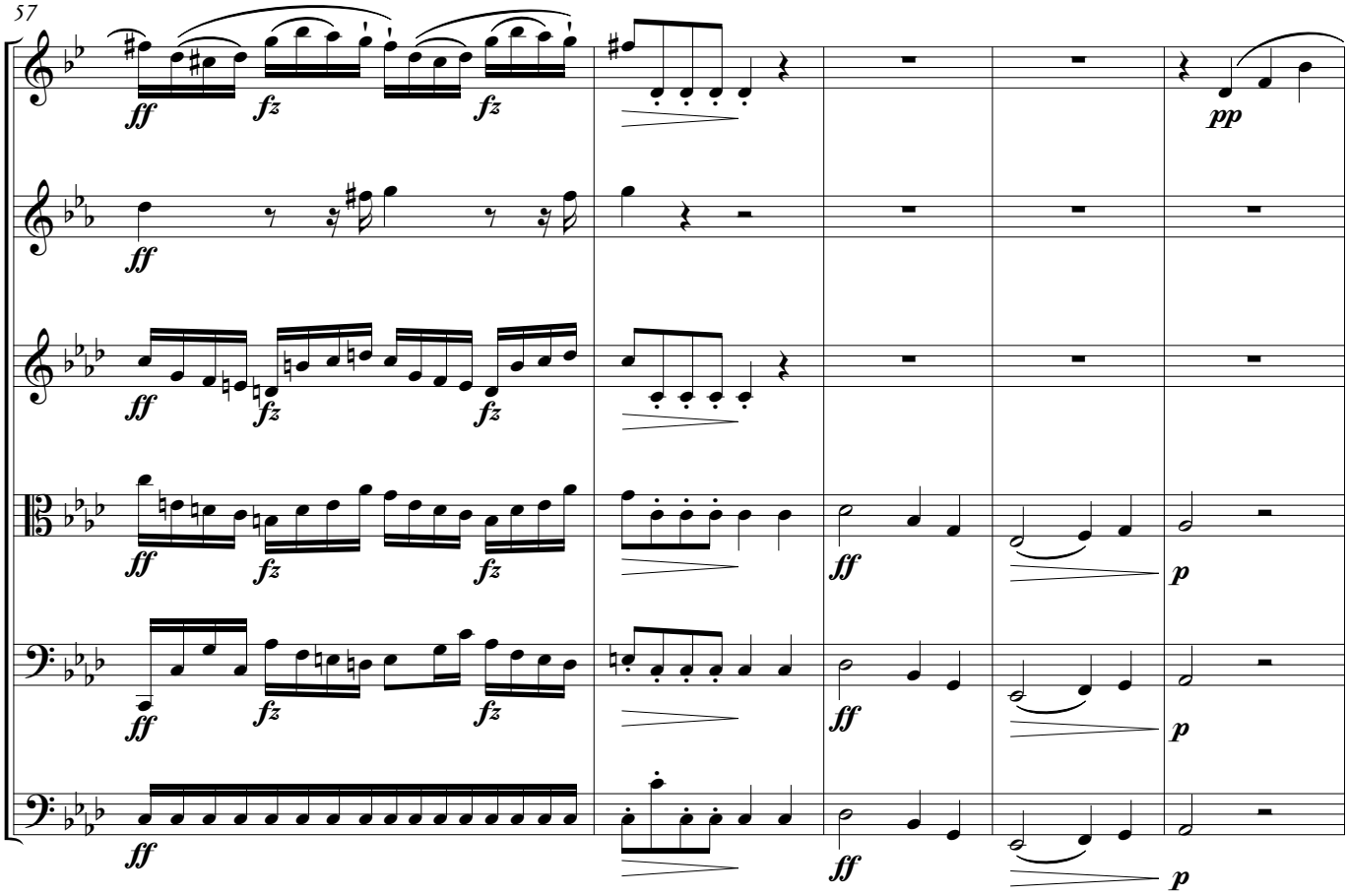
57
ff
fz
pp
p

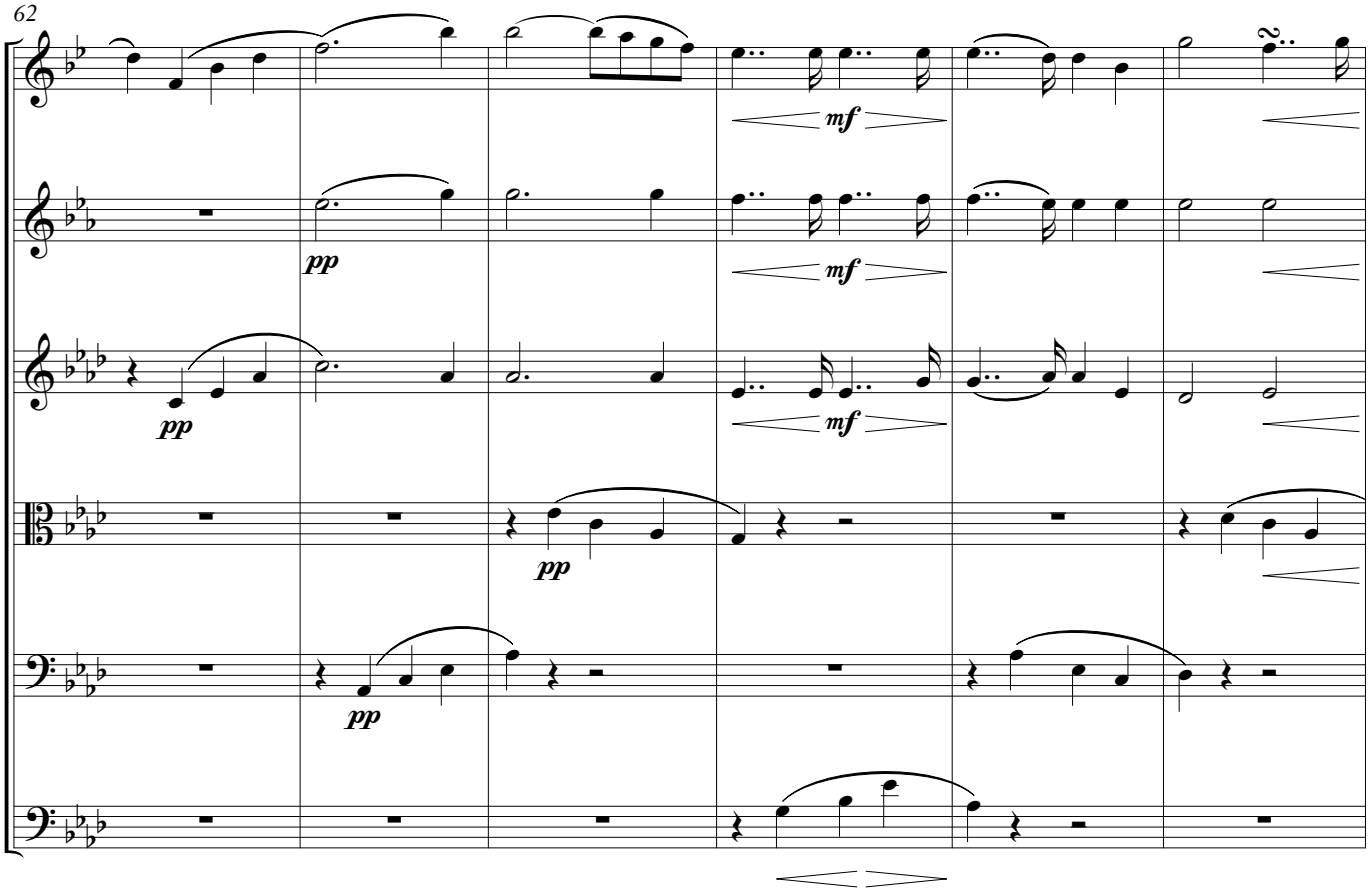
62
pp
mf

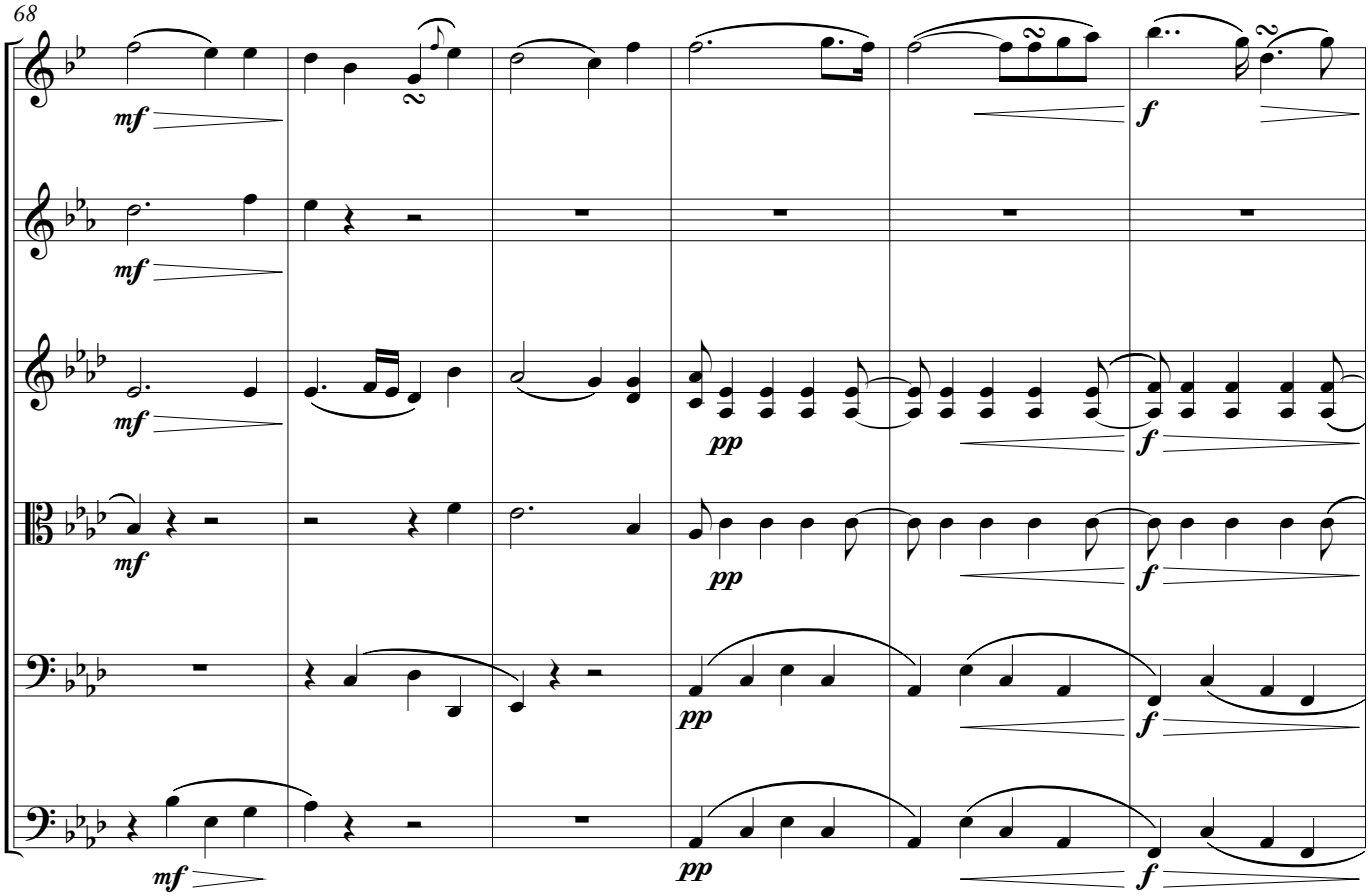
68
mf
pp
f

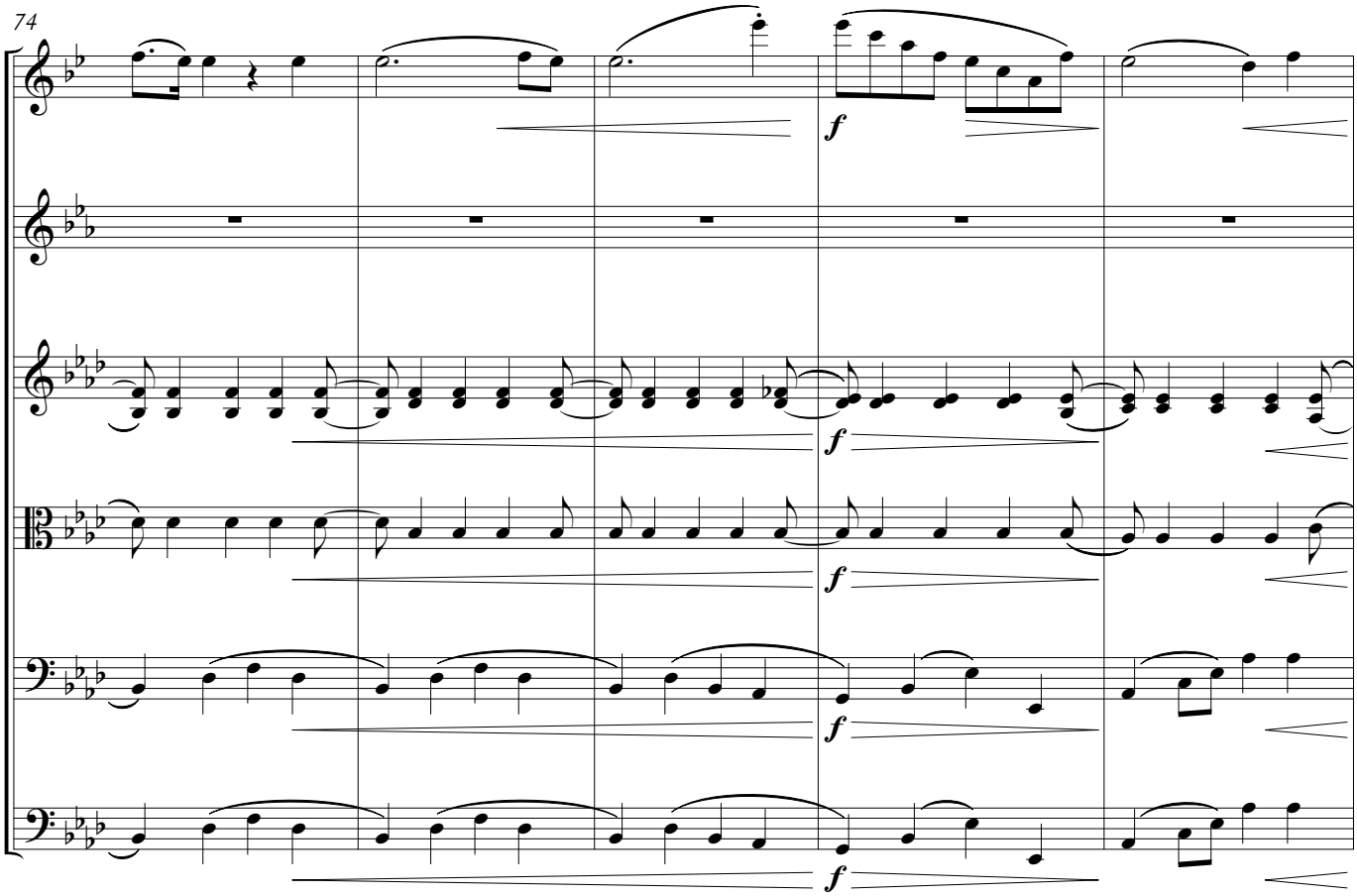
74
f

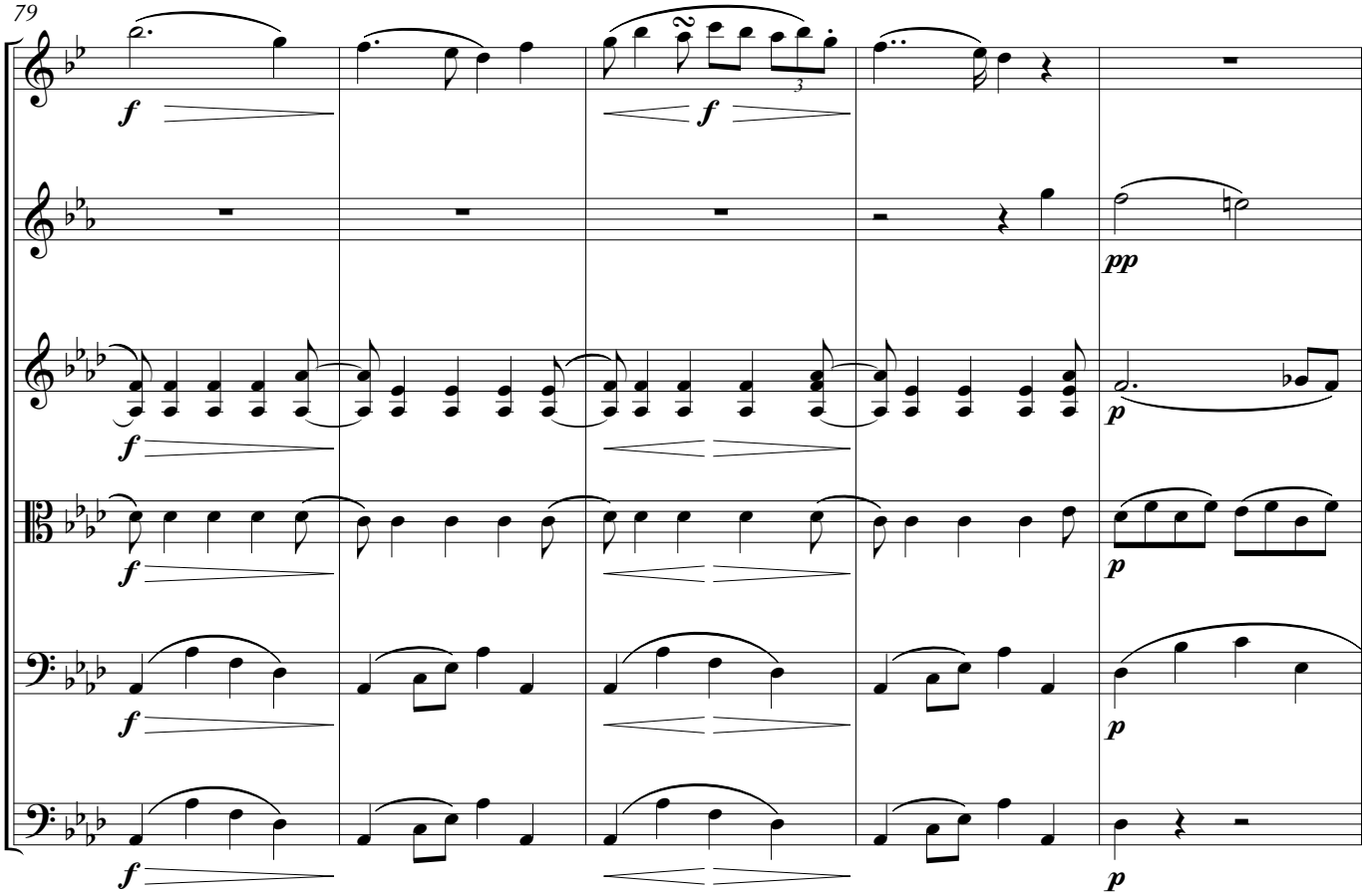
79
f
f
pp
p
f
p
f
p
f
p

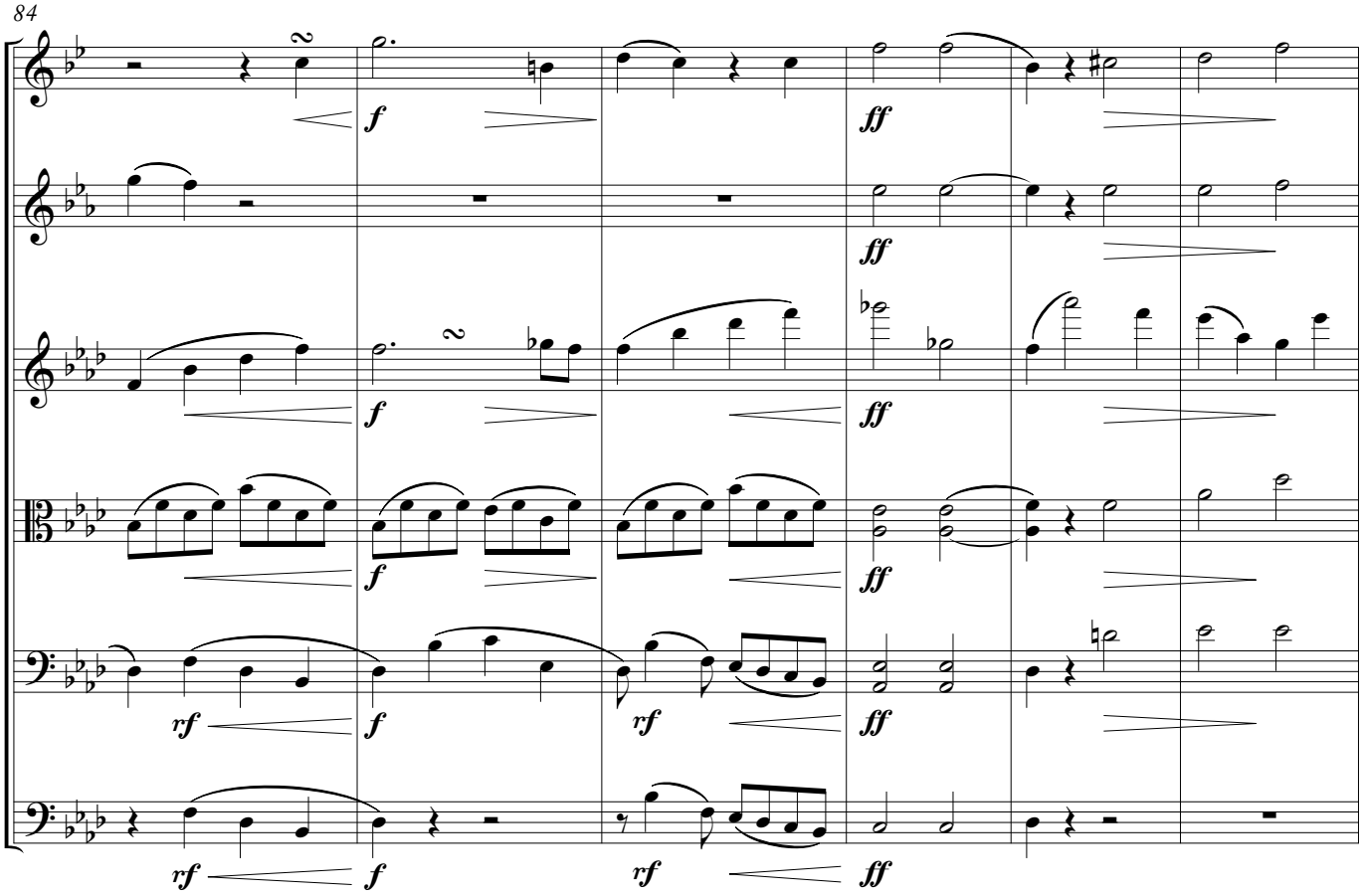
84
f
ff
f
ff
f
ff
rf
f
rf
ff
rf
f
rf
ff

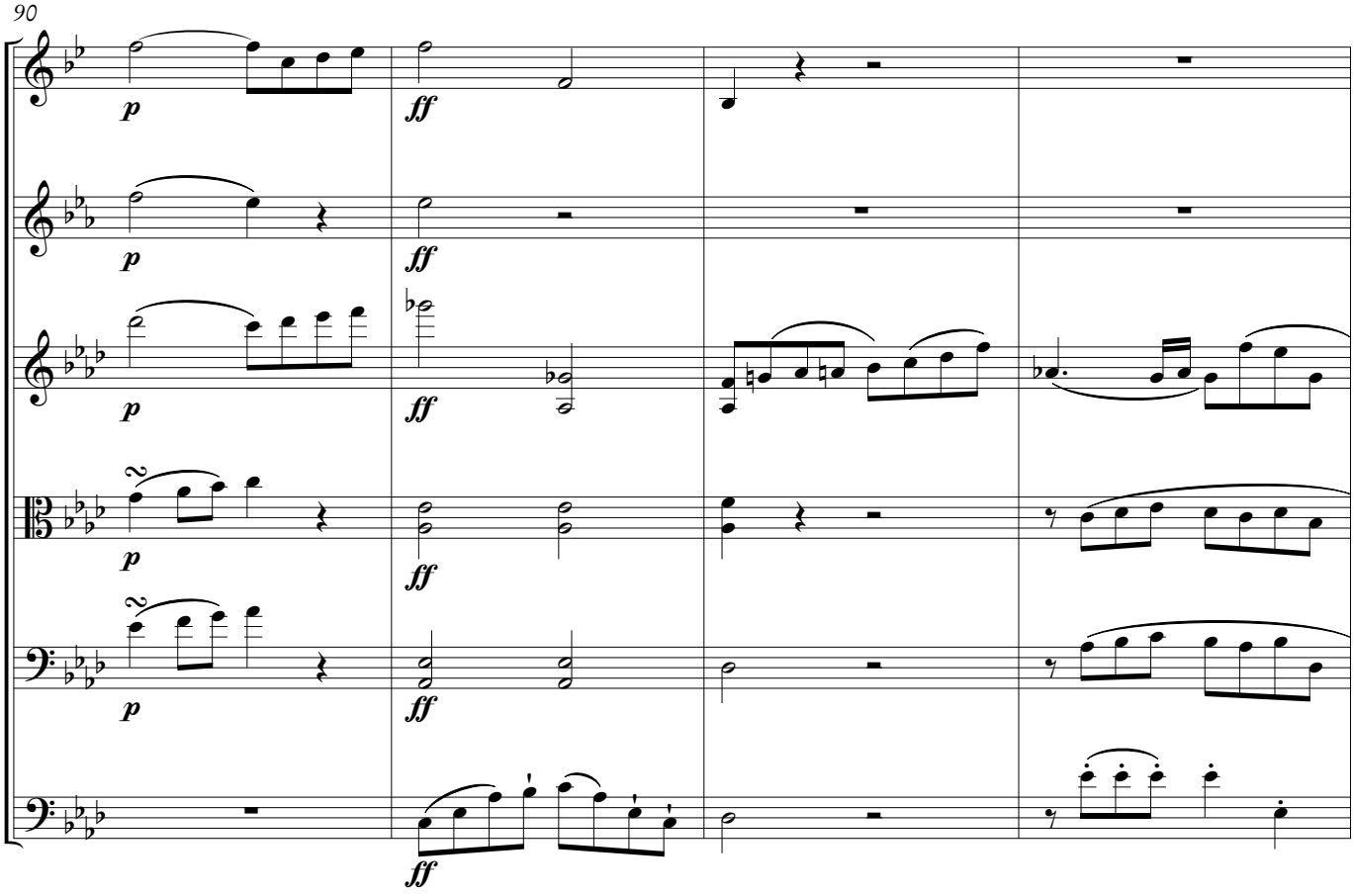
90
p
ff

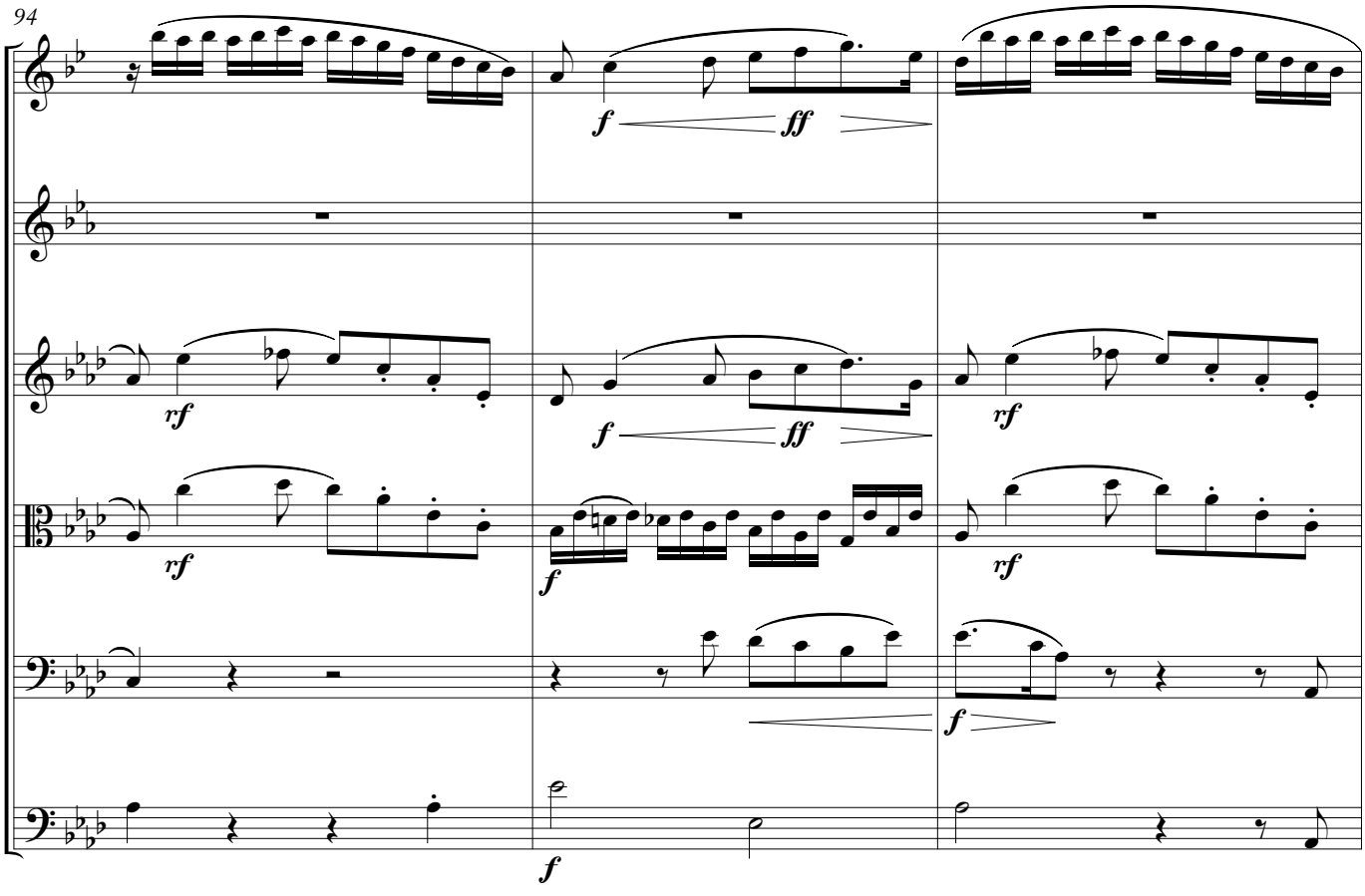
94
f
ff
rf

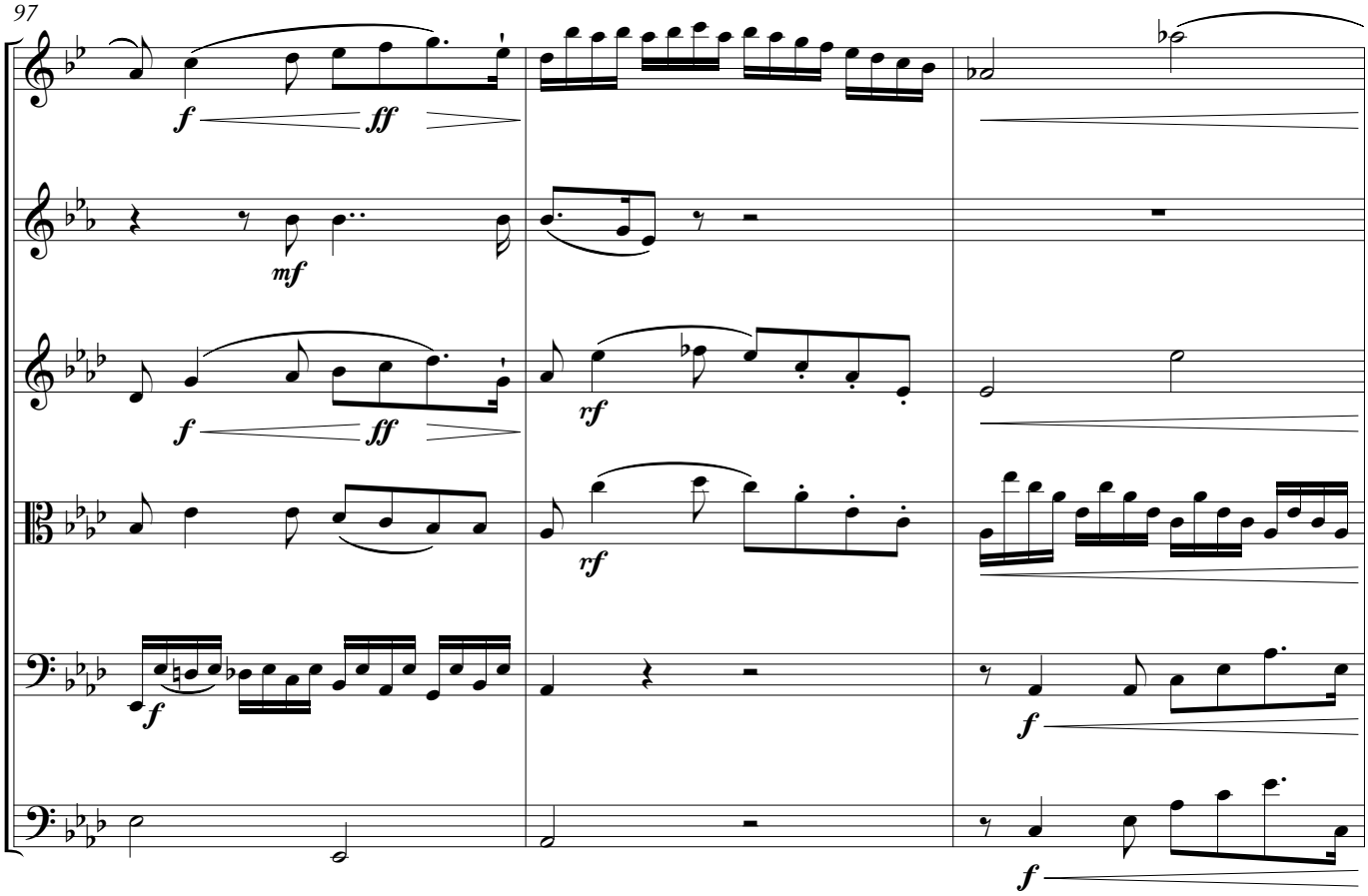
97
f
ff
mf
f
ff
rf
rf
f
f
f

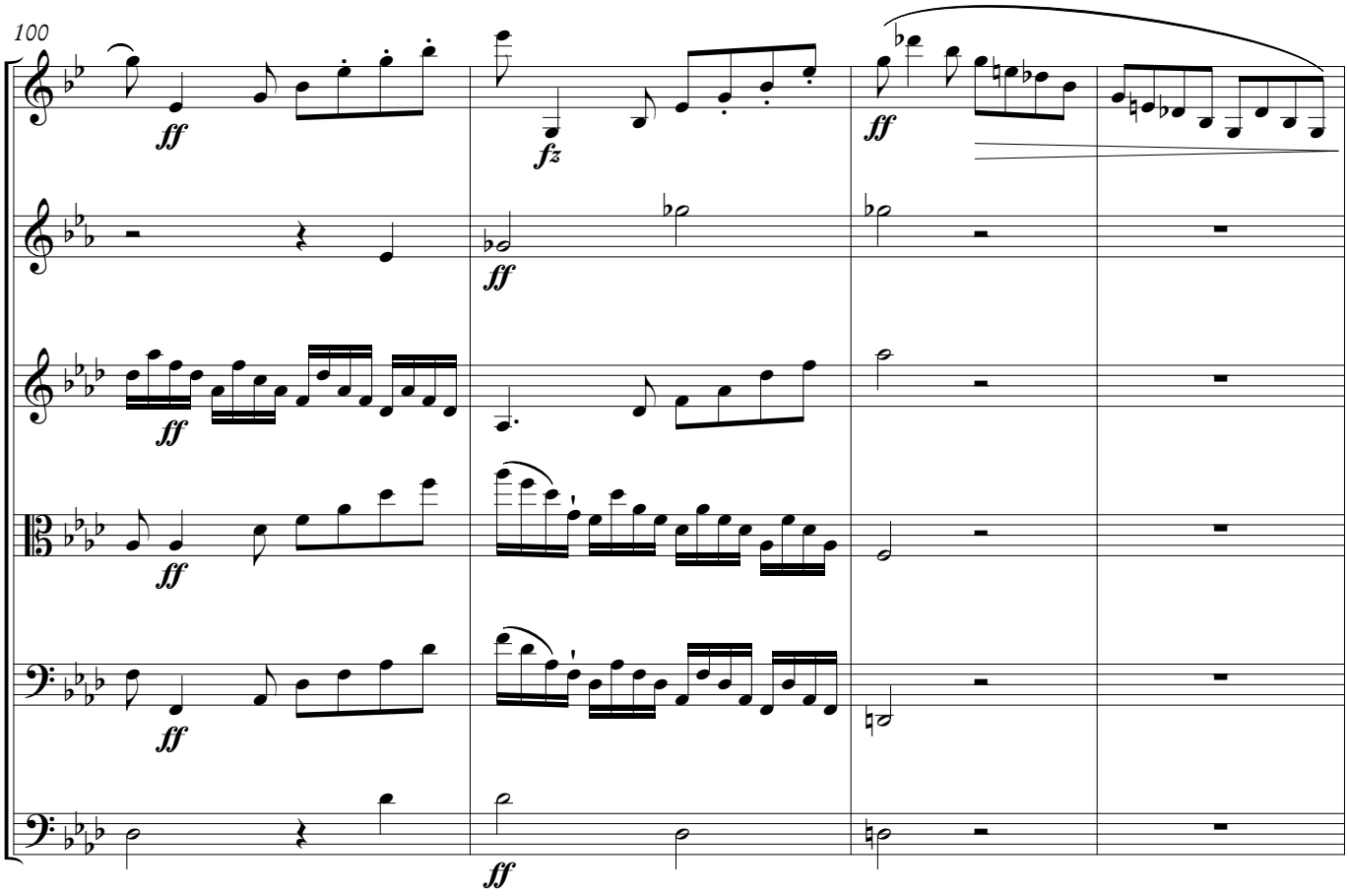
100
ff
fz
ff
ff
ff
ff
ff
ff

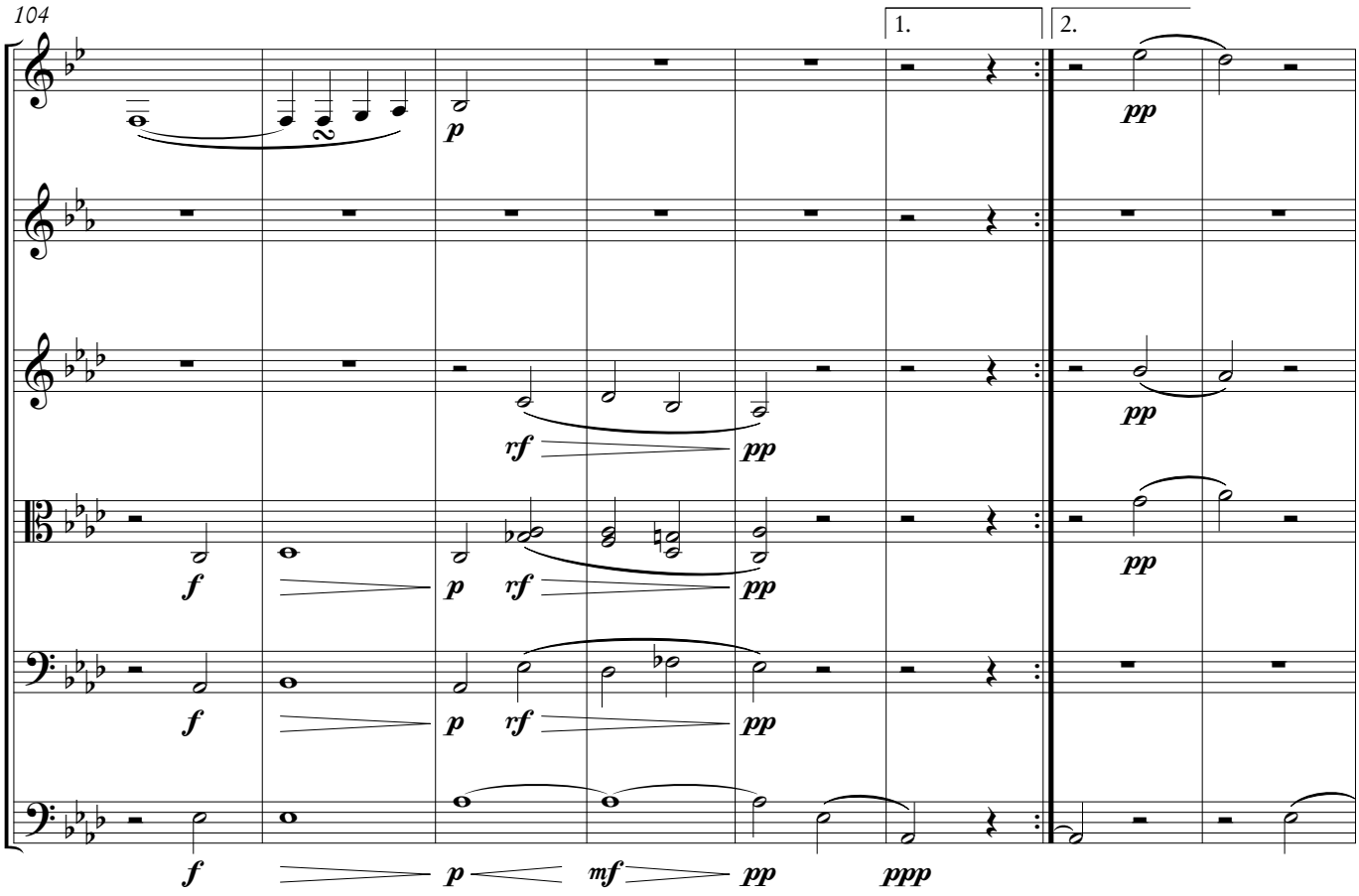
104
1.
2.
p
pp
rf
pp
f
p
rf
pp
f
p
rf
pp
f
p
mf
pp
ppp

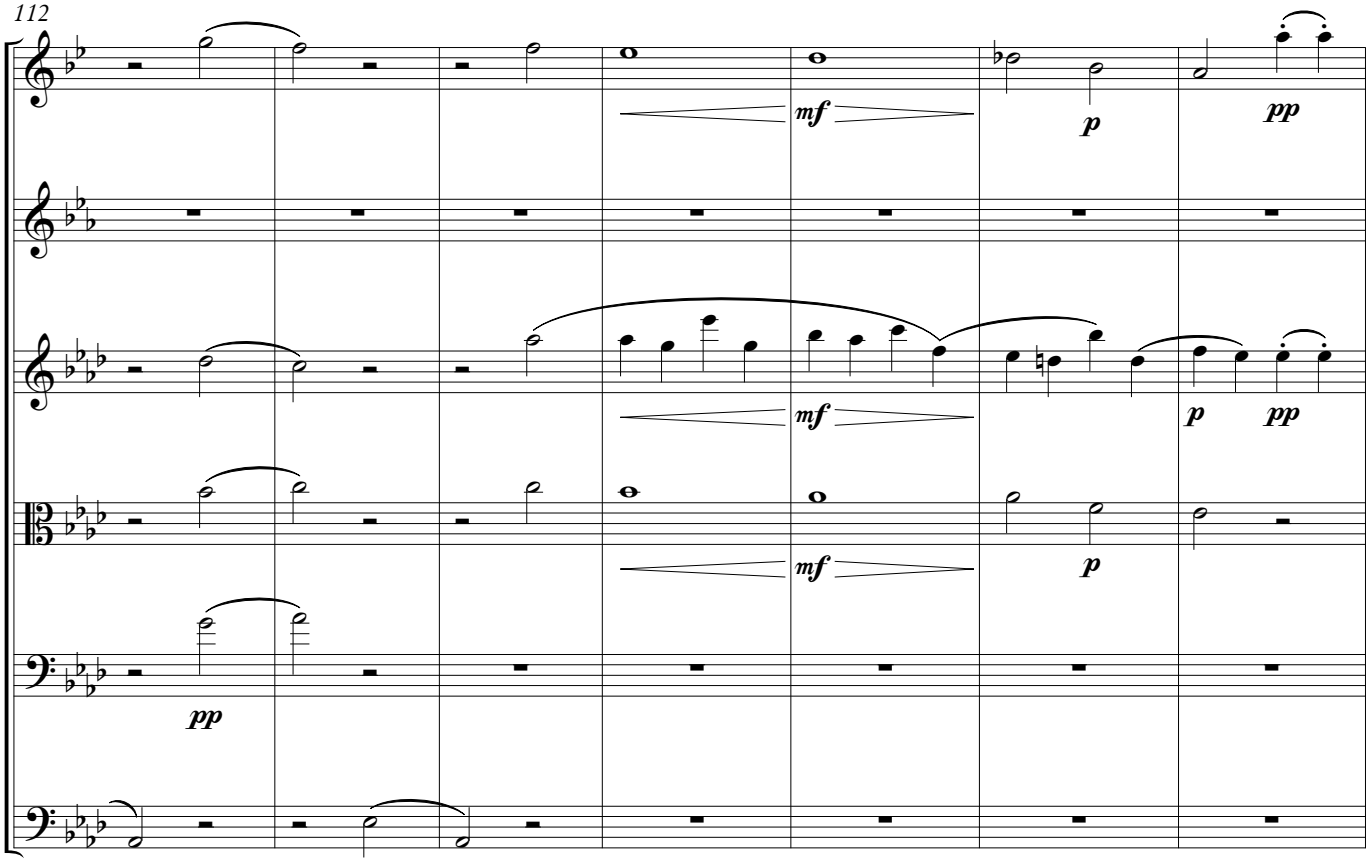
112
mf
p
pp
mf
p
pp
mf
p
pp

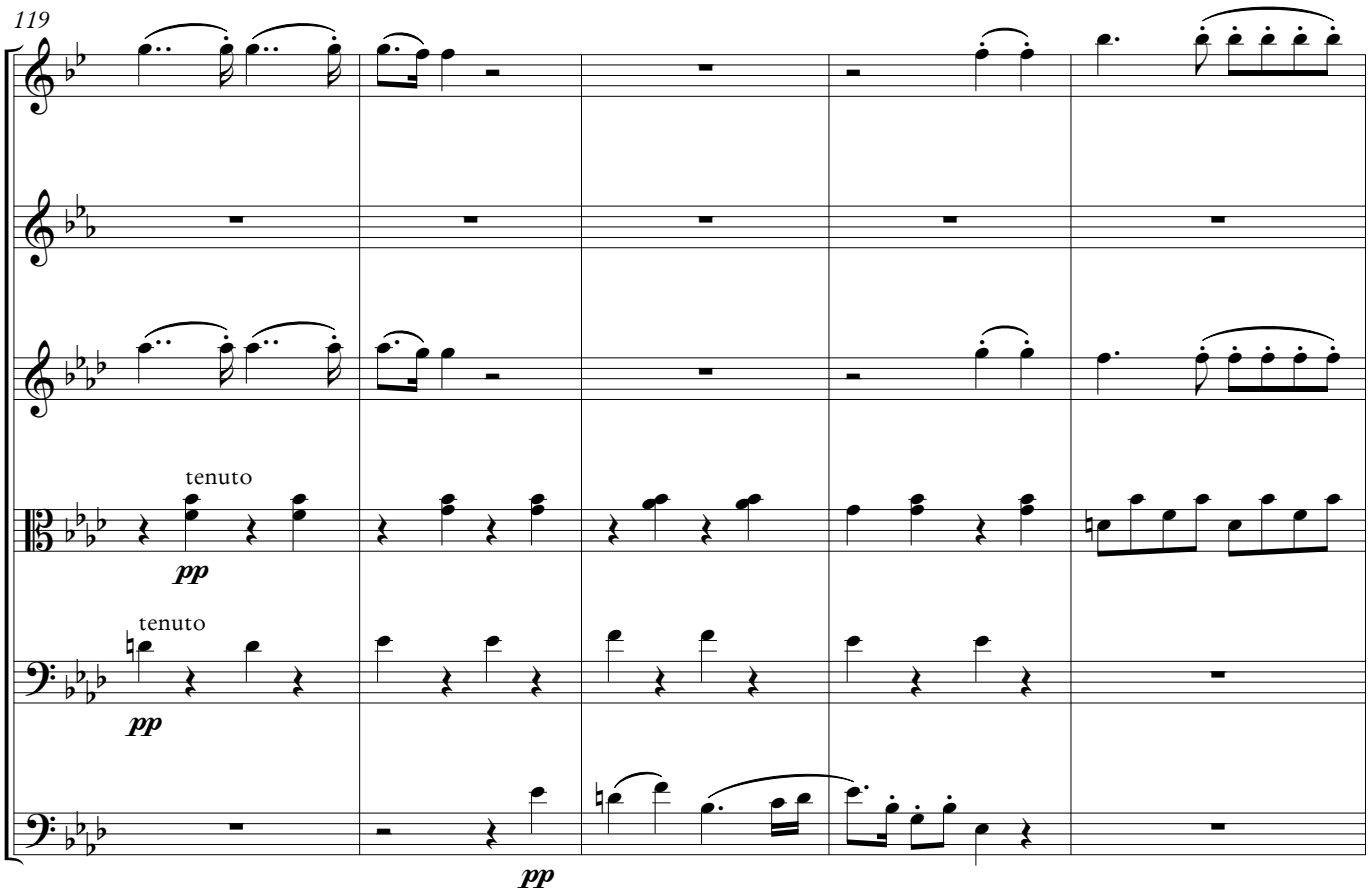
119
tenuto
pp
tenuto
pp
pp

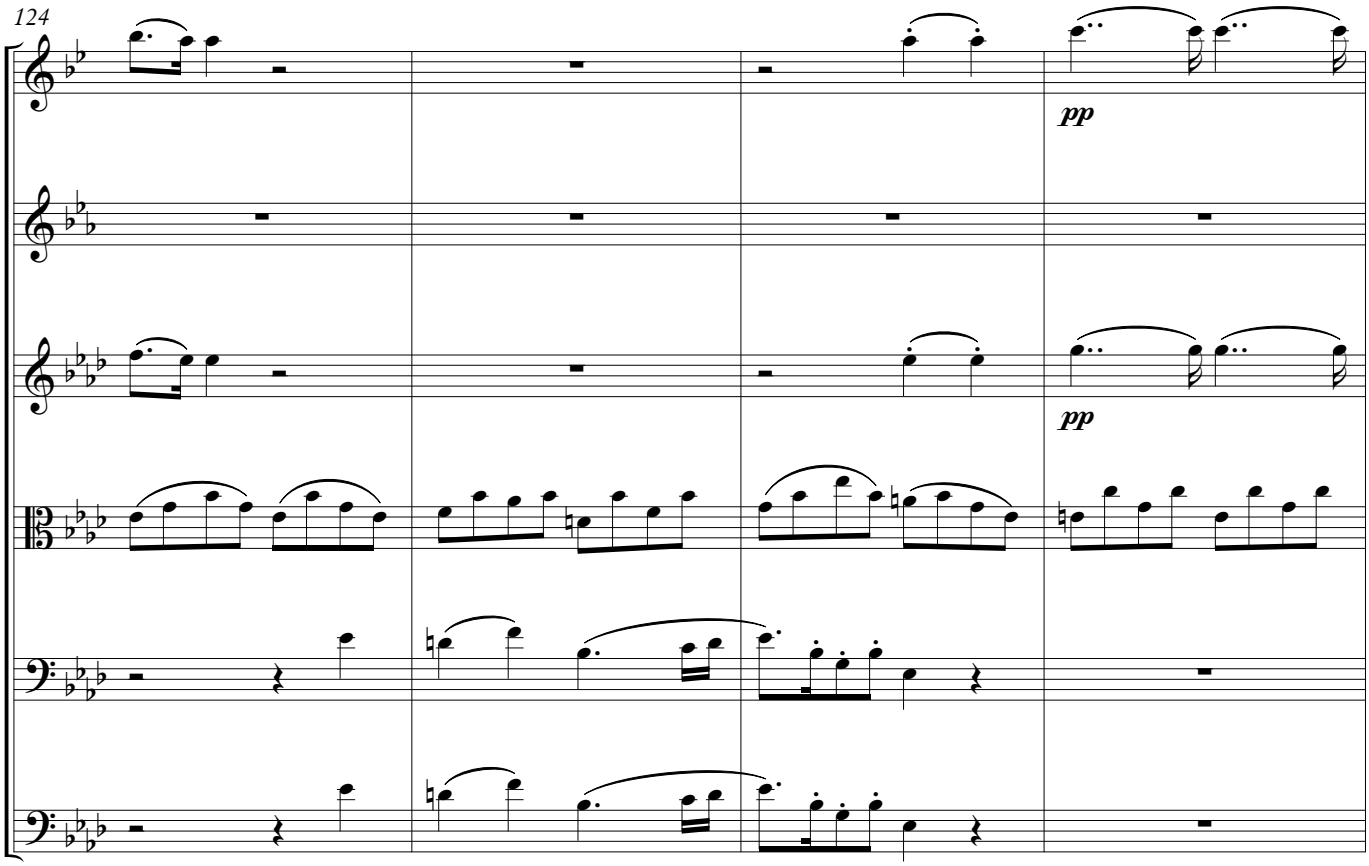
124
pp
pp

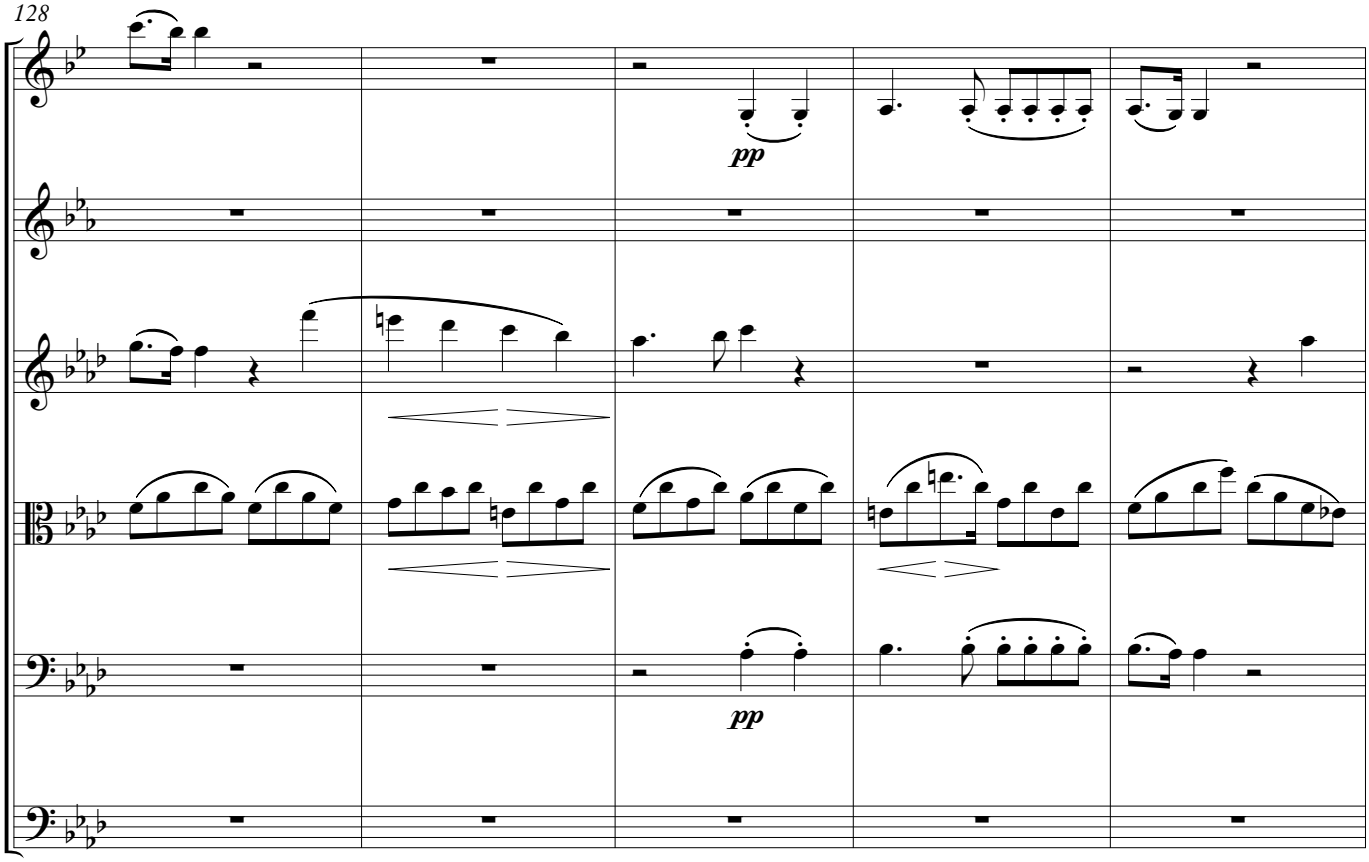
128
pp
pp

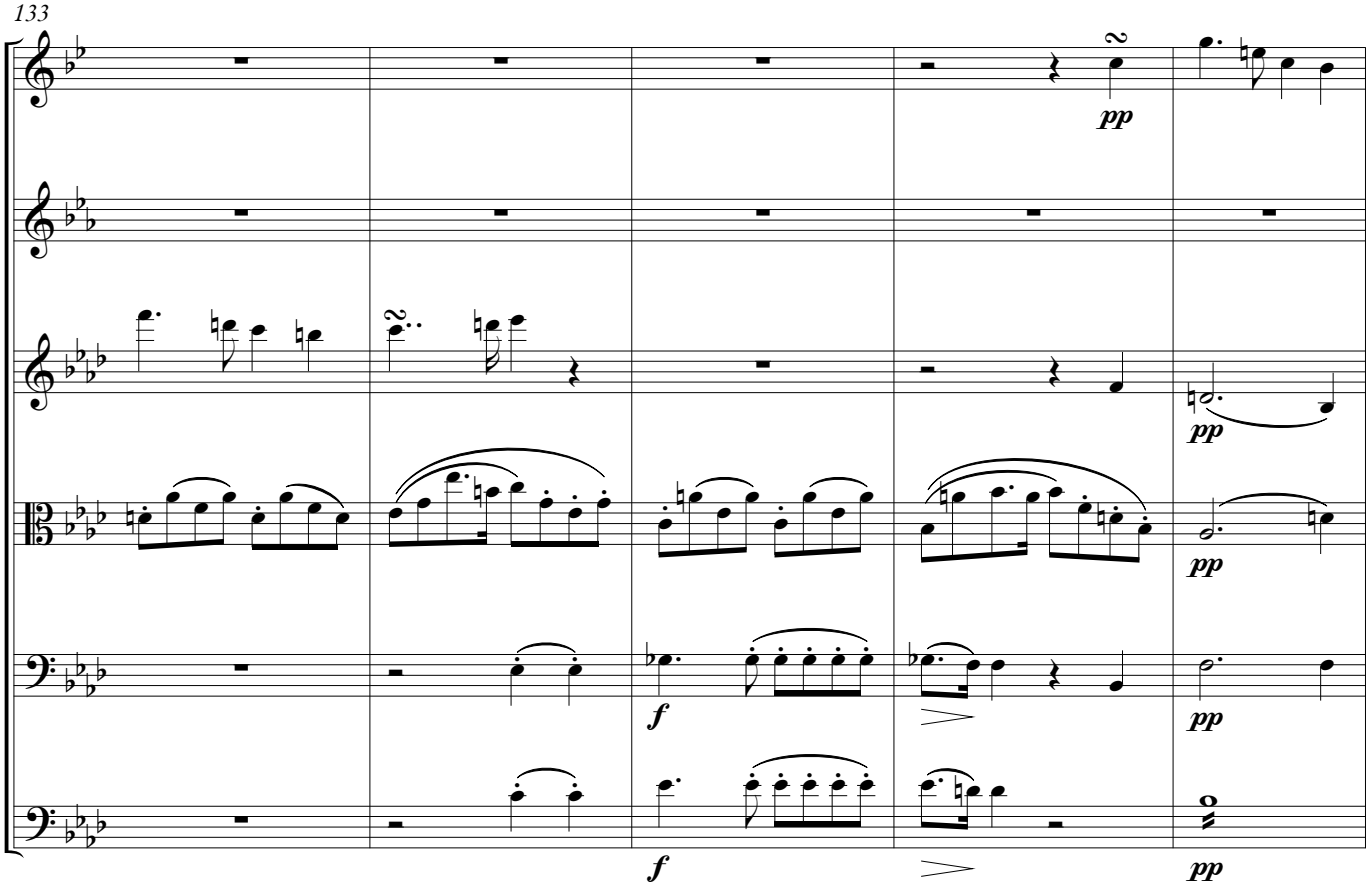
133
pp
pp
pp
f
pp
f
pp

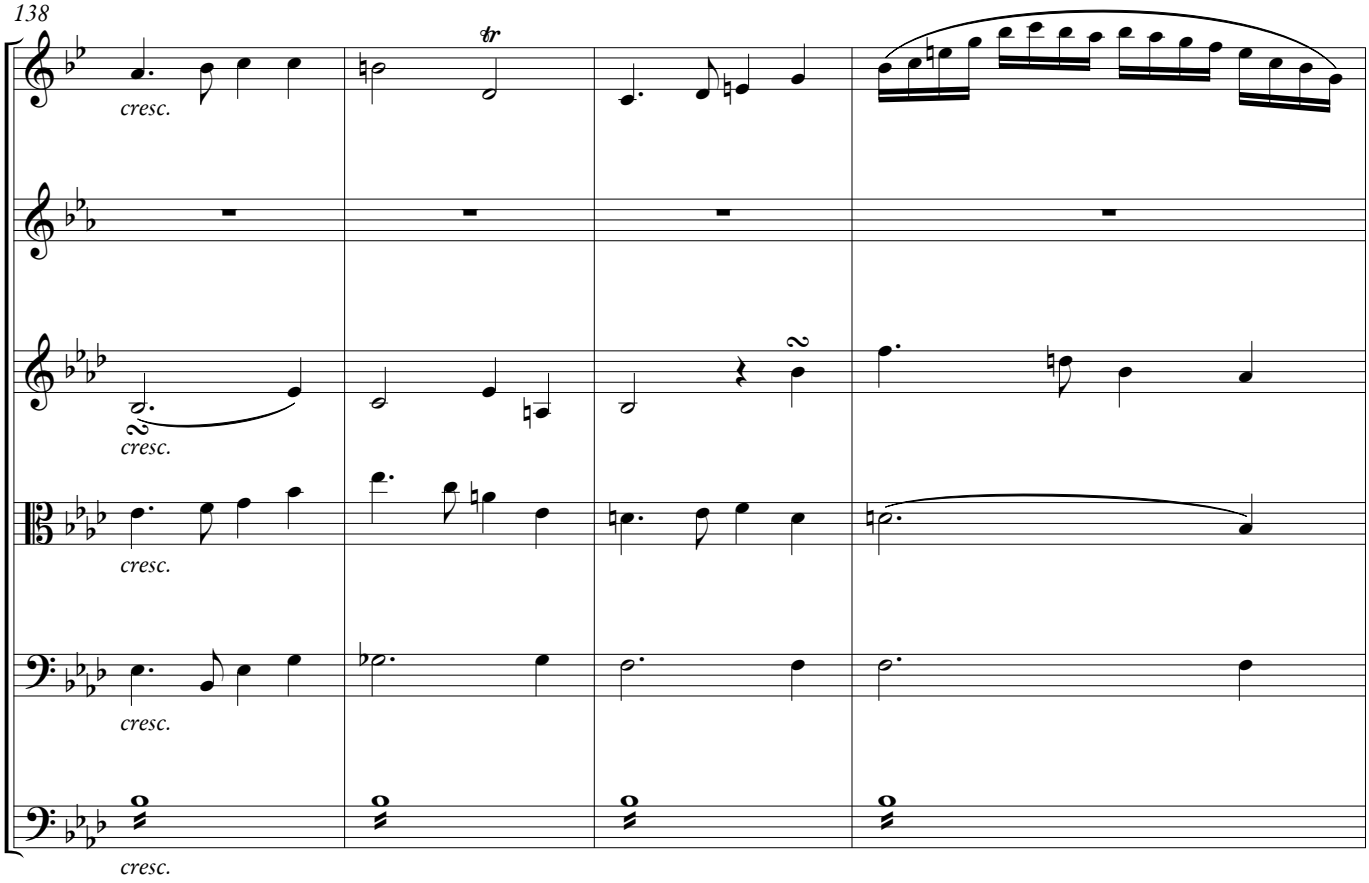
138
tr
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.

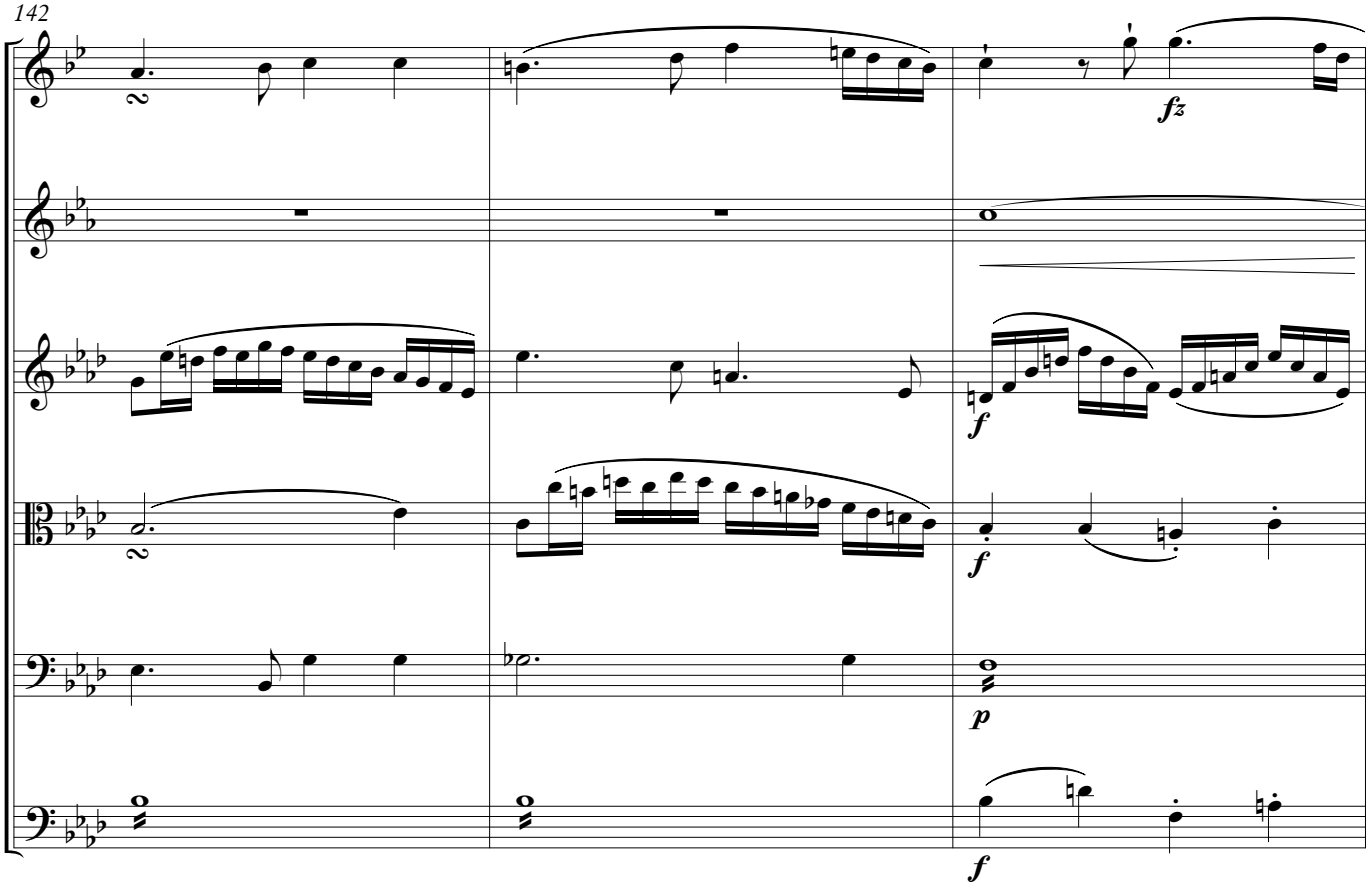
142
fz
f
f
p
f

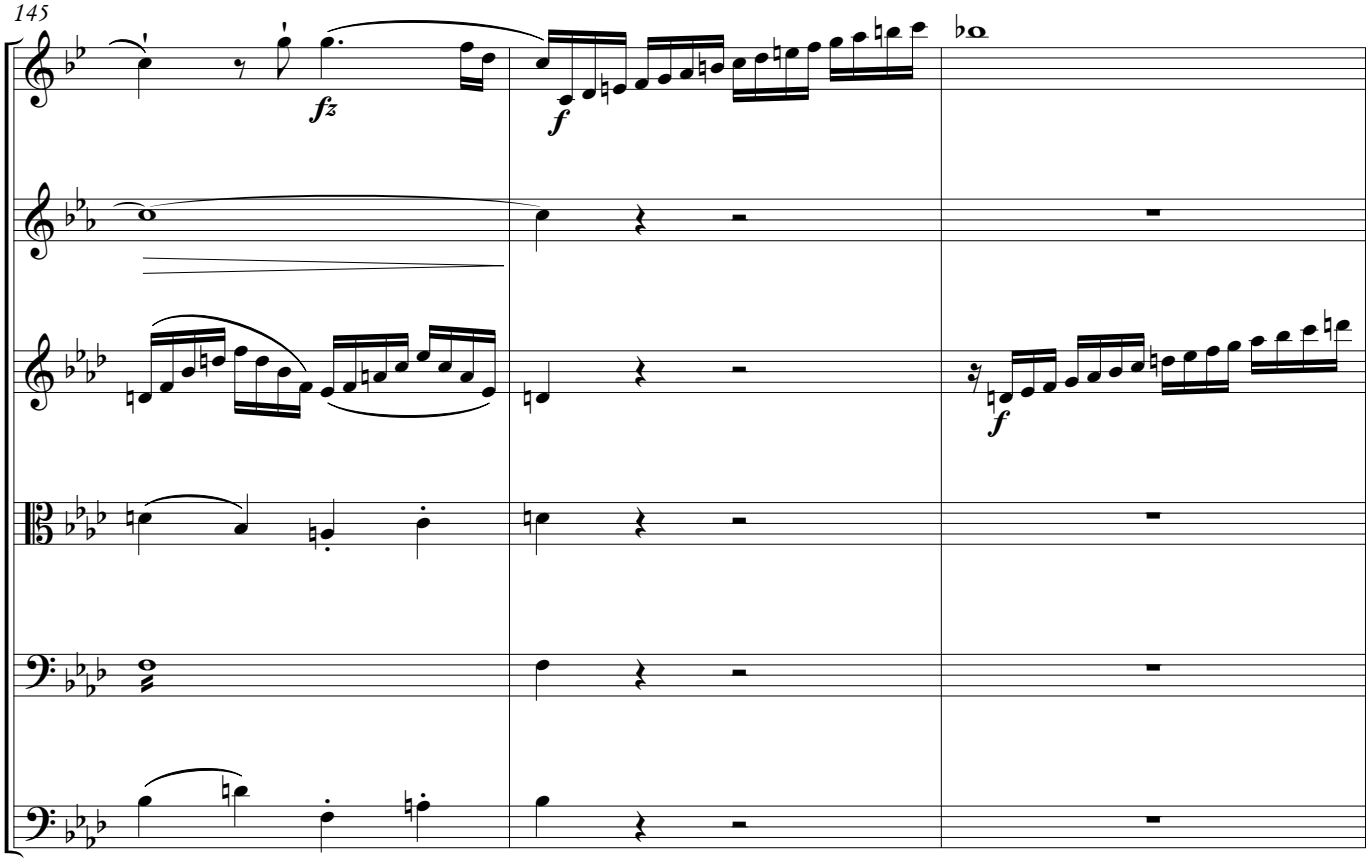
145
fz
f
f

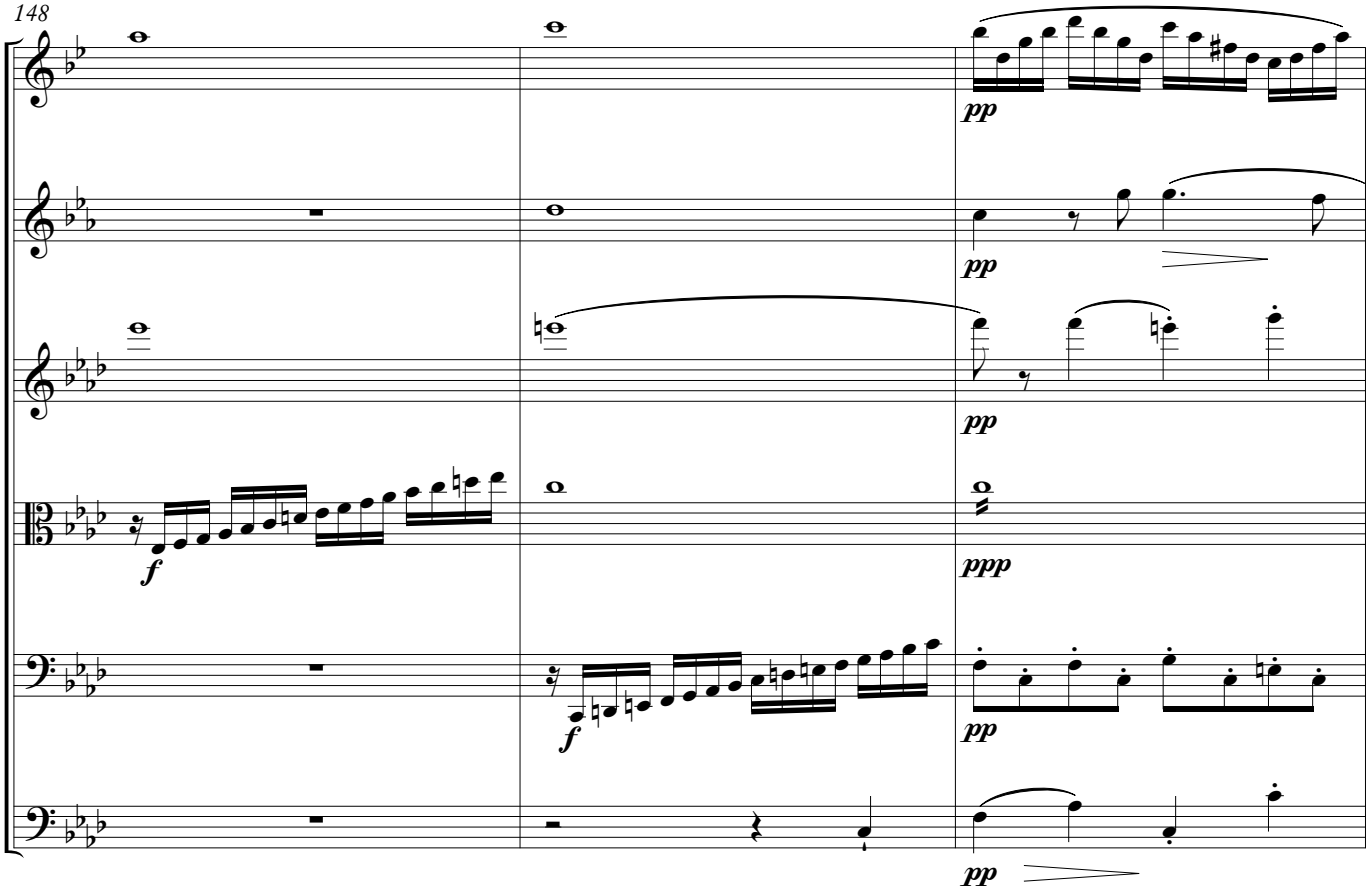
148
pp
pp
pp
f
ppp
f
pp
pp

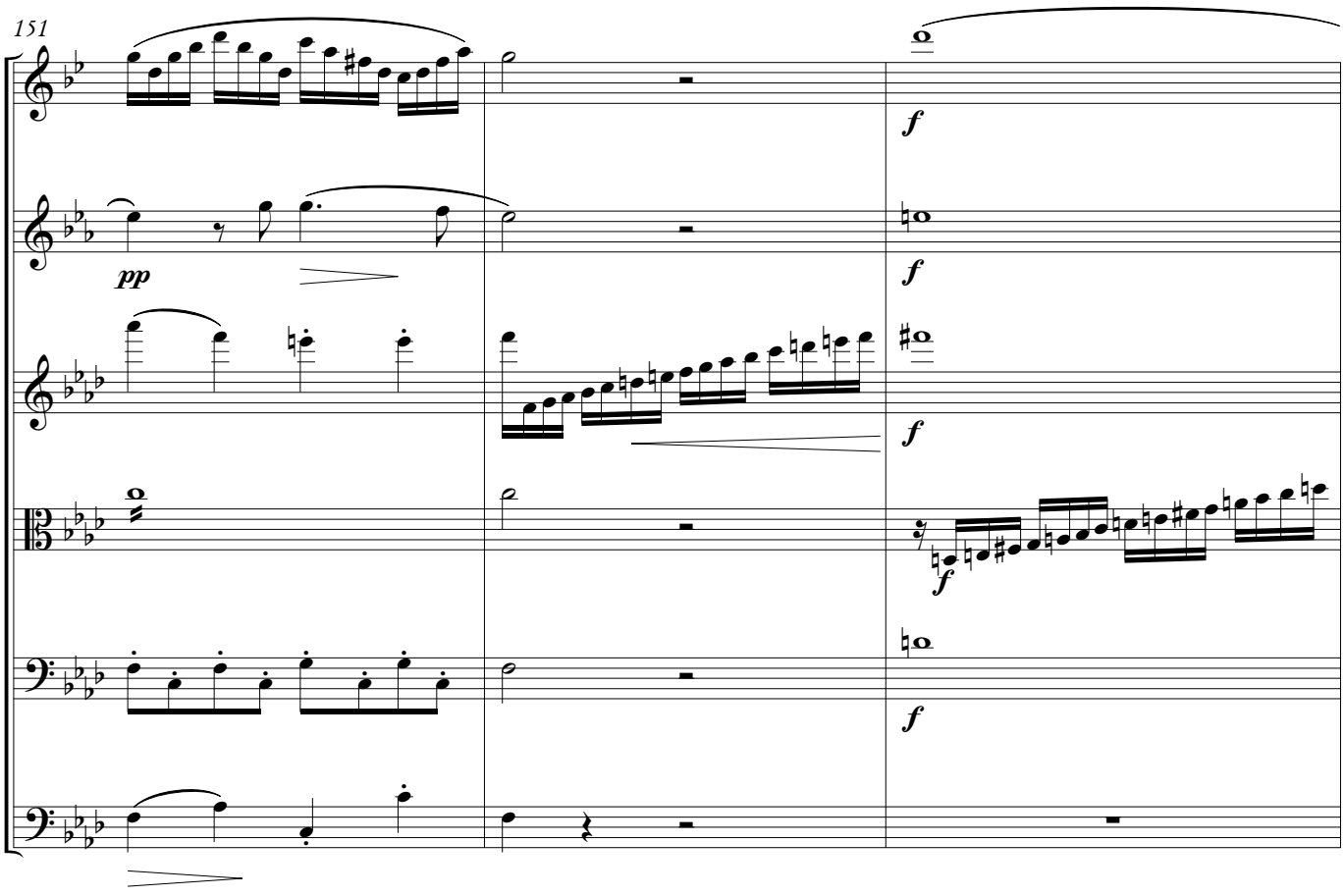
151
pp
f
f
f
f
f

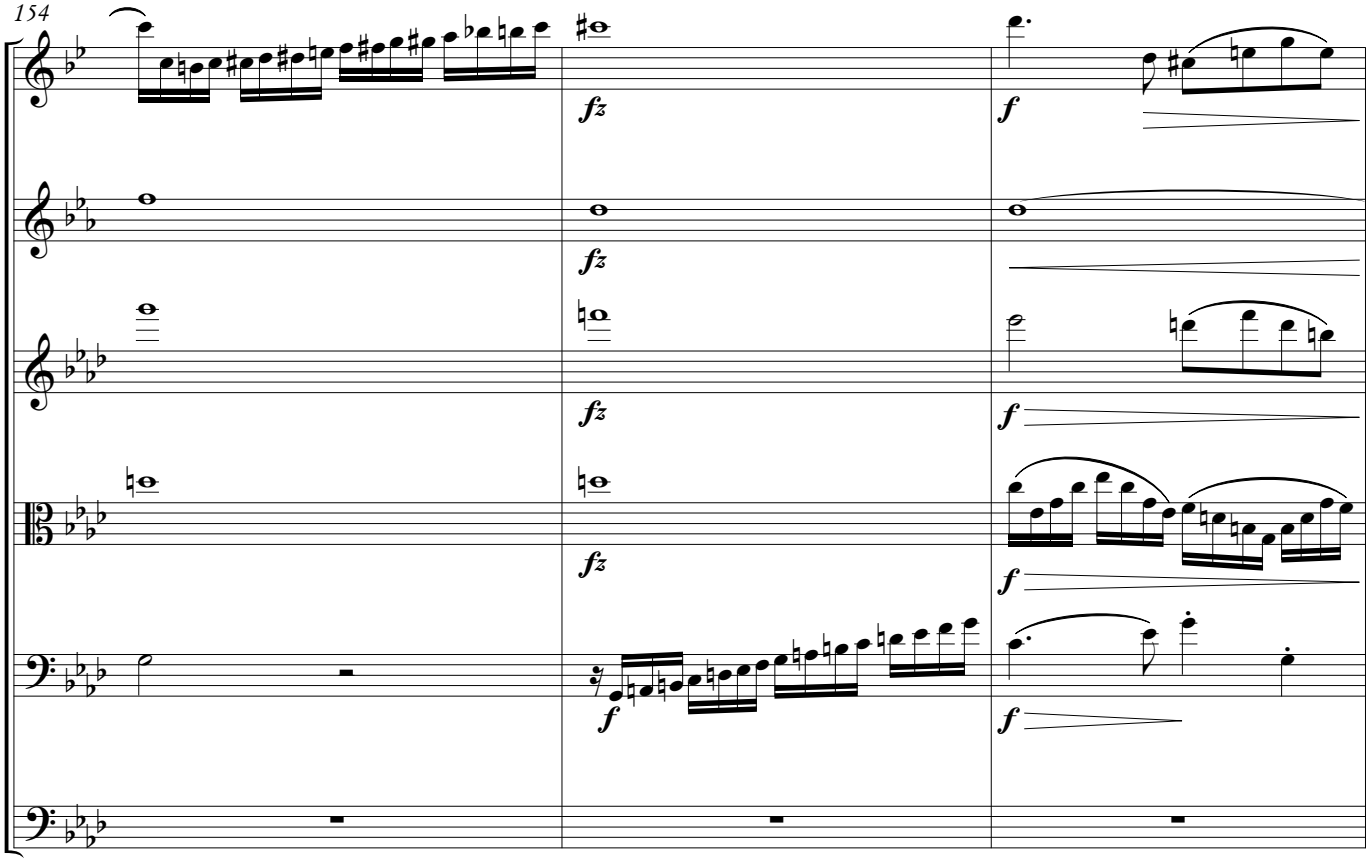
154
fz
fz
fz
fz
f
f
f
f
f

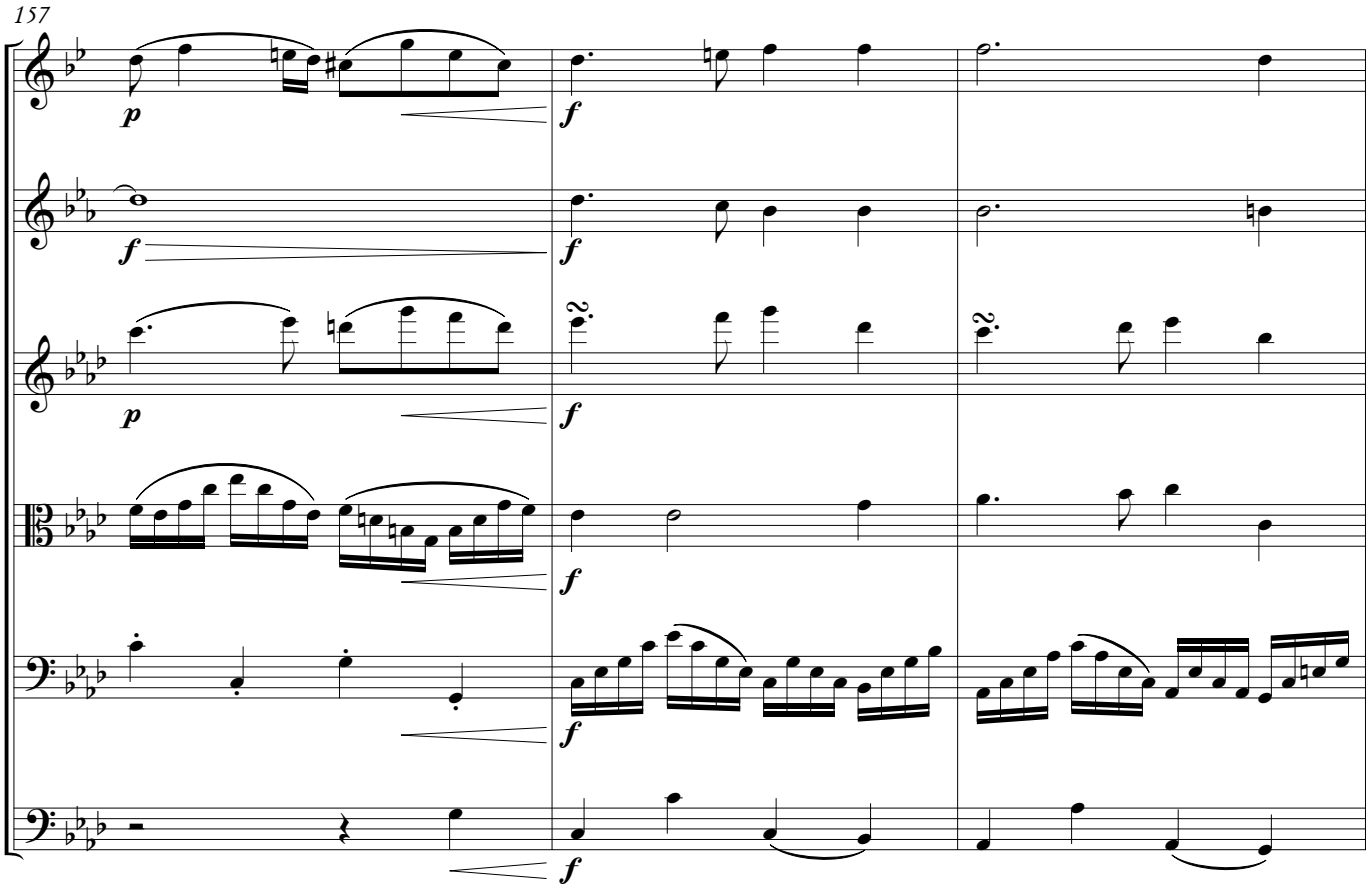
157
p
f
f
p
f
f
f
f

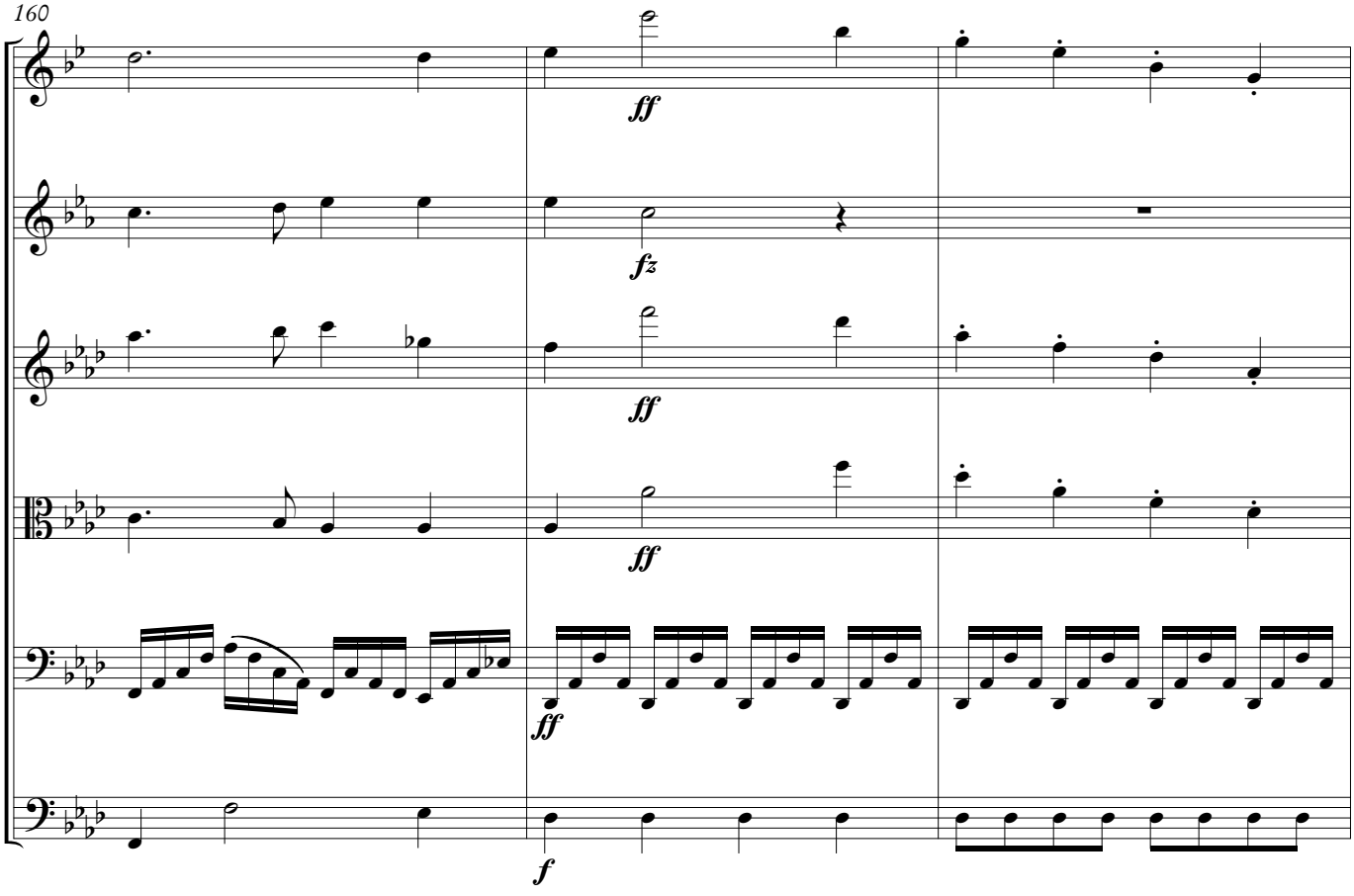
160
ff
fz
ff
ff
ff
f

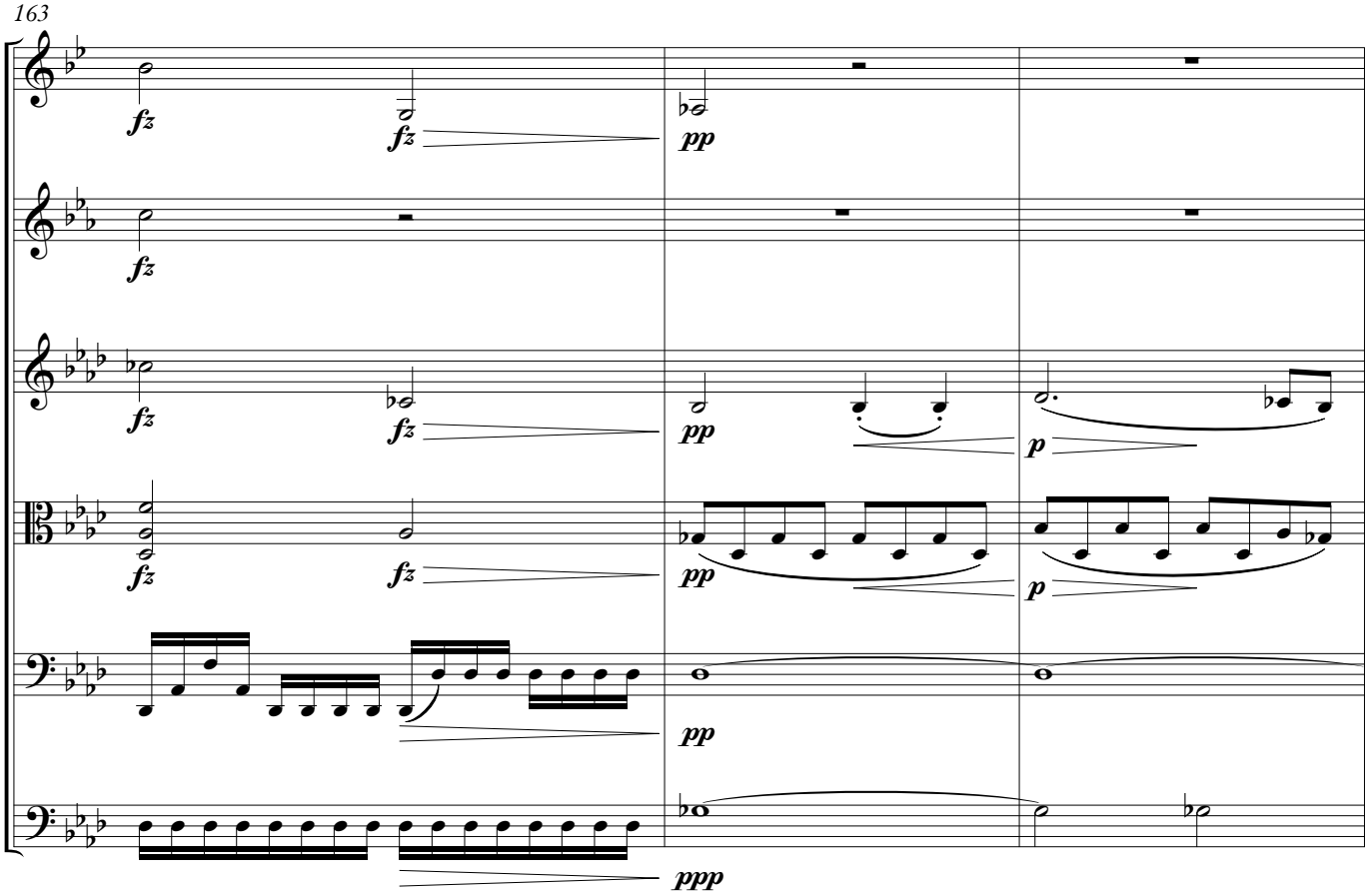
163
fz
fz
pp
fz
fz
pp
p
fz
fz
pp
p
pp
ppp

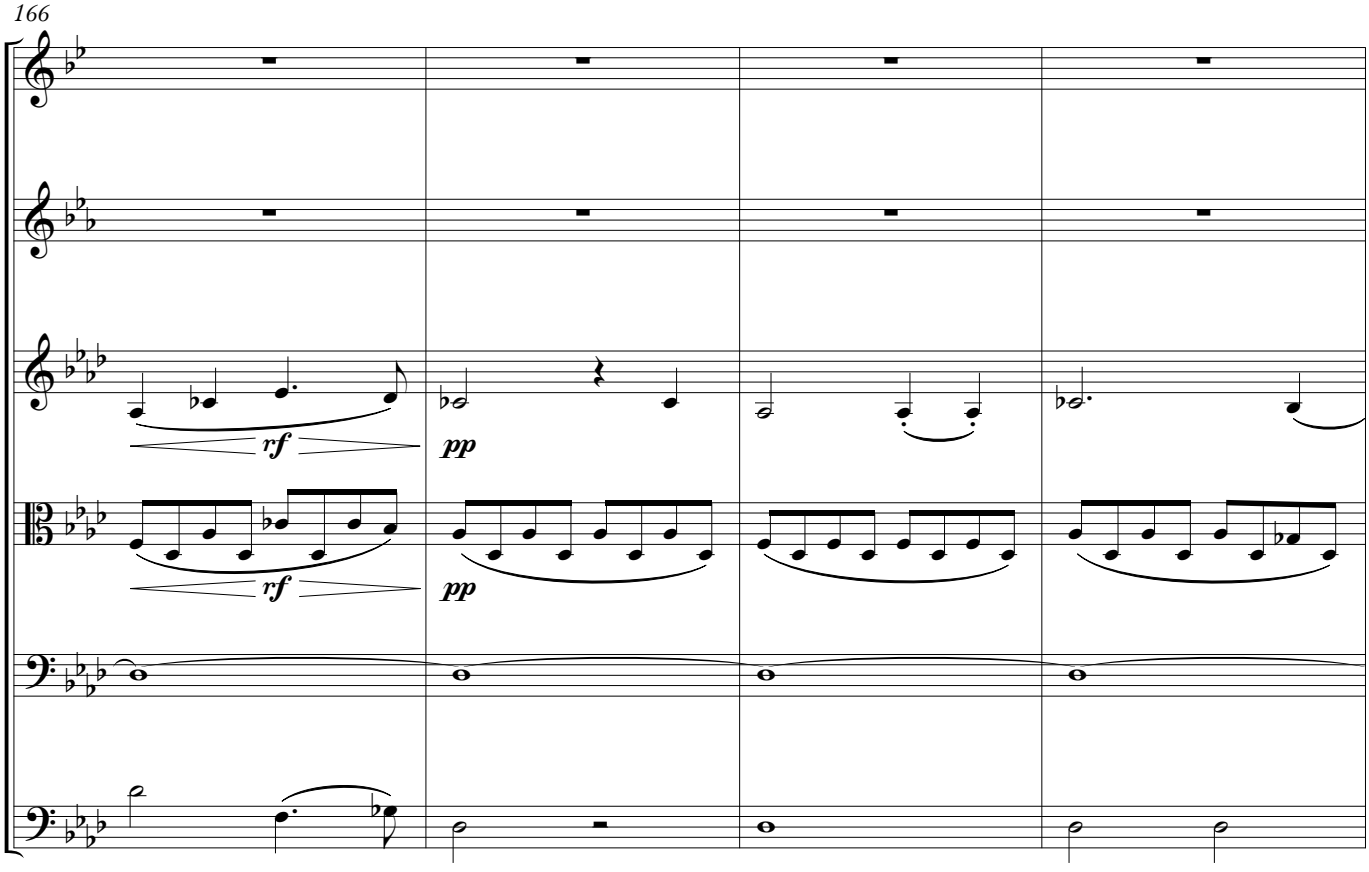
166
rf
pp
rf
pp

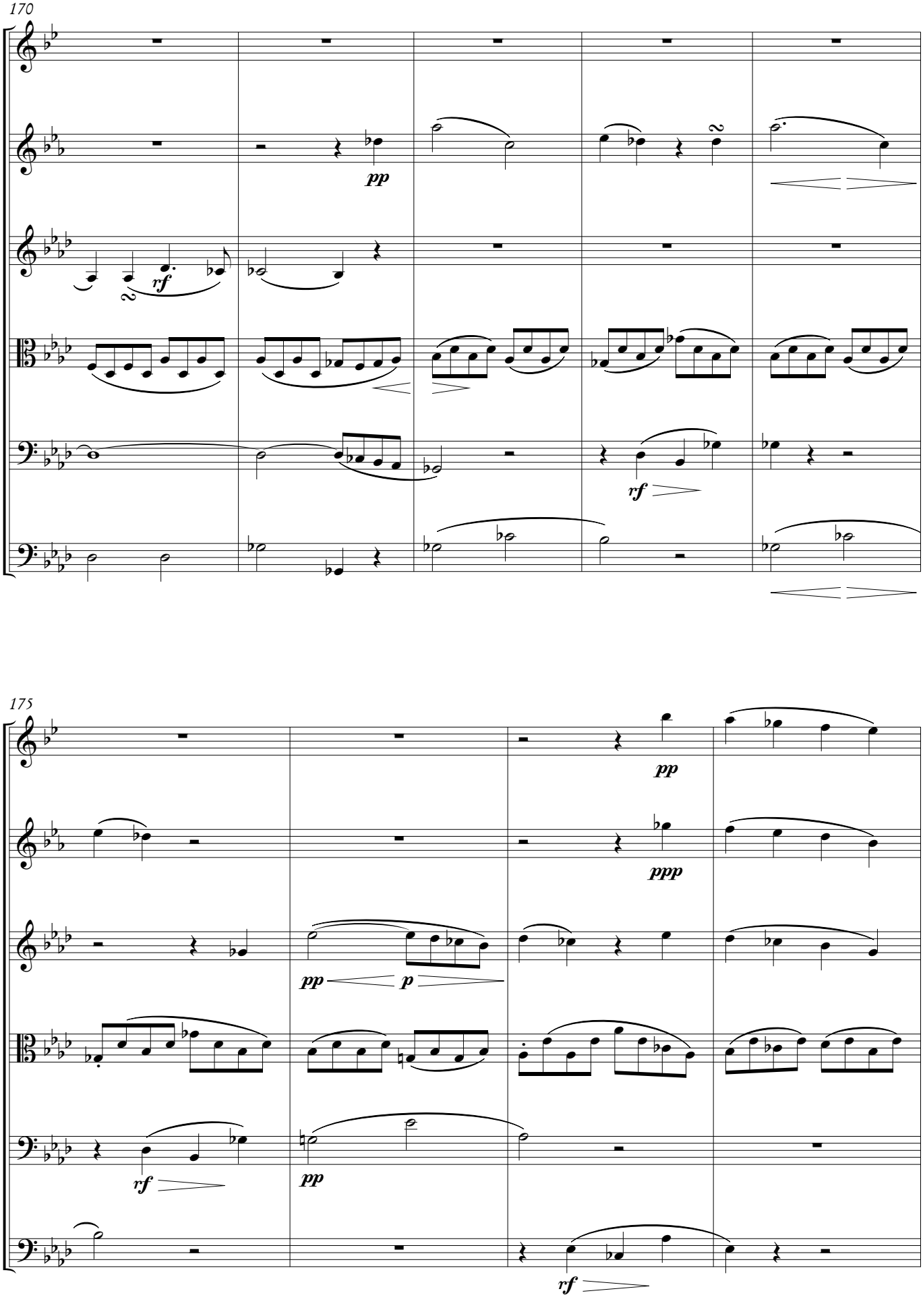
170
pp
rf
rf
175
pp
ppp
pp
p
rf
pp
rf

179

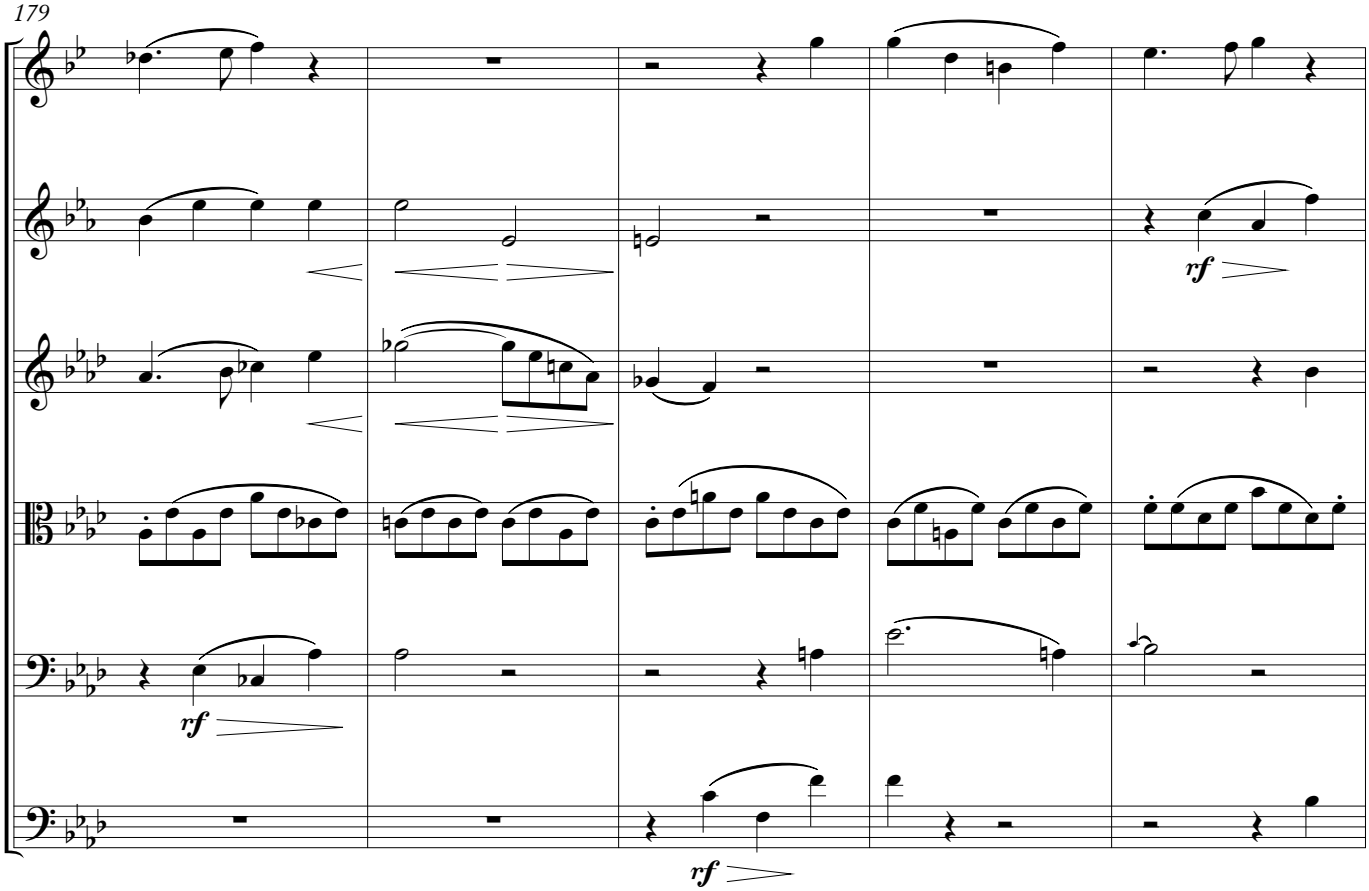

184

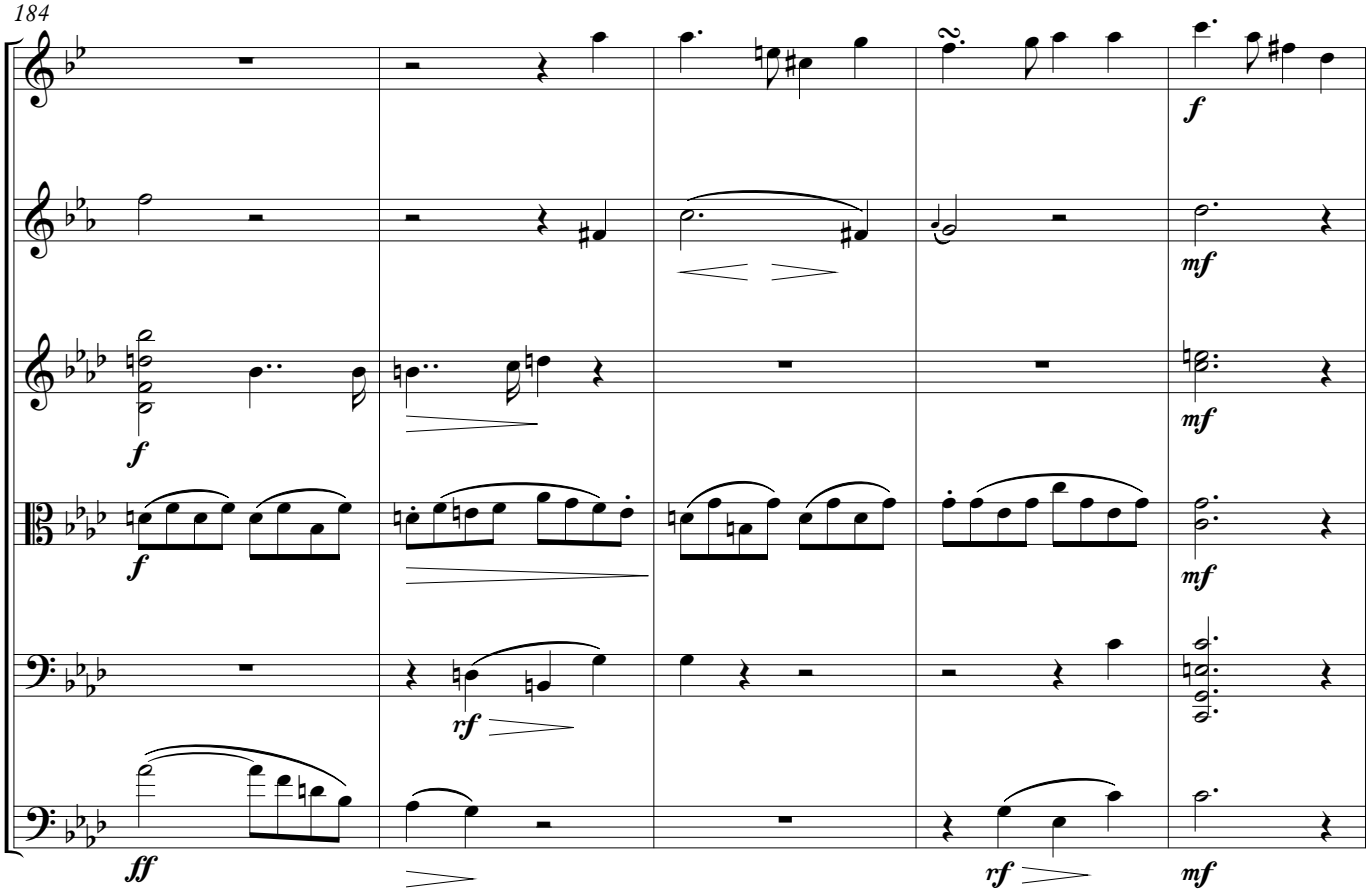

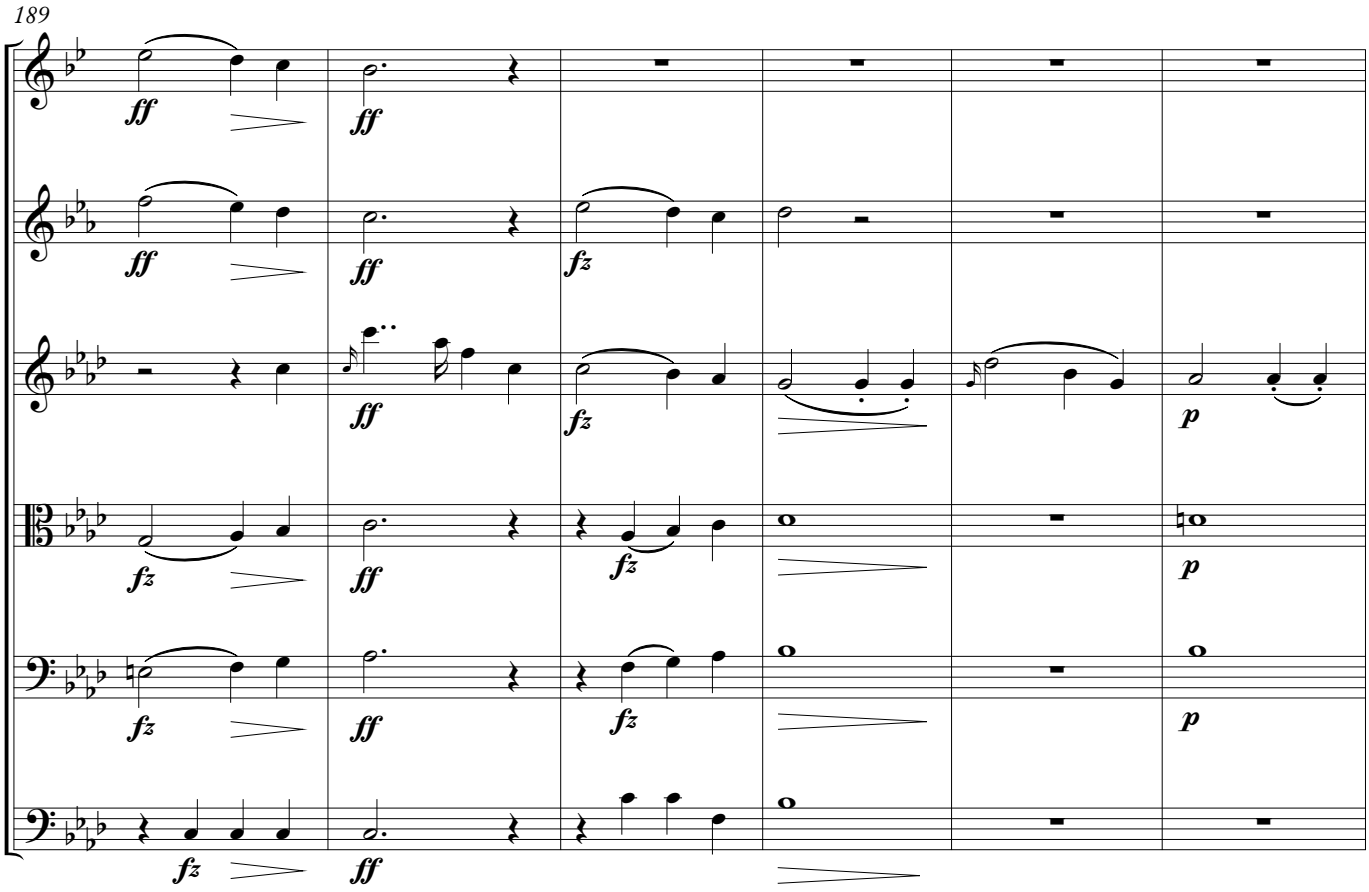

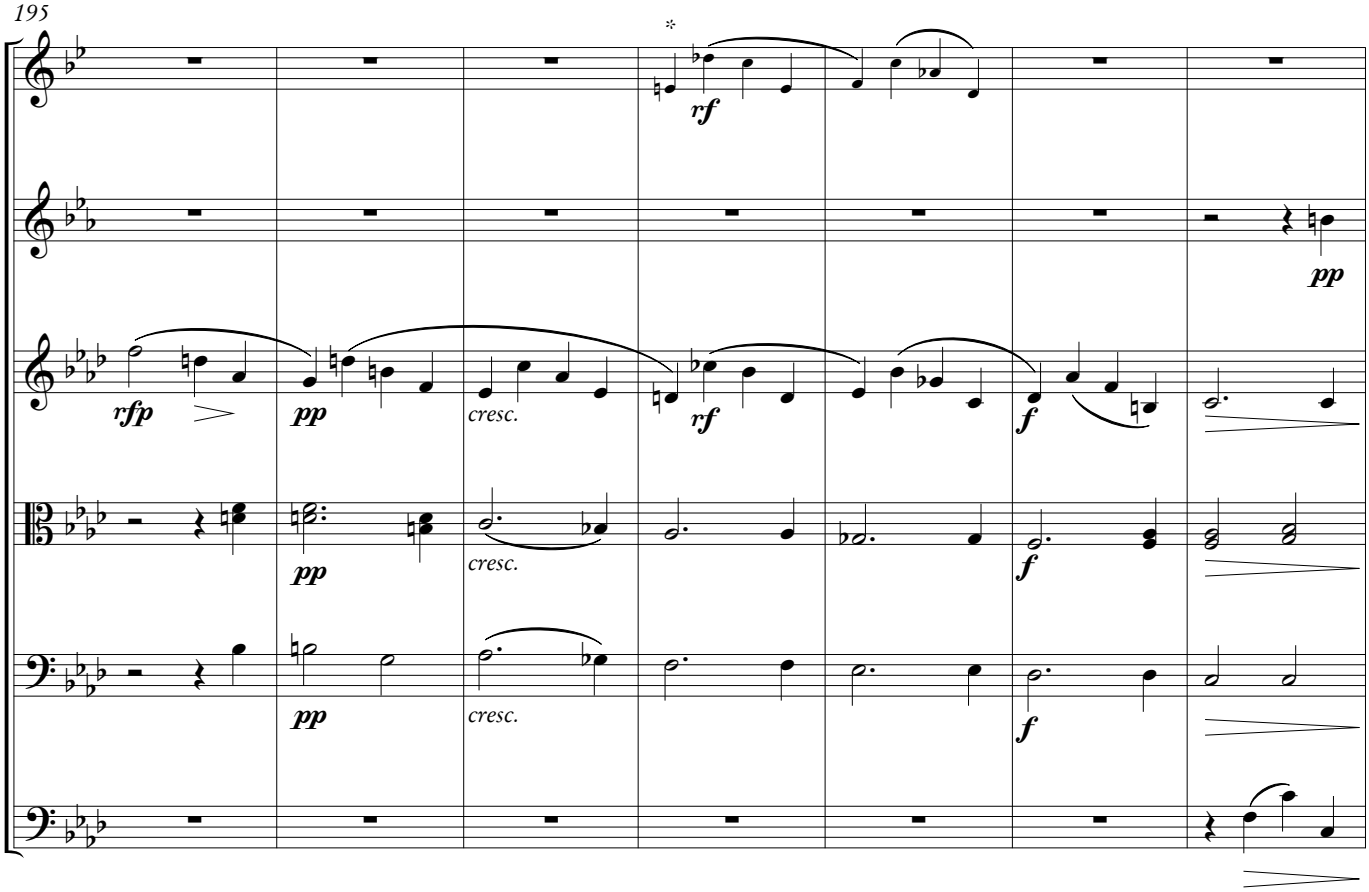

* Takt 198–199 i Cl. förmodligen skrivfel. Se kommentar. / Bars 198–199 in Cl. probably a mistake. See commentary

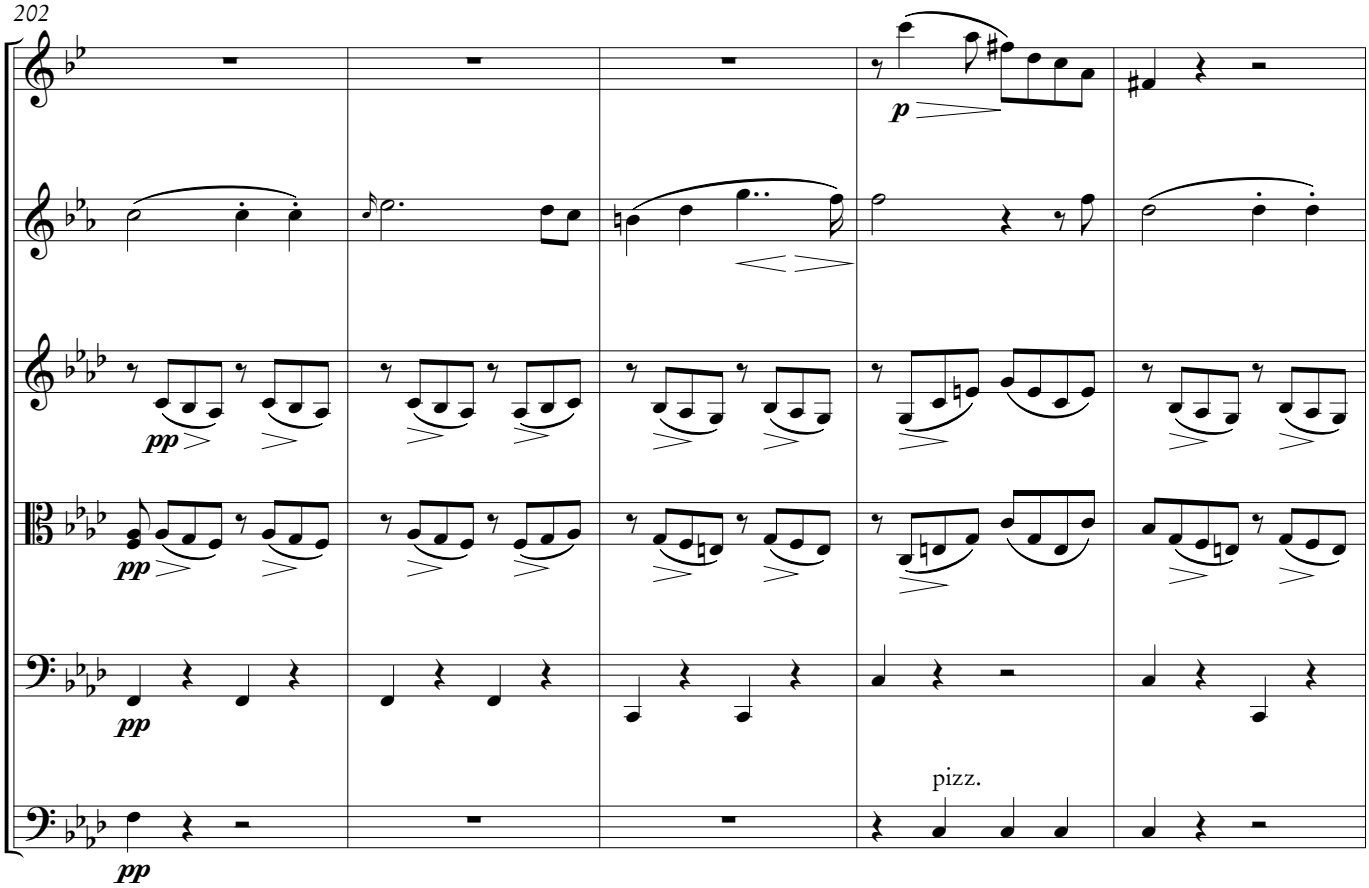
202
p
pp
pp
pp
pizz.
pp

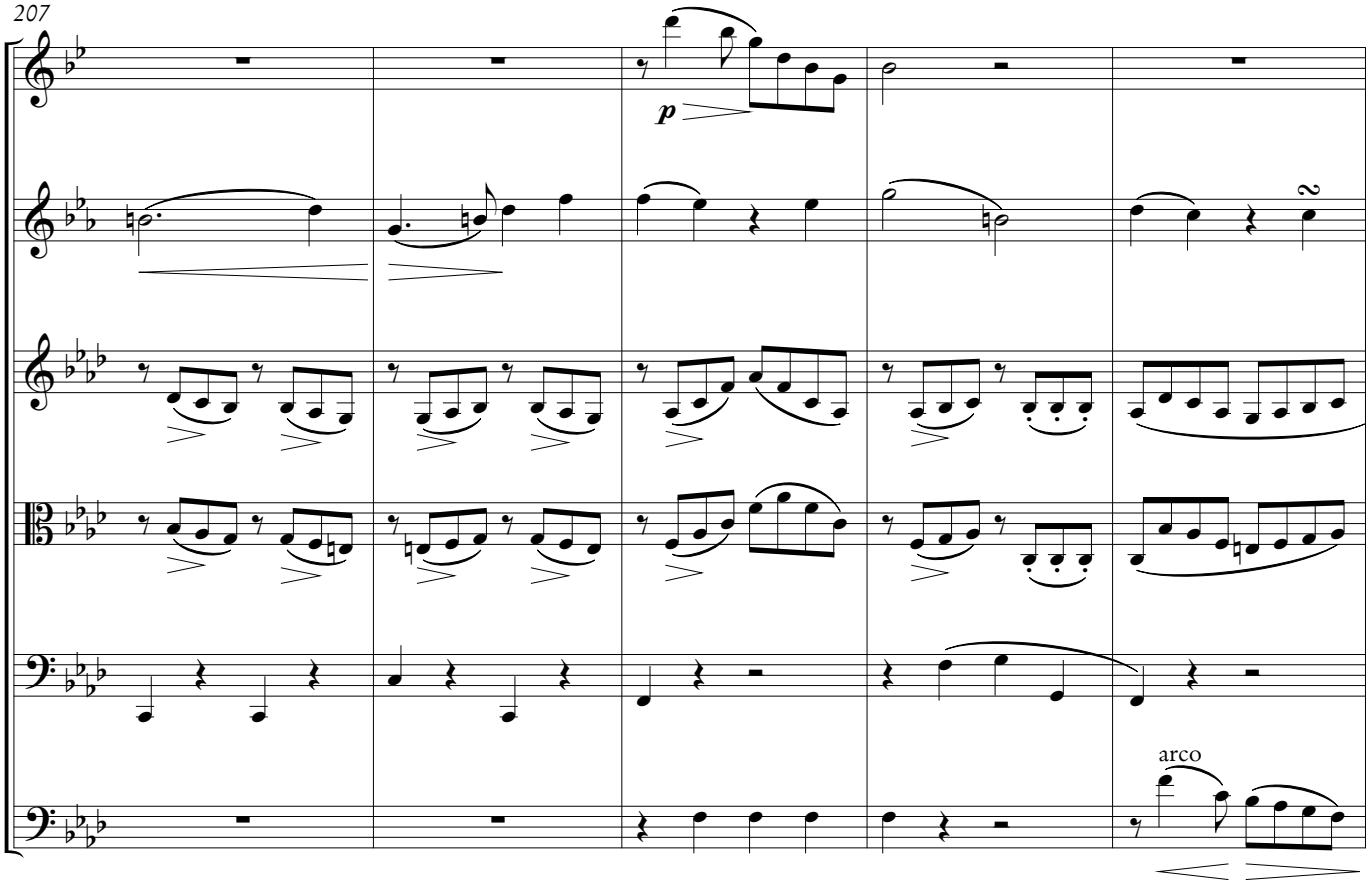
207
p
arco

212

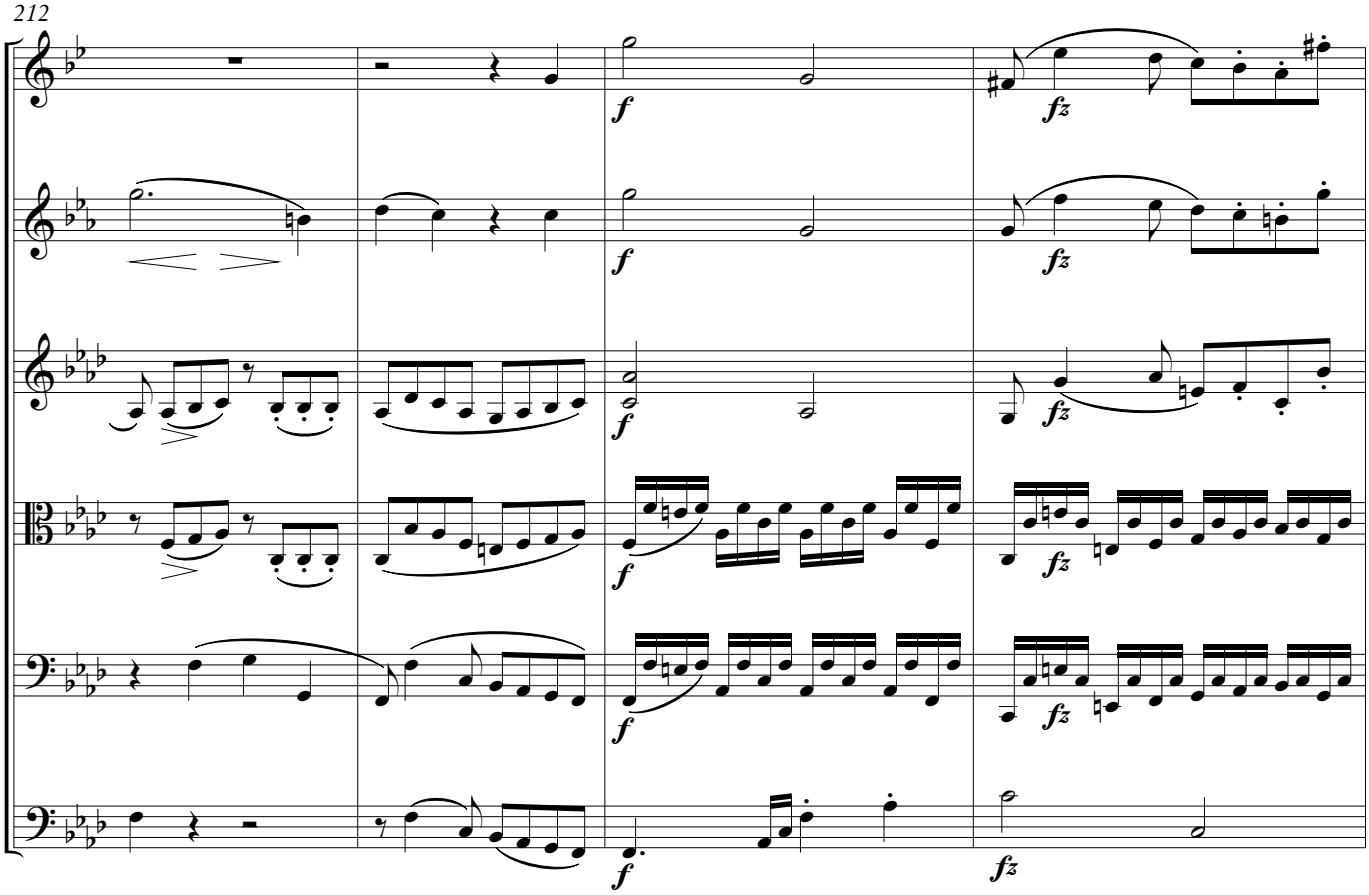

216

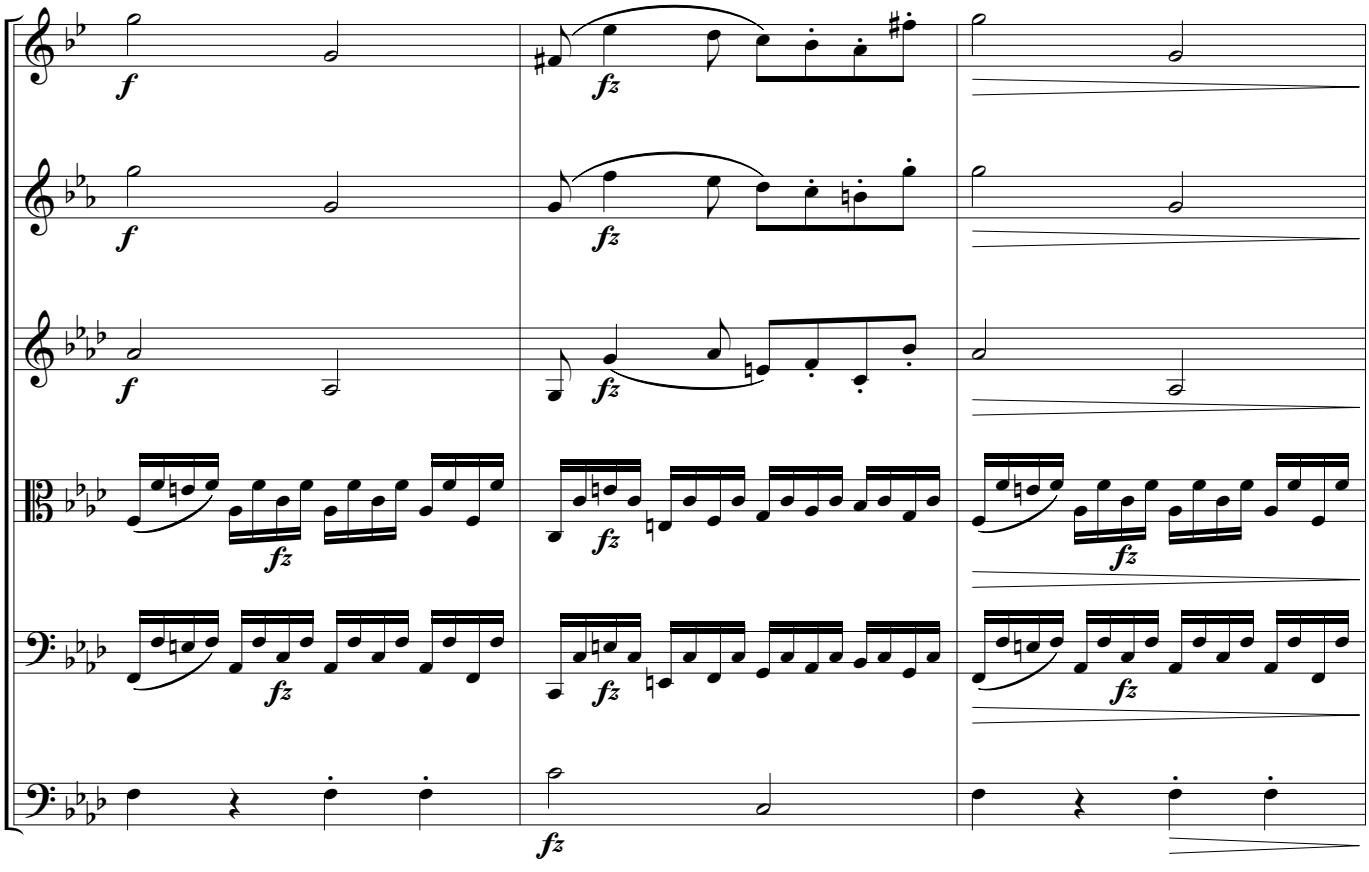

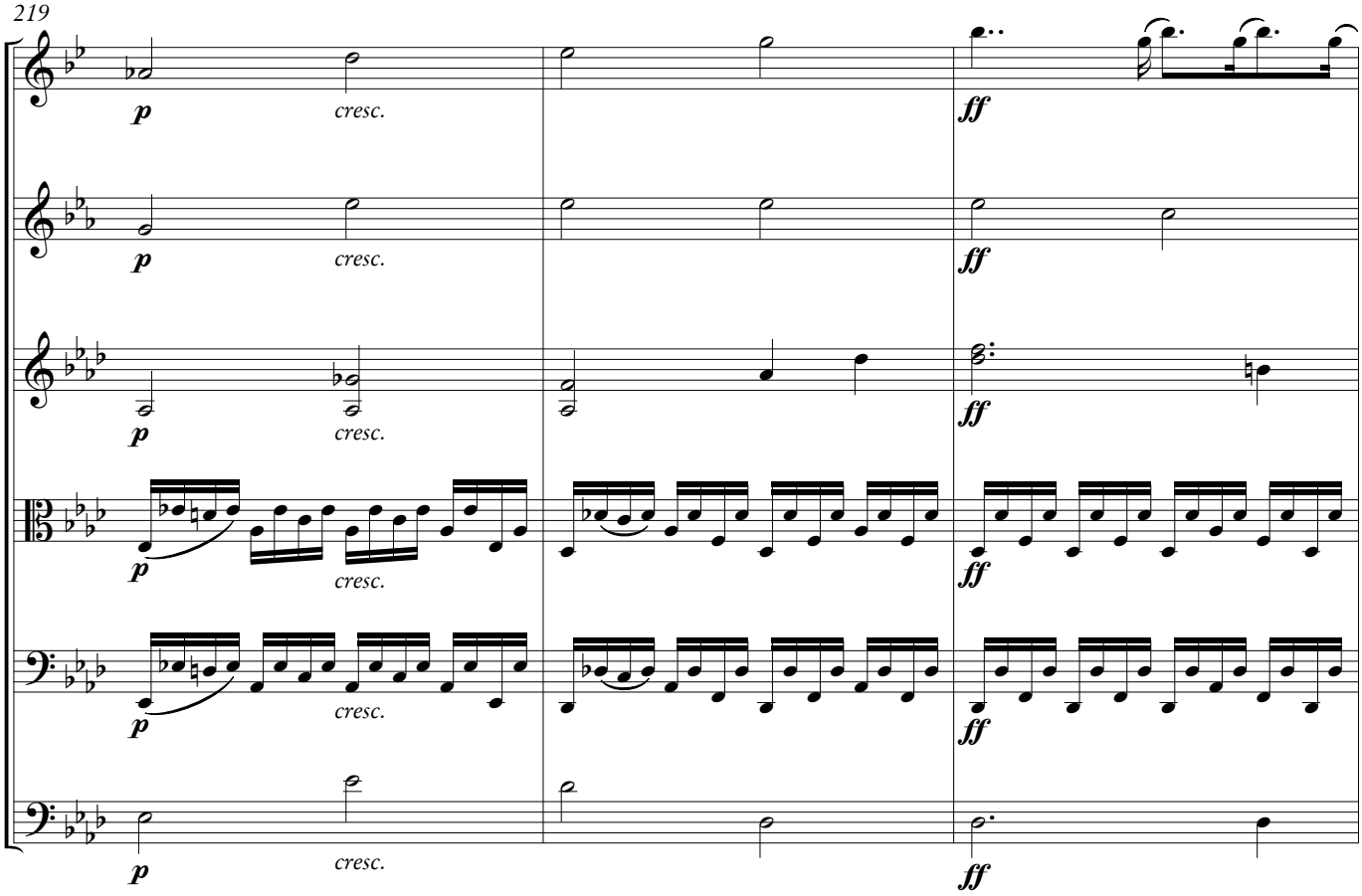
219
p
cresc.
ff

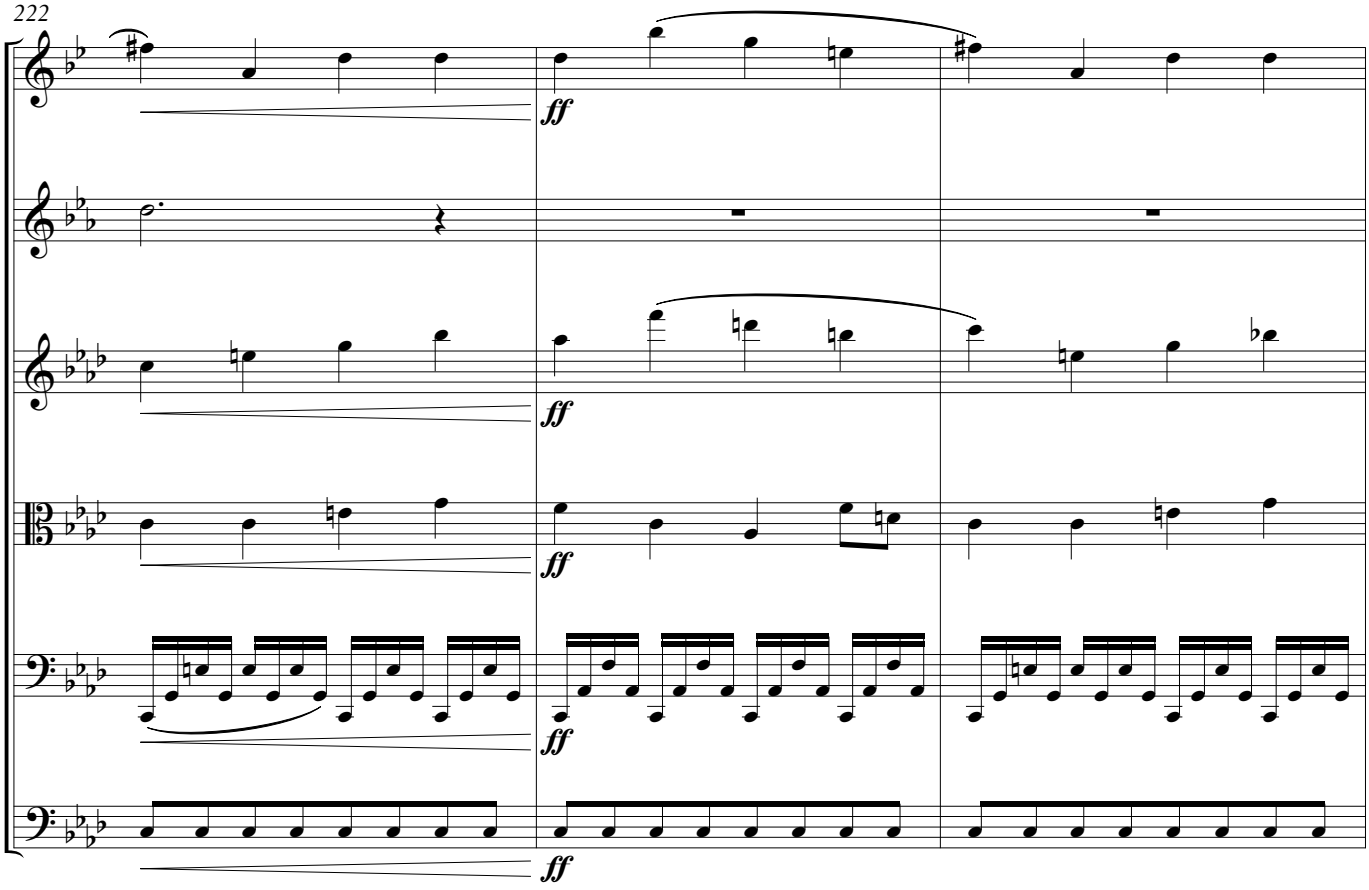
222
ff

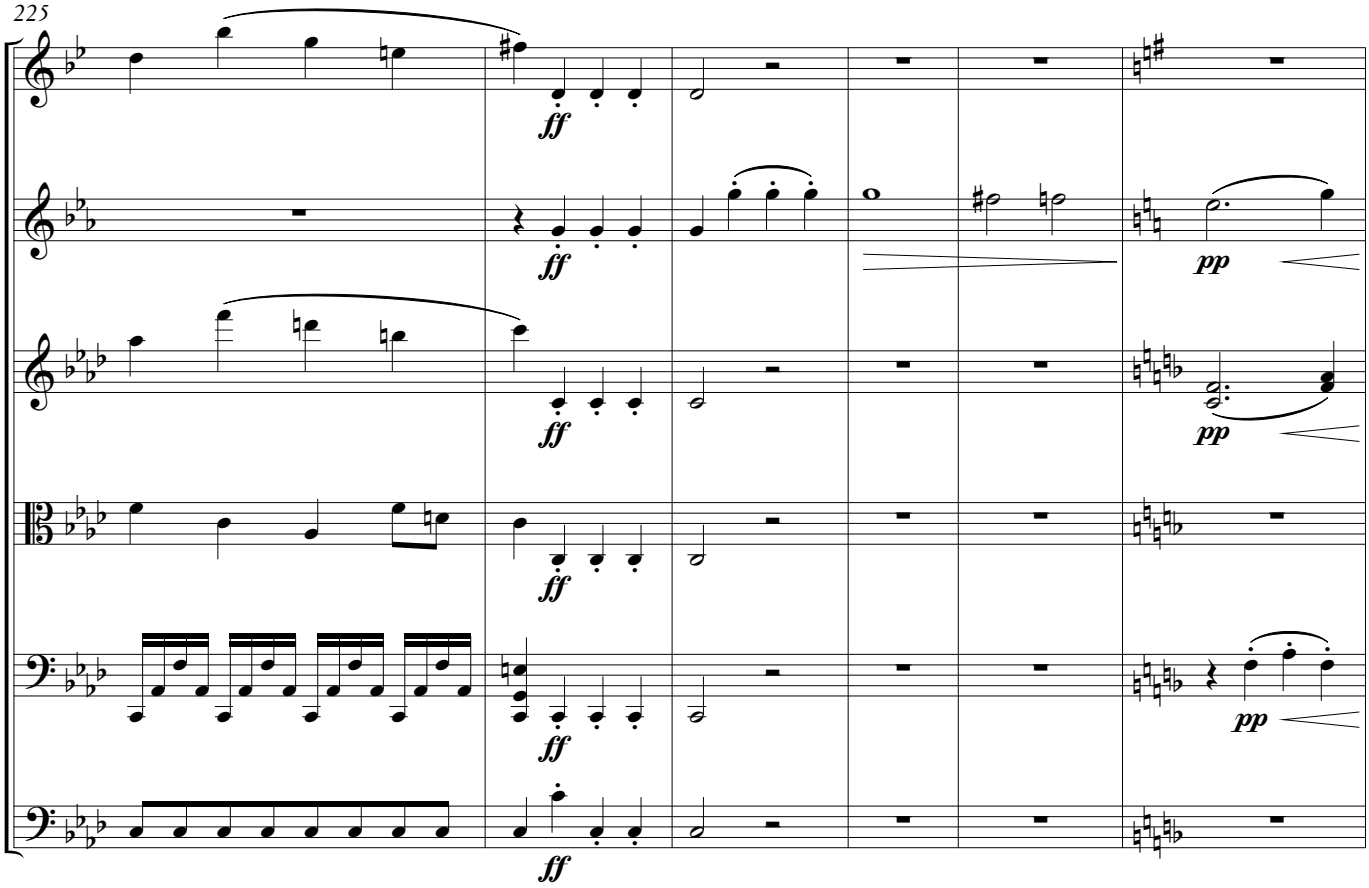
225
ff
pp

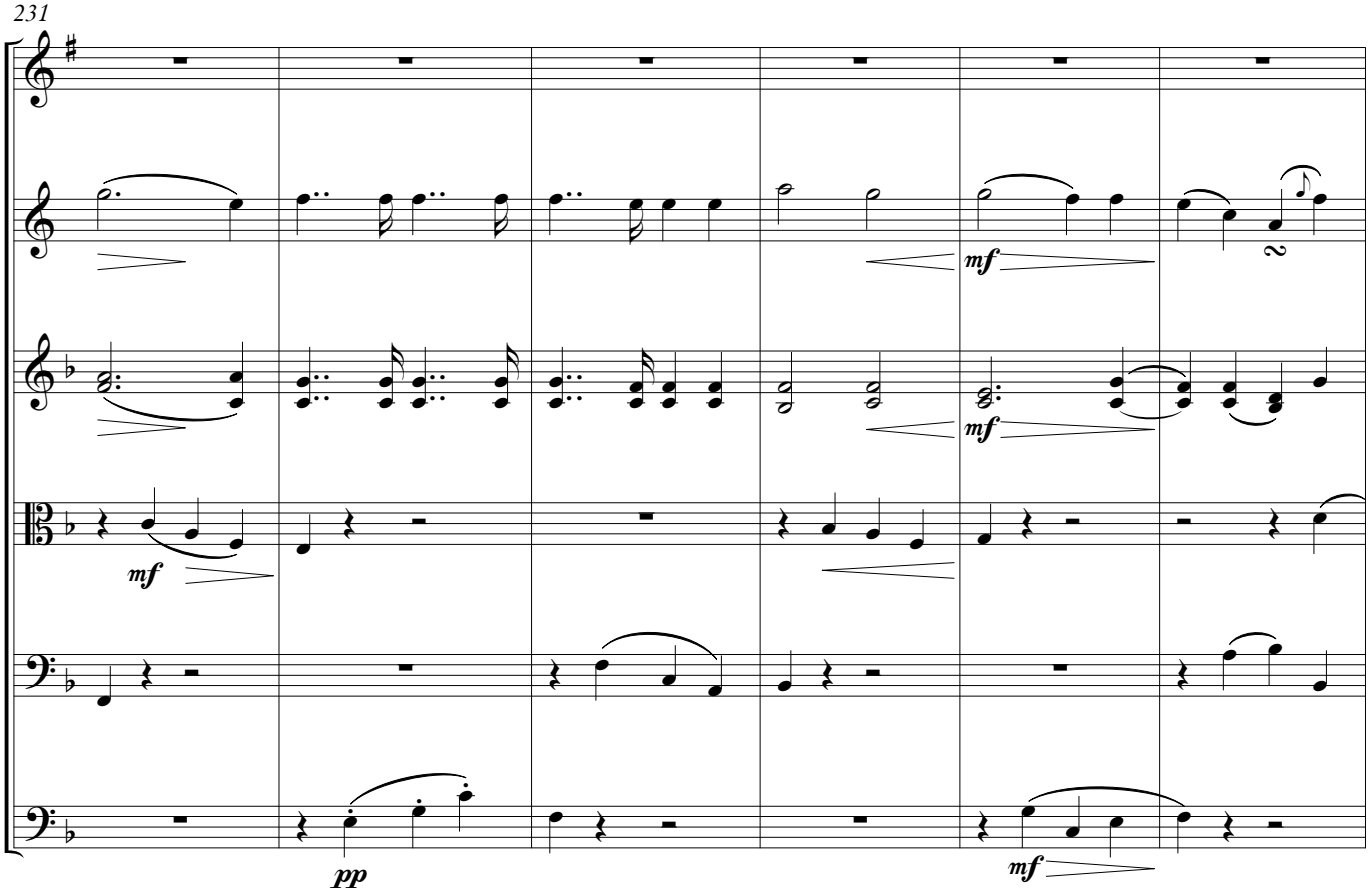
231
mf
pp

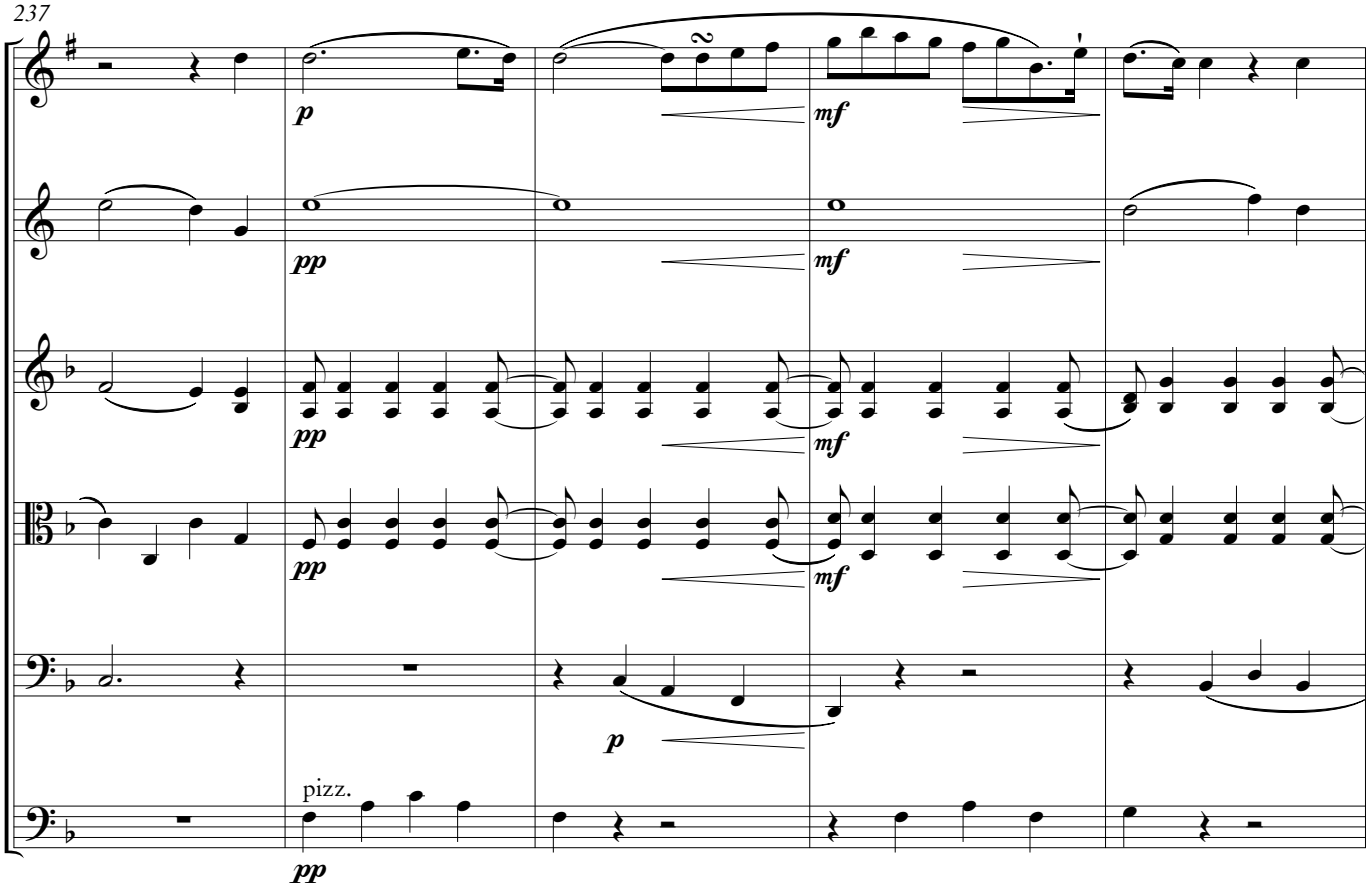
237
p
pp
mf
pizz.

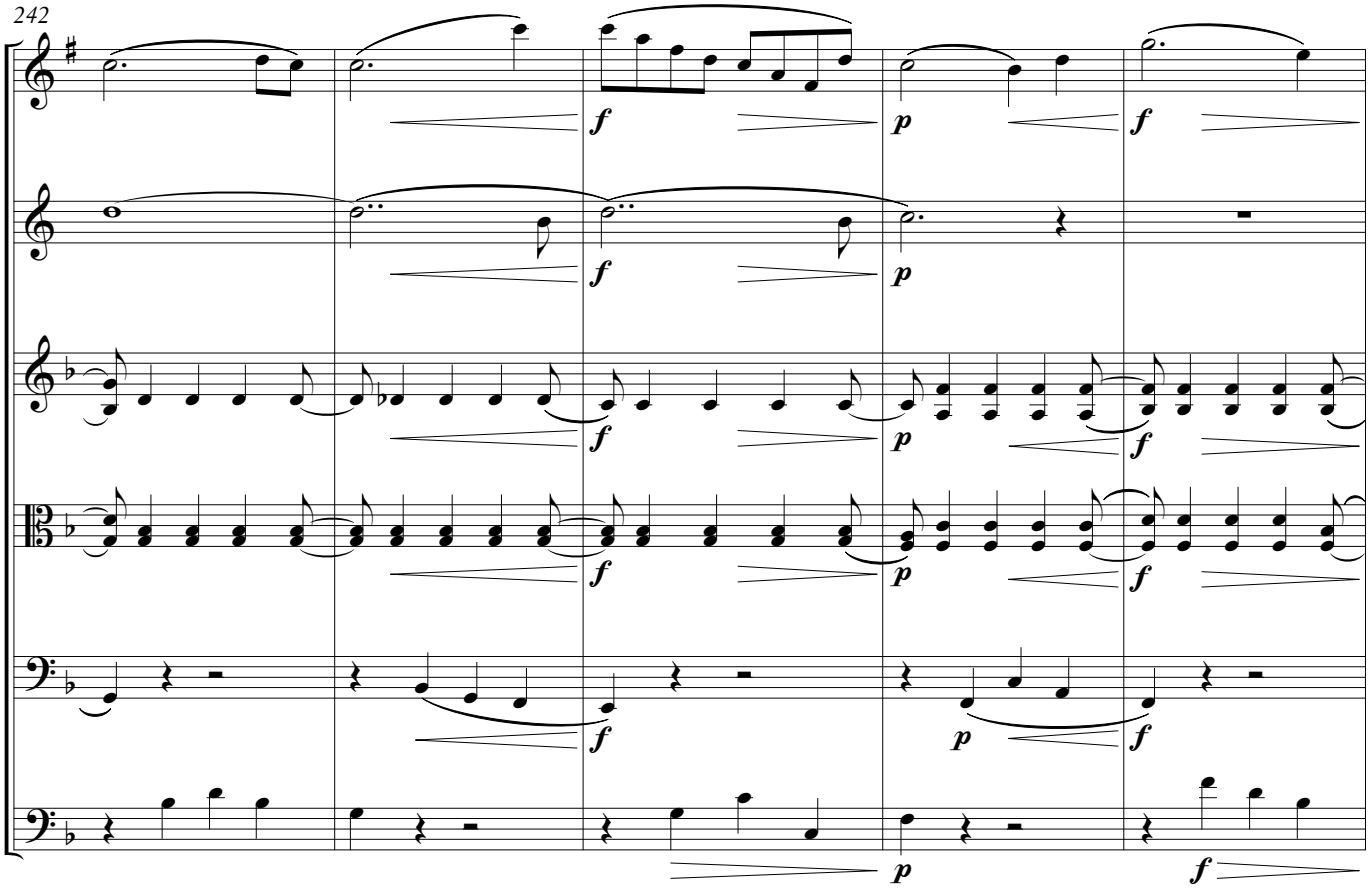
242
f
p

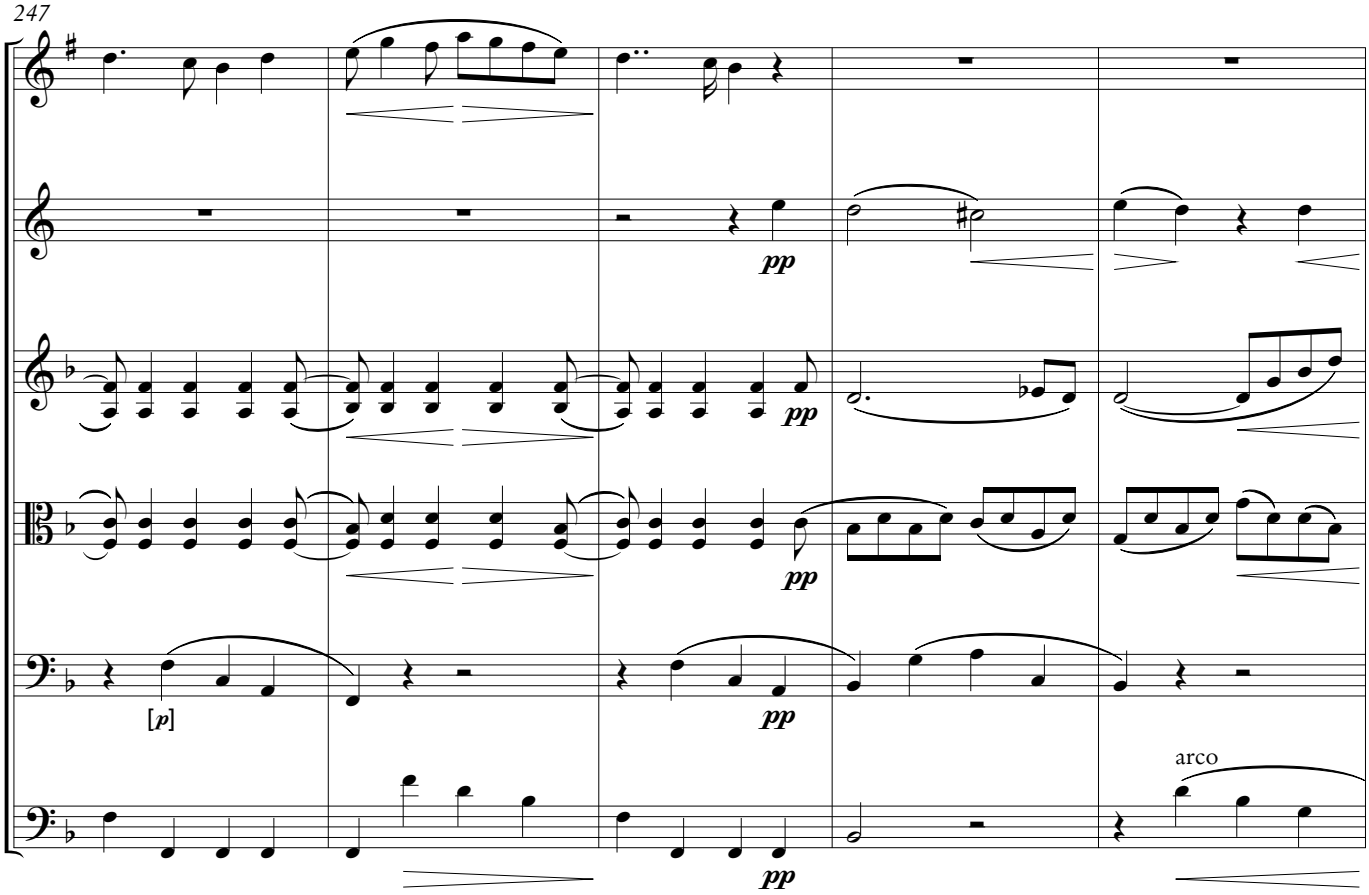
247
pp
pp
pp
[p]
pp
arco
pp

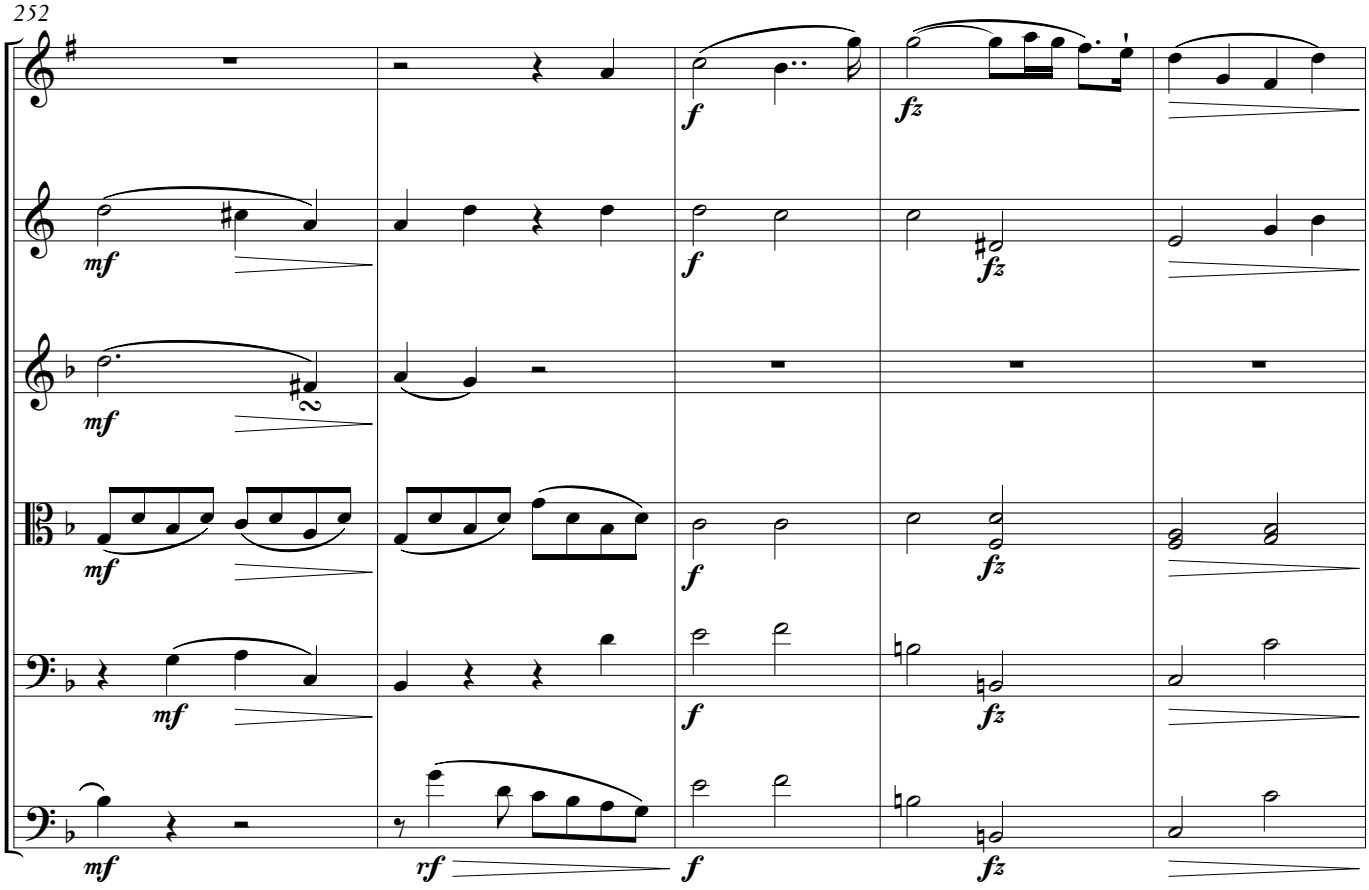
252
f
fz
mf
f
fz
mf
mf
f
fz
mf
f
fz
mf
rf
f
fz

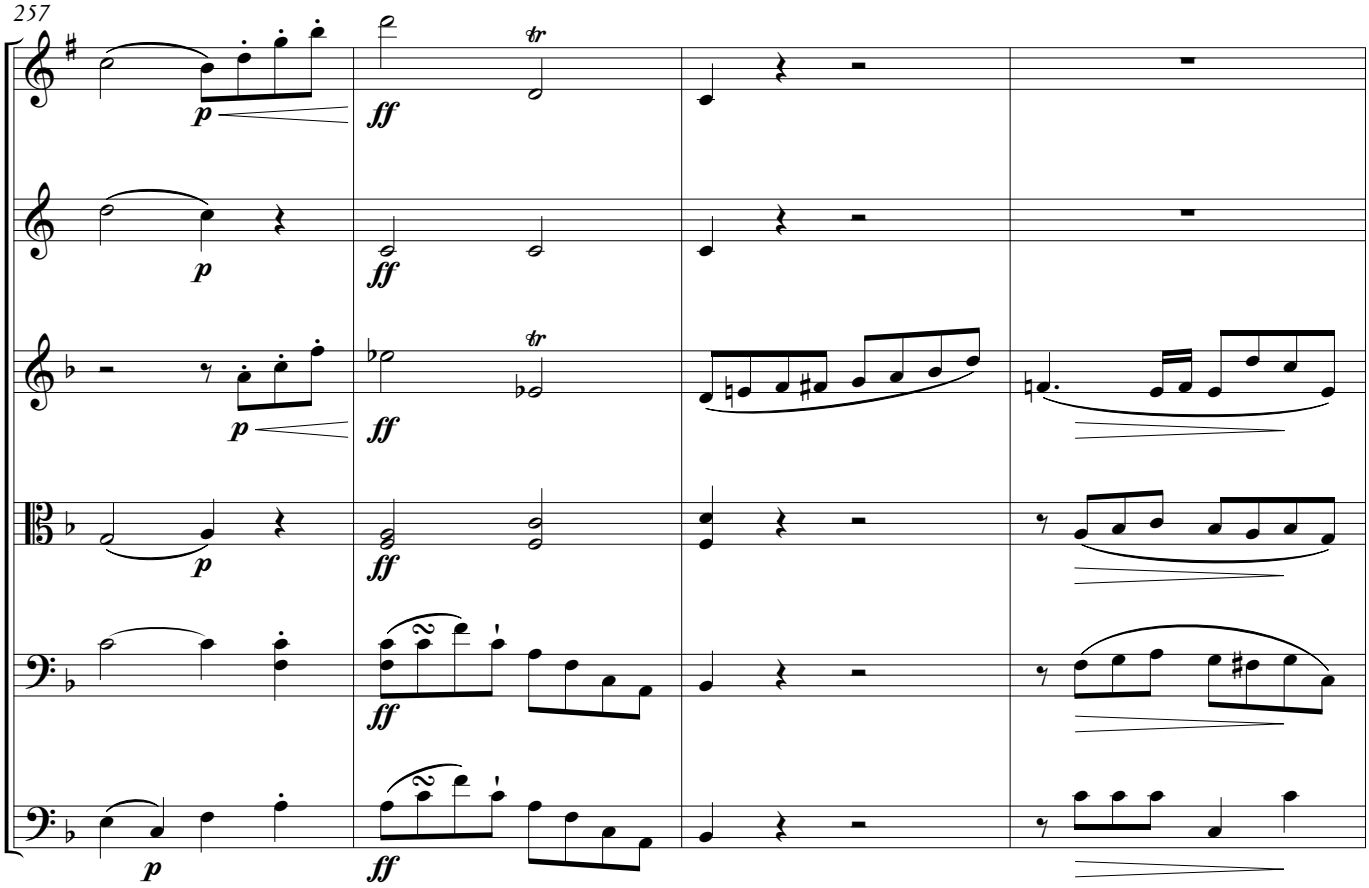
257
p
ff
tr

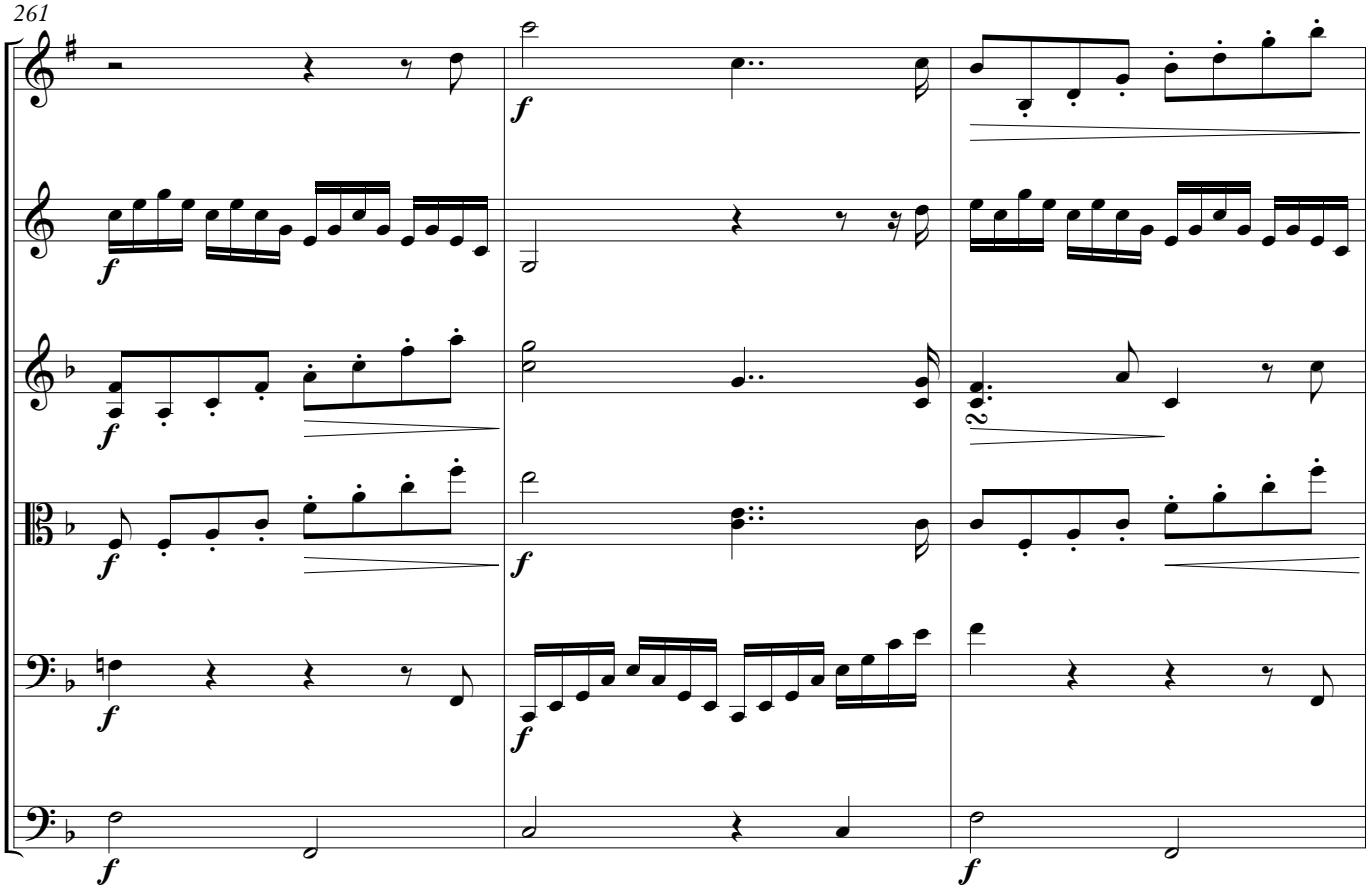
261
f

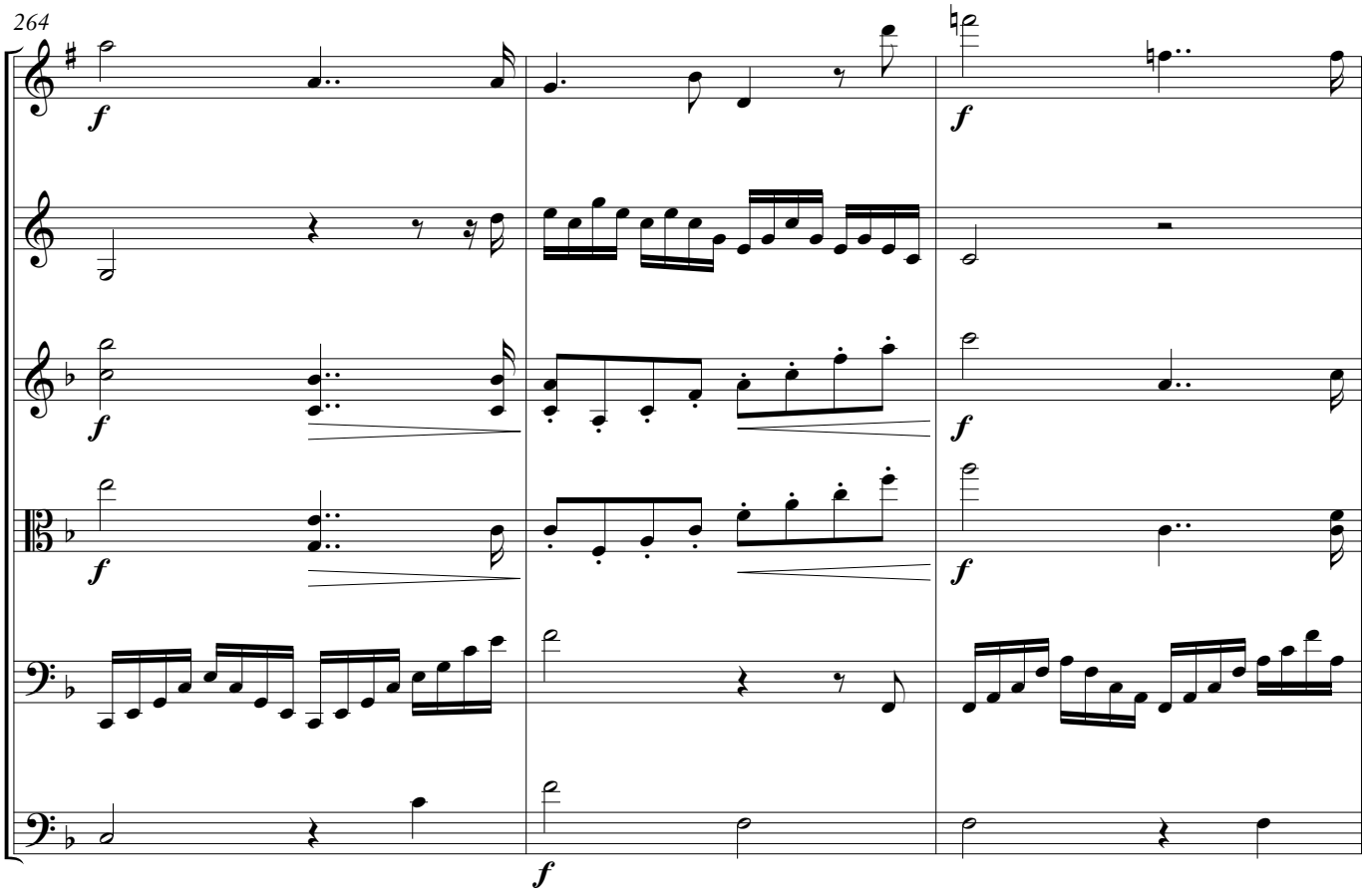
264
f
f
f
f
f
f

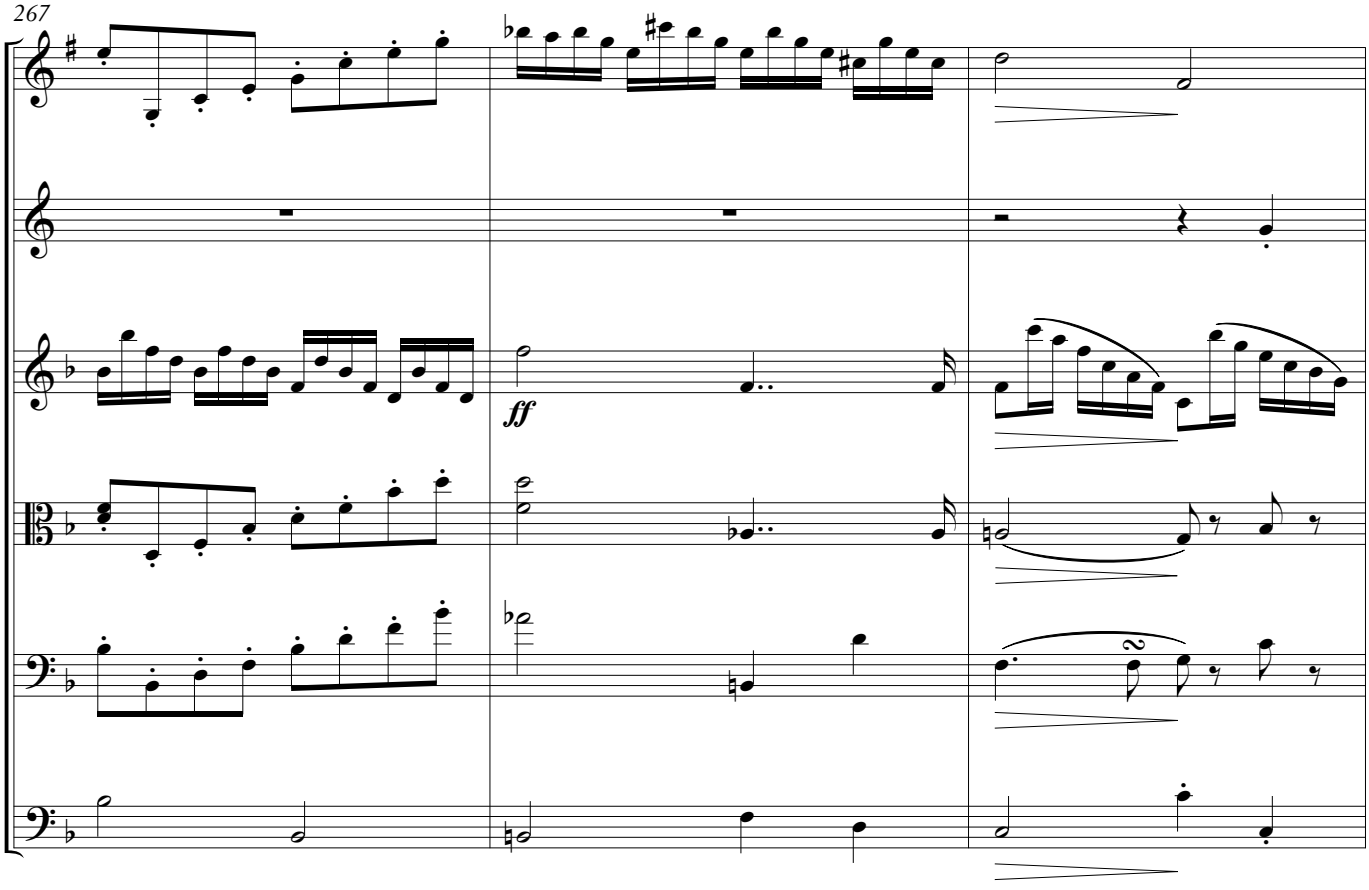
267
ff

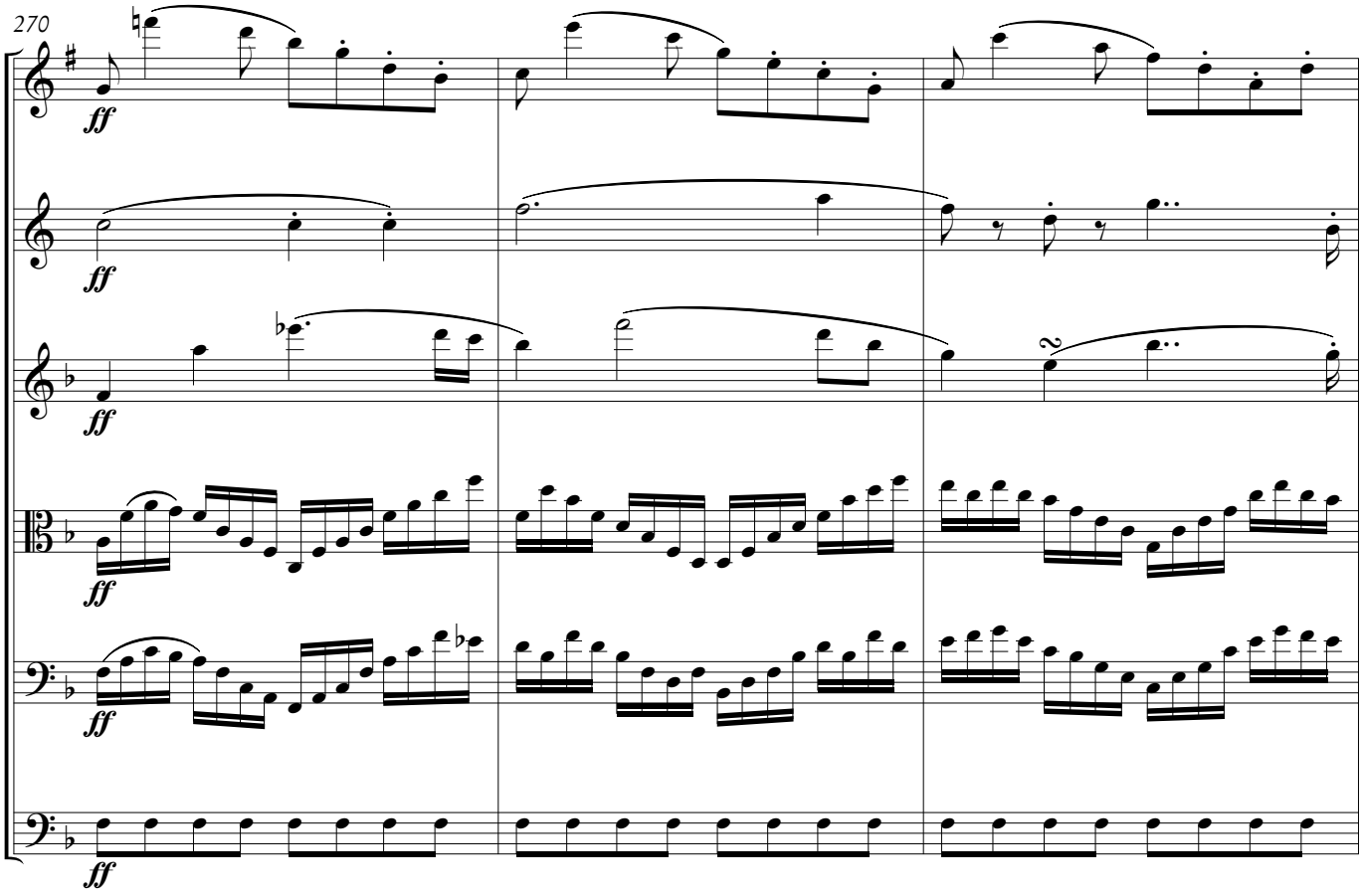
270
ff

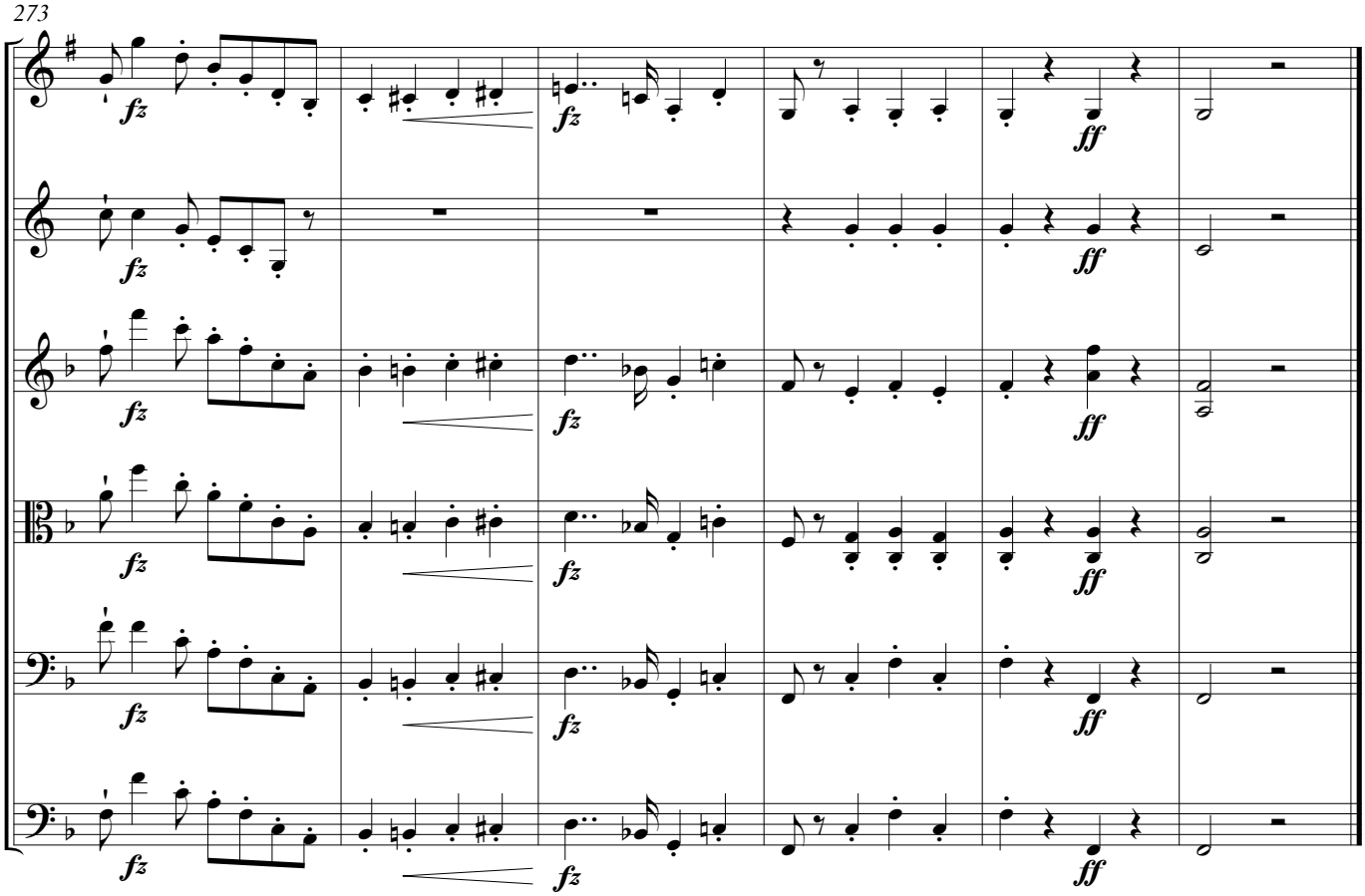
273
fz
ff

2

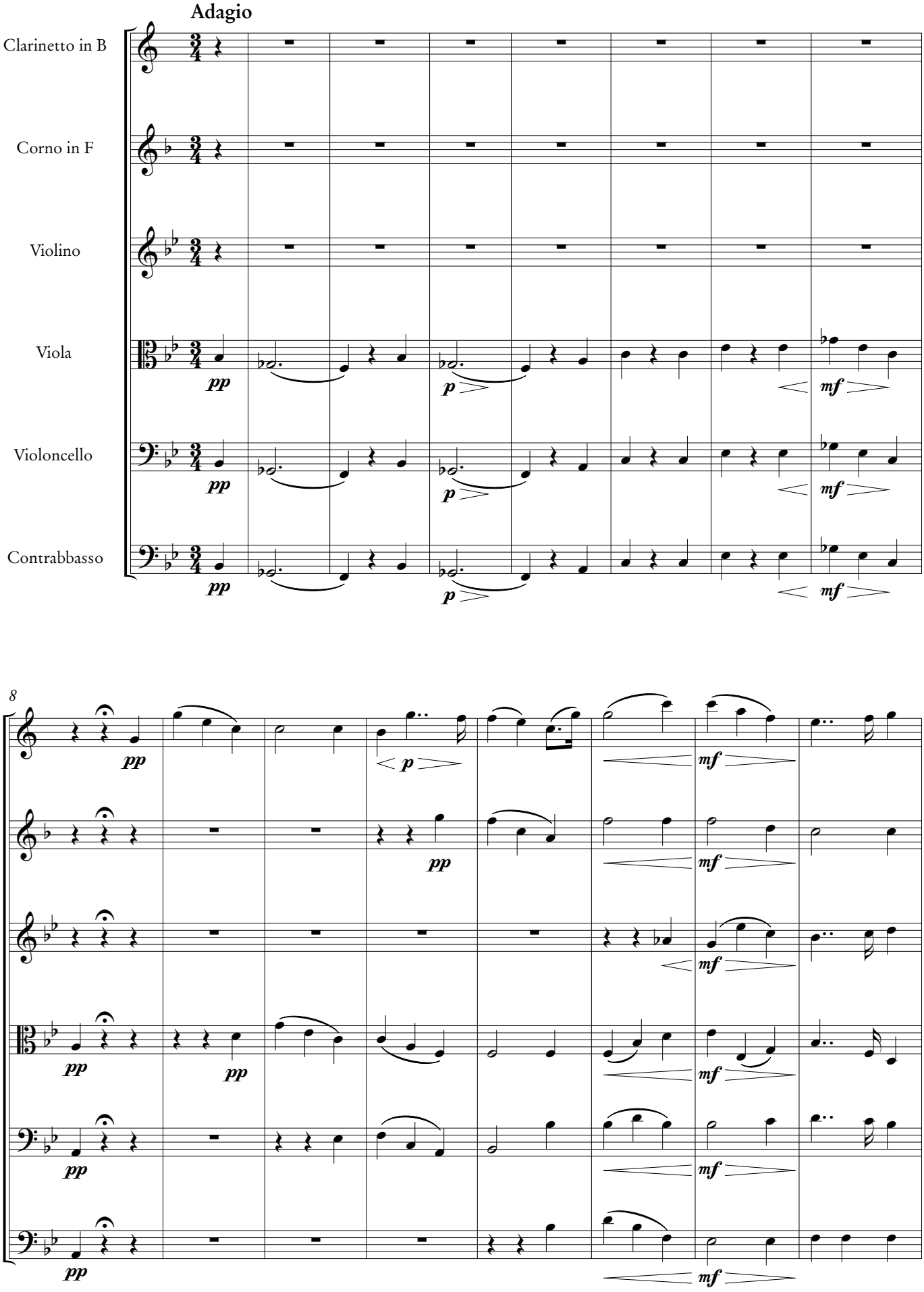
Adagio
Clarinetto in B
Corno in F
Violino
Viola
Violoncello
Contrabbasso
pp
p
mf
8

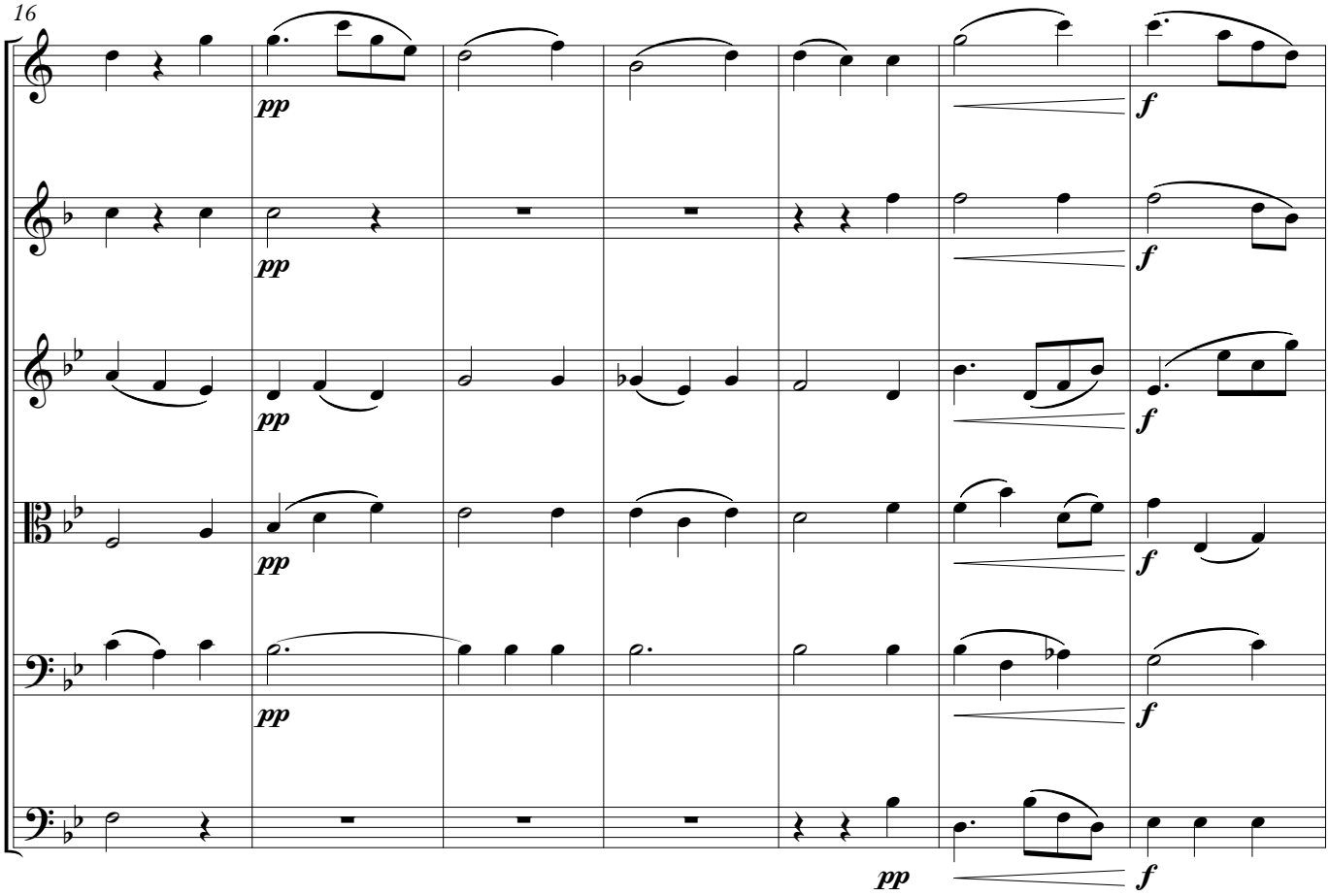
16
pp
f

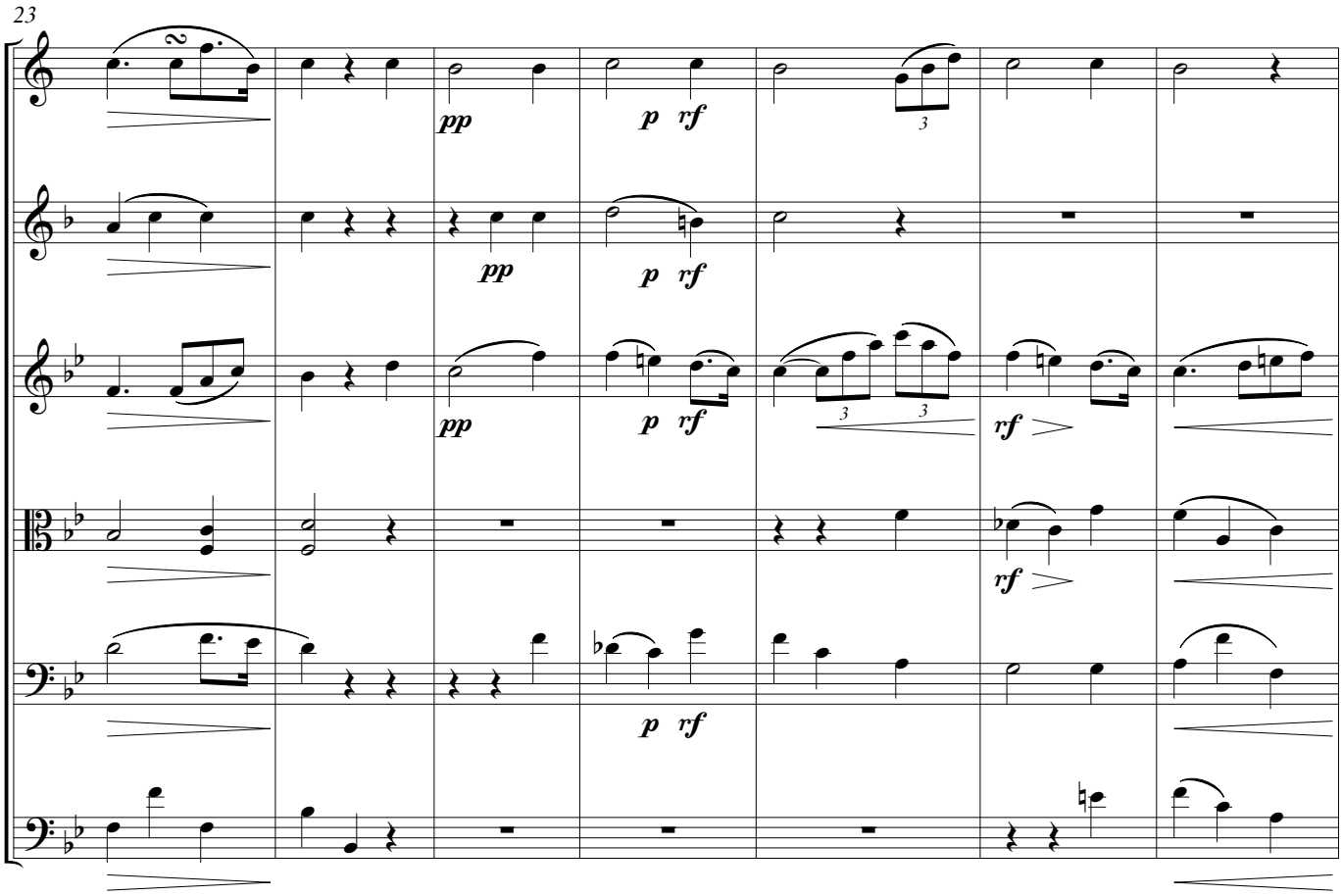
23
pp
p rf
rf

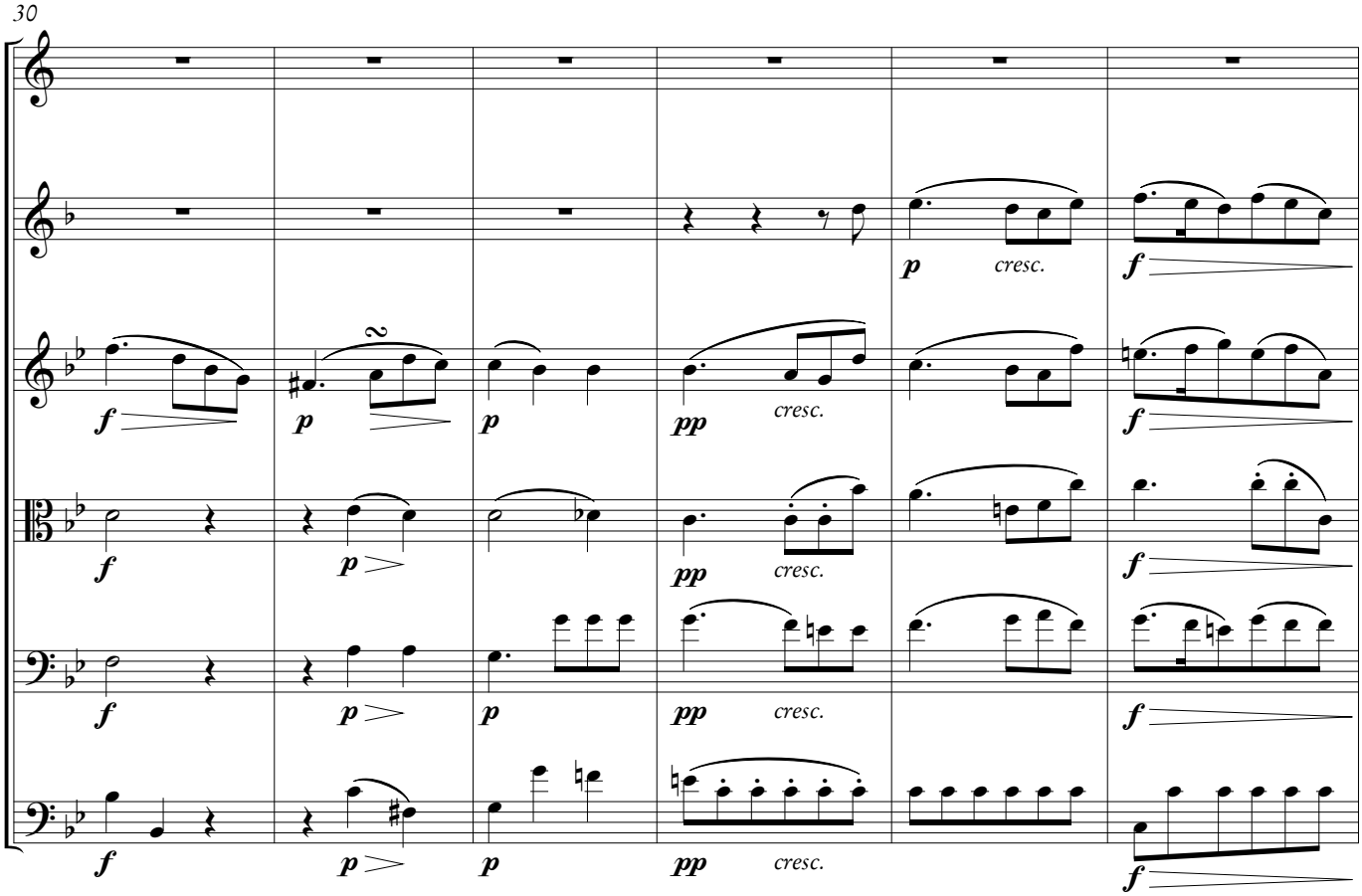
30
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.

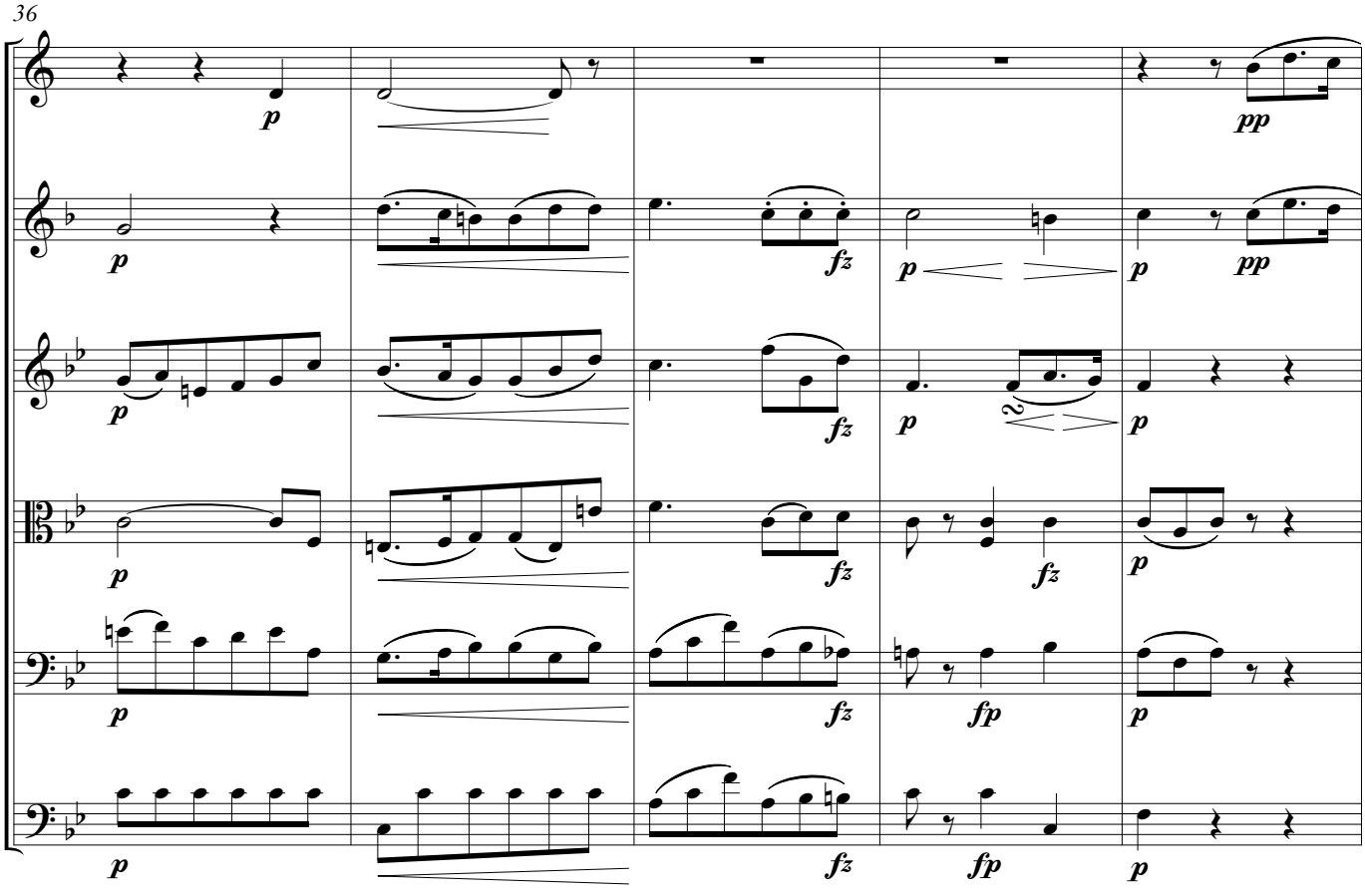
36

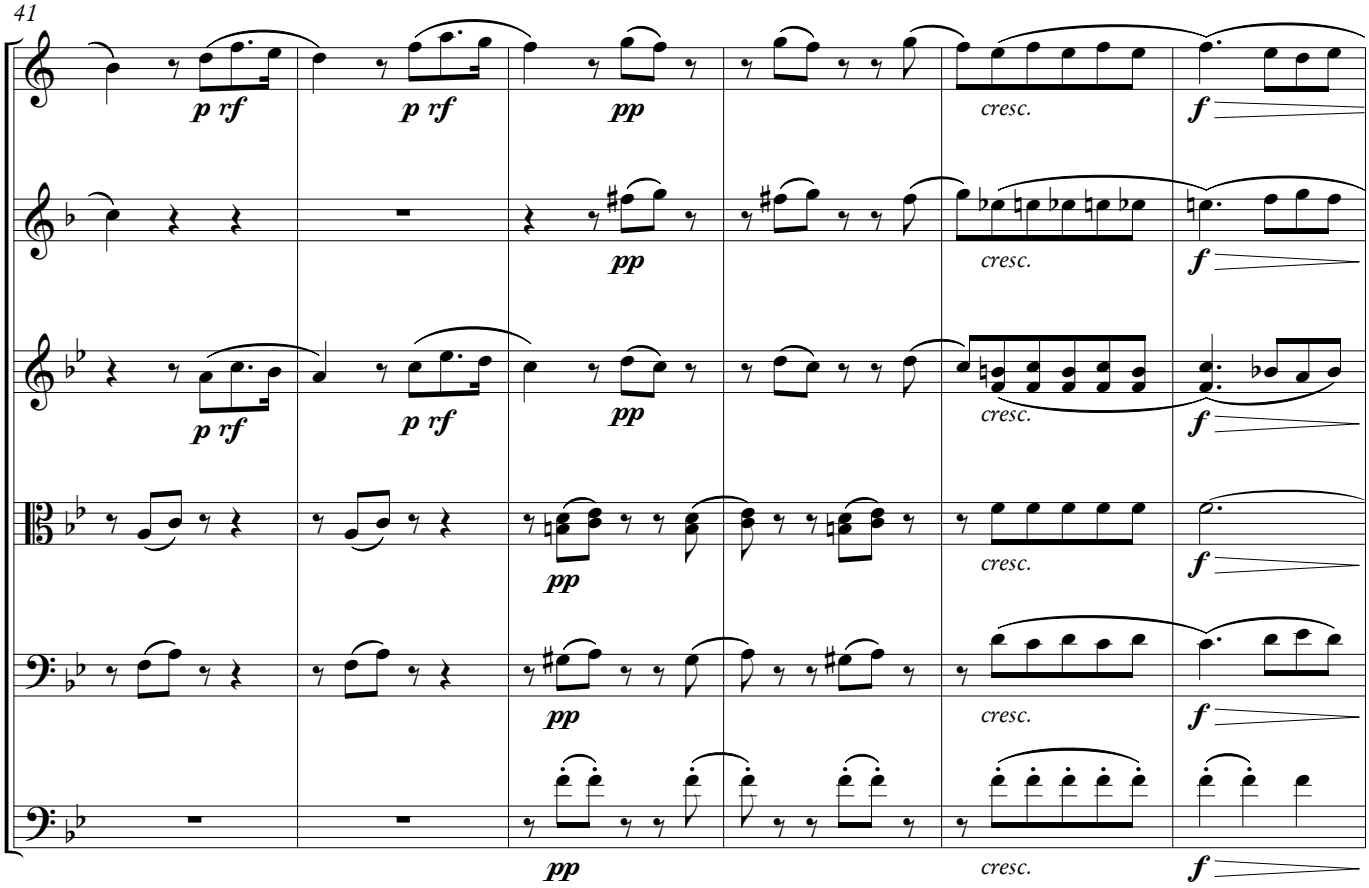
41
p rf
p rf
pp
cresc.
f

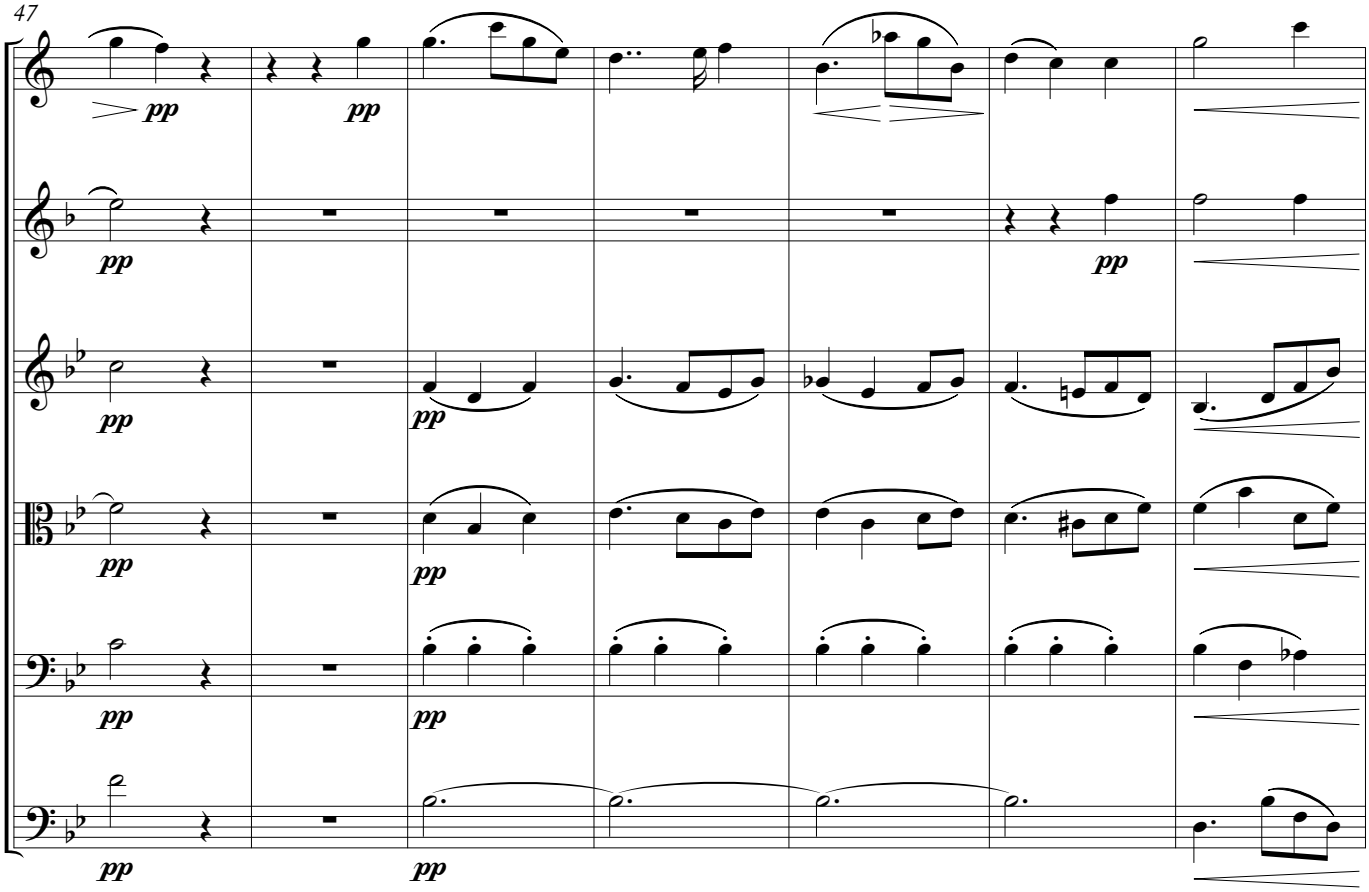
47
pp

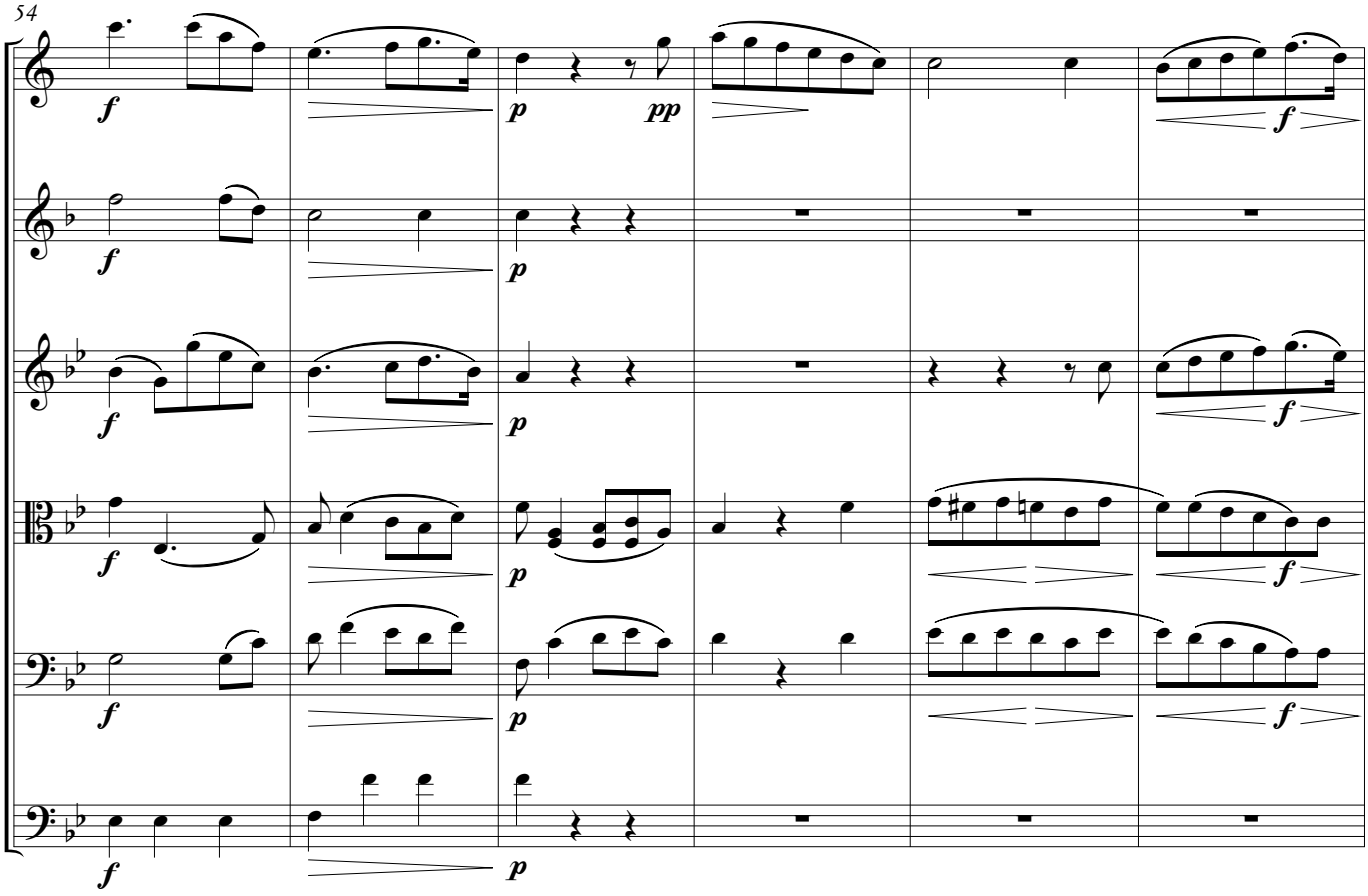
54
f
p
pp
f

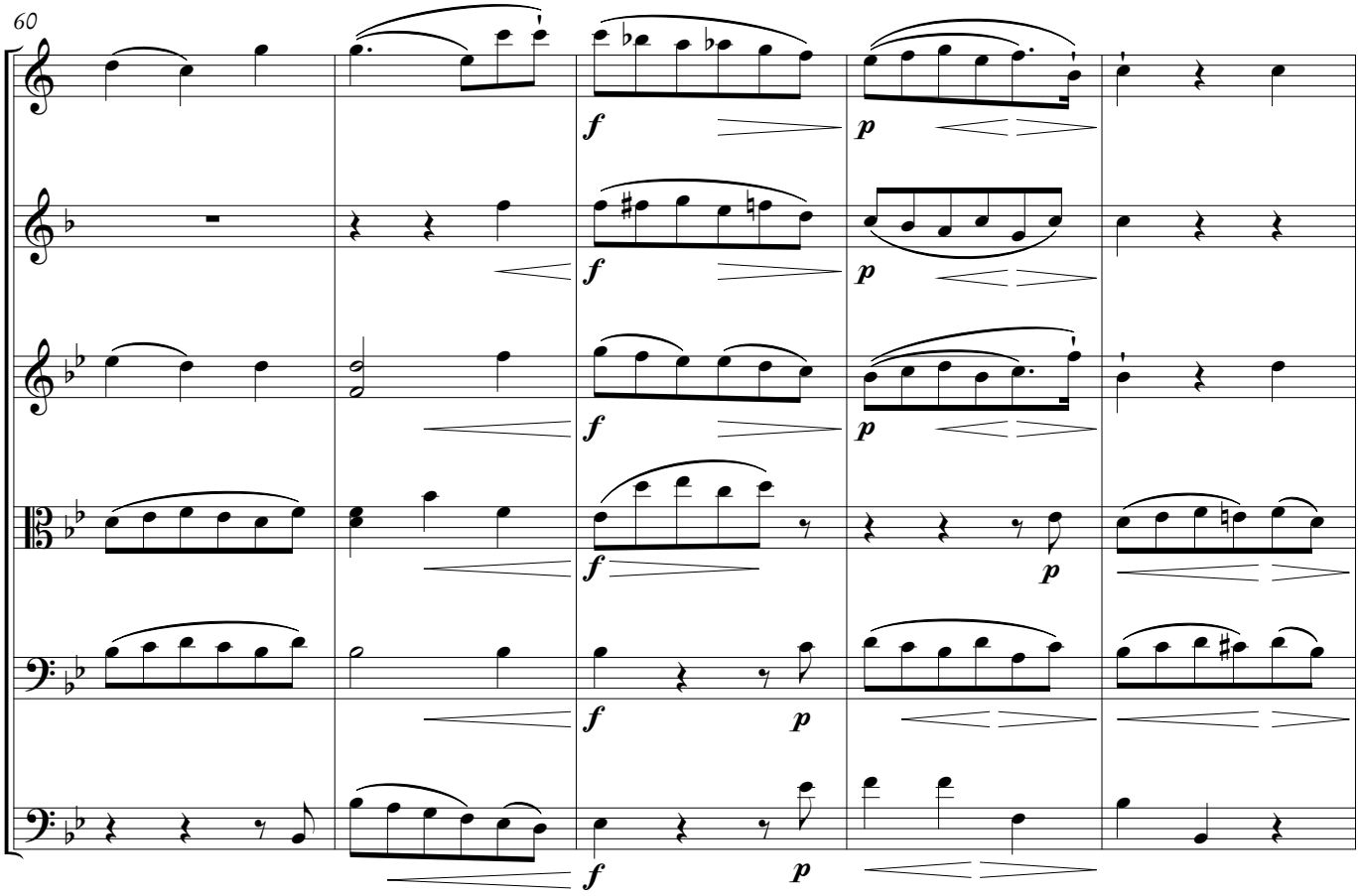
60
f
p

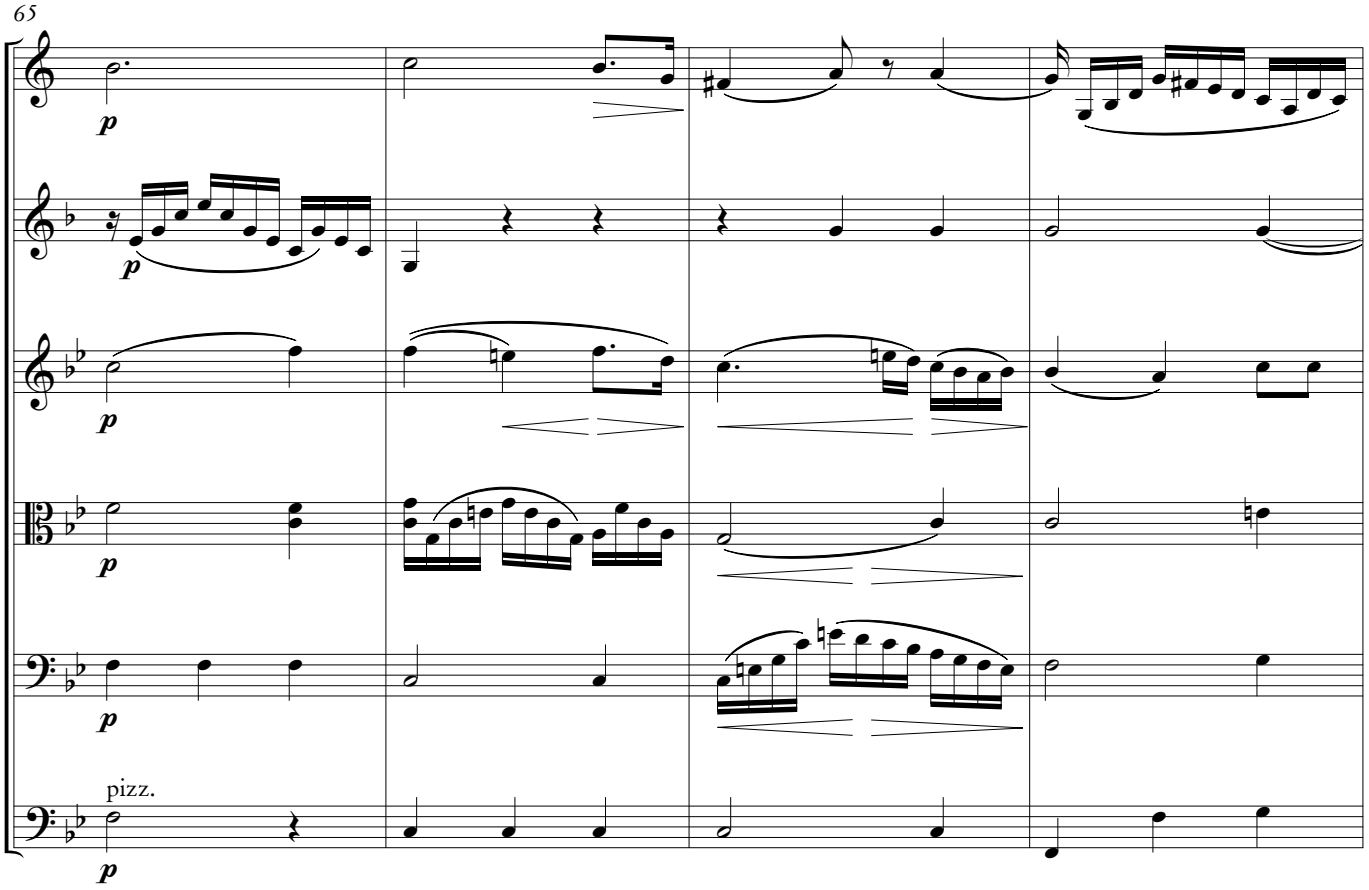
65
p
p
p
p
p
pizz.
p

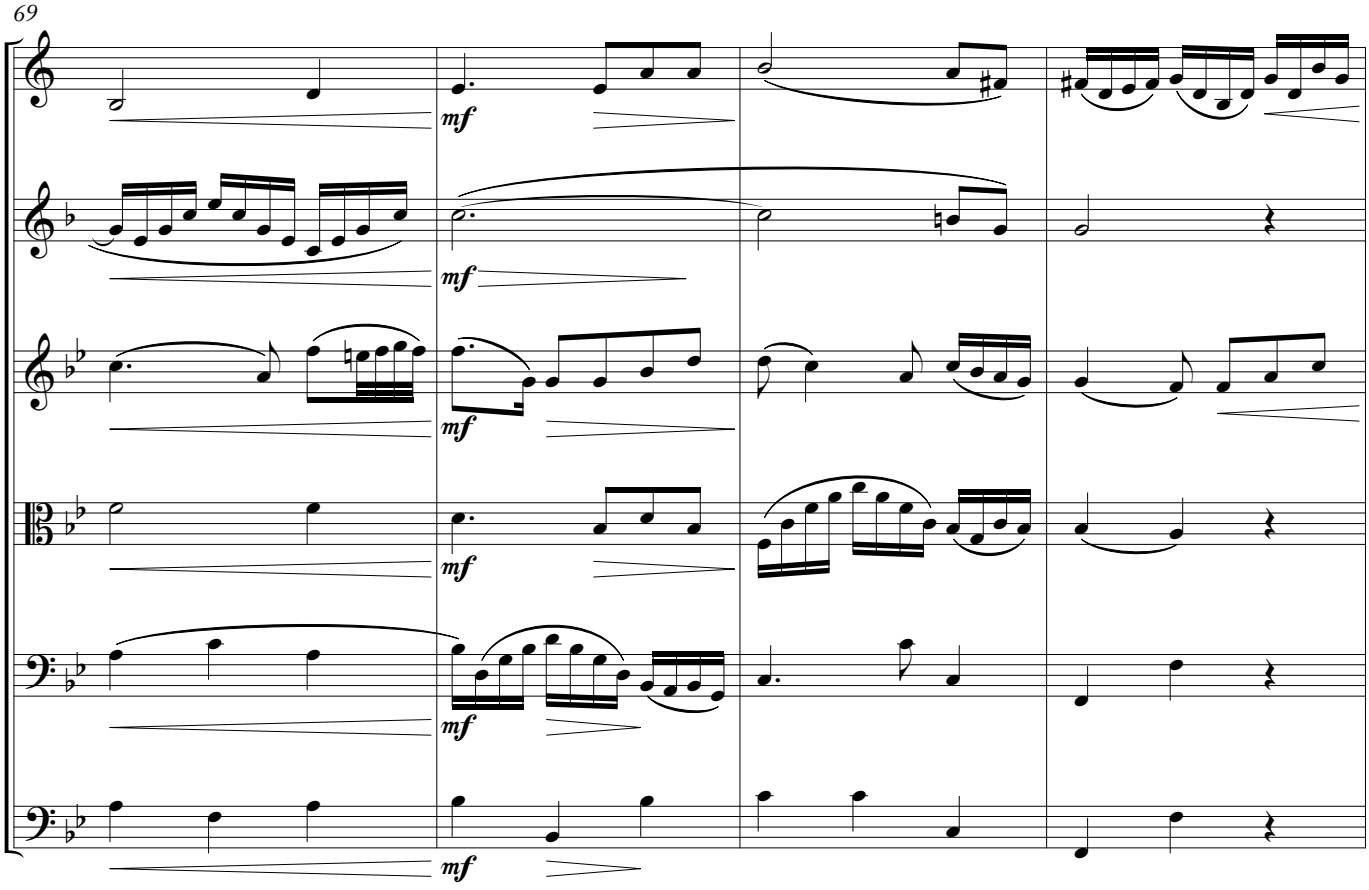
69
mf
mf
mf
mf
mf

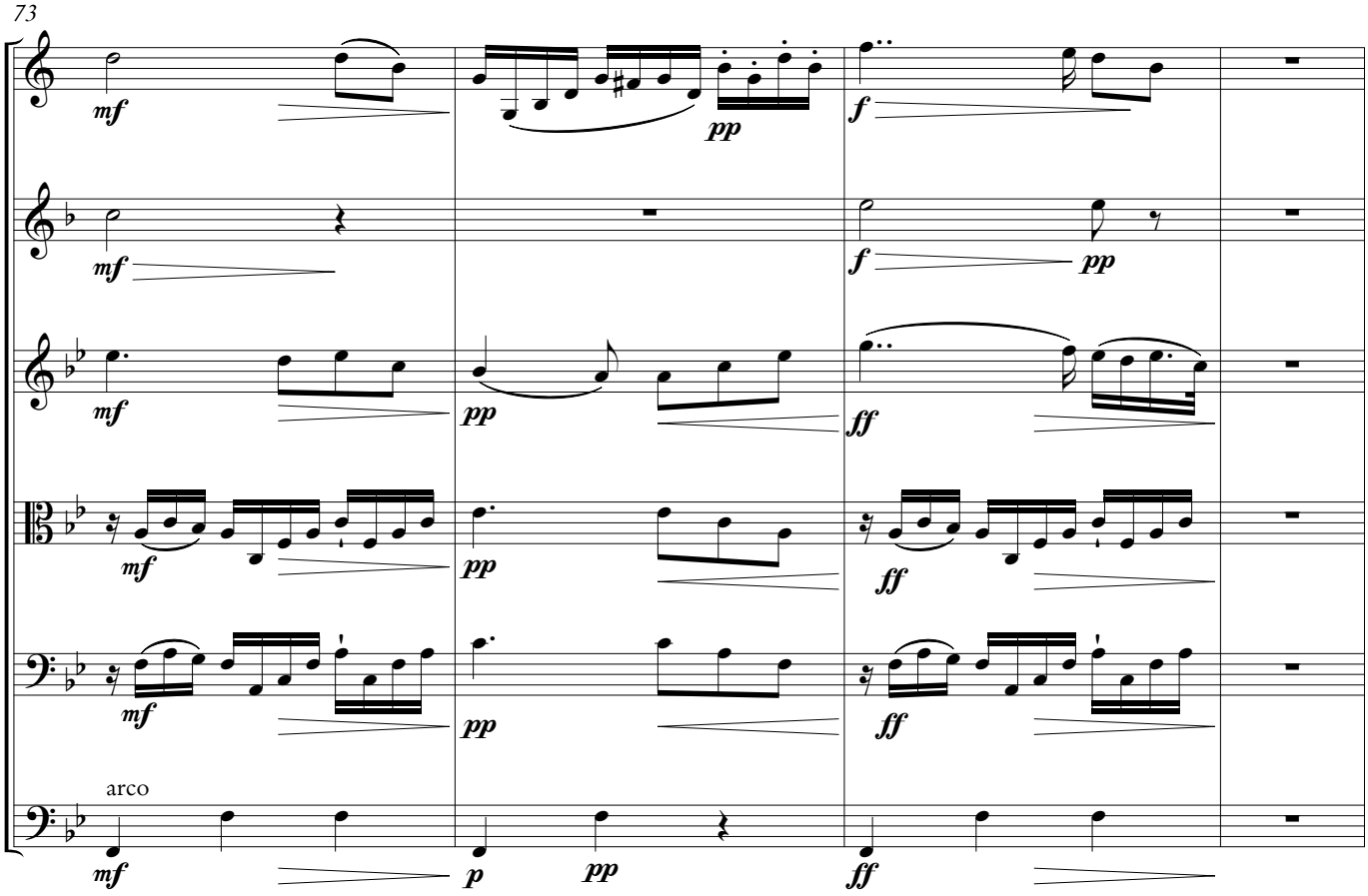
73
mf
pp
f
mf
f
pp
mf
pp
ff
mf
pp
ff
mf
pp
ff
arco
mf
p
pp
ff

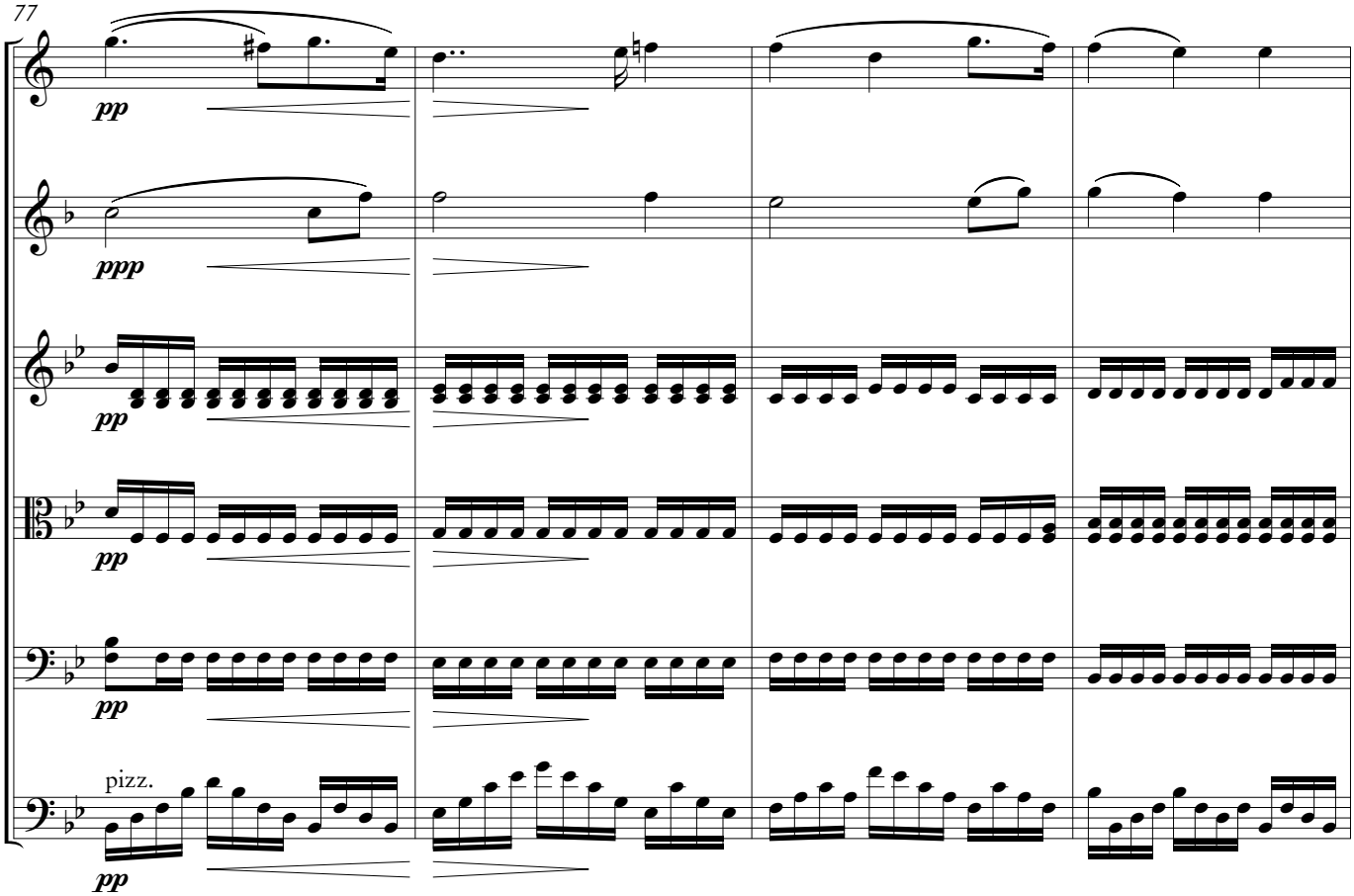
77
pp
ppp
pp
pp
pizz.
pp

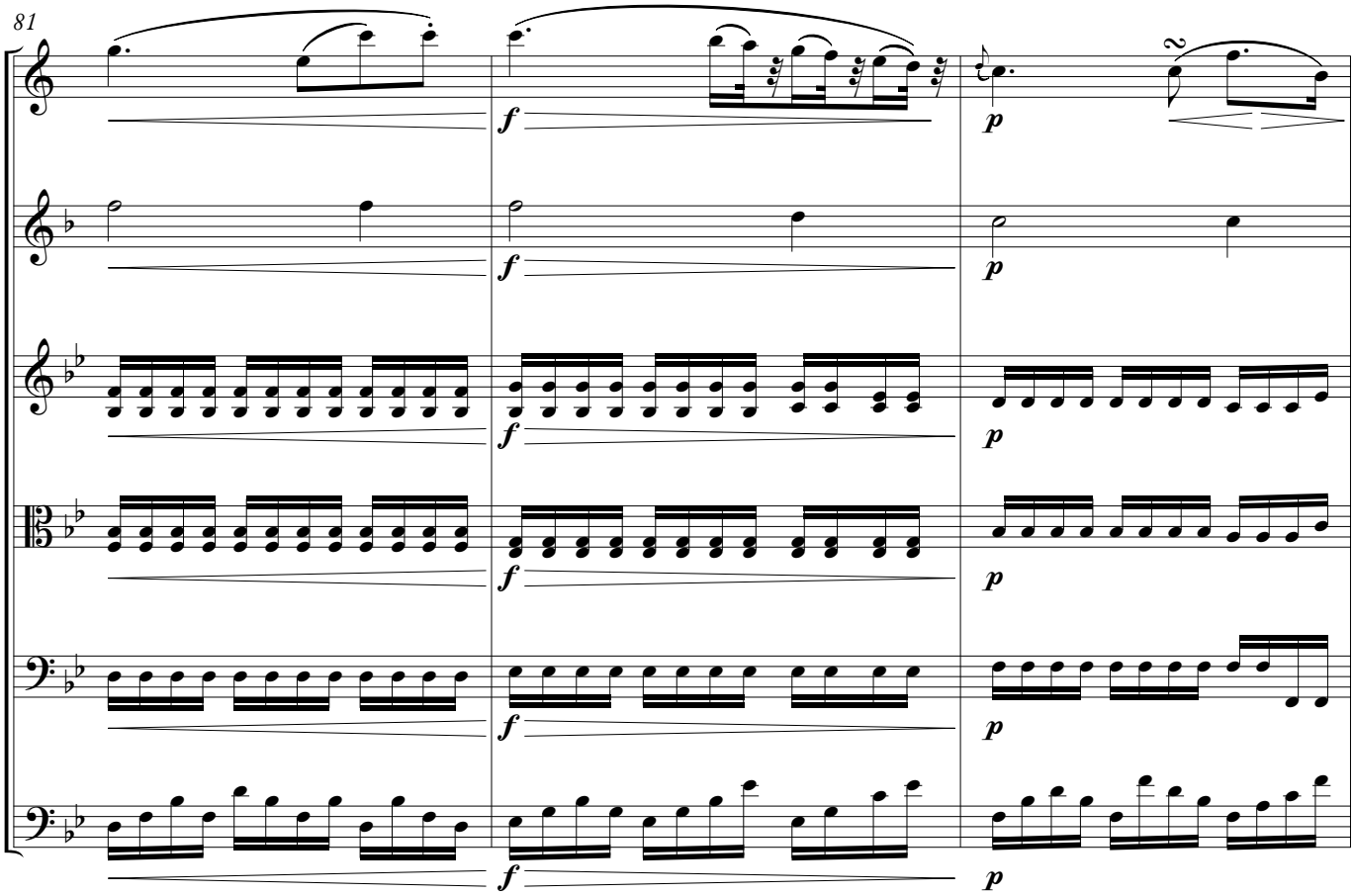
81
f
p

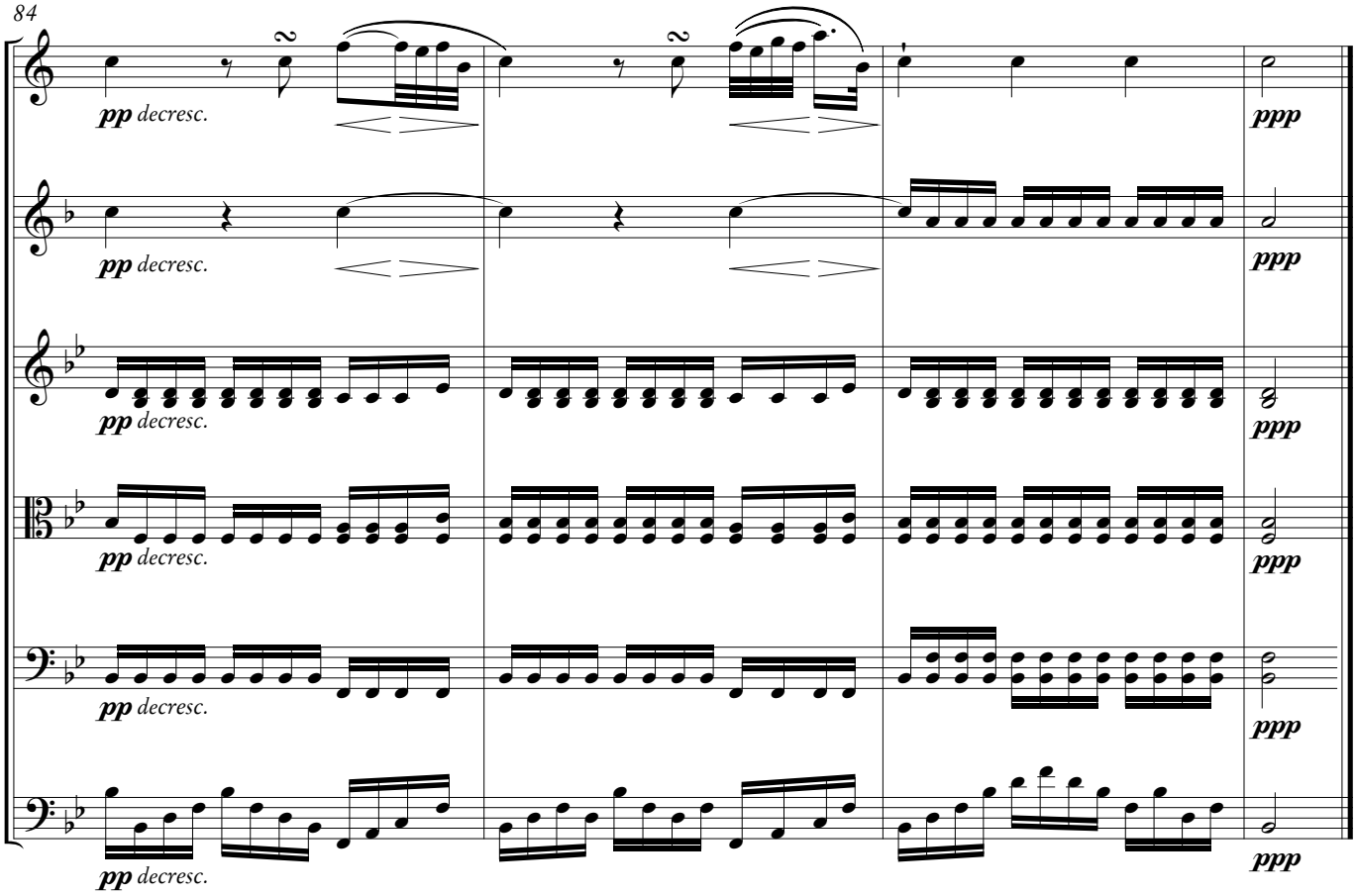
84
pp decresc.
ppp

3

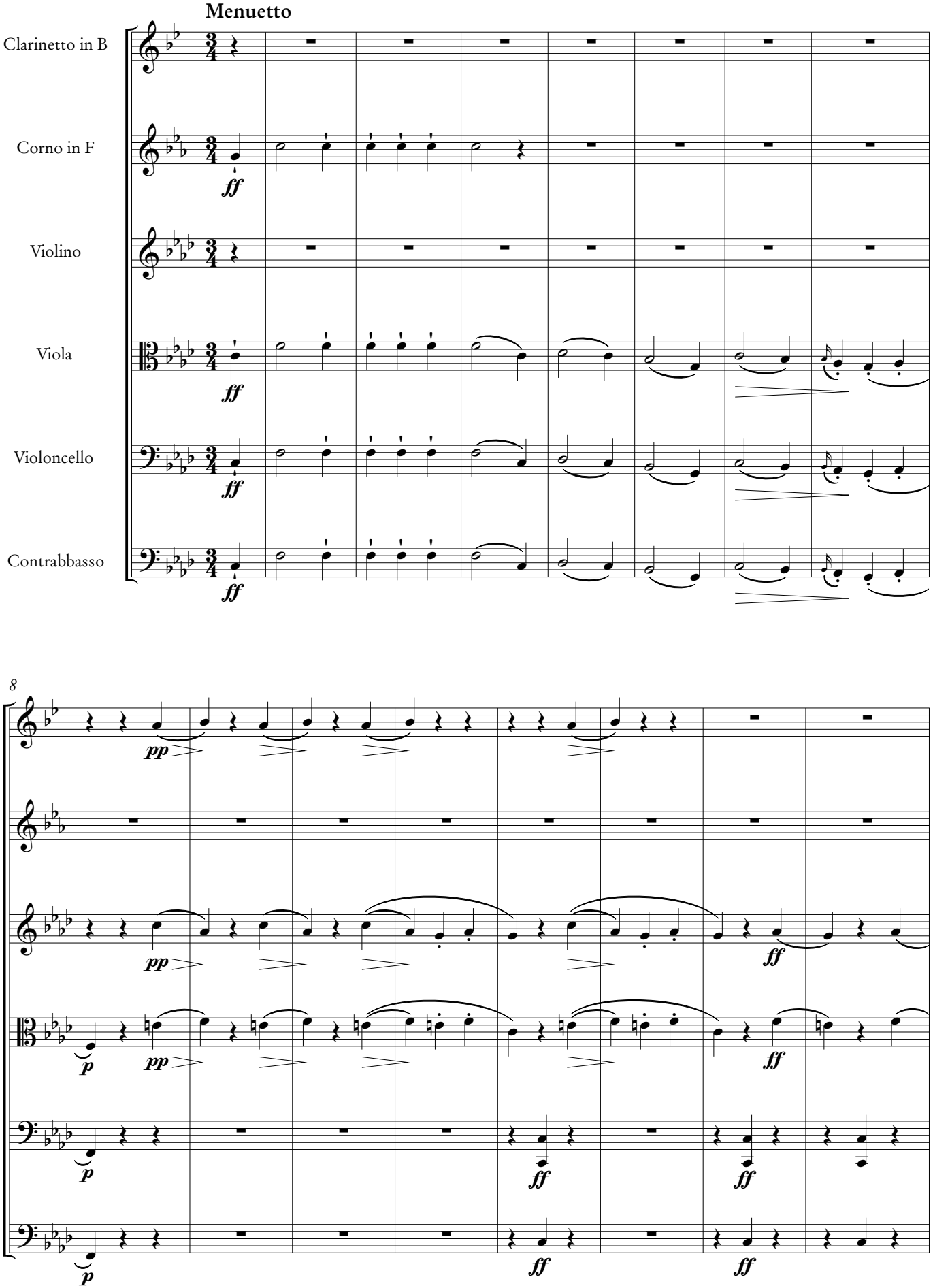
Menuetto
Clarinetto in B
Corno in F
Violino
Viola
Violoncello
Contrabbasso
ff
8
pp
p
ff

16

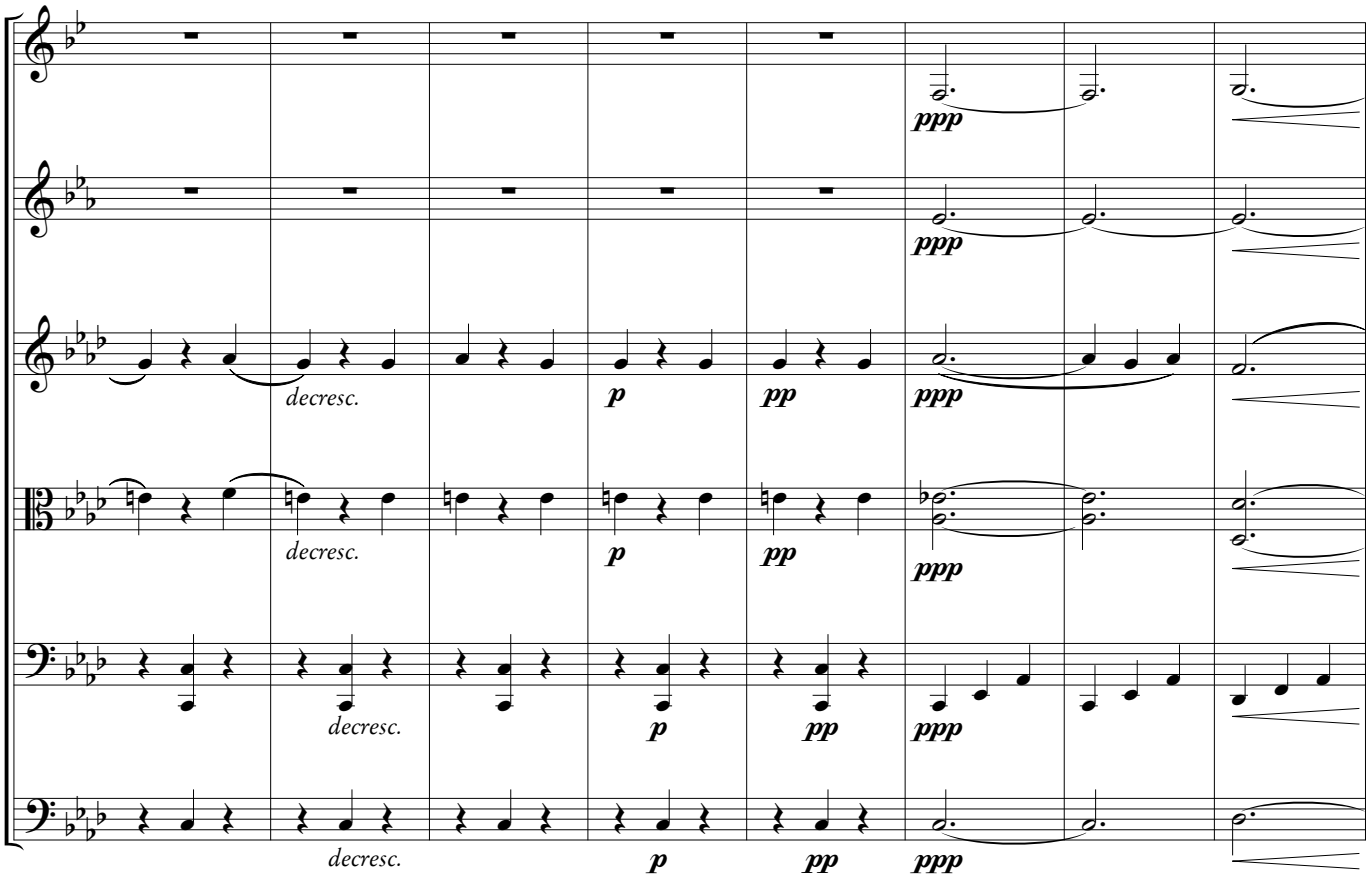
ppp
ppp
decresc.
p
pp
ppp
decresc.
p
pp
ppp
decresc.
p
pp
ppp
decresc.
p
pp
ppp

24

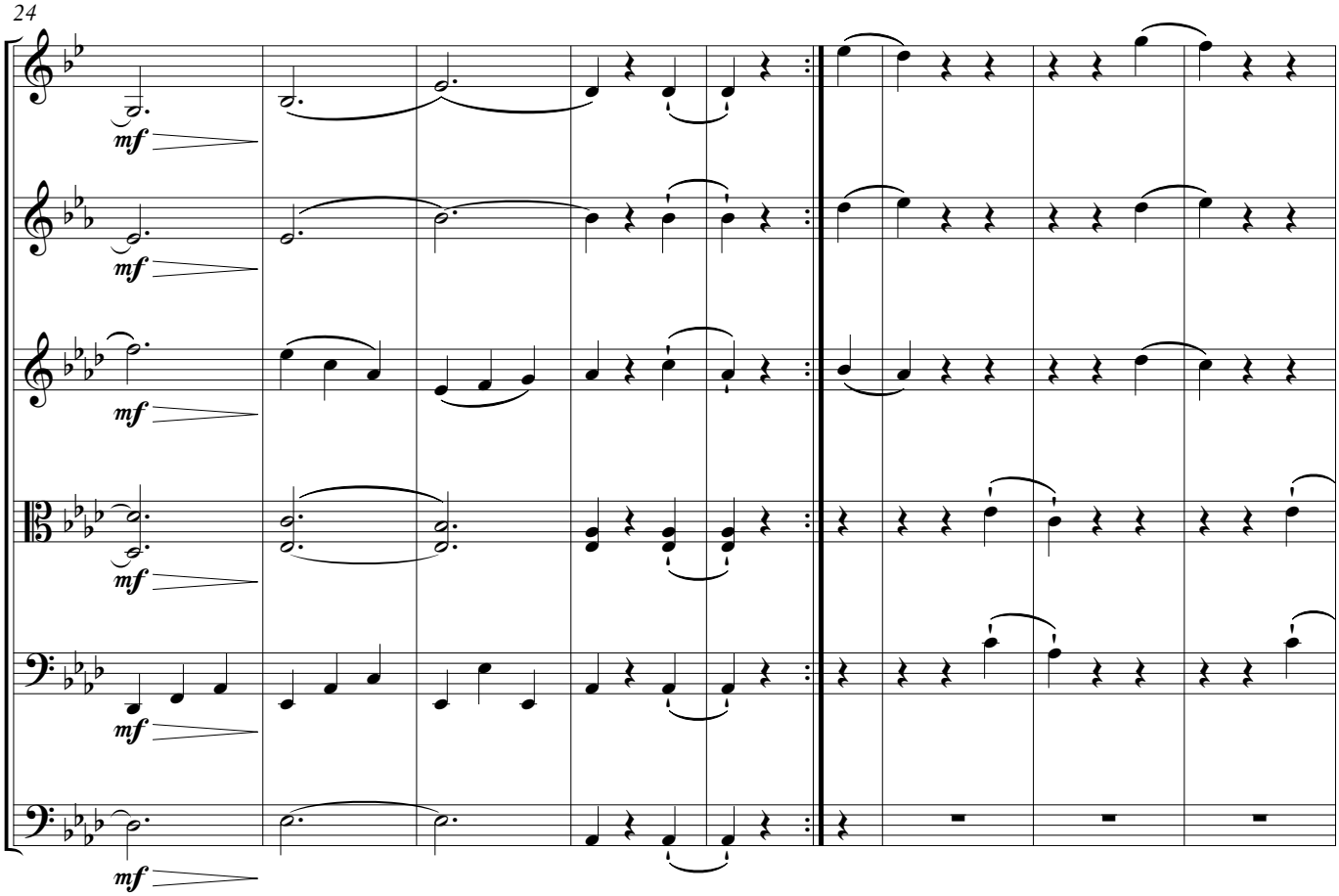
mf
mf
mf
mf
mf

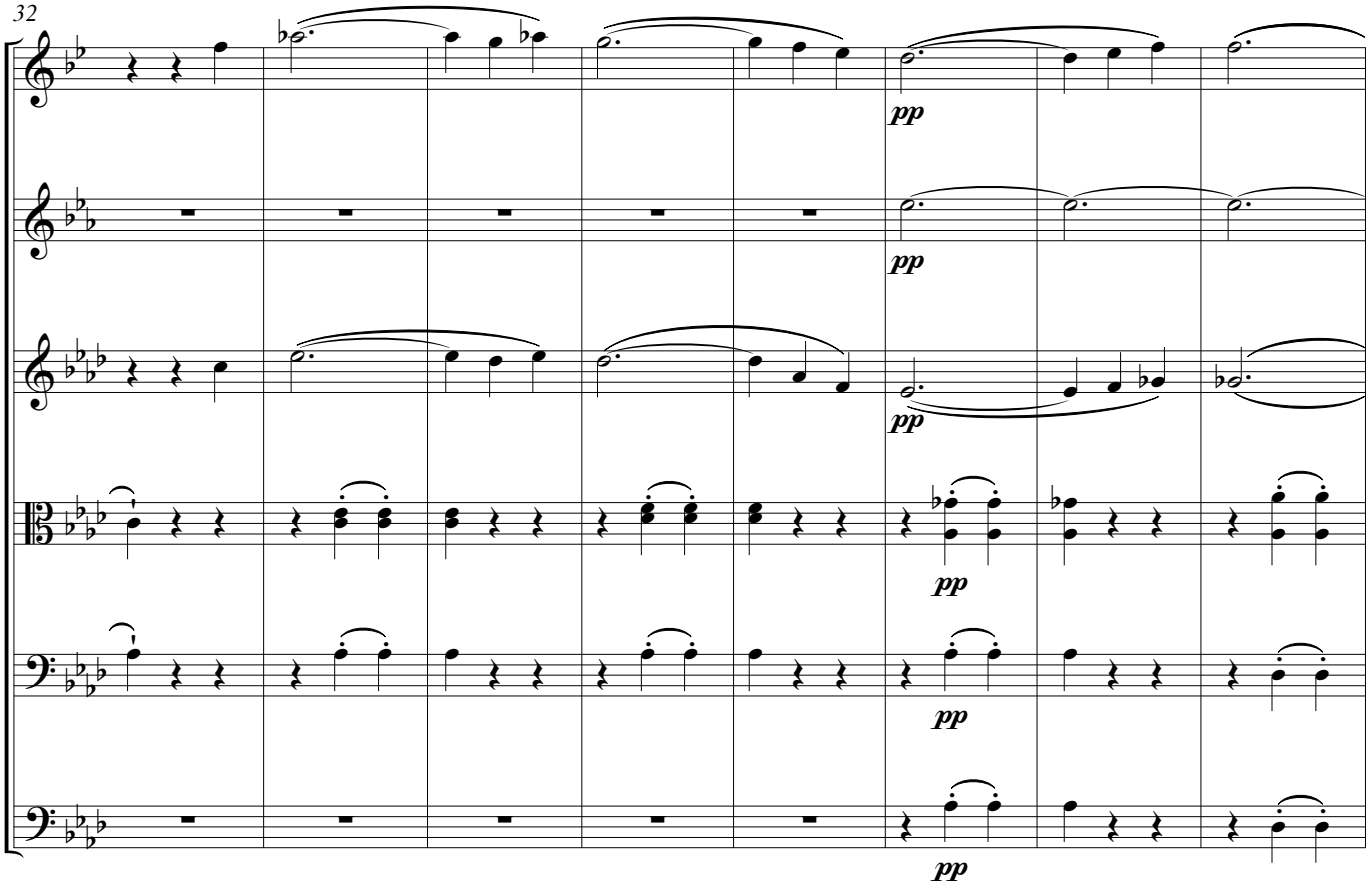
32
pp
pp
pp
pp
pp

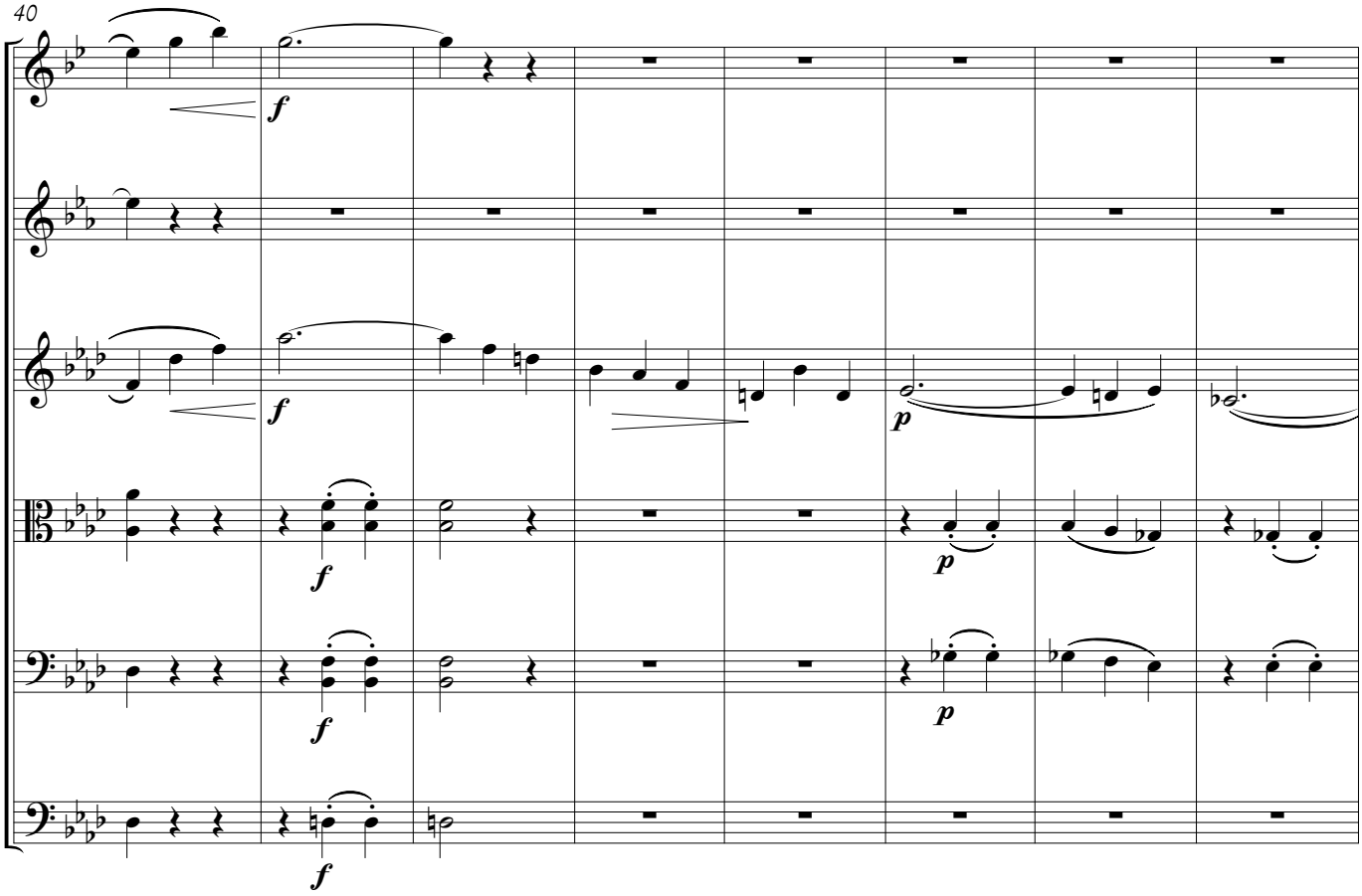
40
f
f
p
f
p
f
p
f

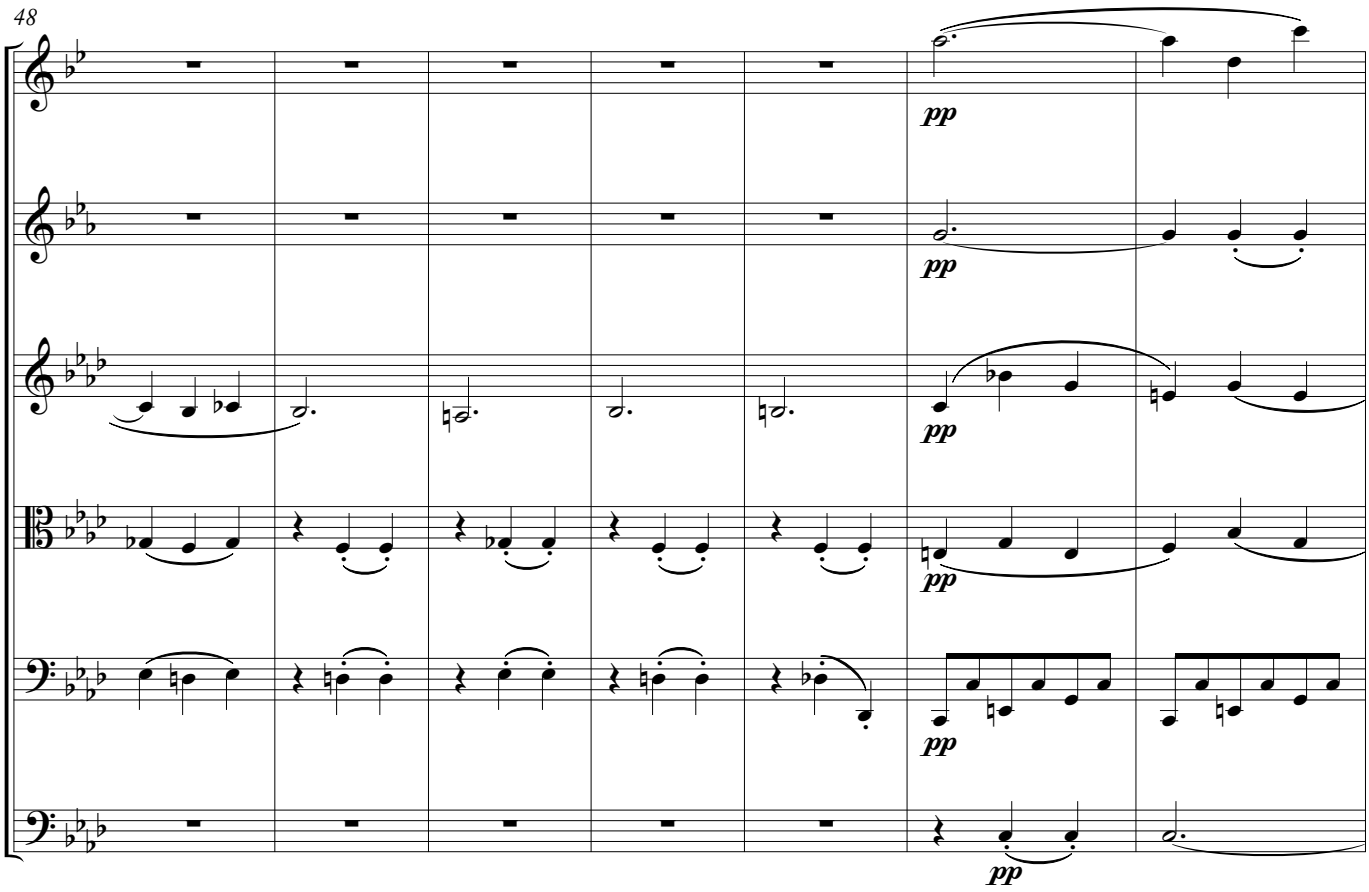
48
pp
pp
pp
pp
pp

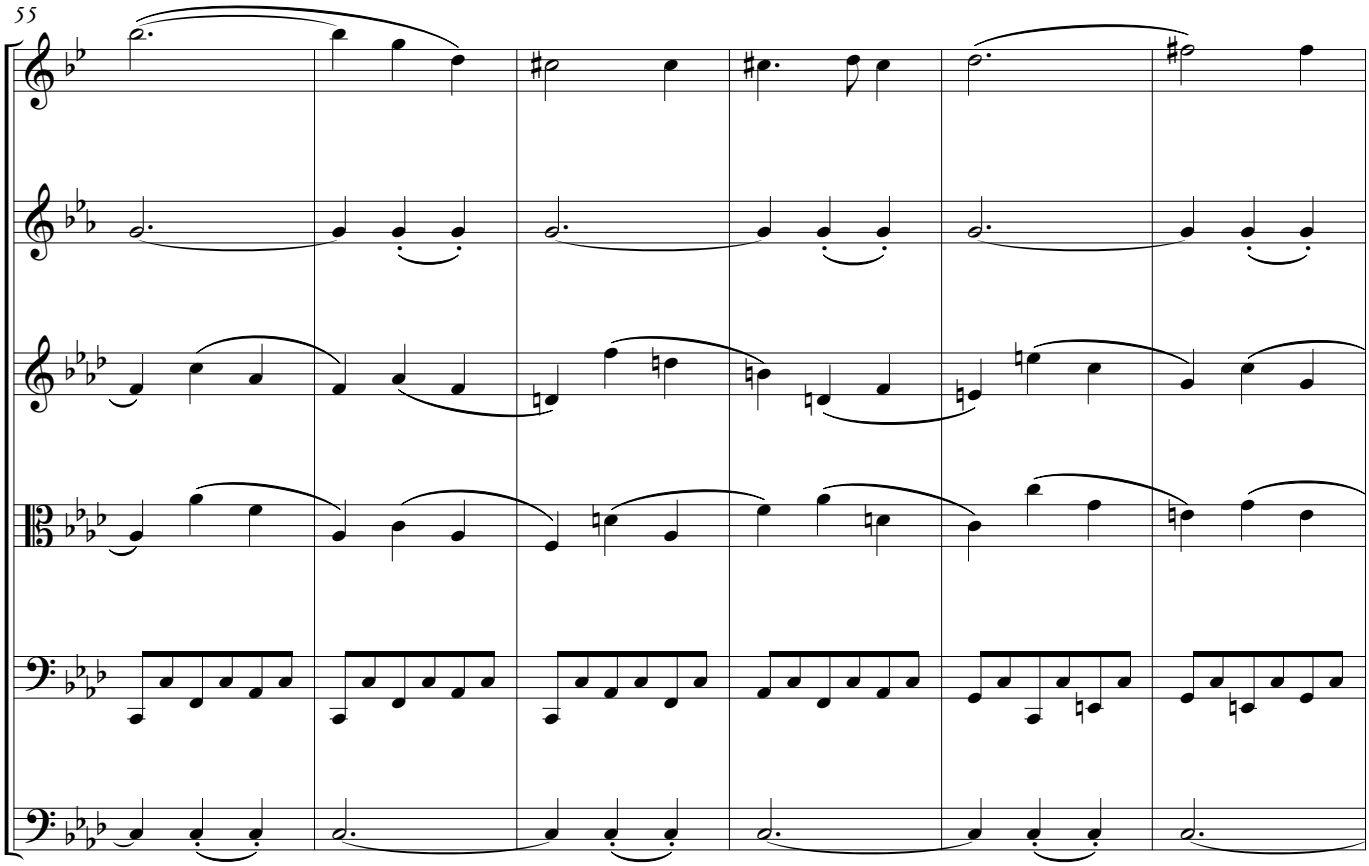
55

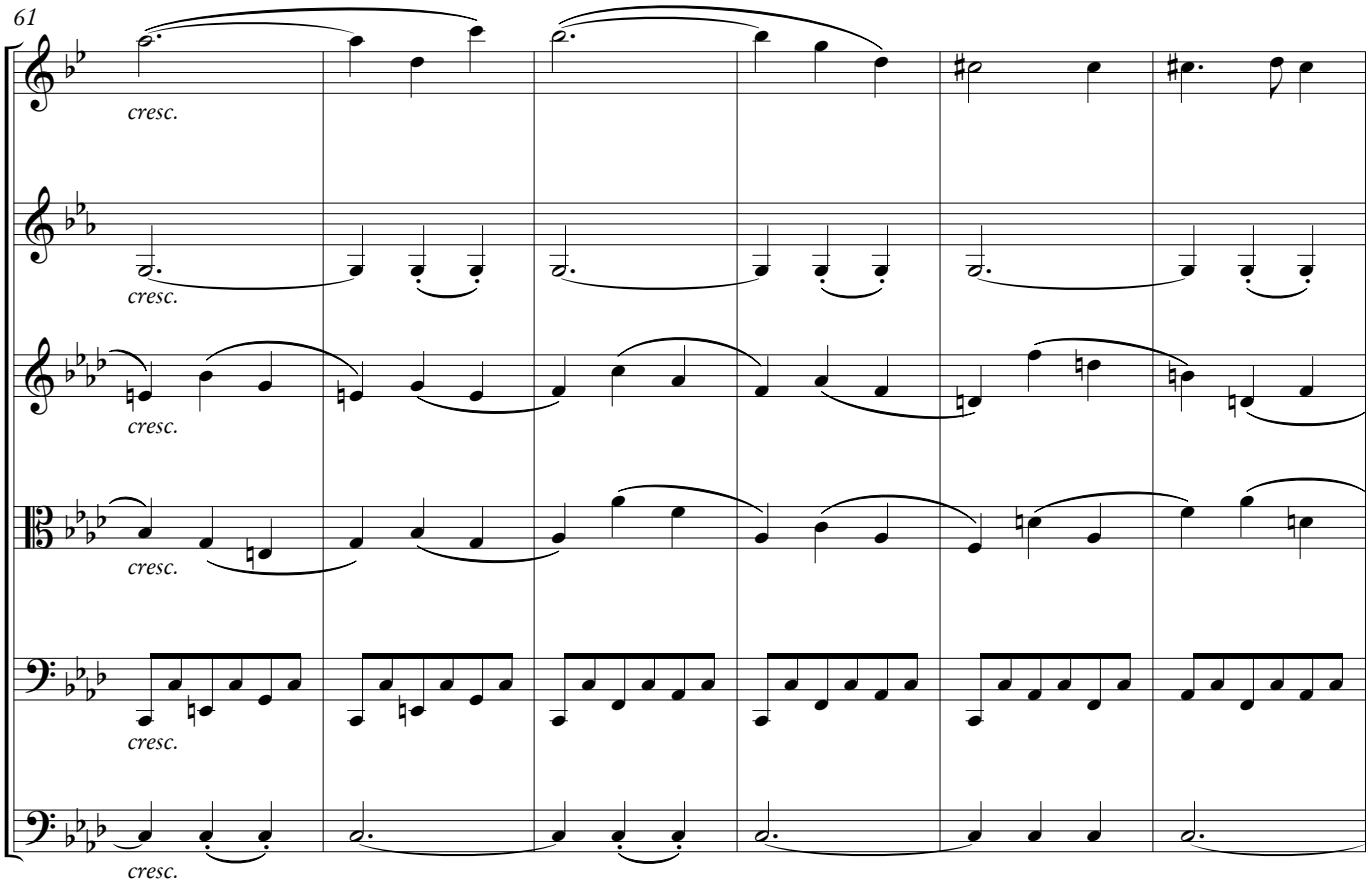
61
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.

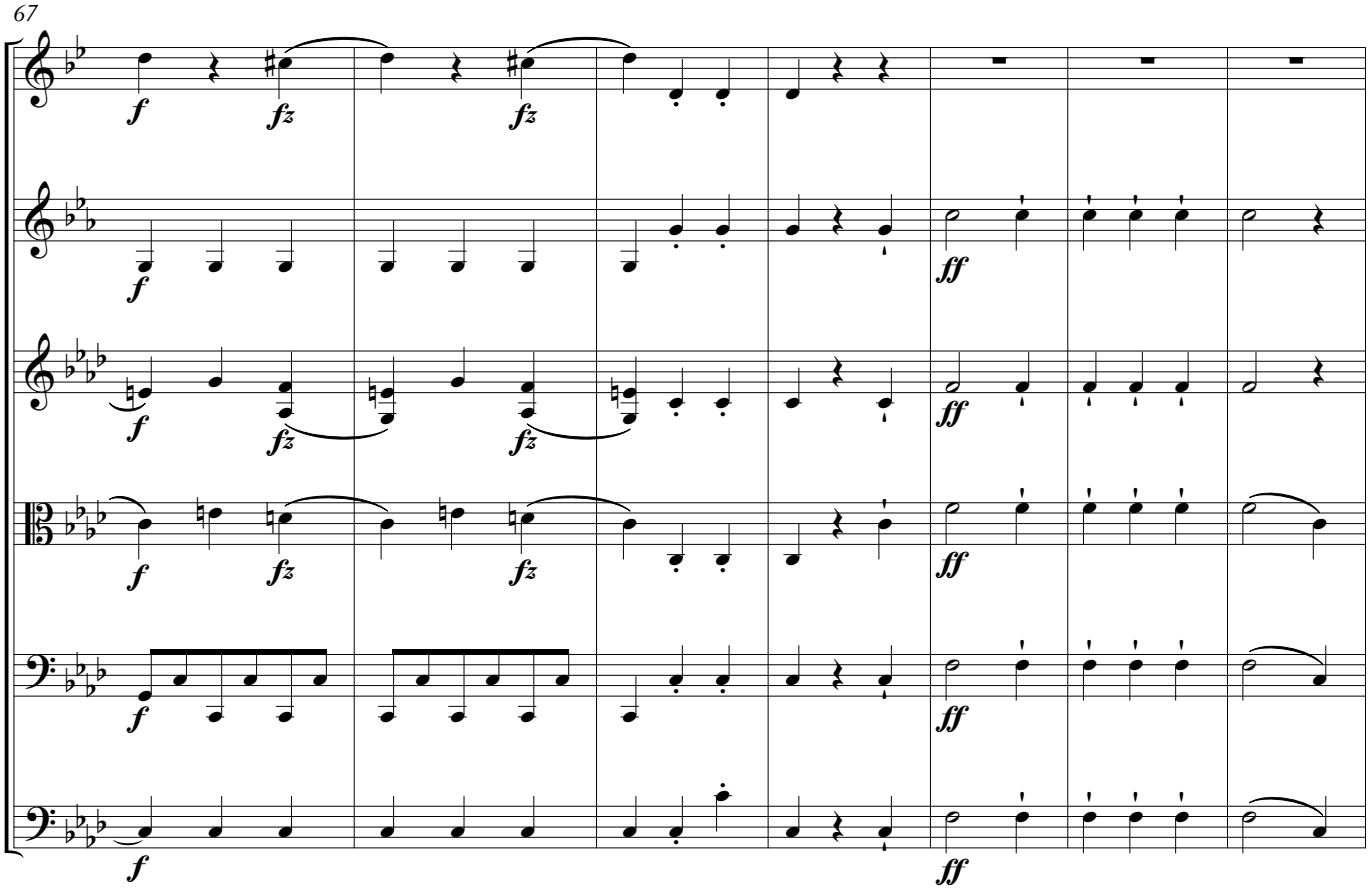
67
f
fz
fz
f
ff
f
fz
fz
ff
f
fz
fz
ff
f
ff
f
ff

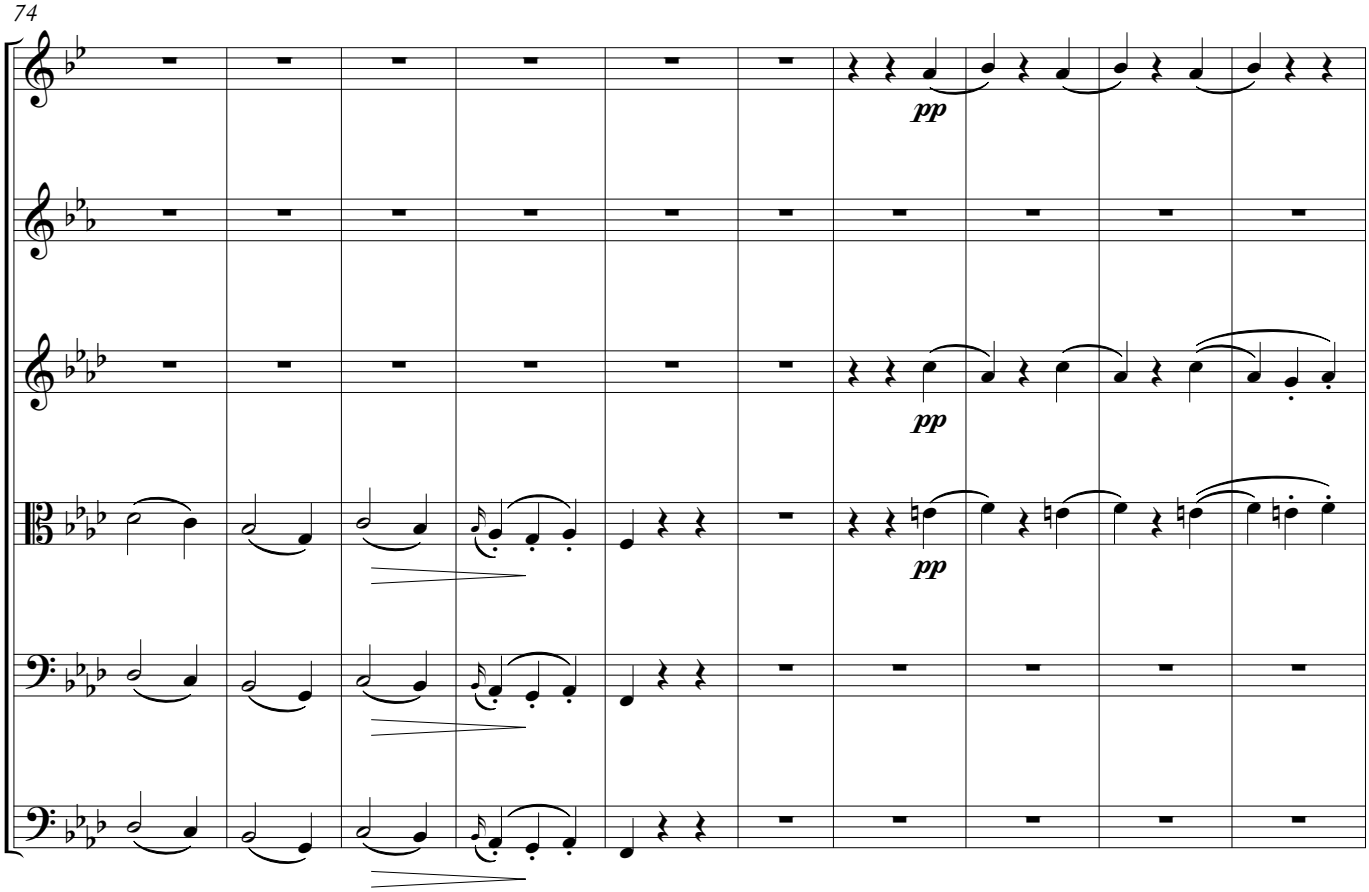
74
pp
pp
pp

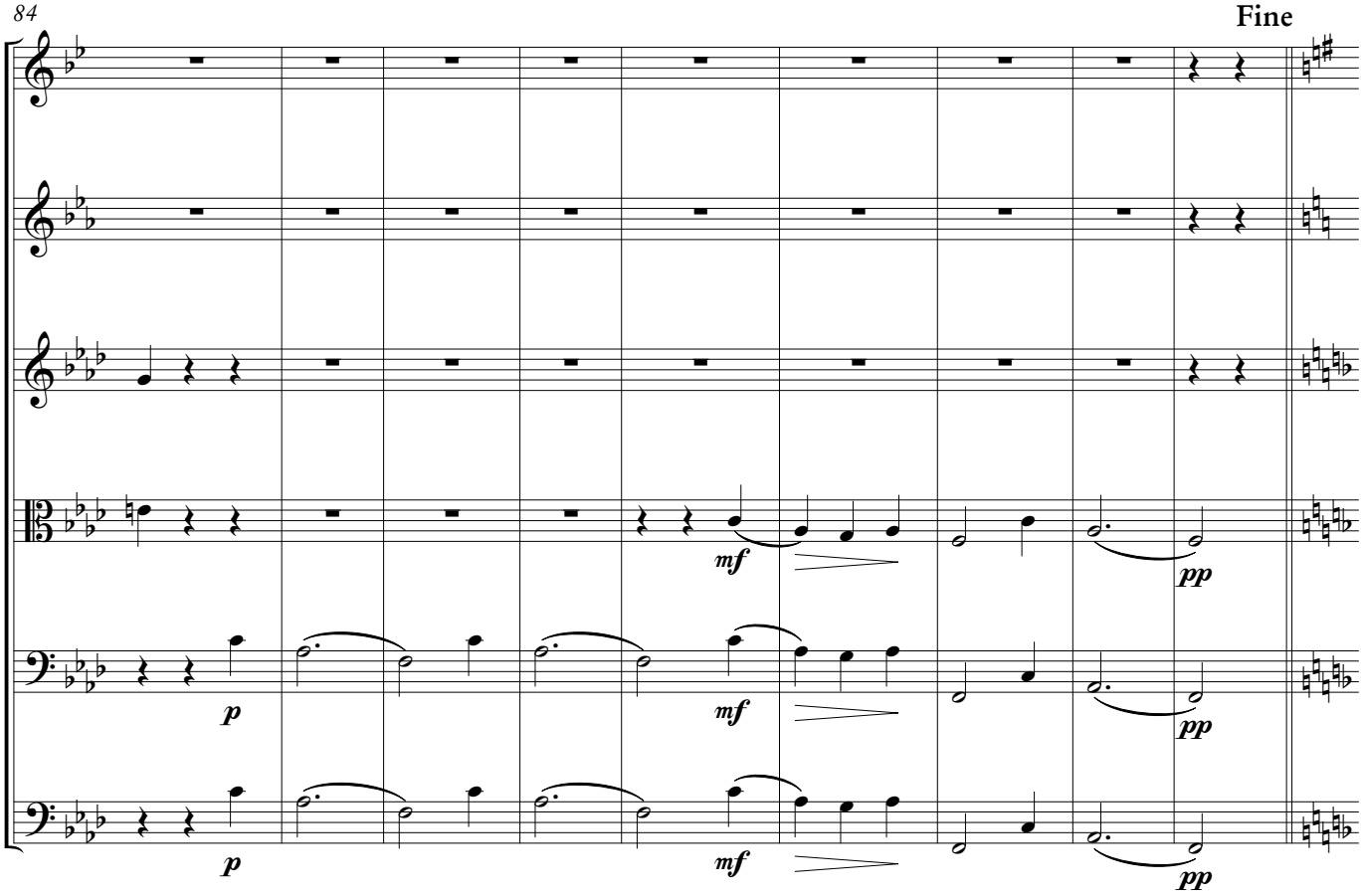
84
Fine
mf
pp
p
mf
pp
p
mf
pp

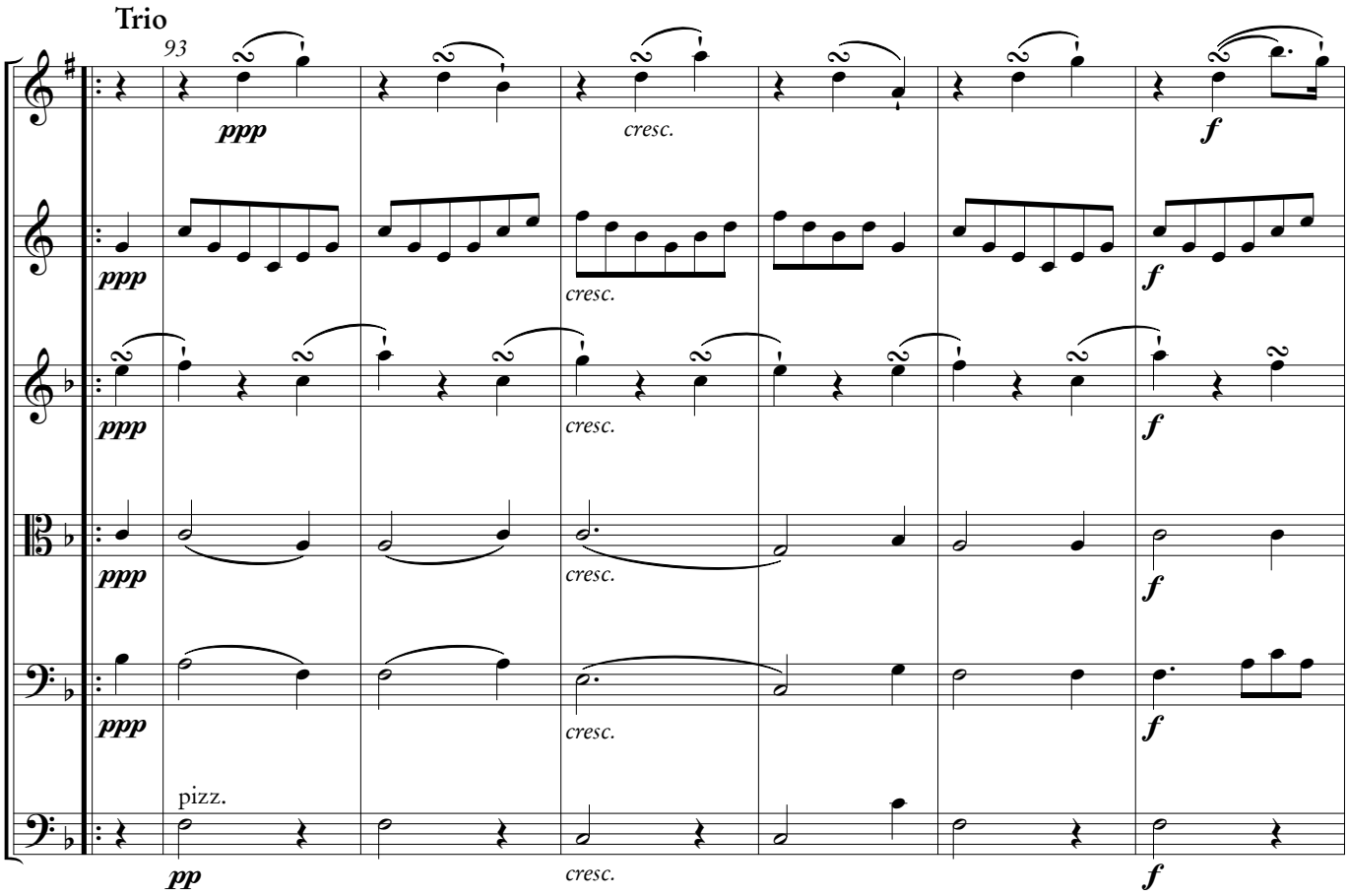
Trio
93
ppp
cresc.
f
pizz.
pp

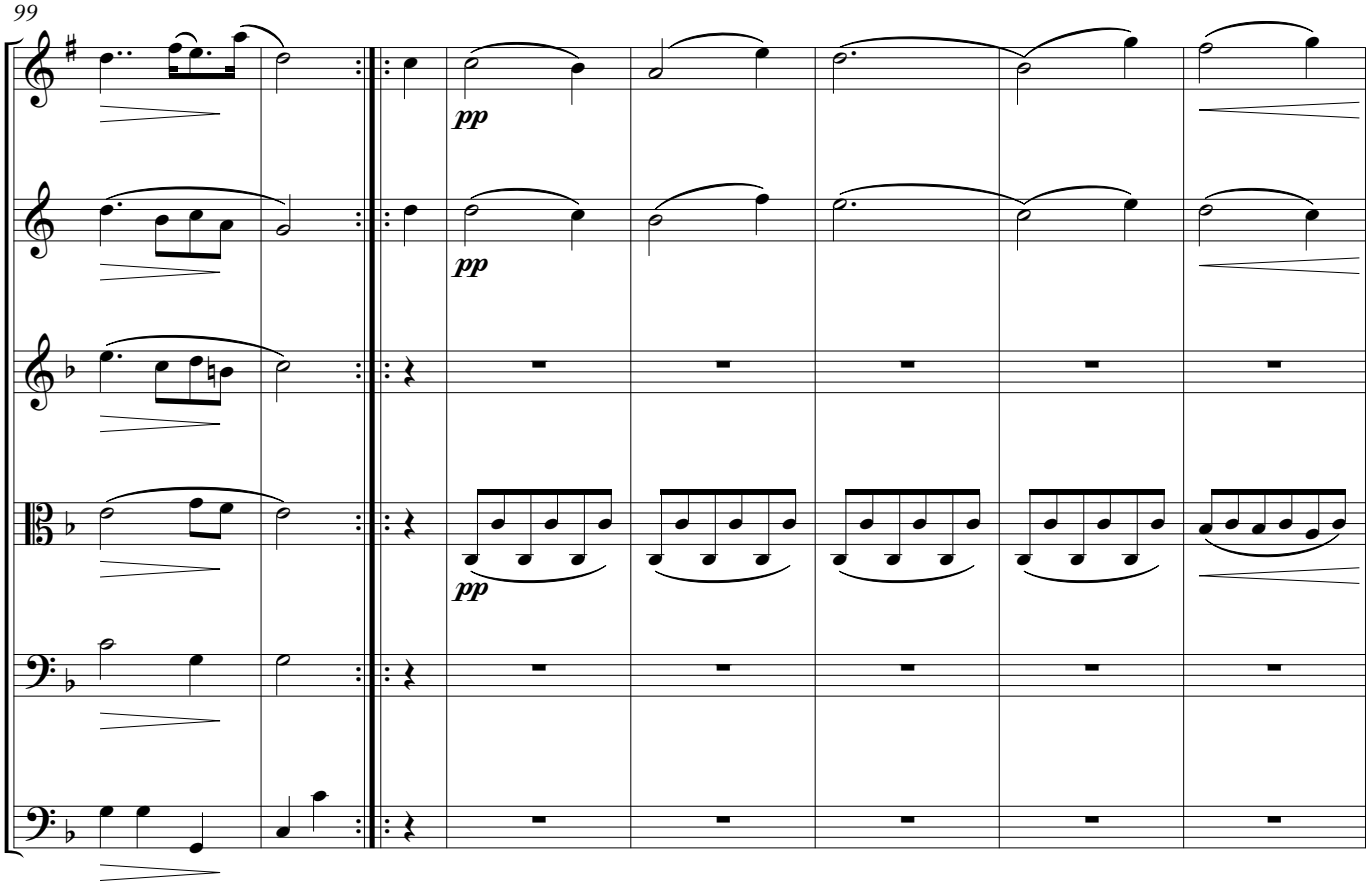
99
pp

106

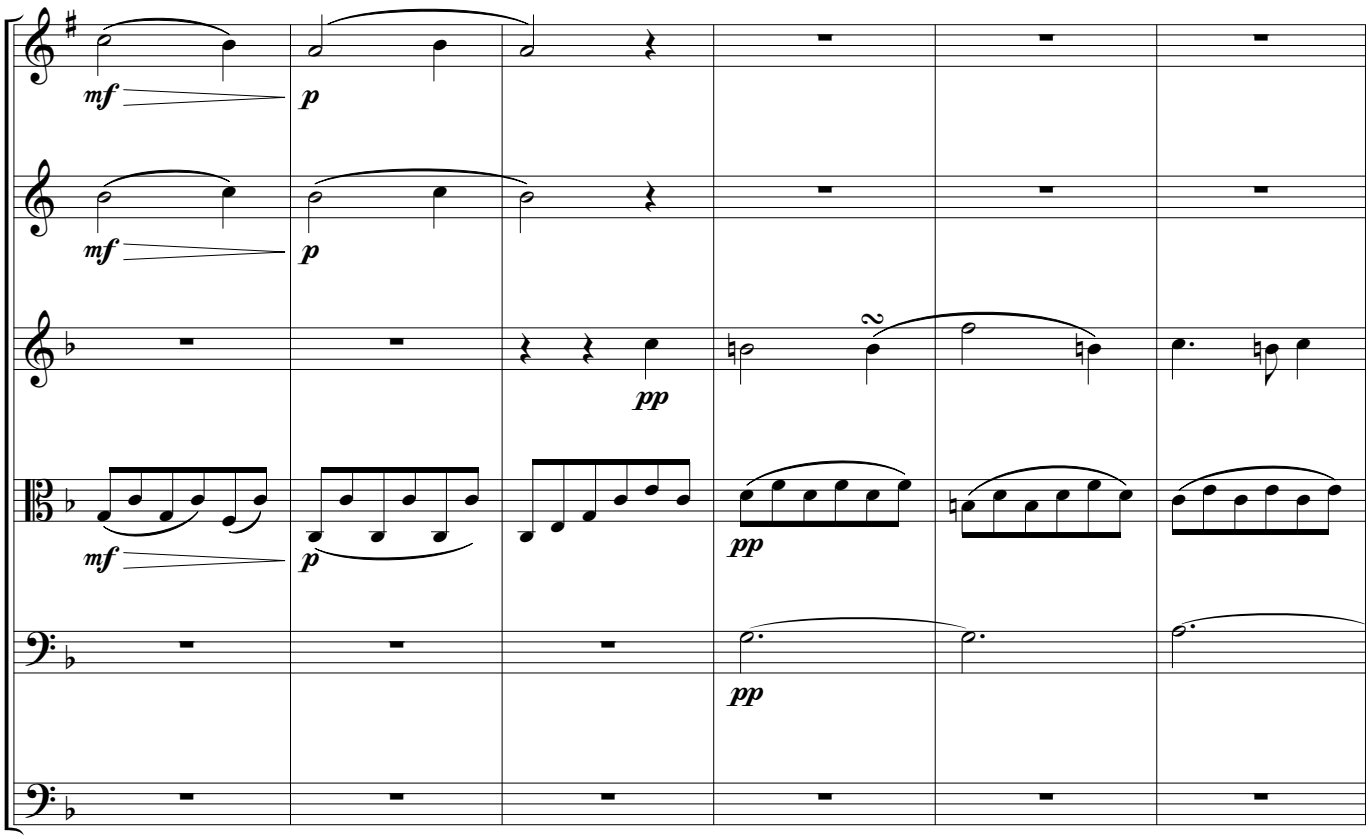

112

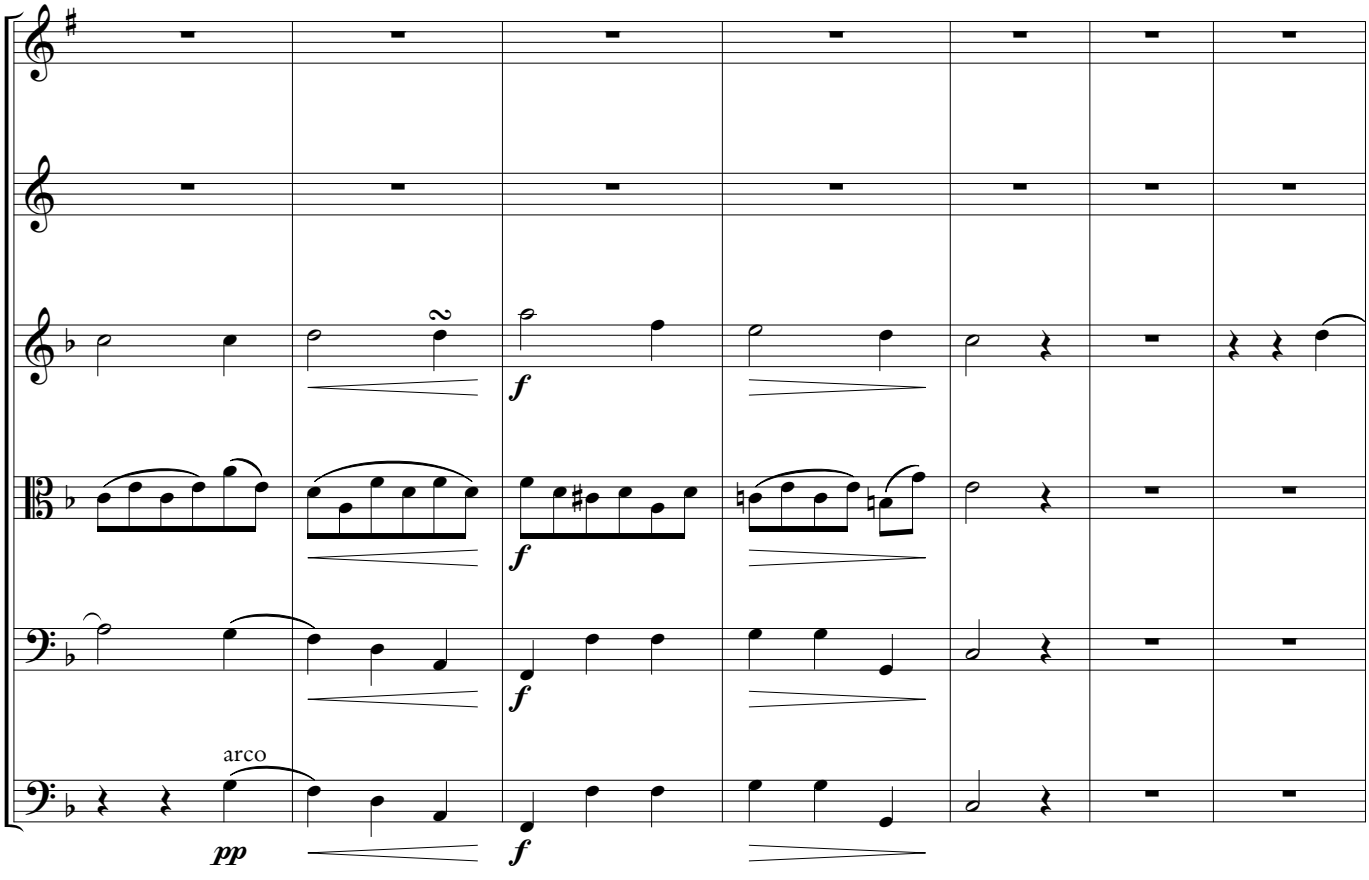

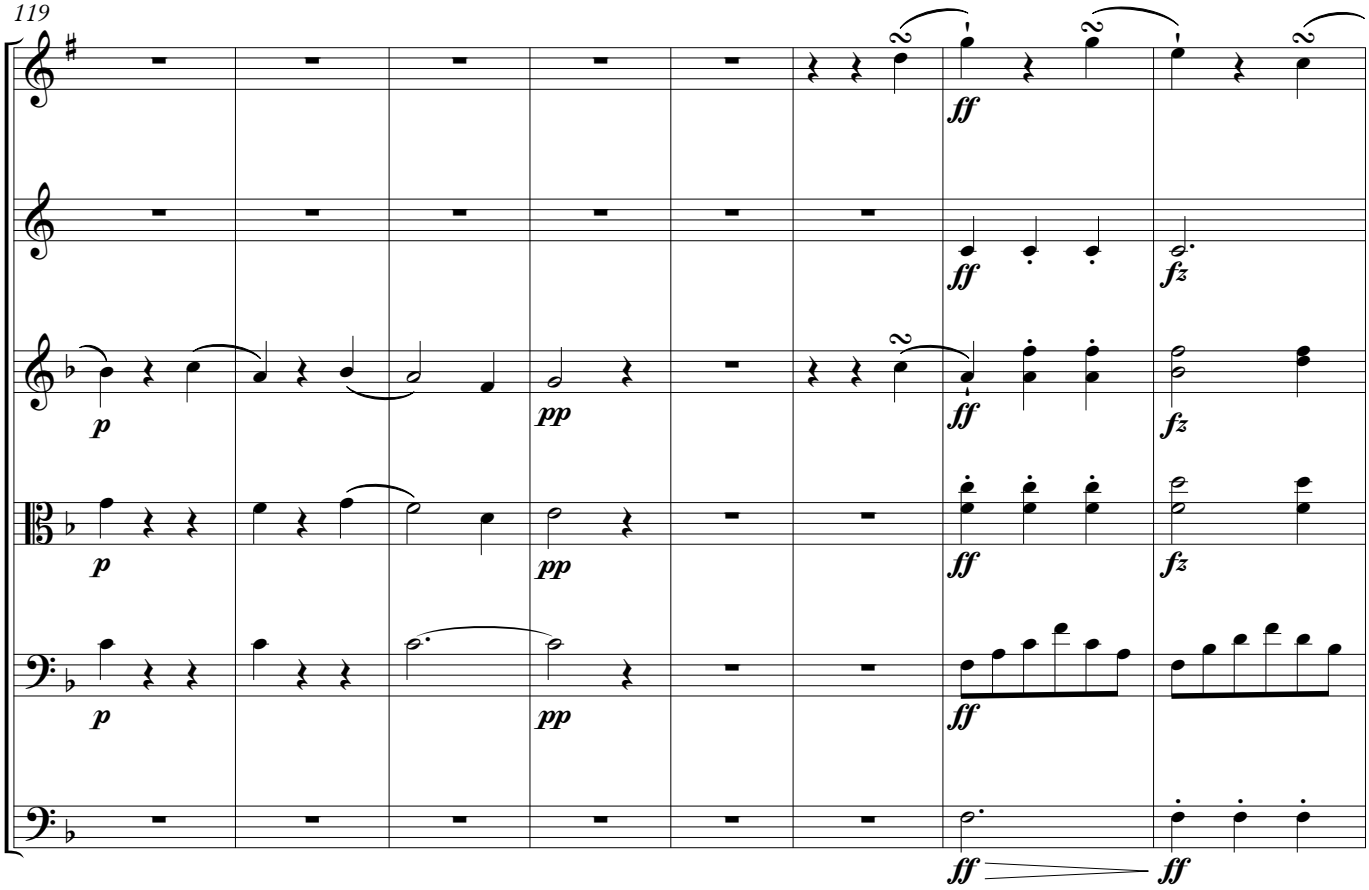
119
ff
fz
p
pp

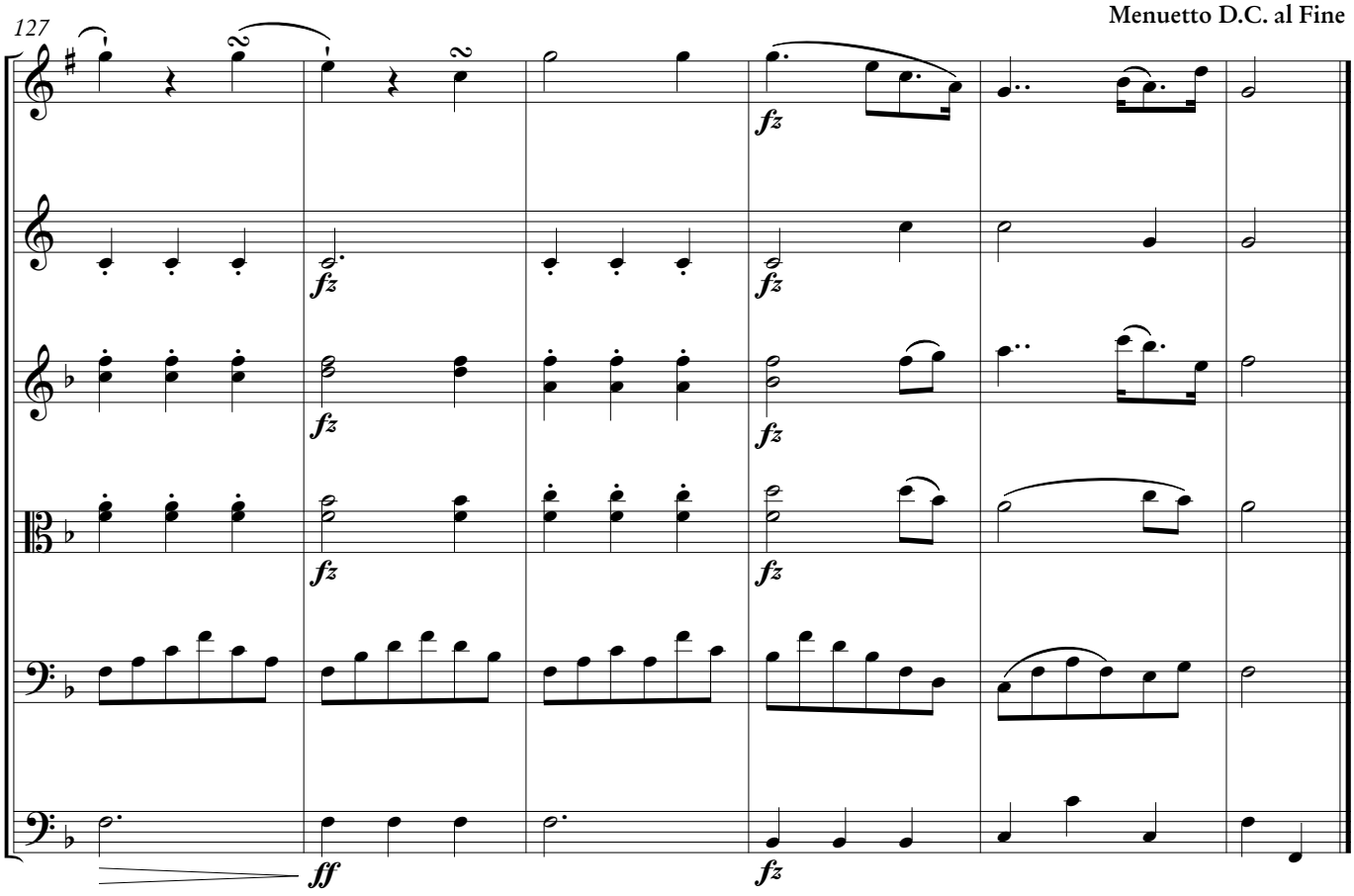
127
Menuetto D.C. al Fine
fz
ff

4

Finale allegro

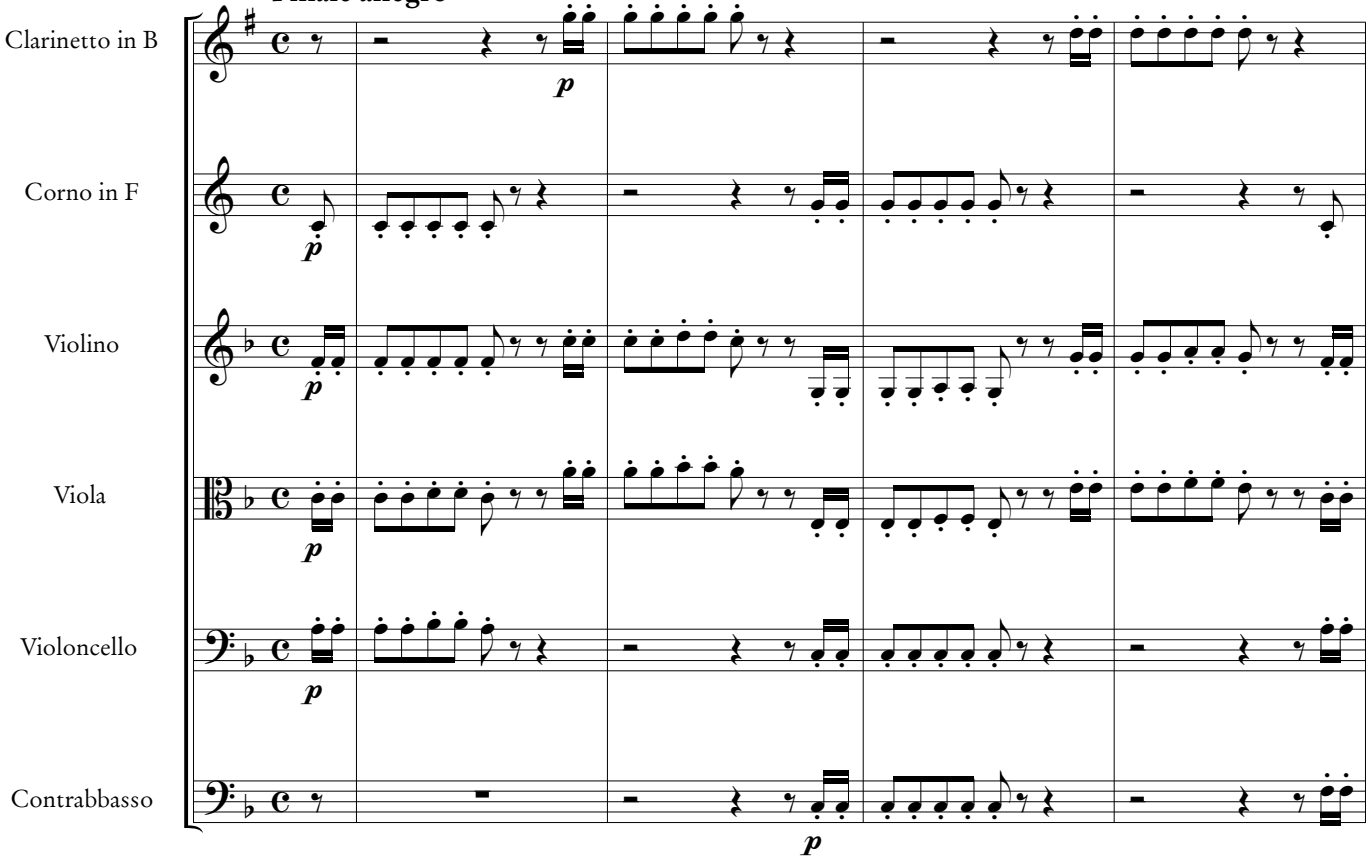

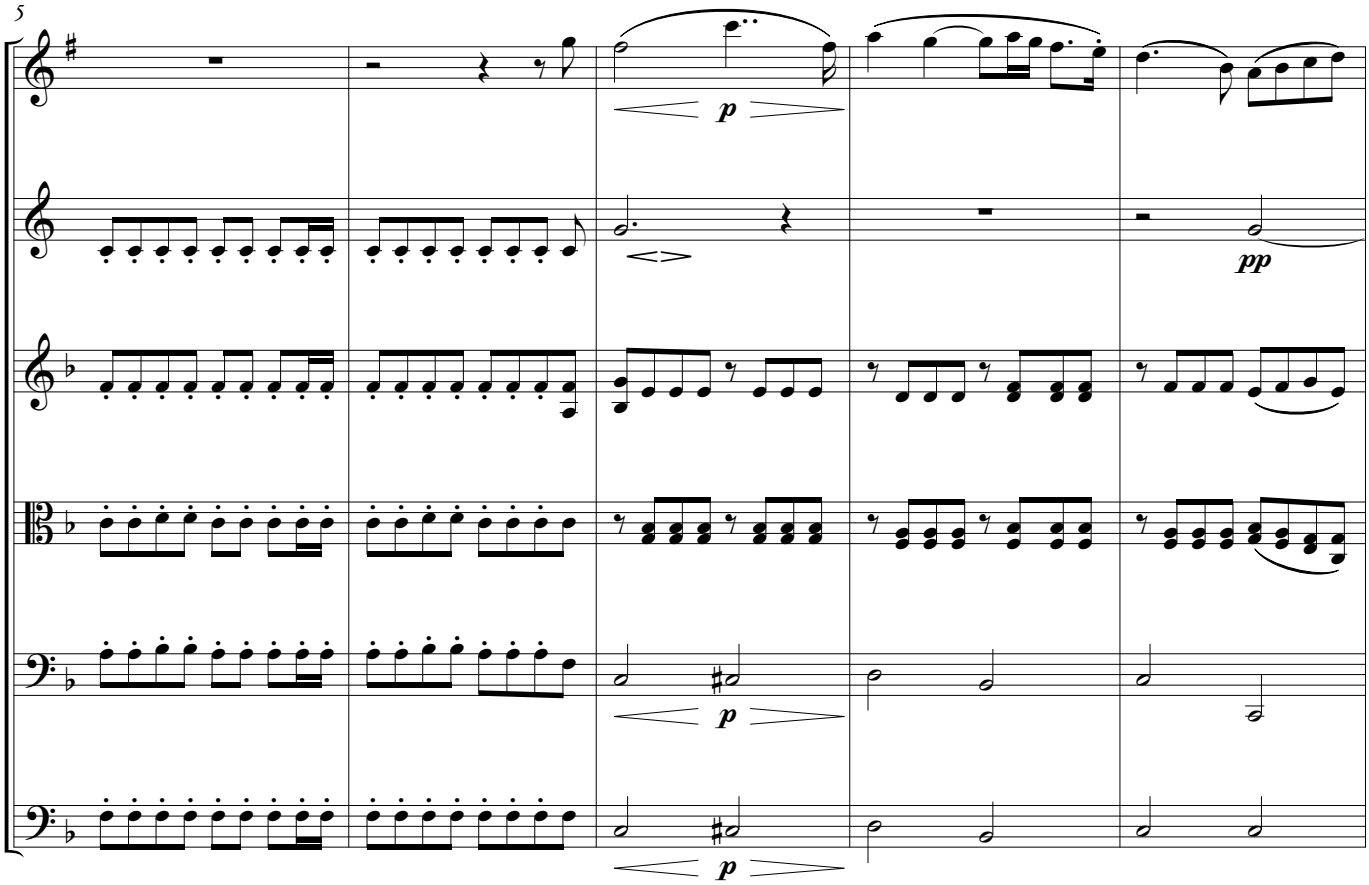

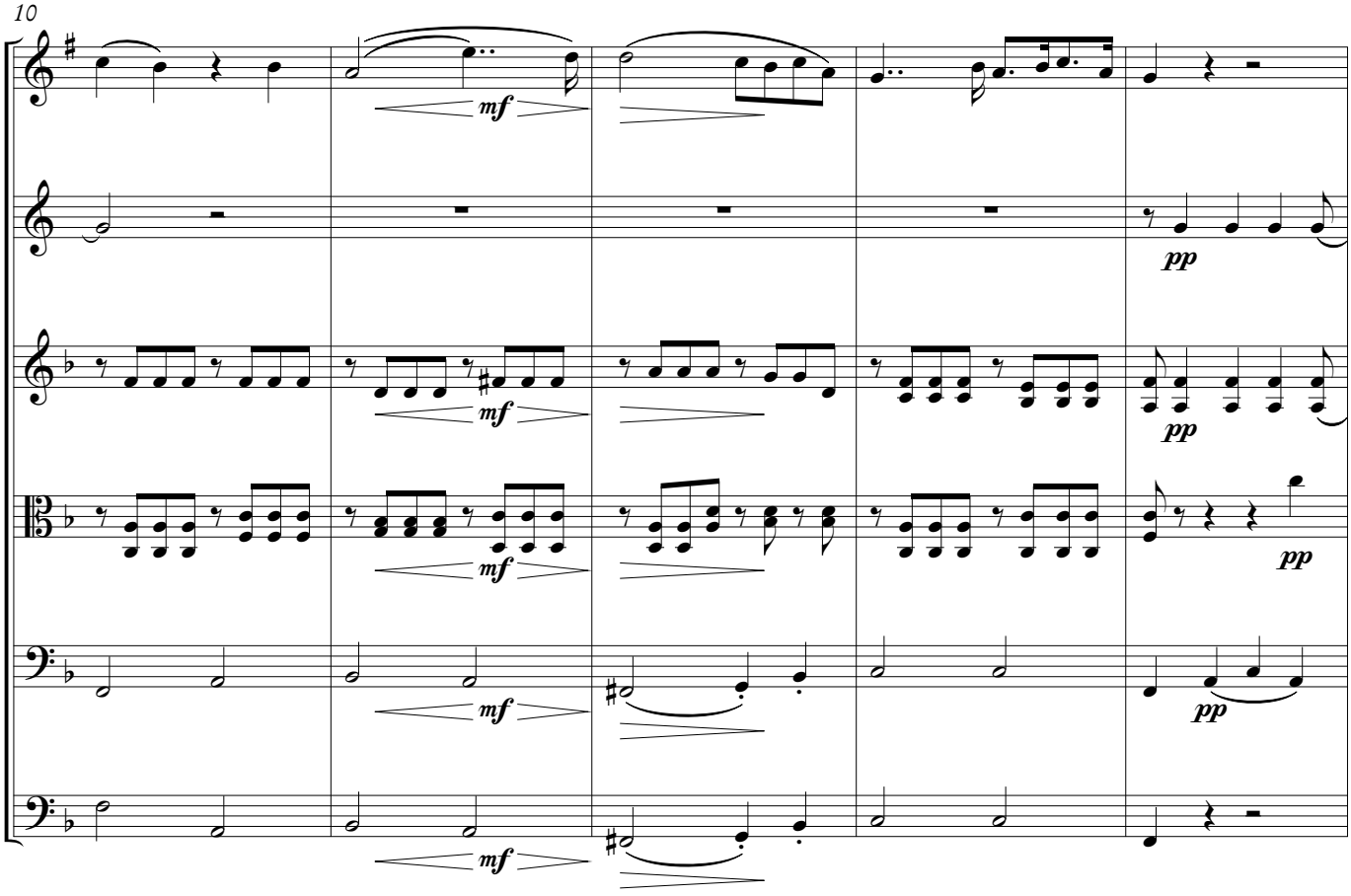
10
mf
pp

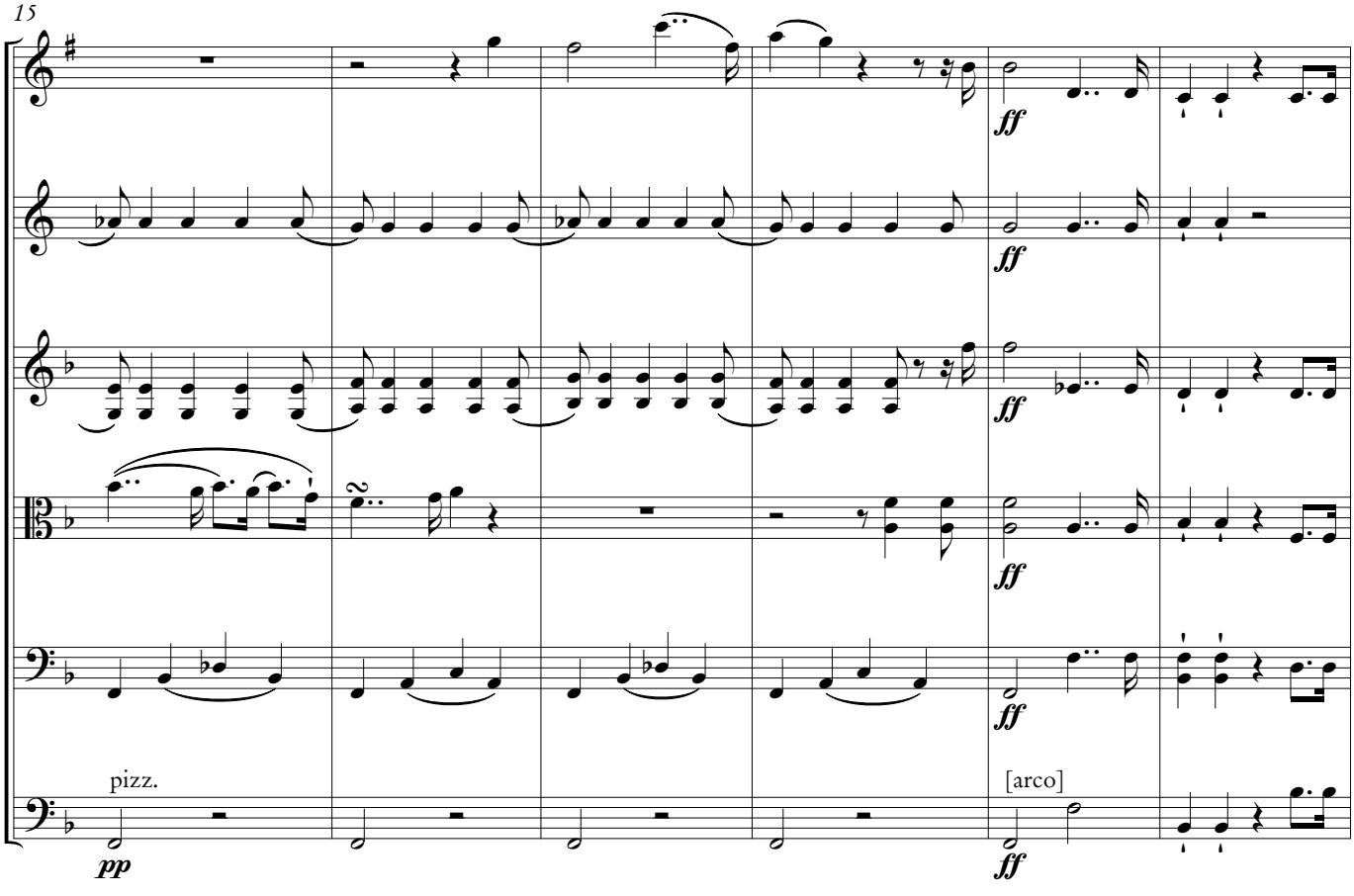
15
ff
pizz.
pp
[arco]

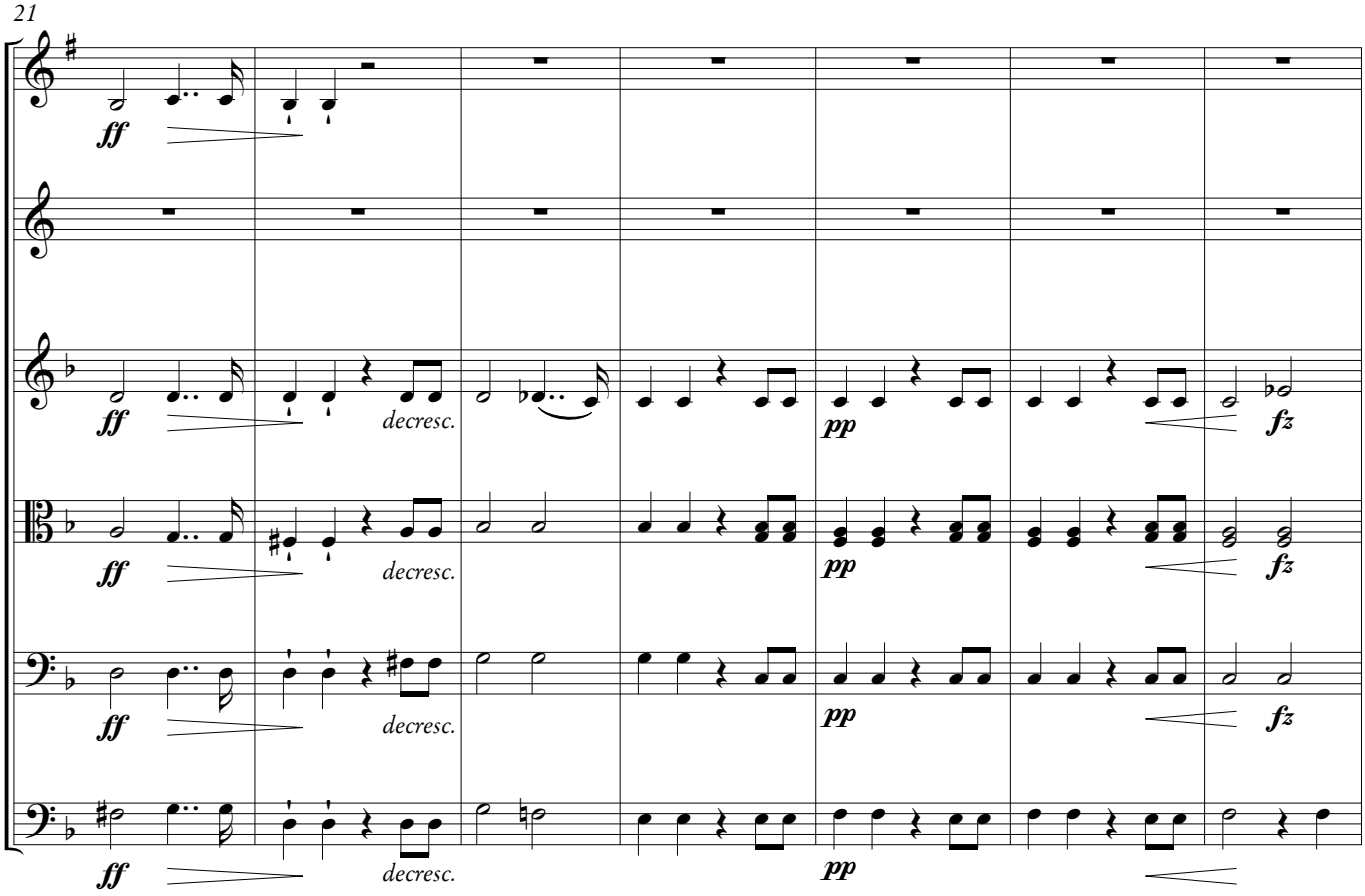
21
ff
decresc.
pp
fz

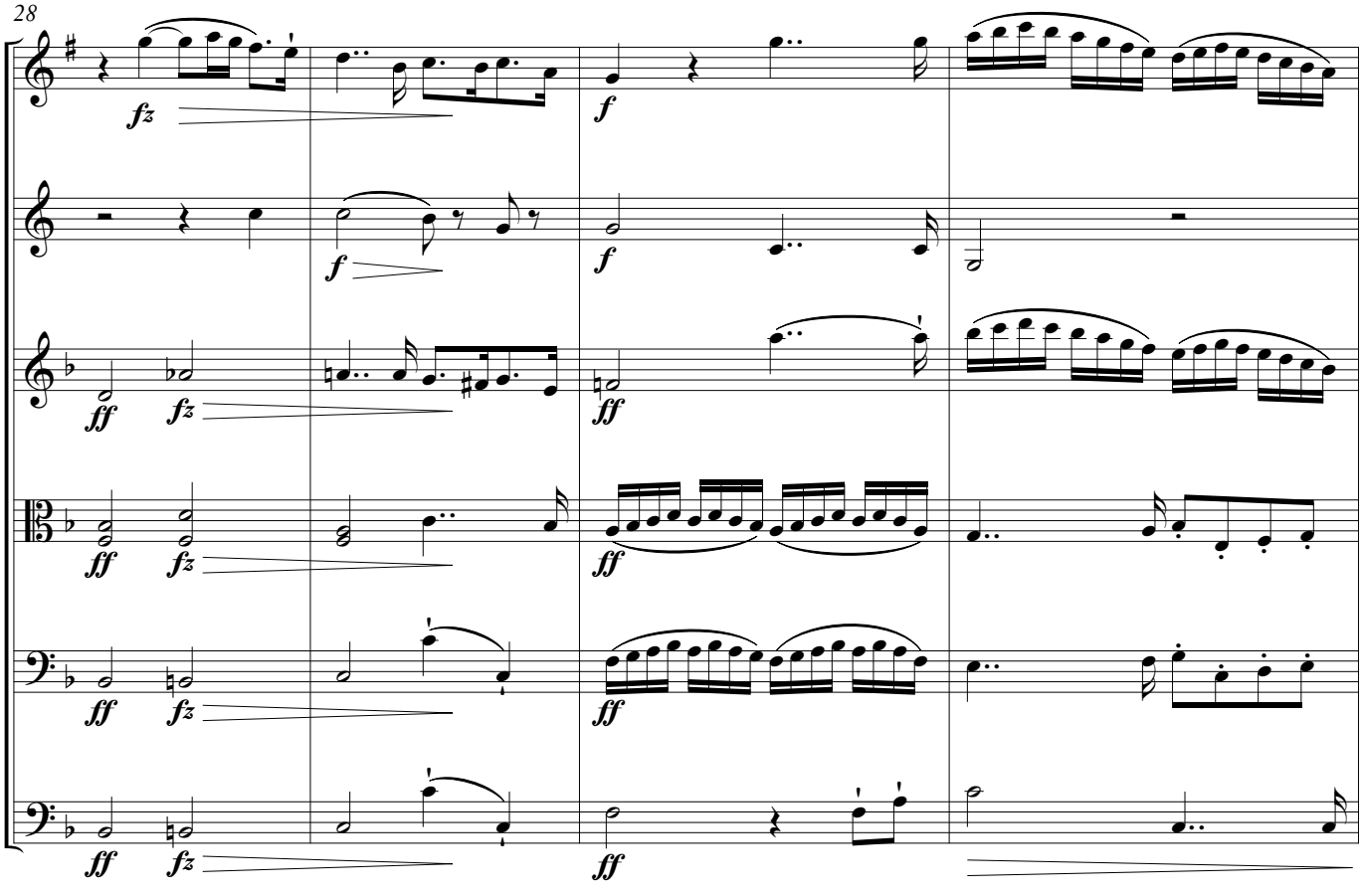
28
fz
f
ff

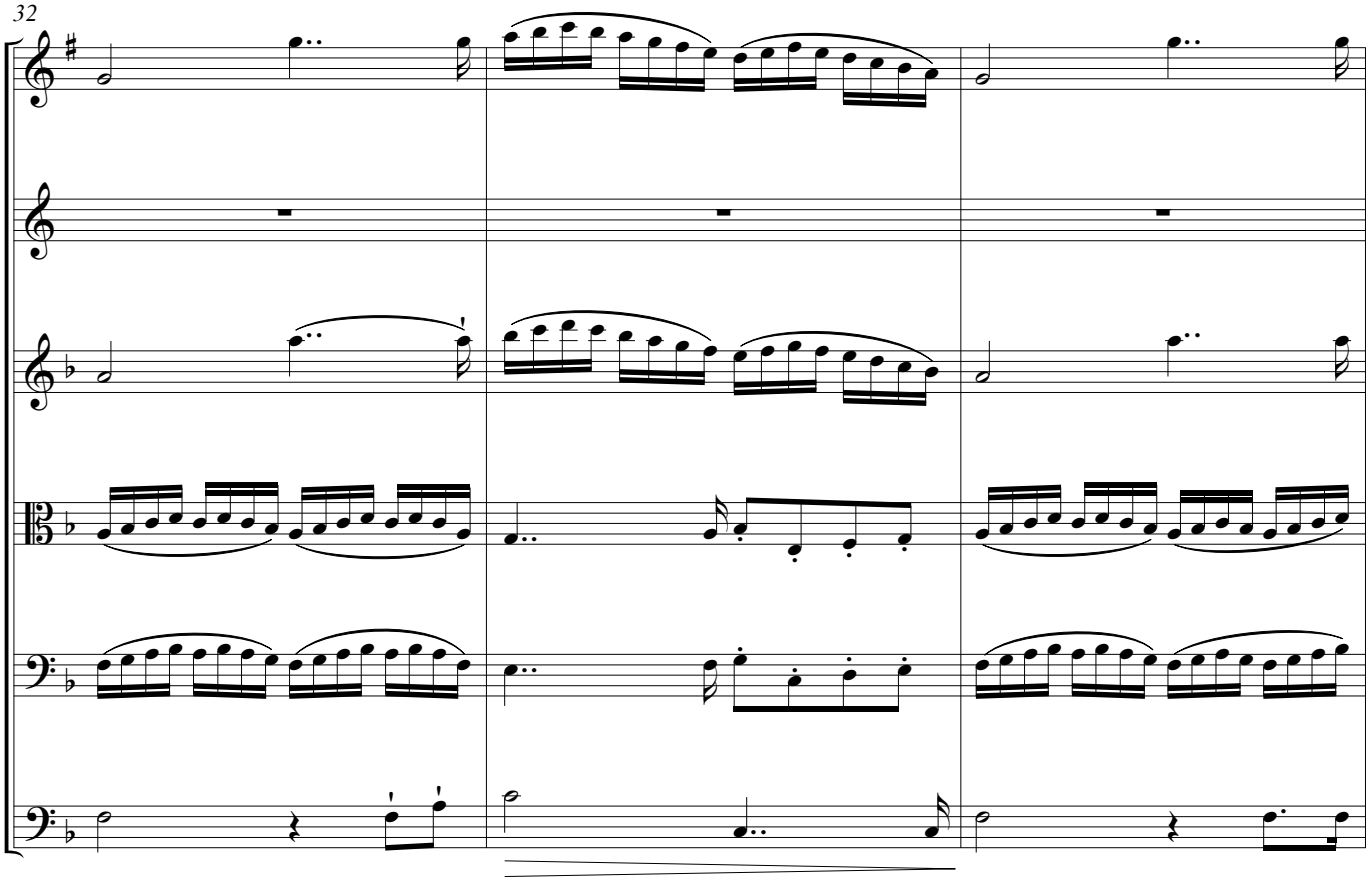
32

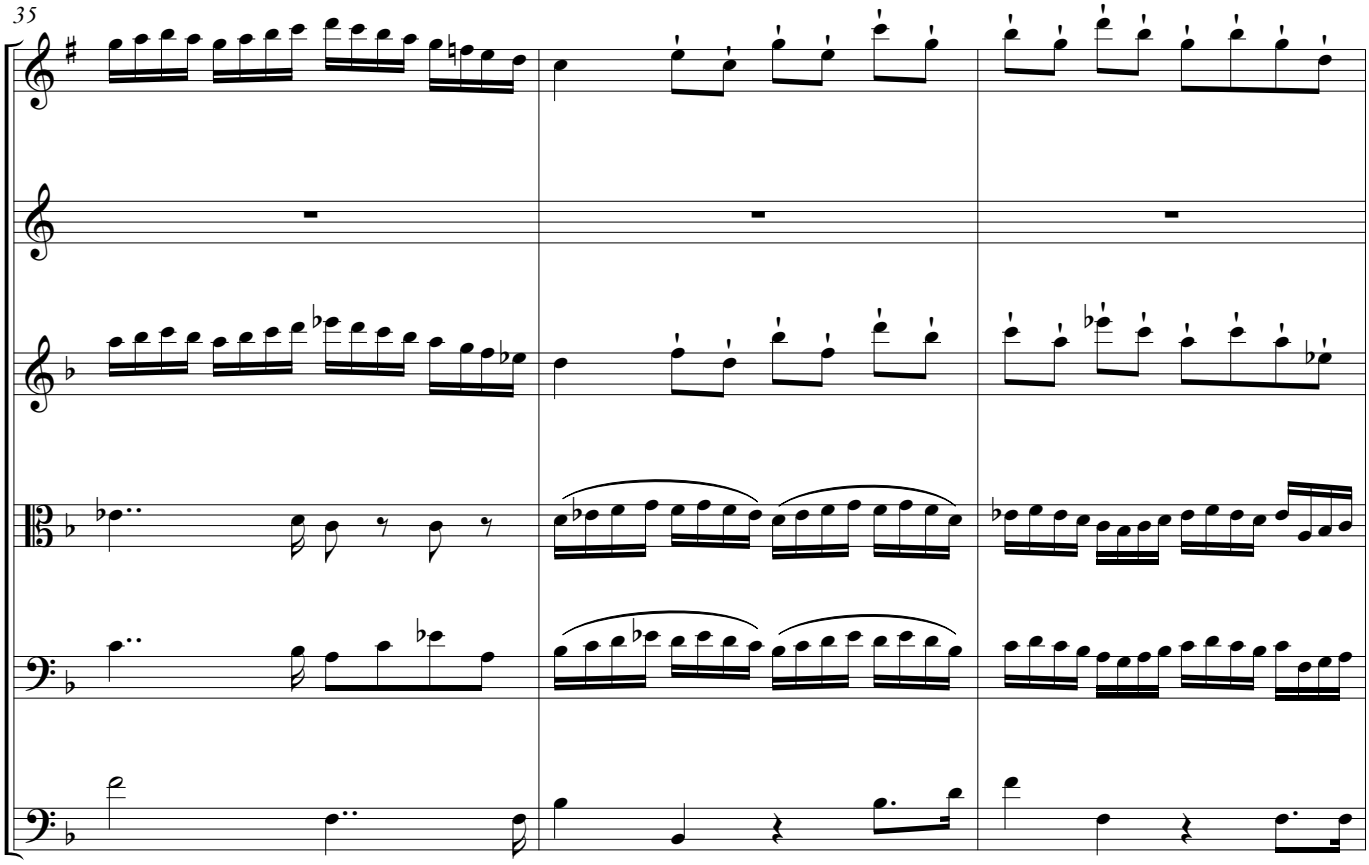
35

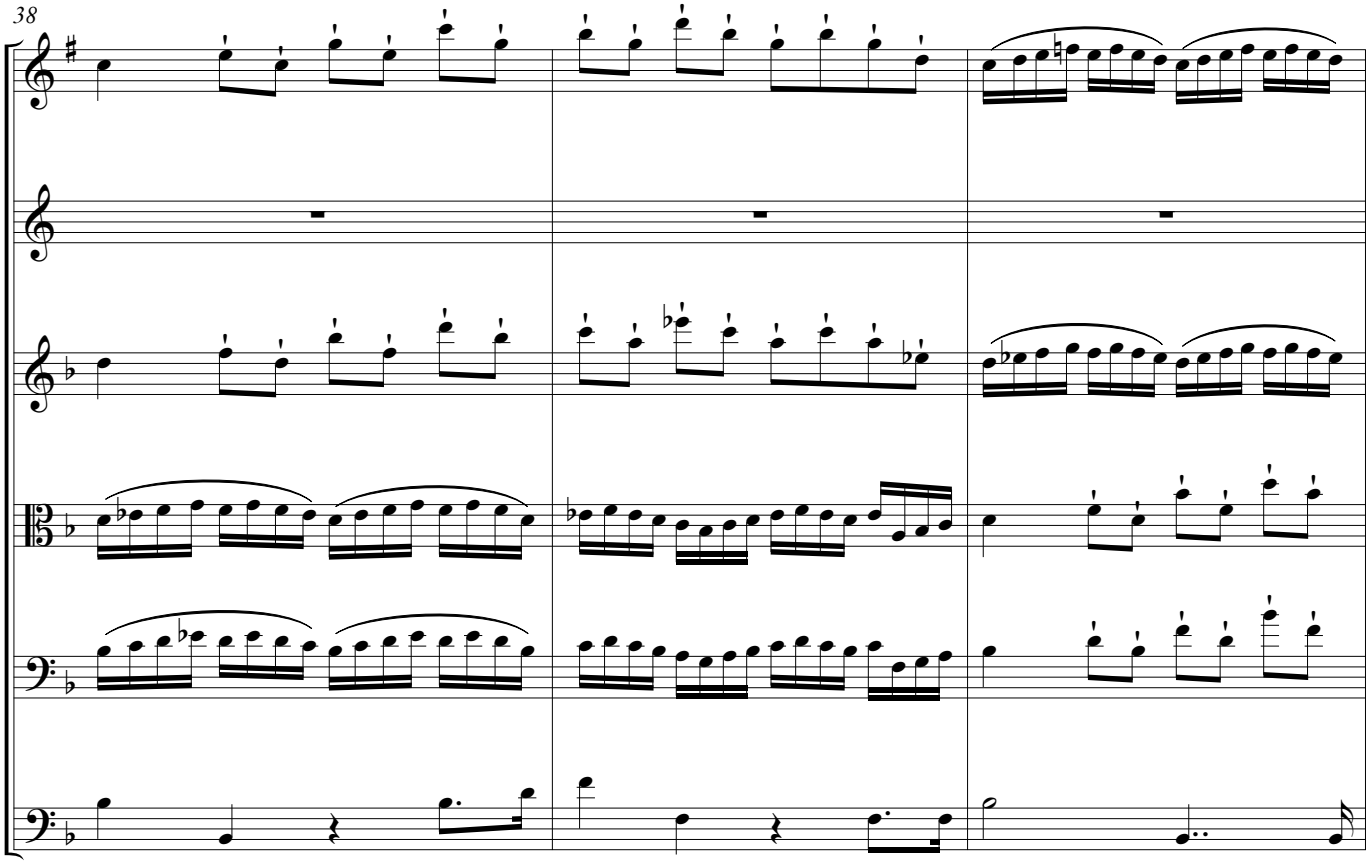
38

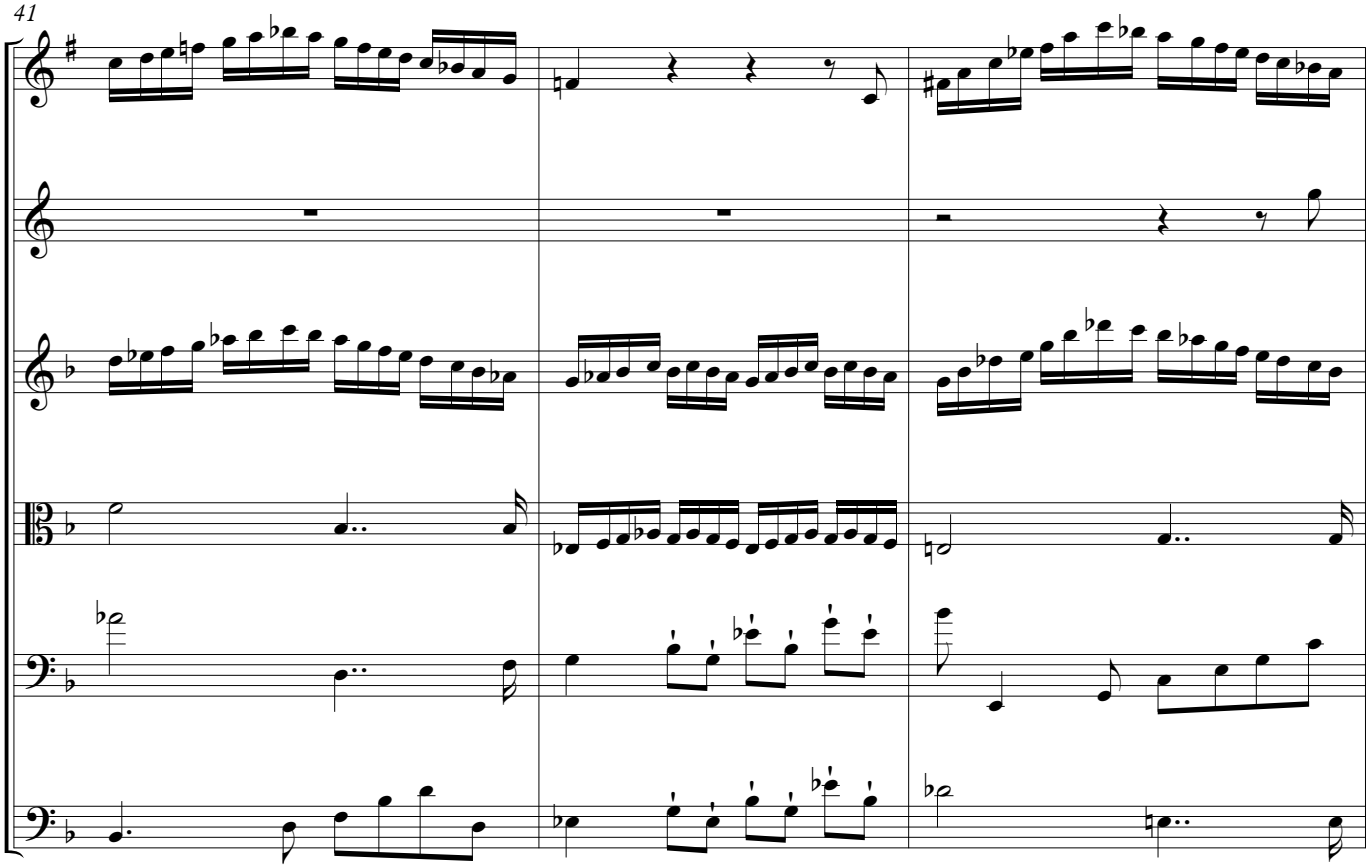
41

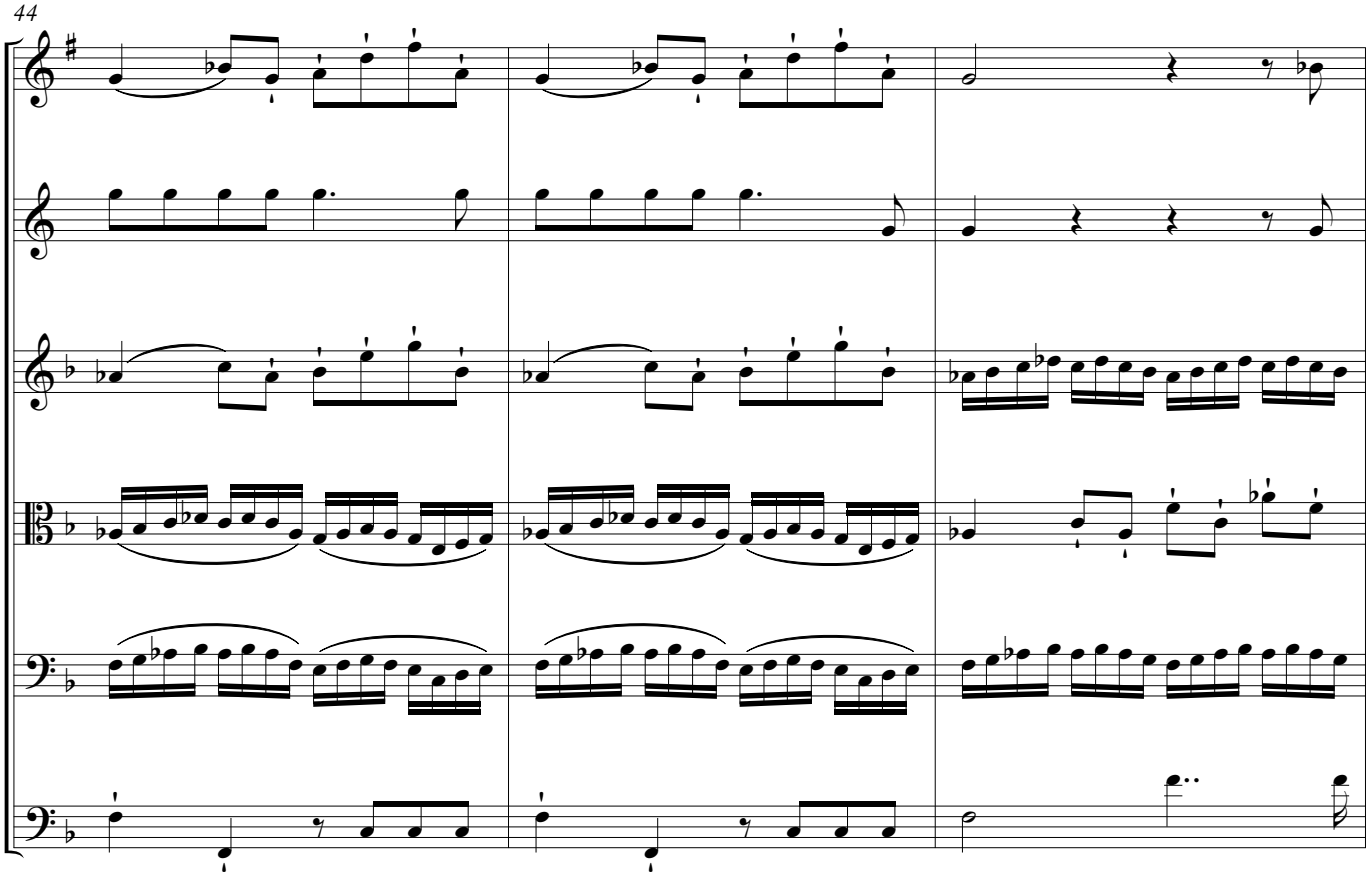
44

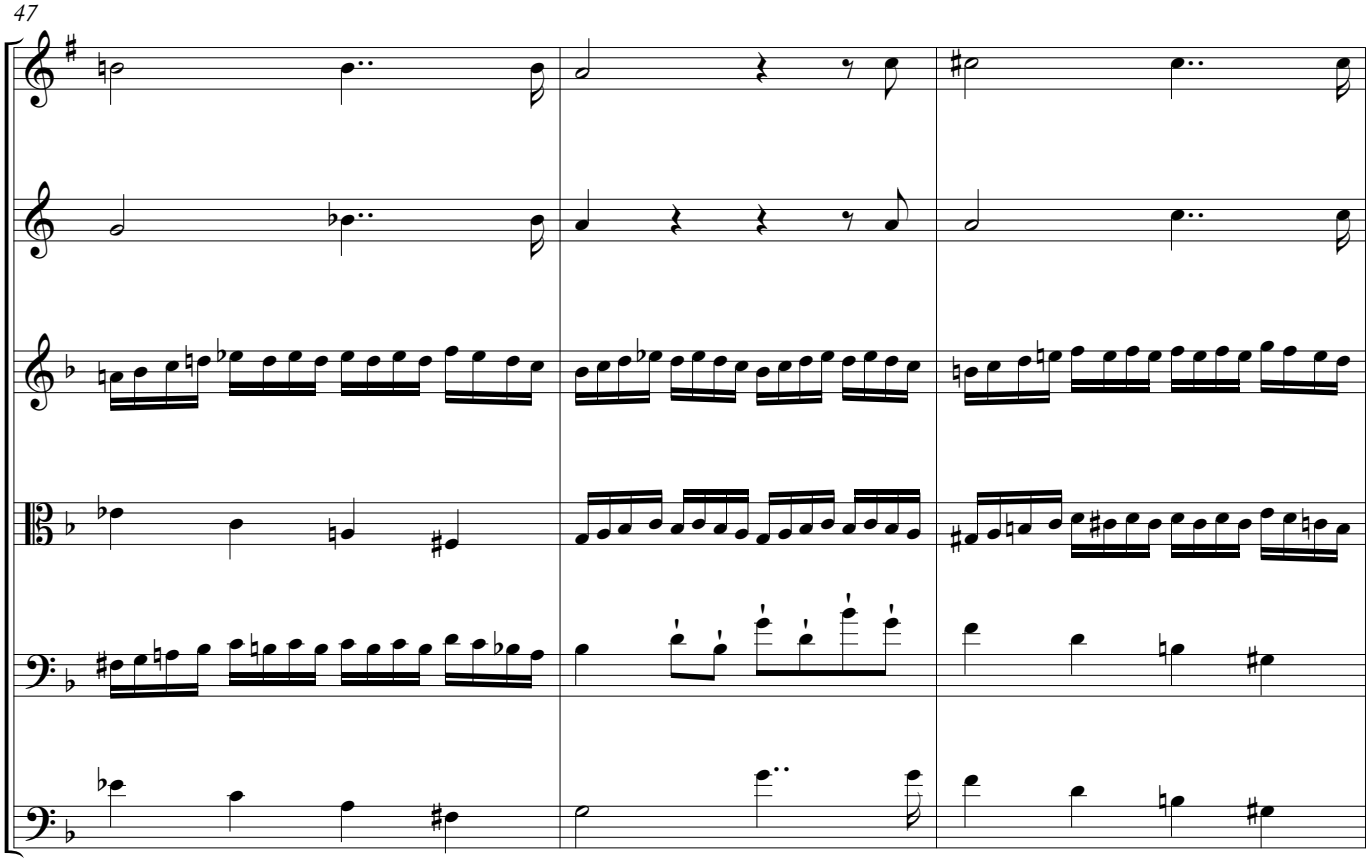
47

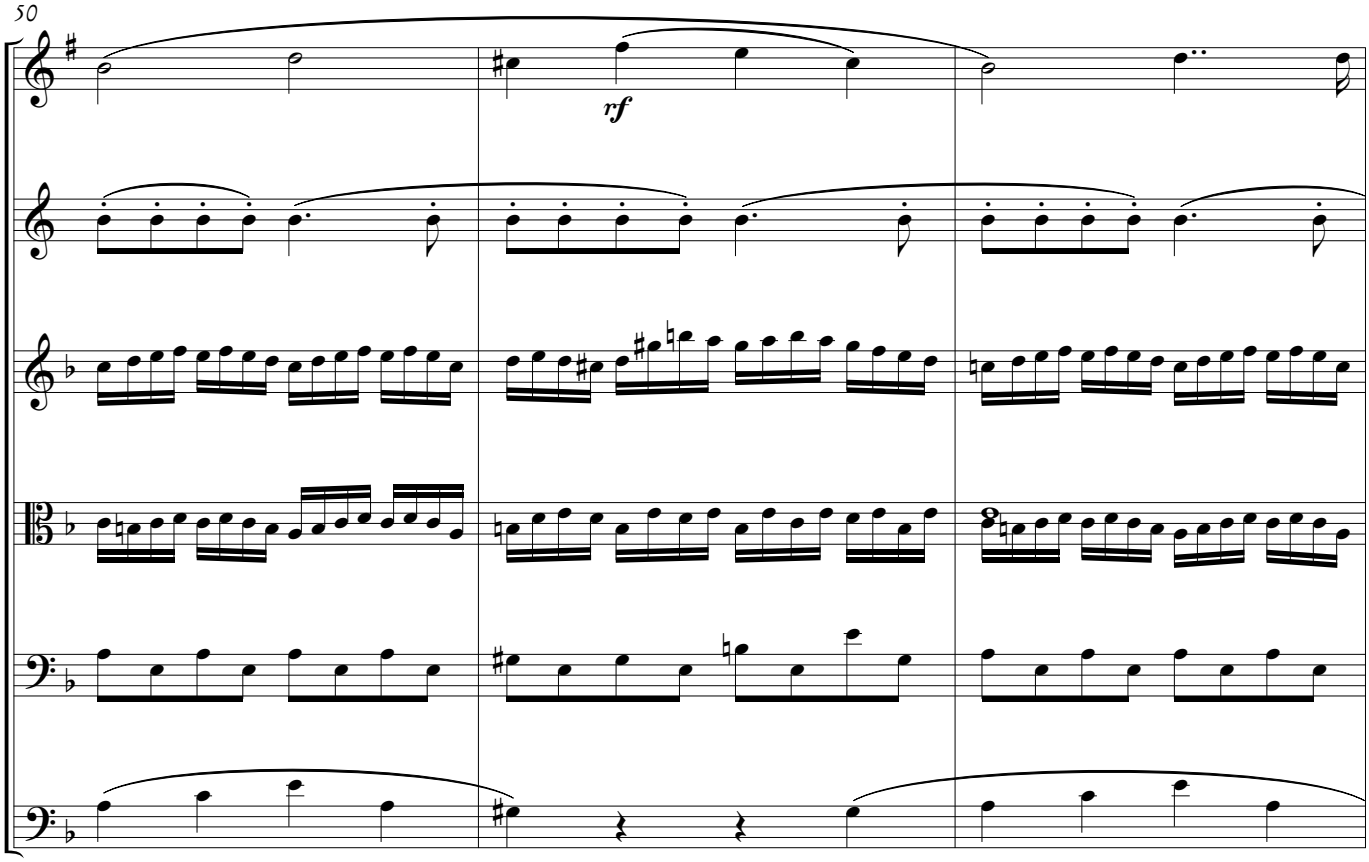
50
rf

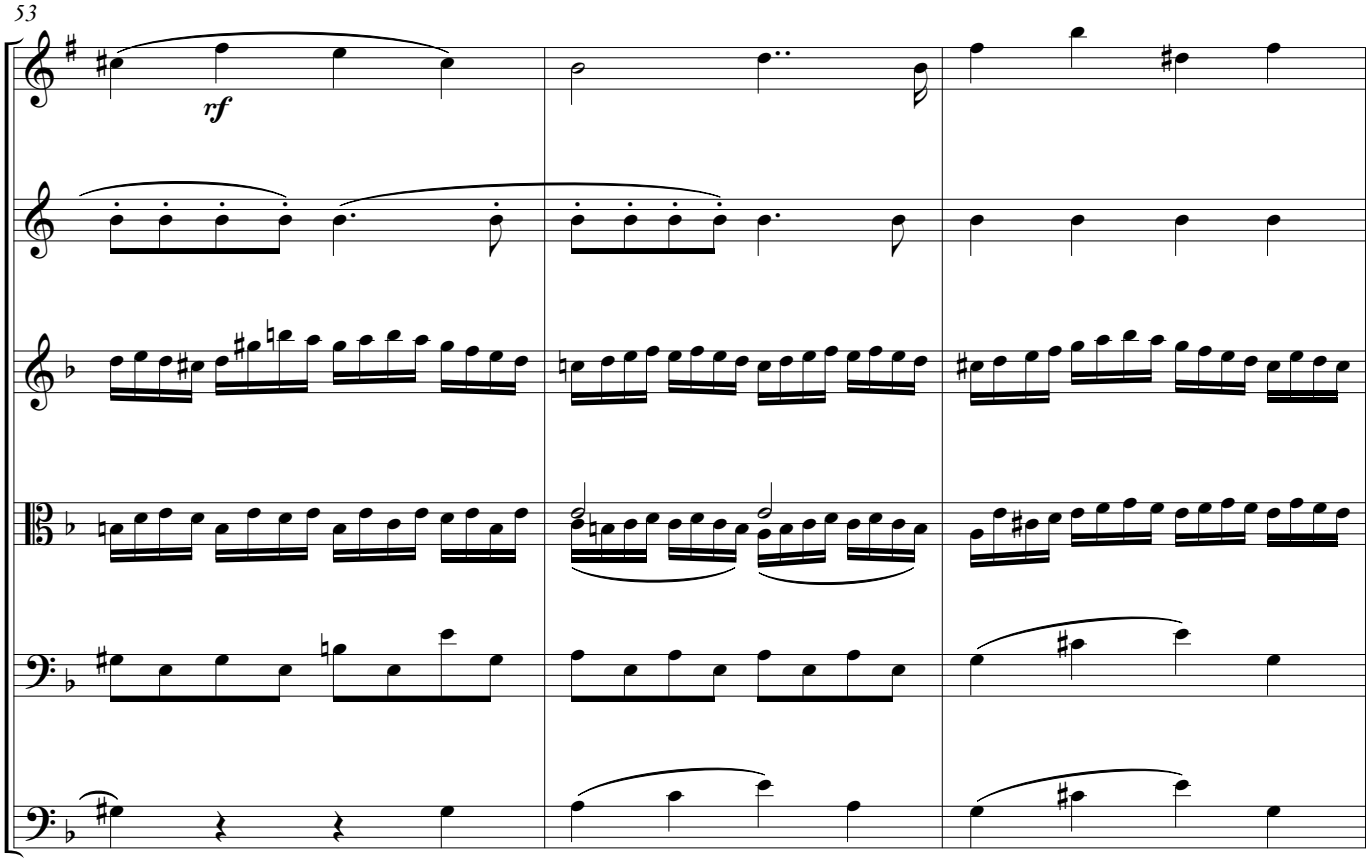
53
rf

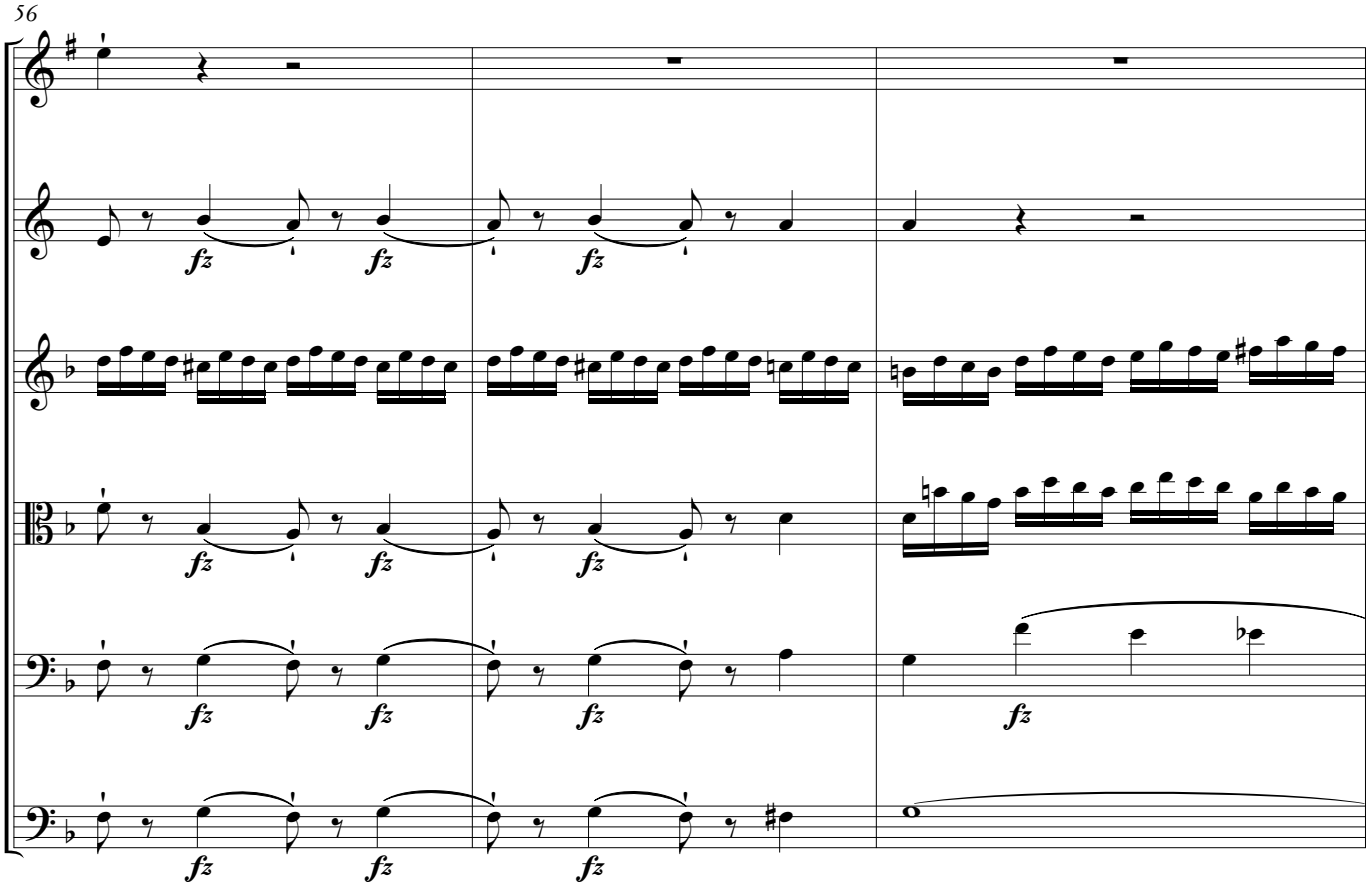
56
fz
fz
fz
fz
fz
fz
fz
fz
fz
fz
fz
fz
fz
fz
fz

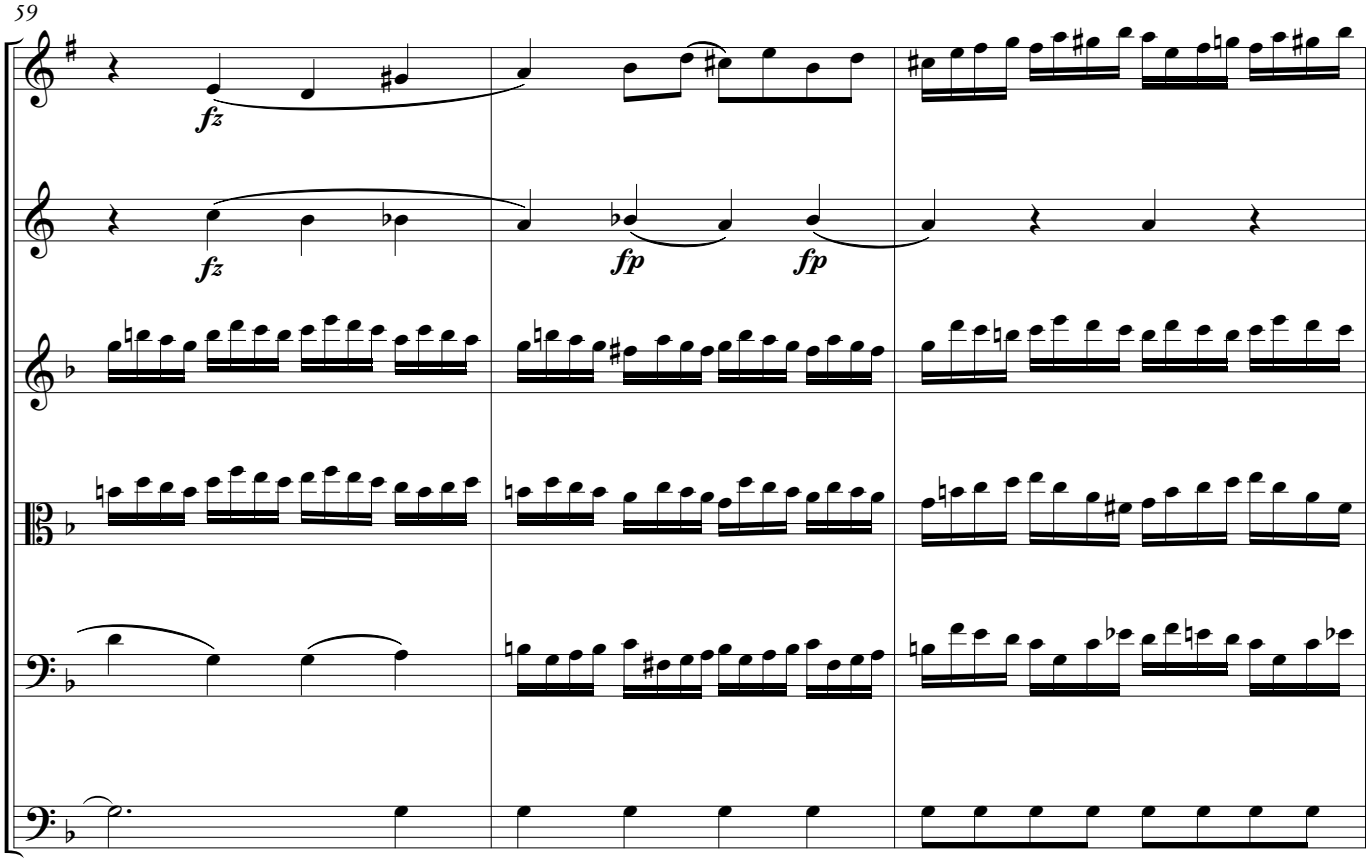
59
fz
fz
fp
fp

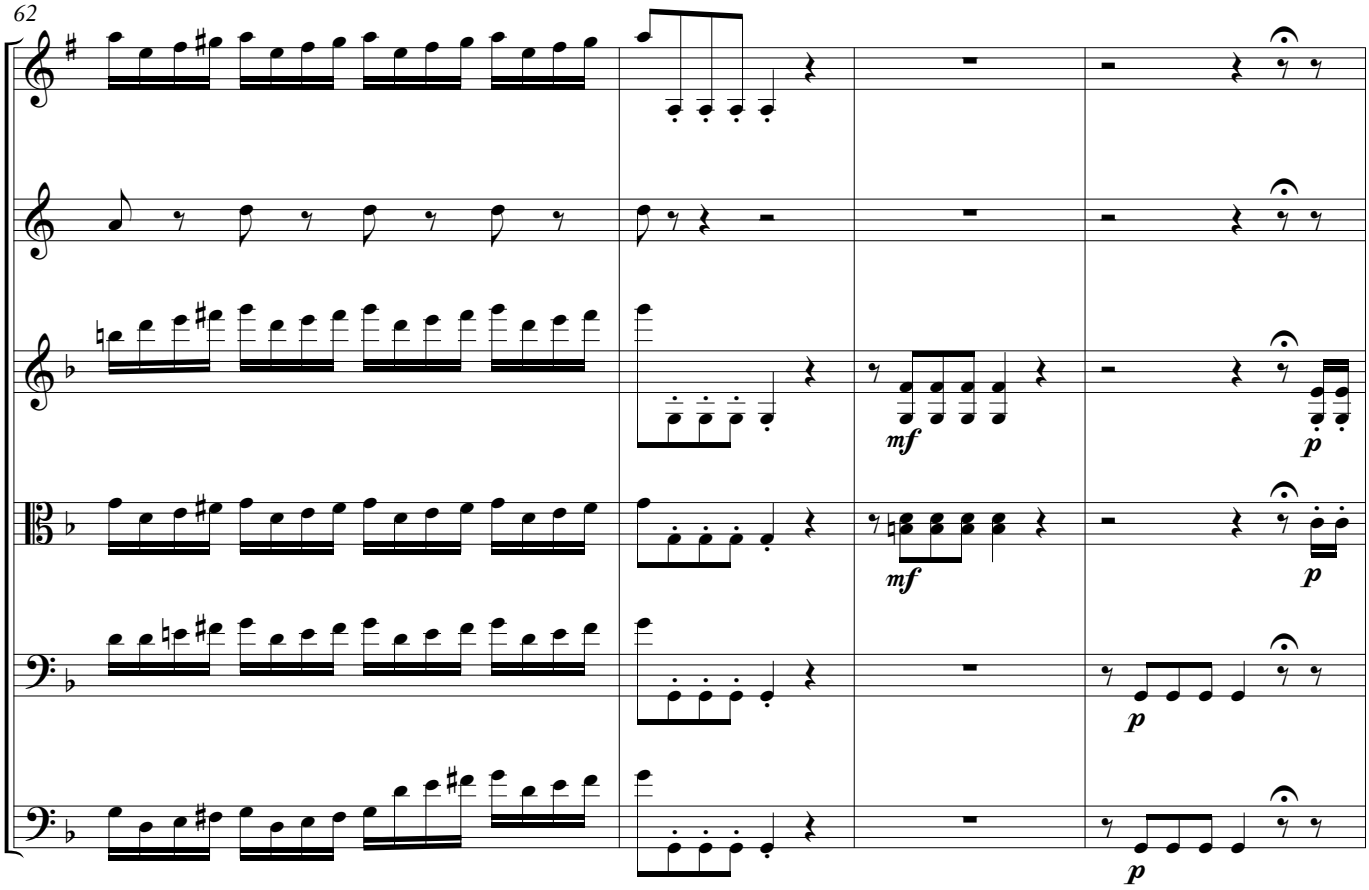
62
mf
p
mf
p
p

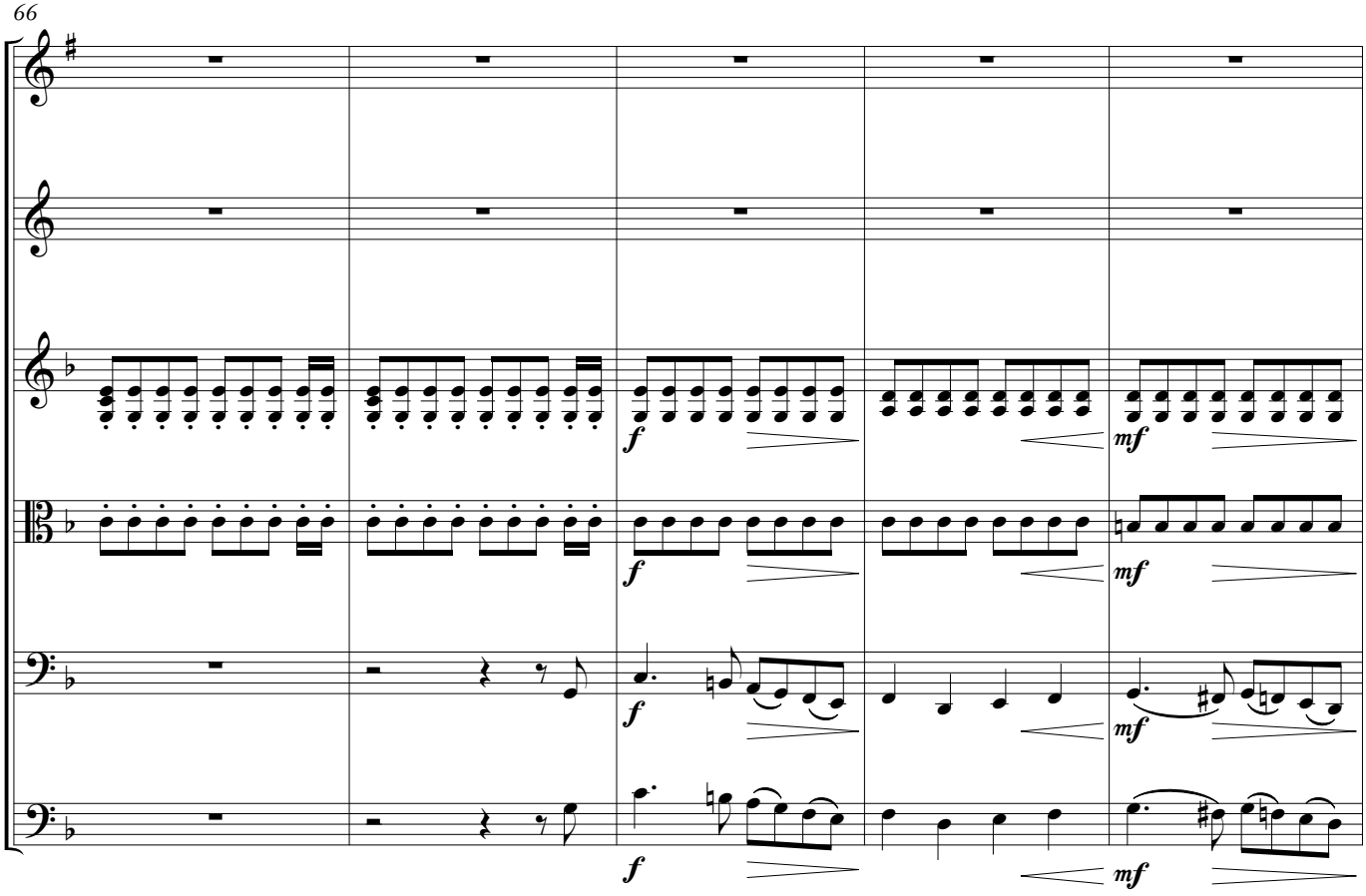
66
f
mf
f
mf
f
mf
f
mf

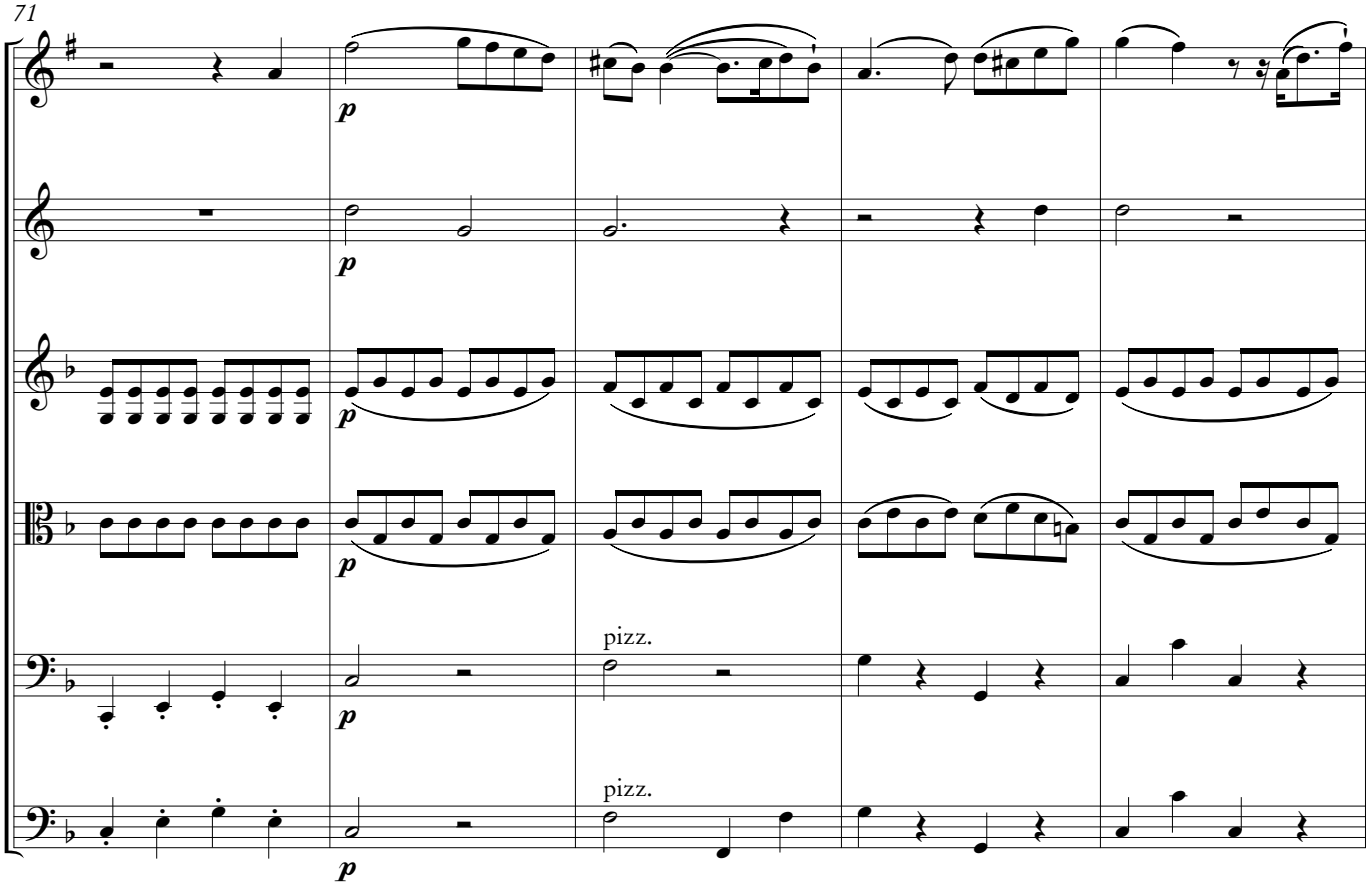
71
p
p
p
p
pizz.
p
pizz.
p

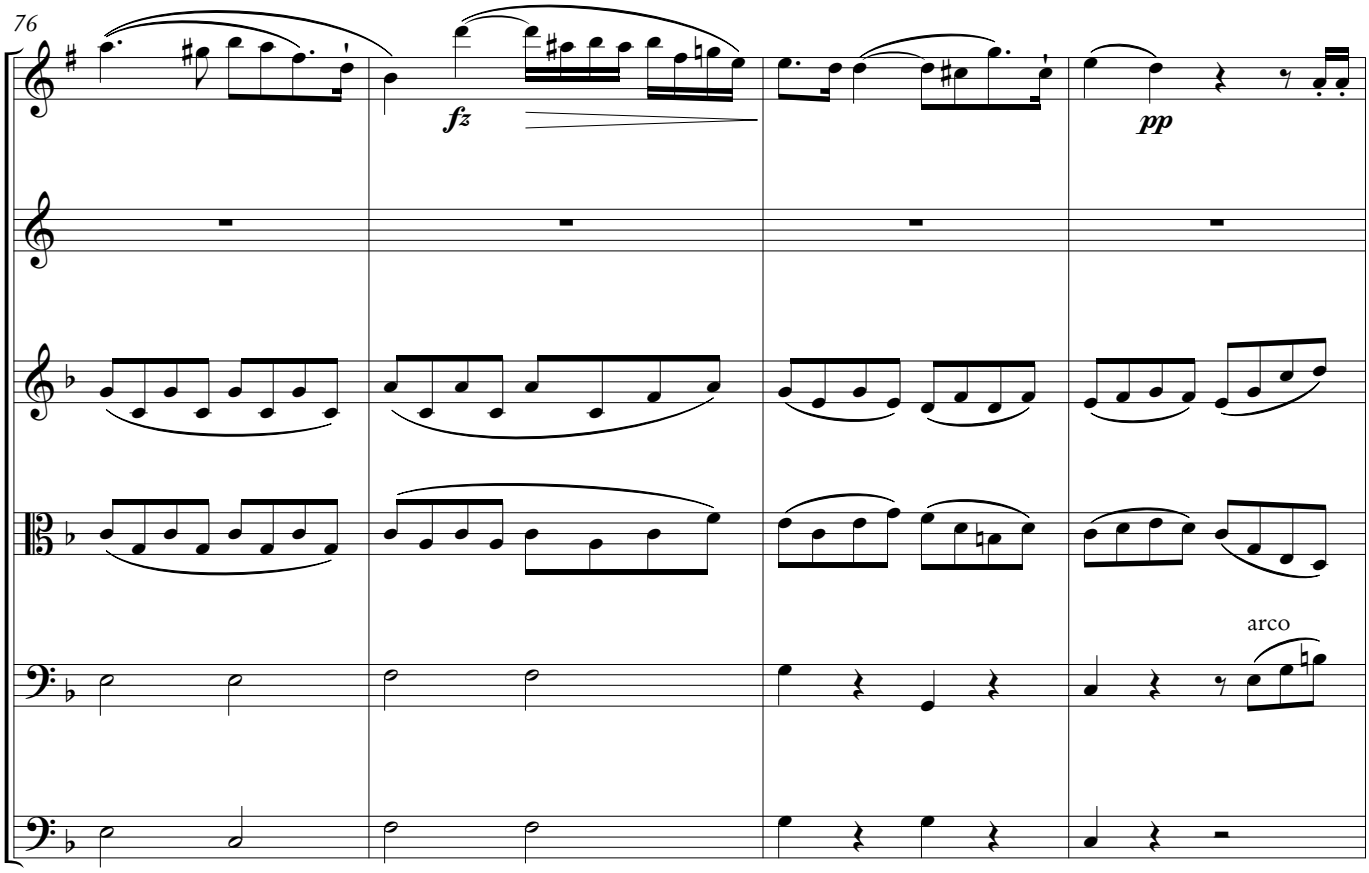
76
fz
pp
arco

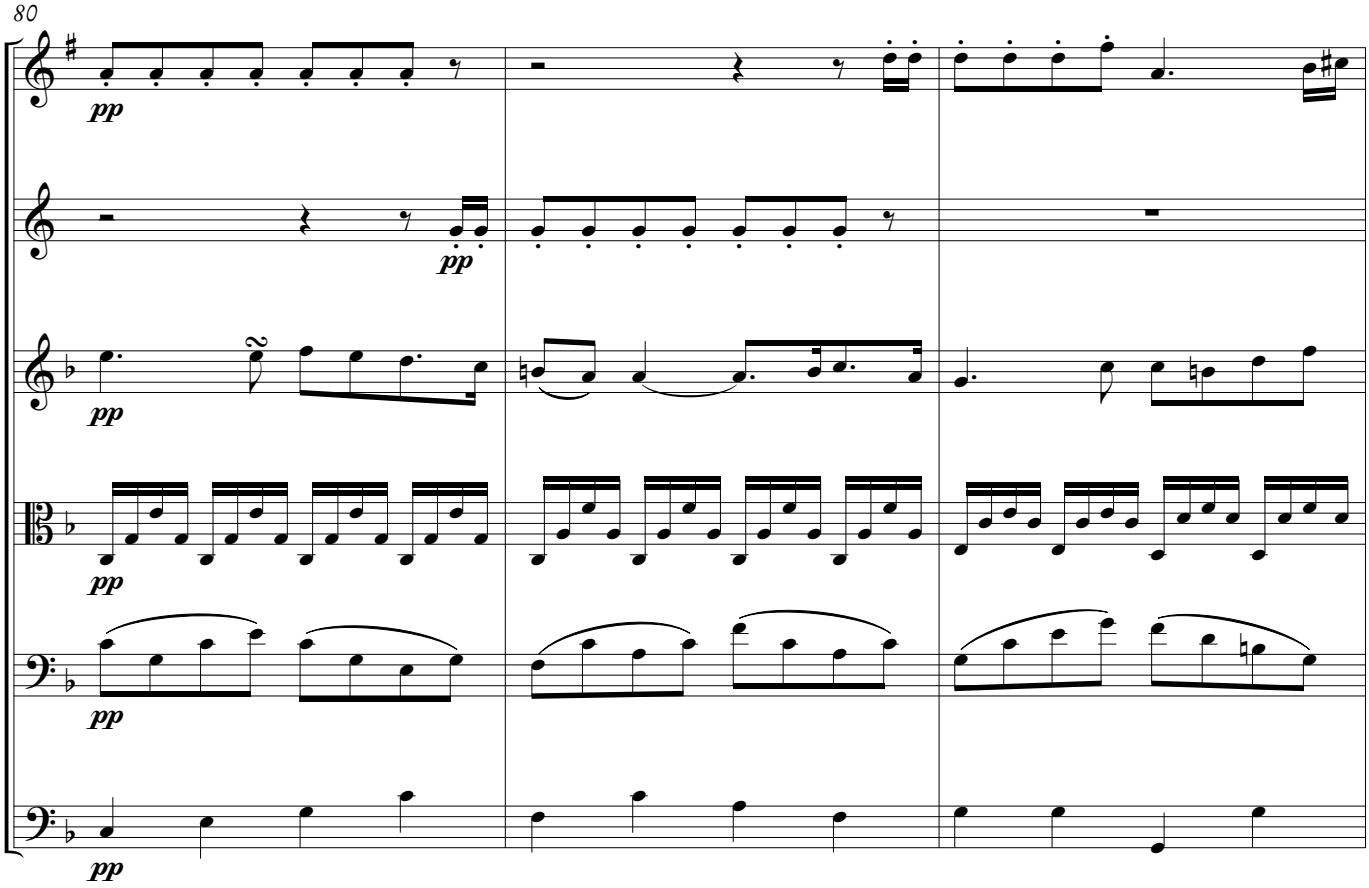
80
pp
pp
pp
pp
pp

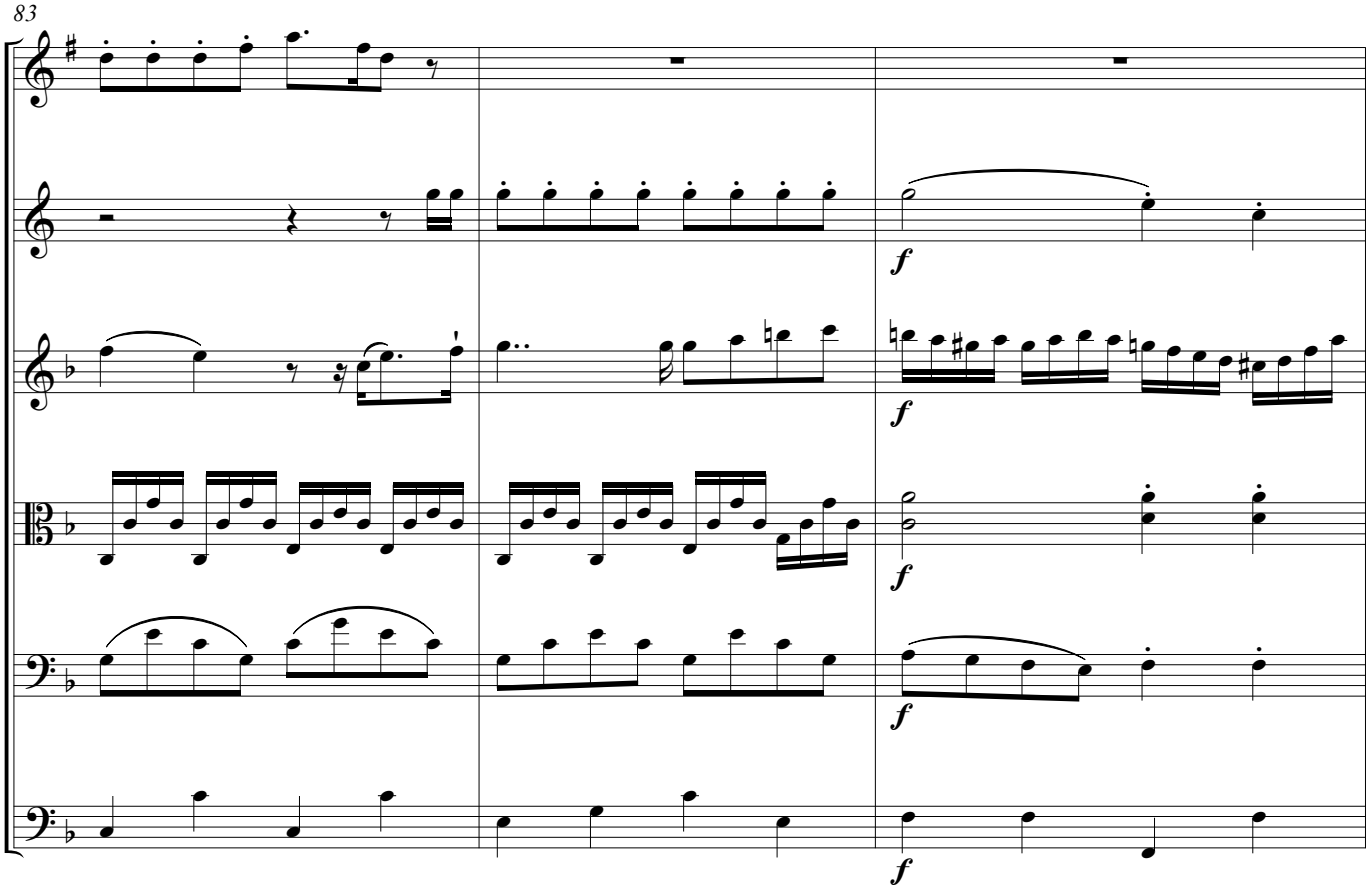
83
f
f
f
f
f

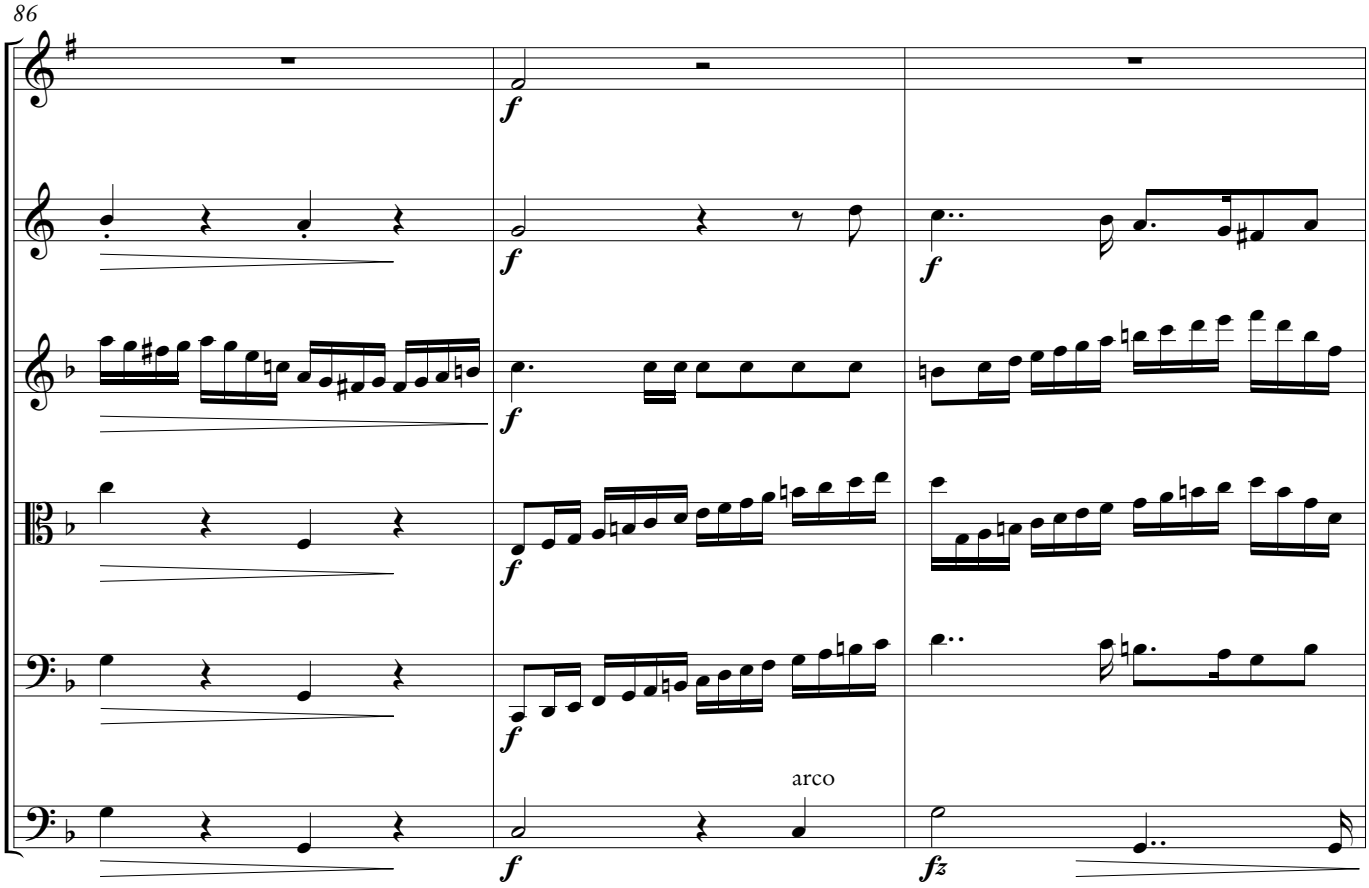
86
arco

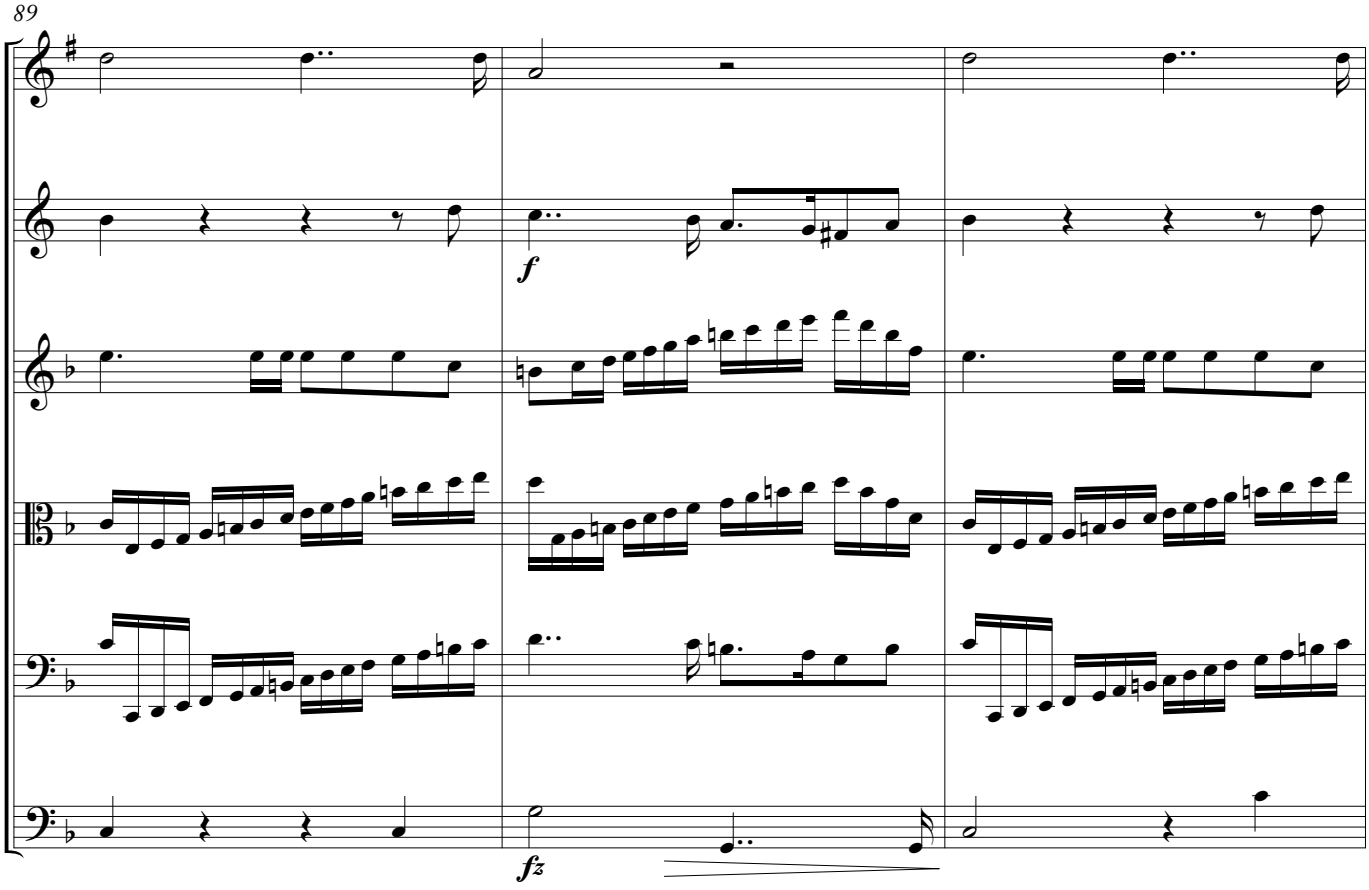
89

92

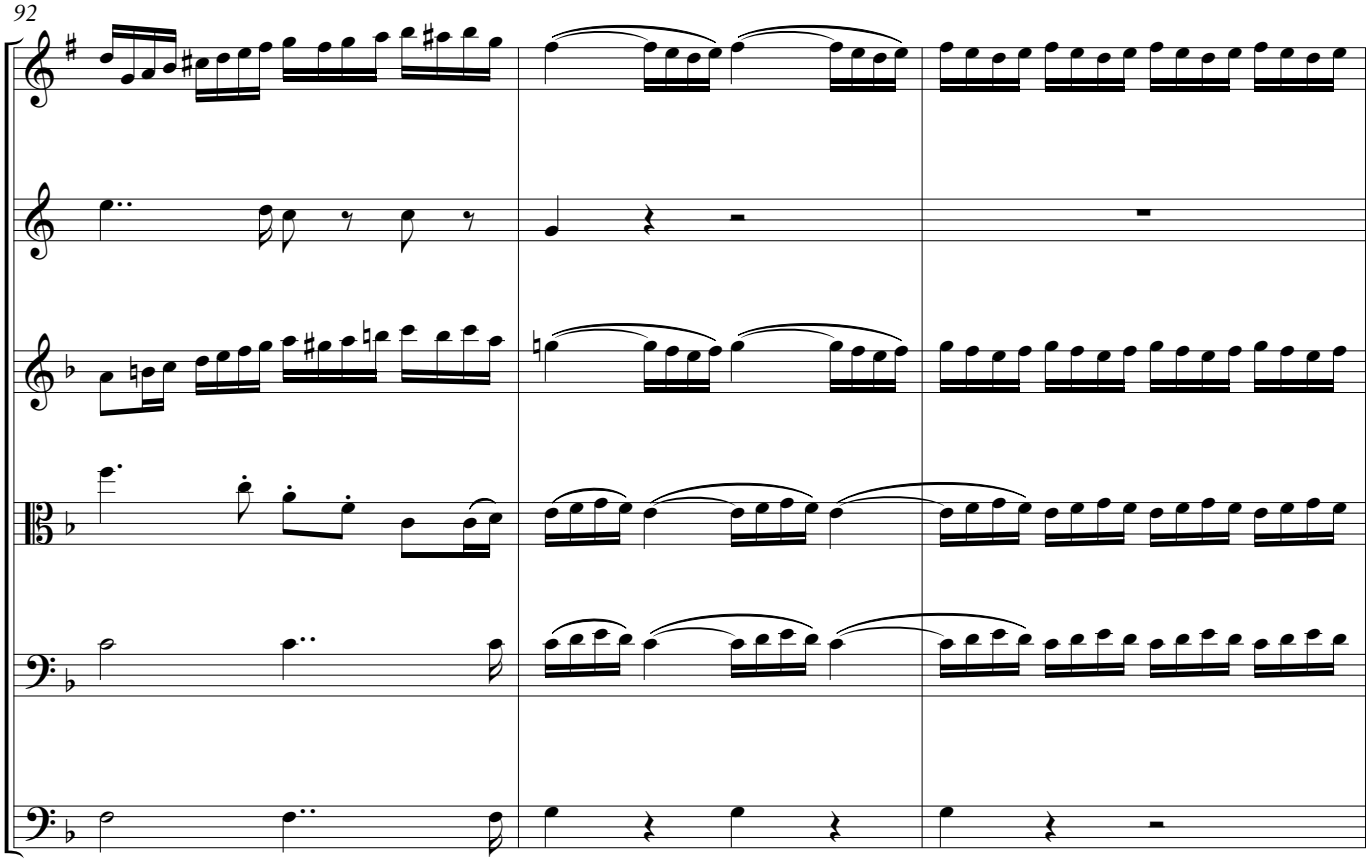

95

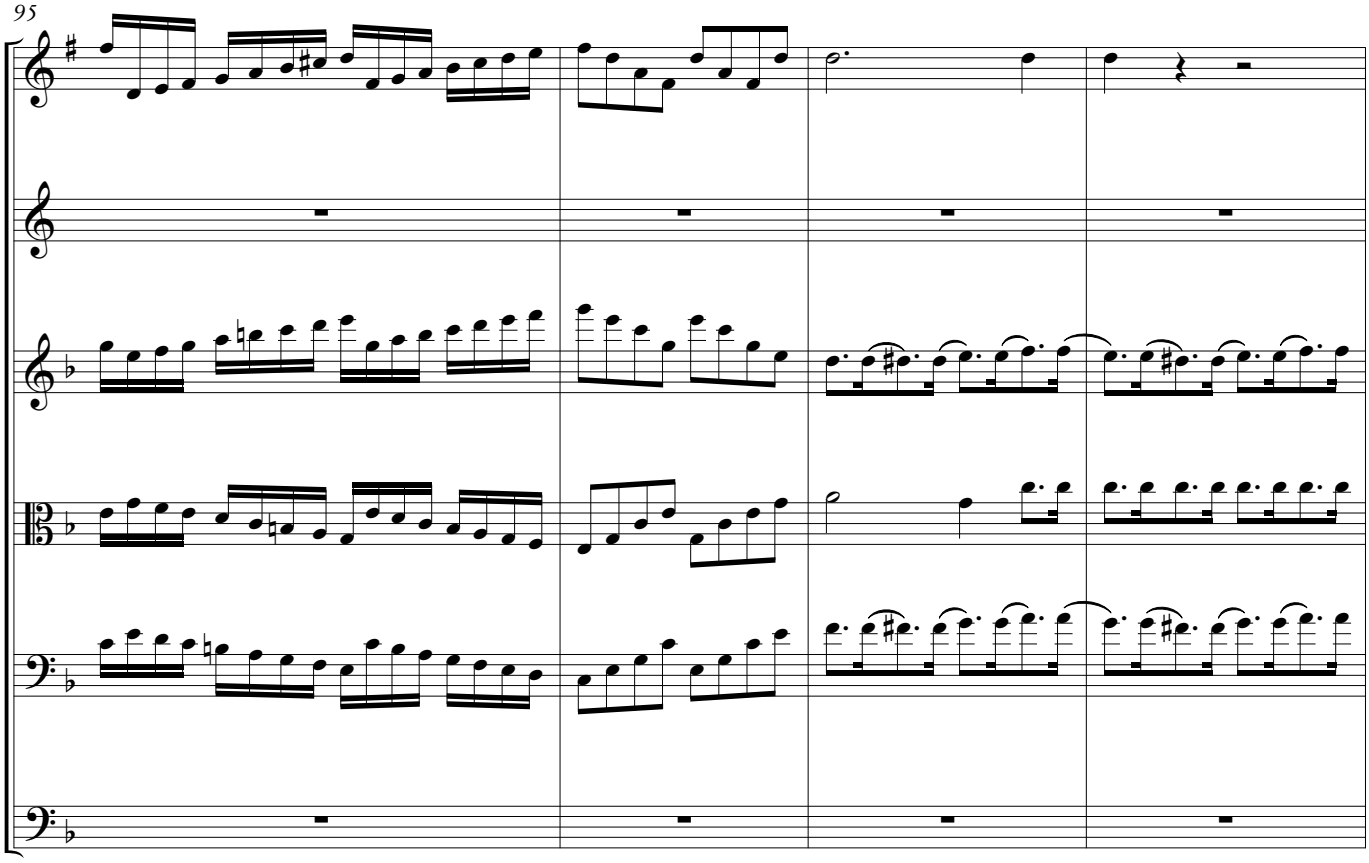

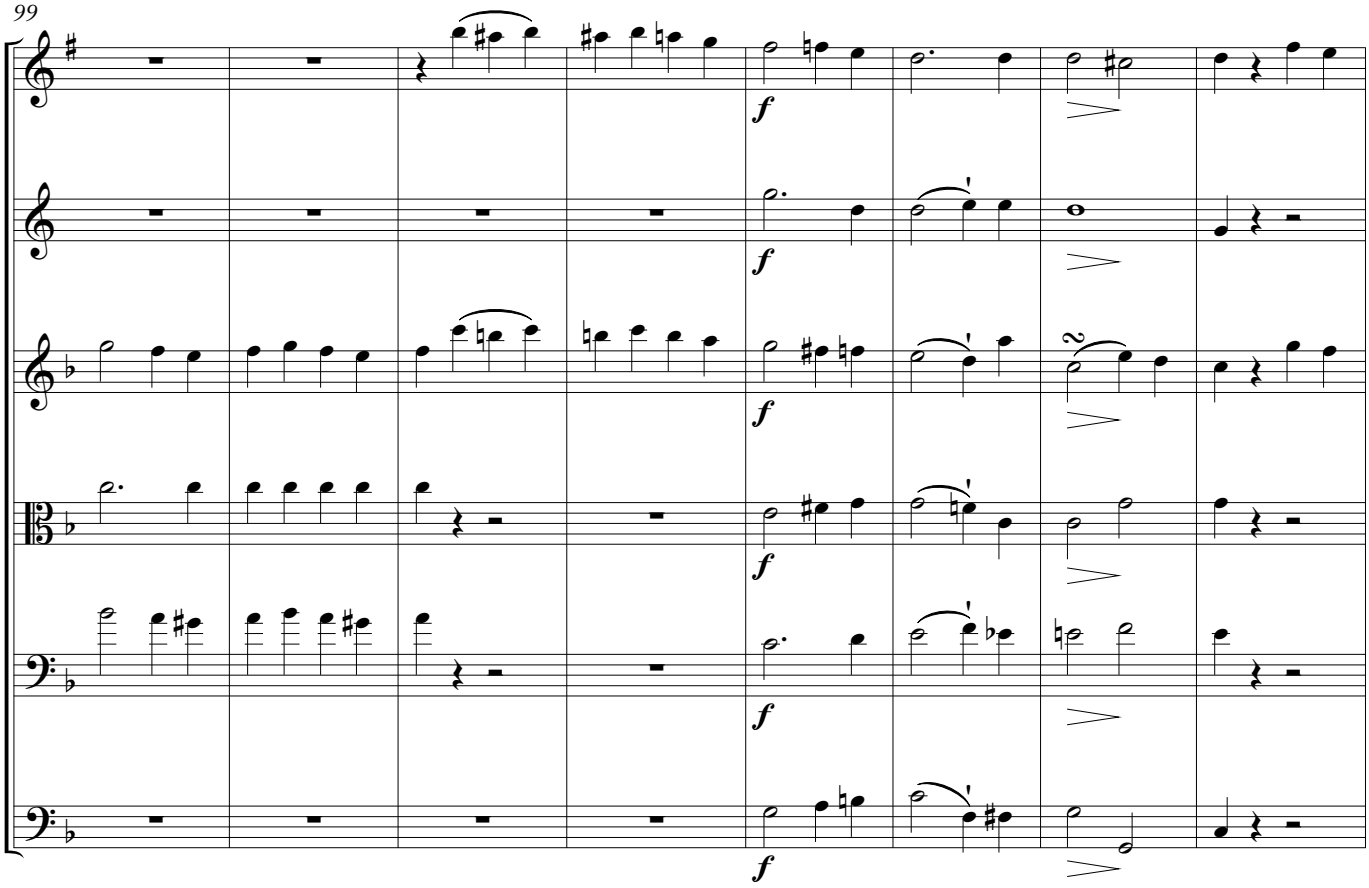
99
f
f
f
f
f
f

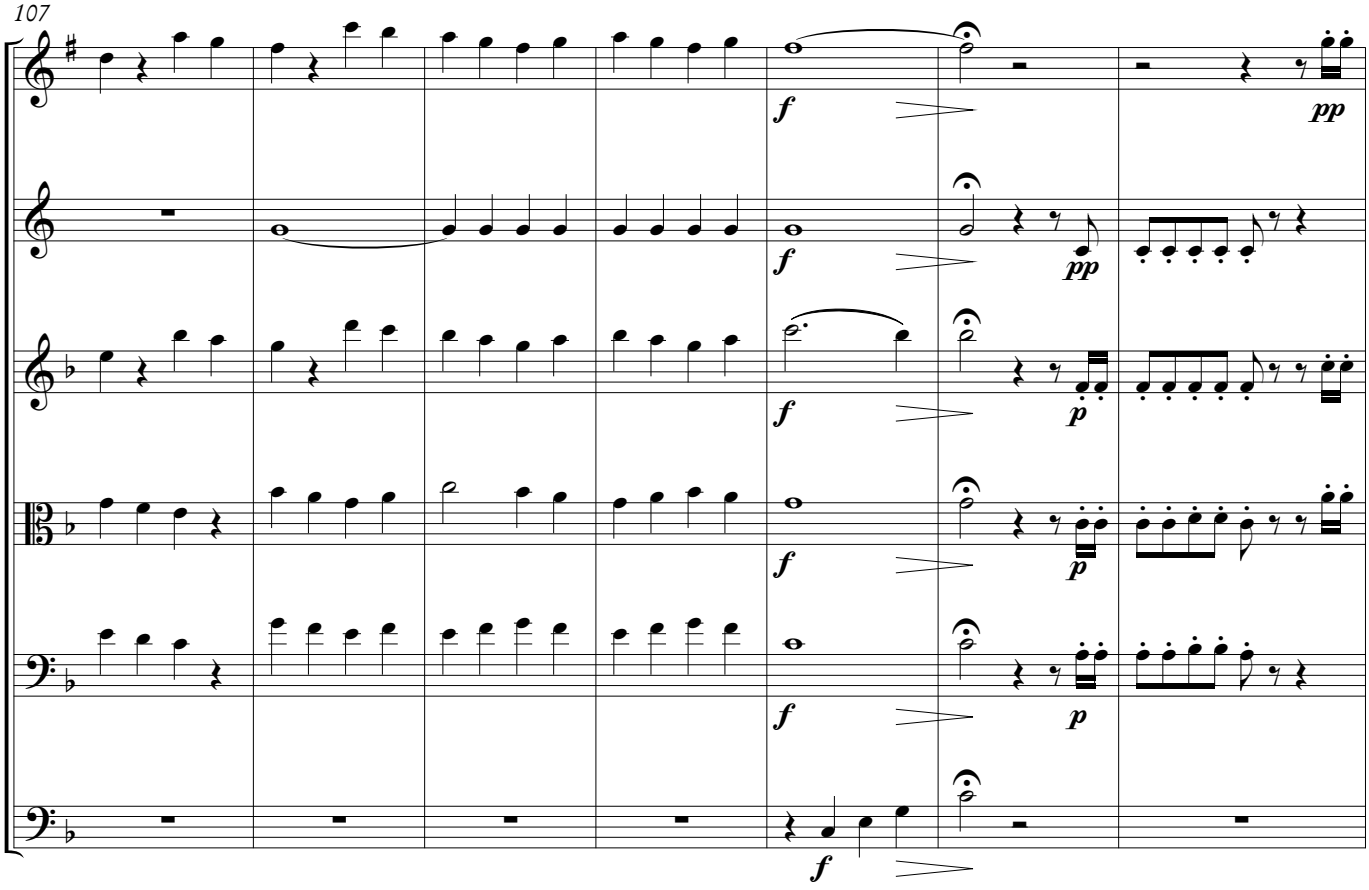
107
f
pp
f
pp
f
p
f
p
f
f

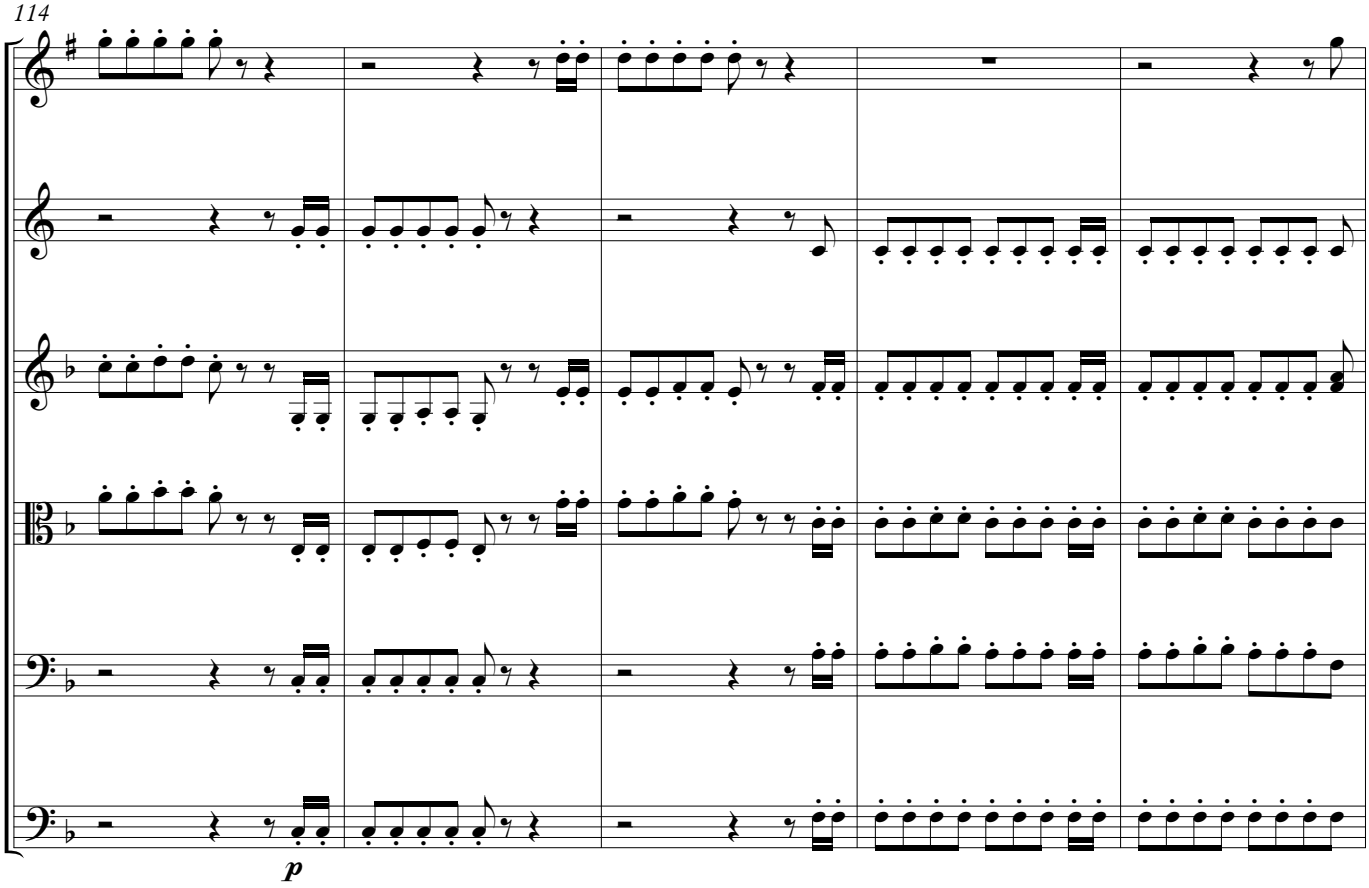
114
p

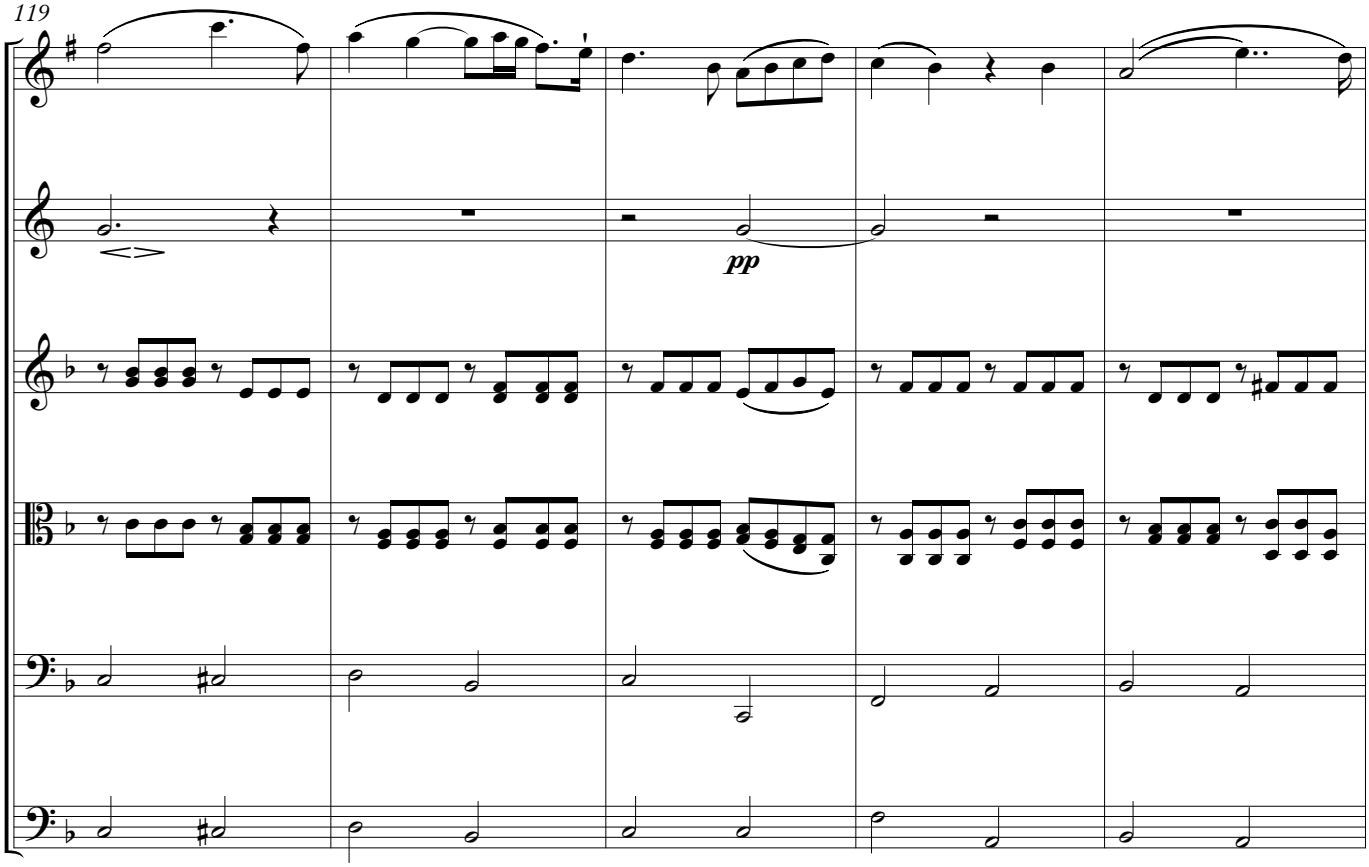
119
pp

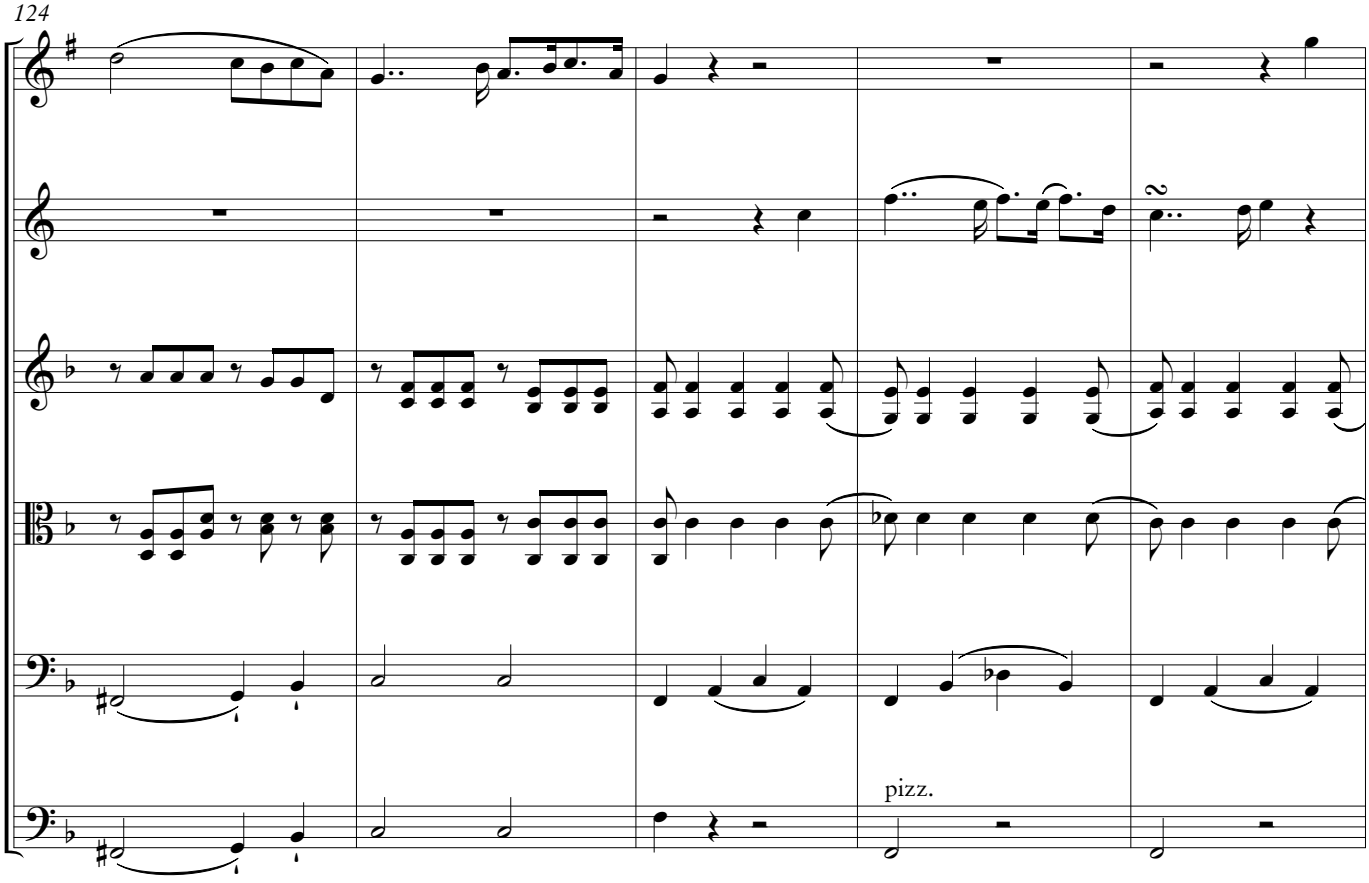
124
pizz.

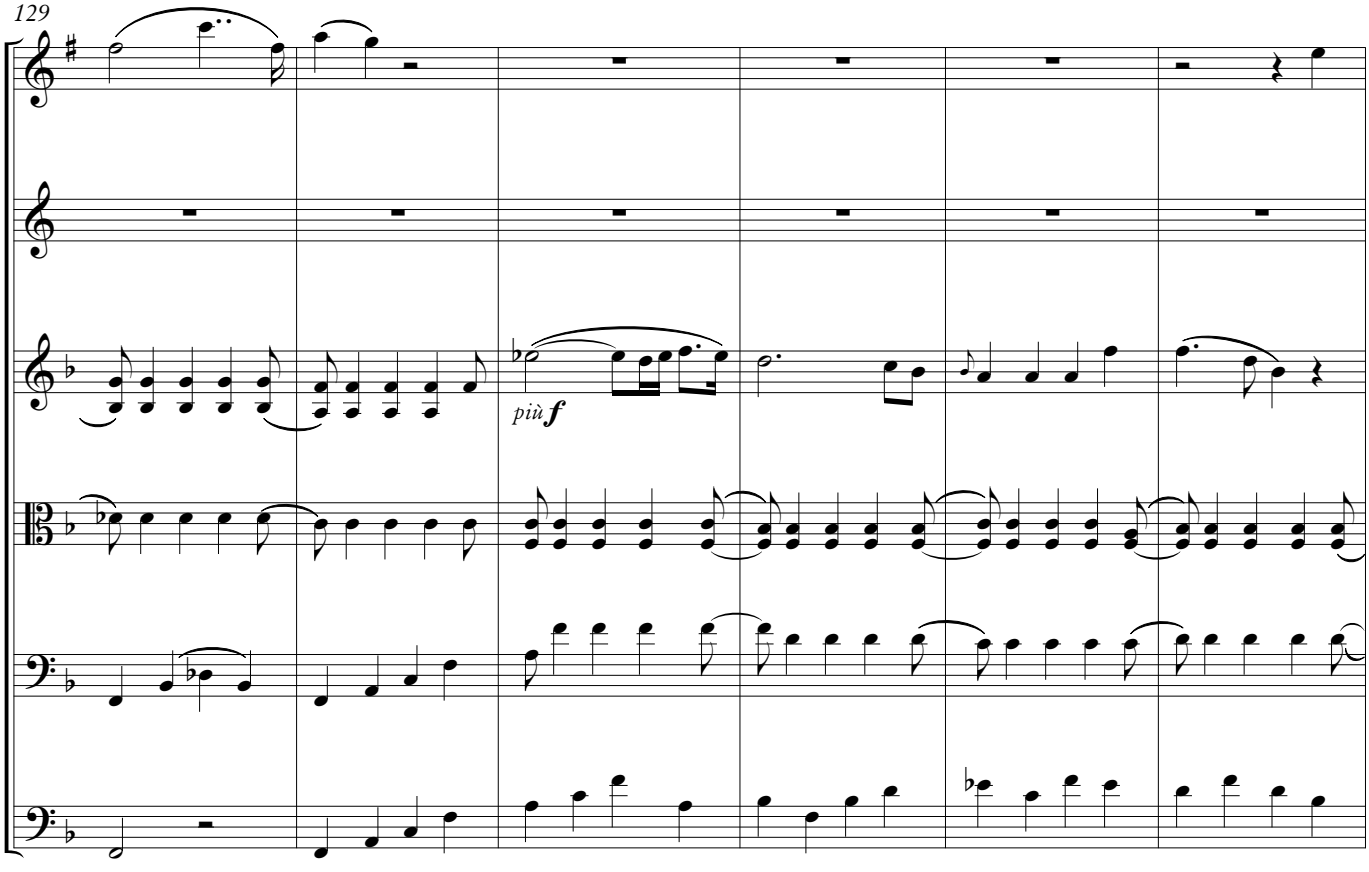
129
più f

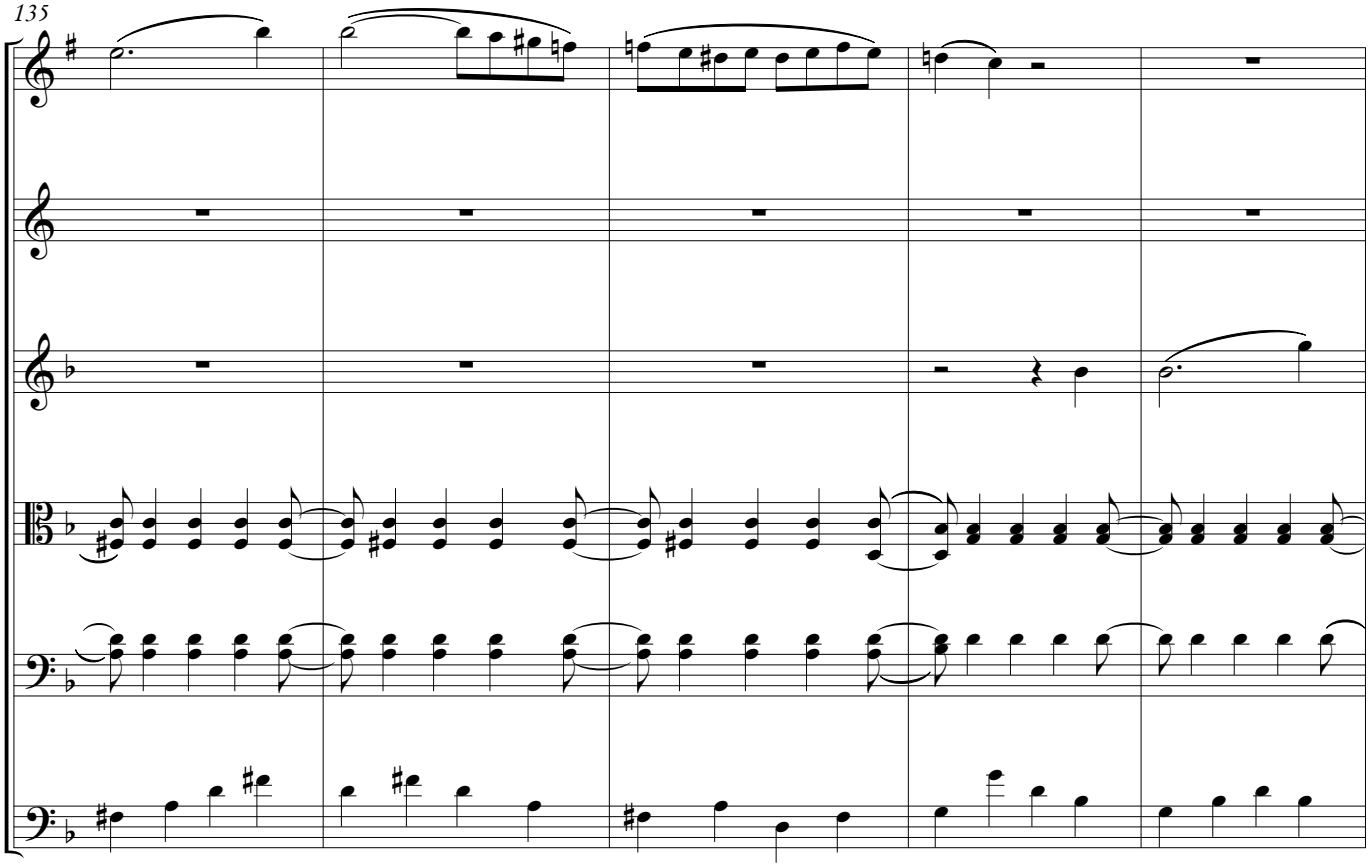
135

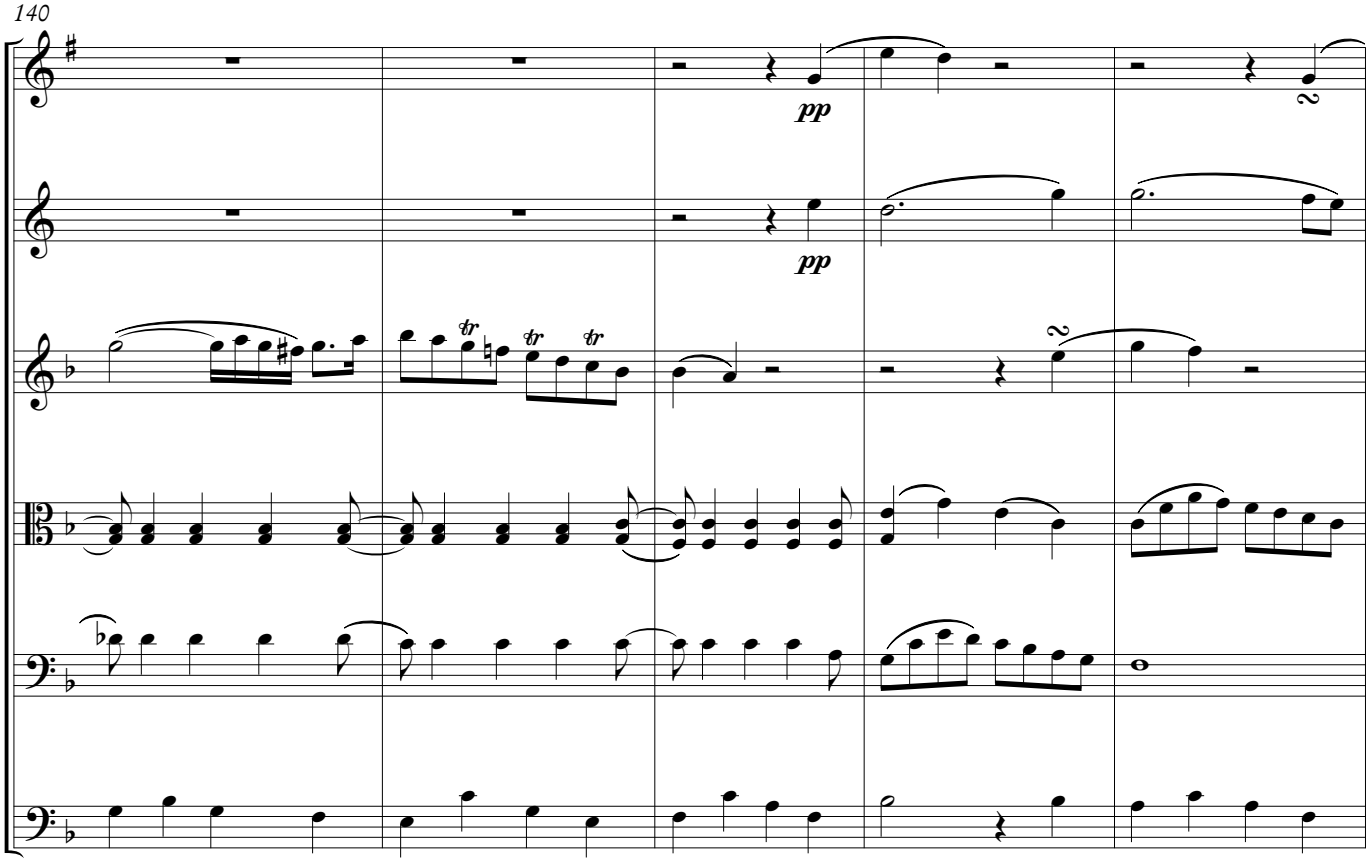
140
pp
pp
tr
tr
tr
2
2

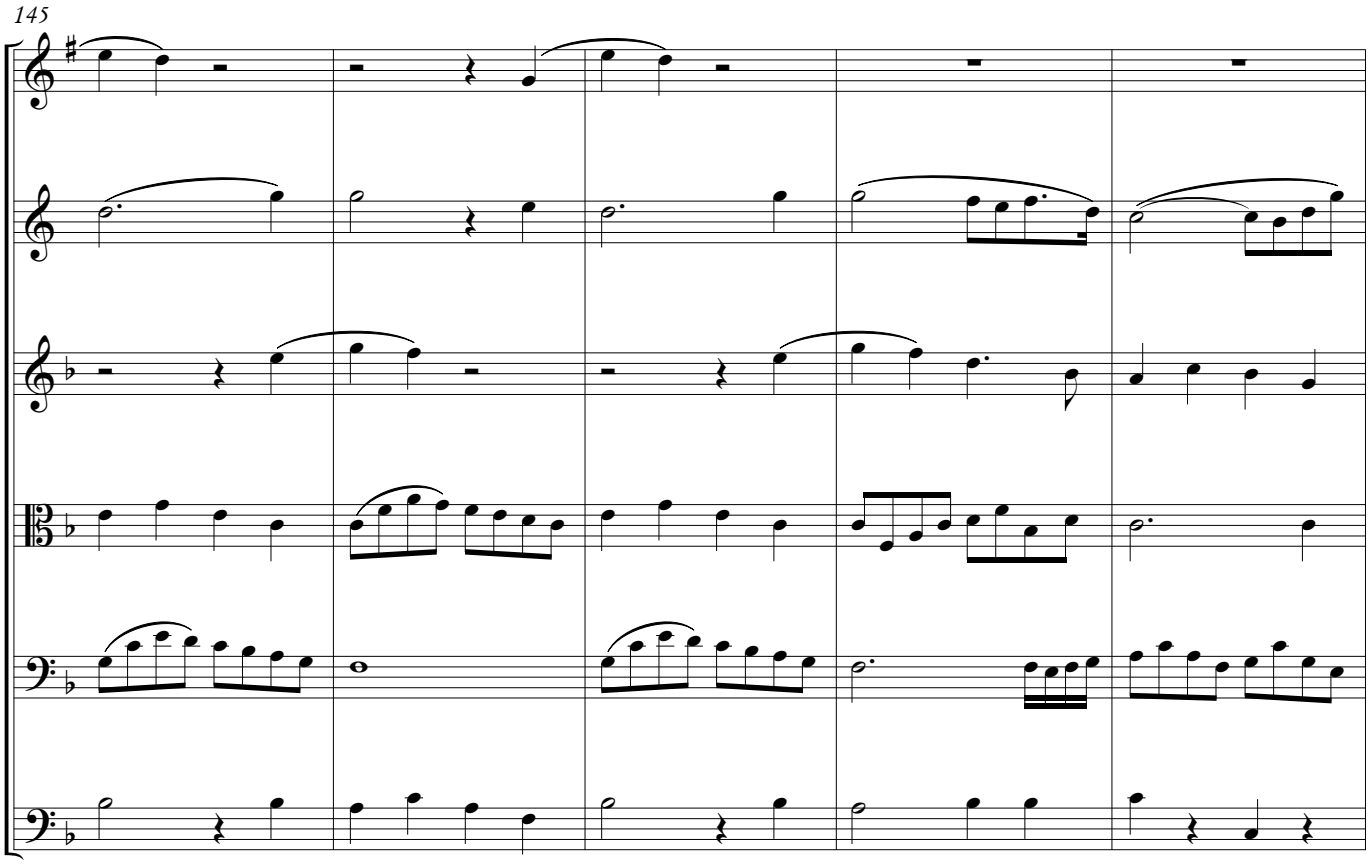
145

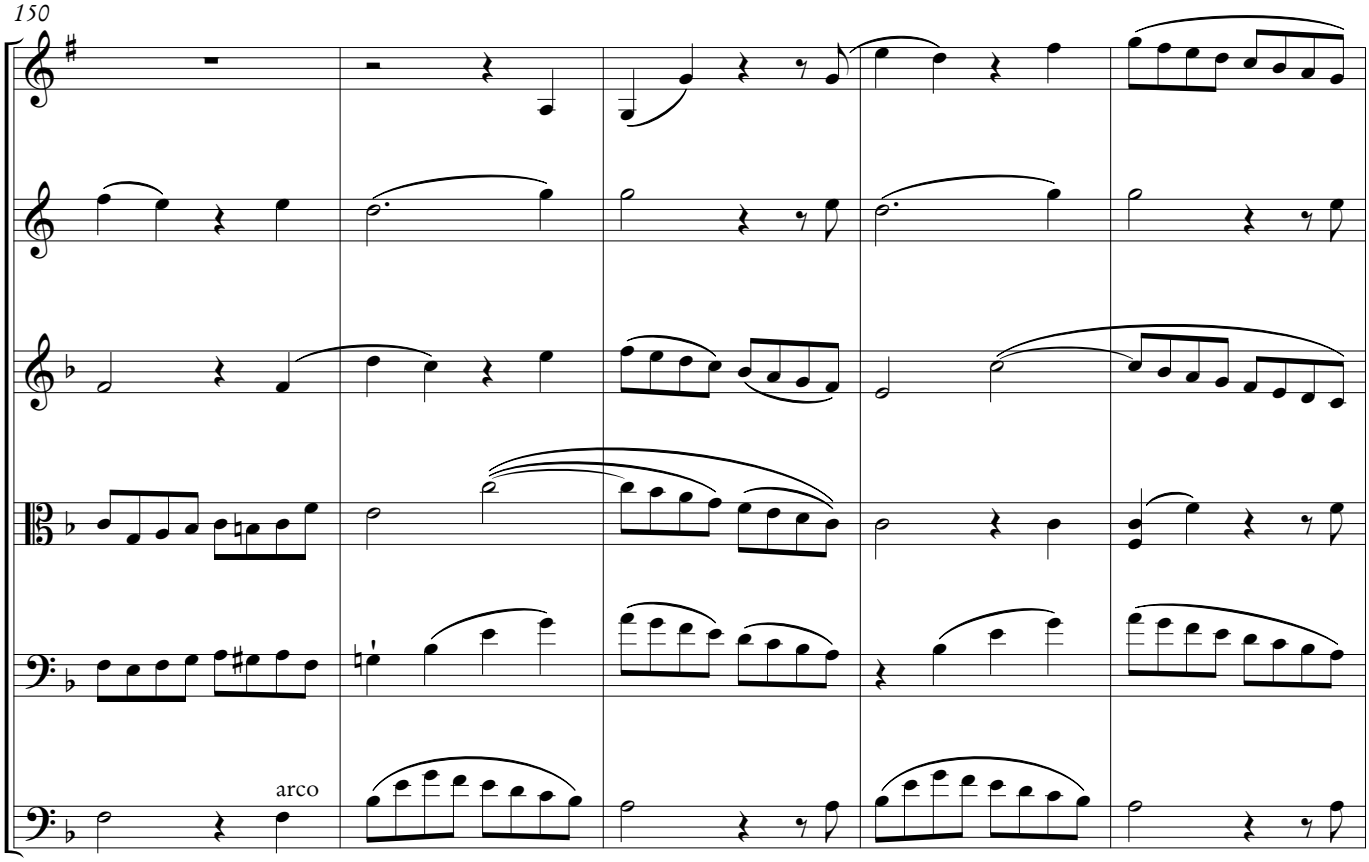
150
arco

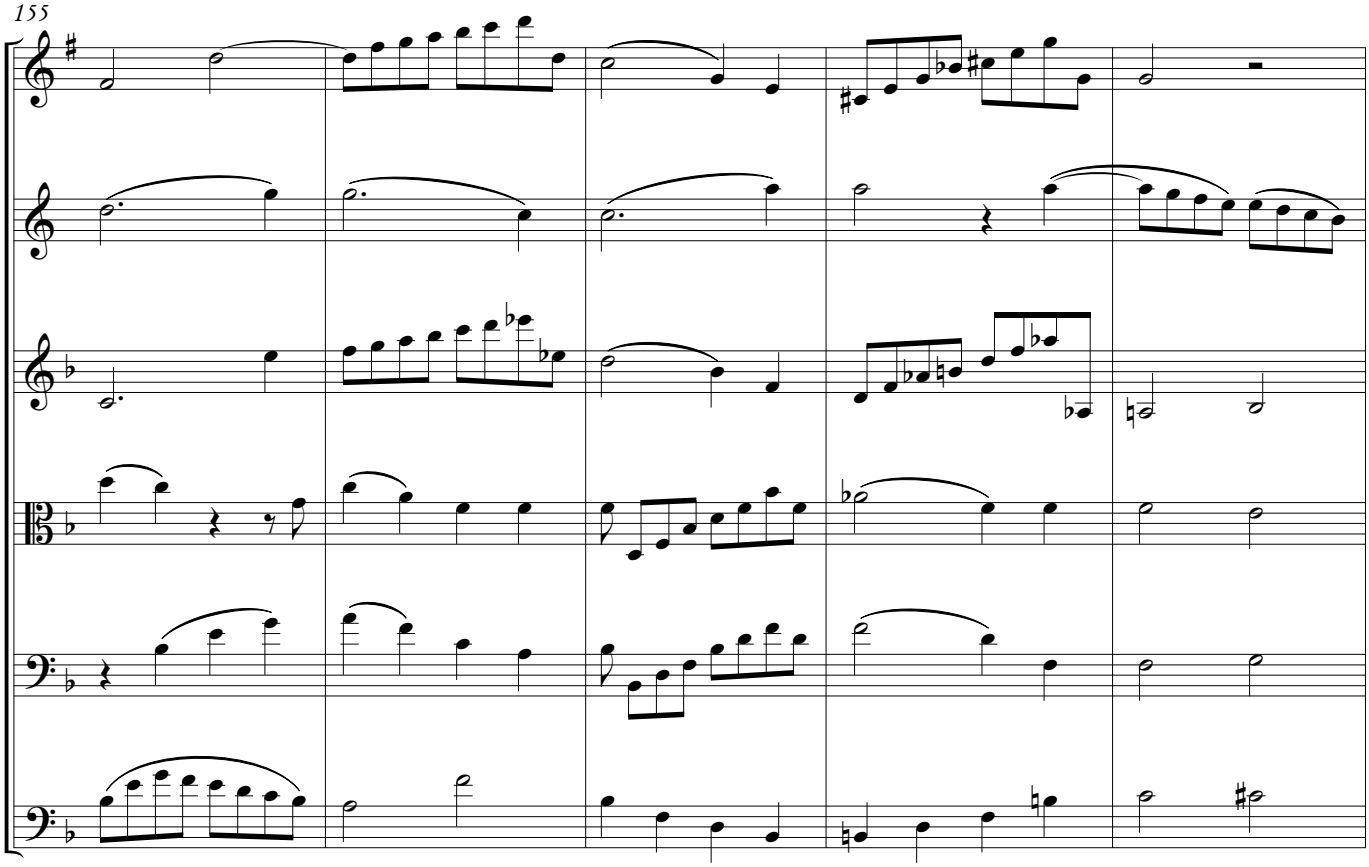
155

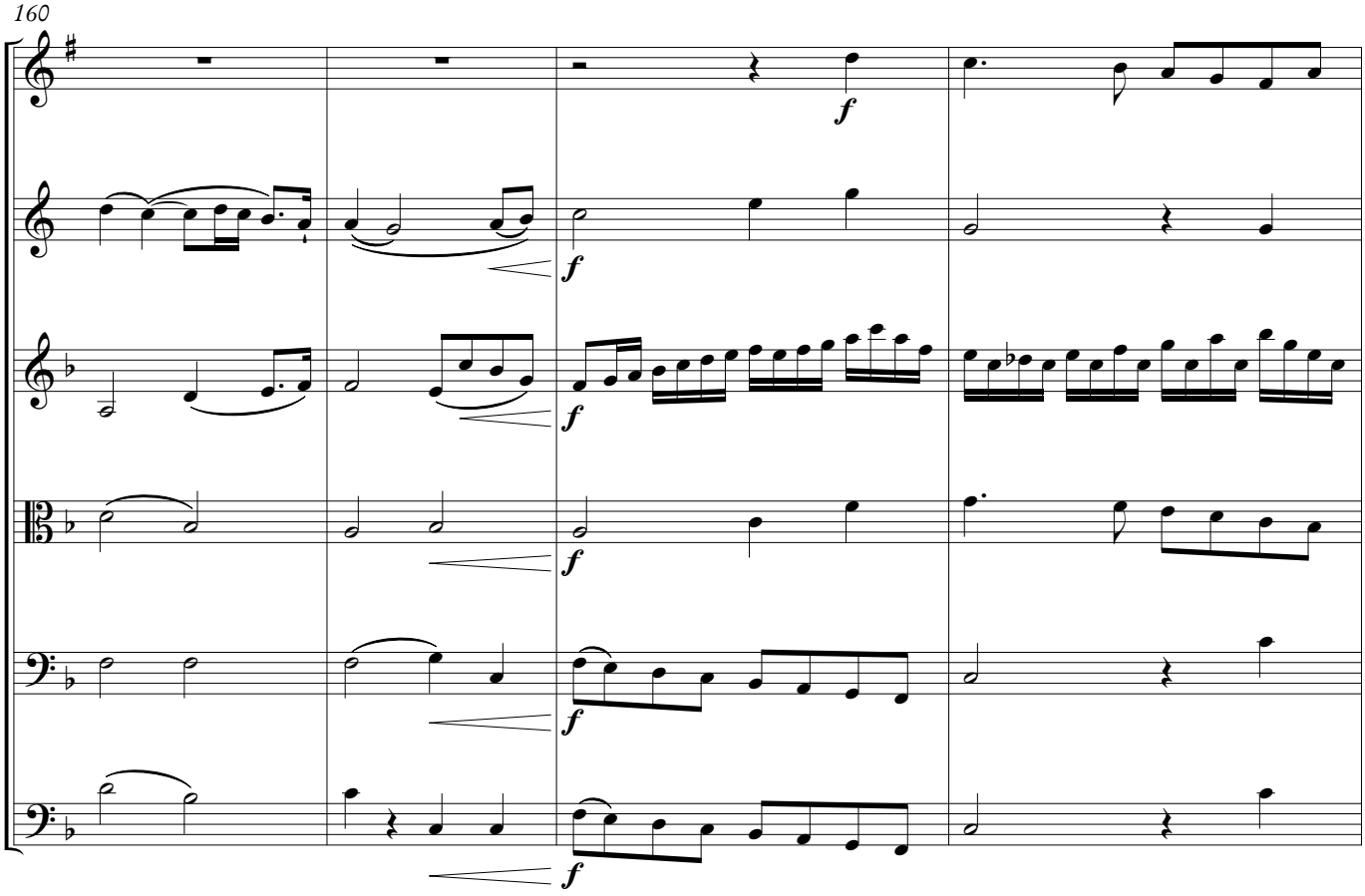
160
f
f
f
f
f

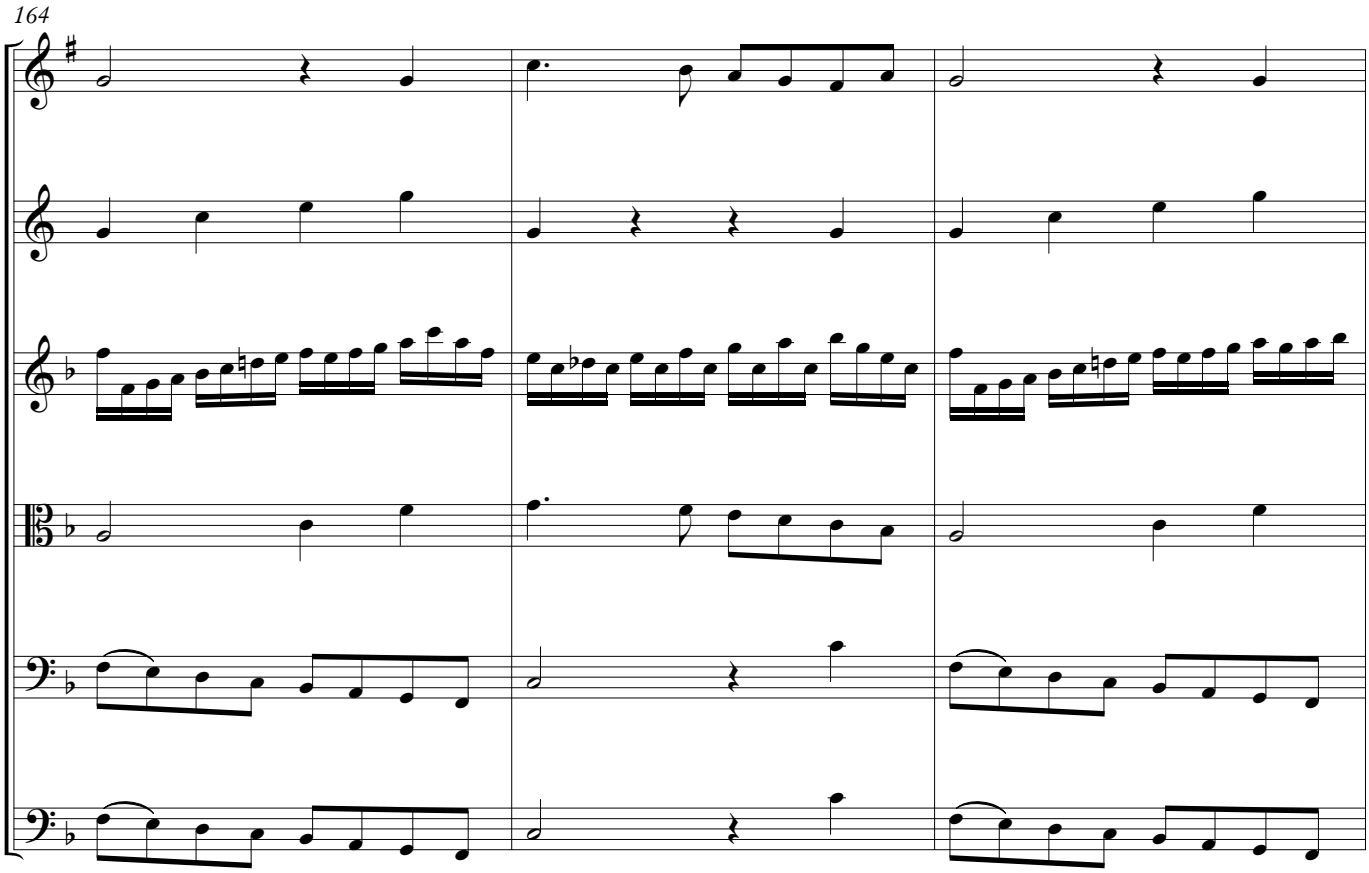
164

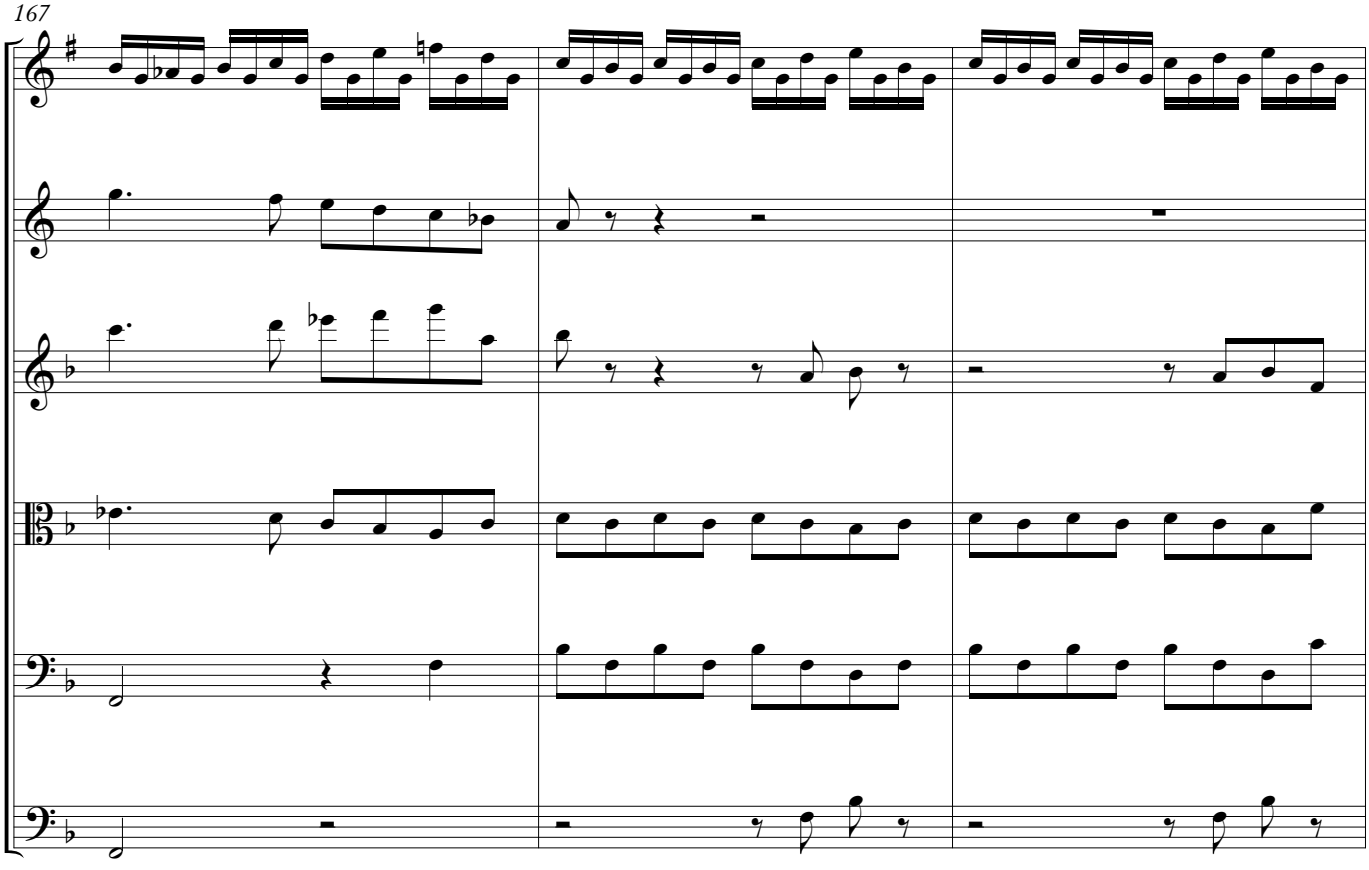
167

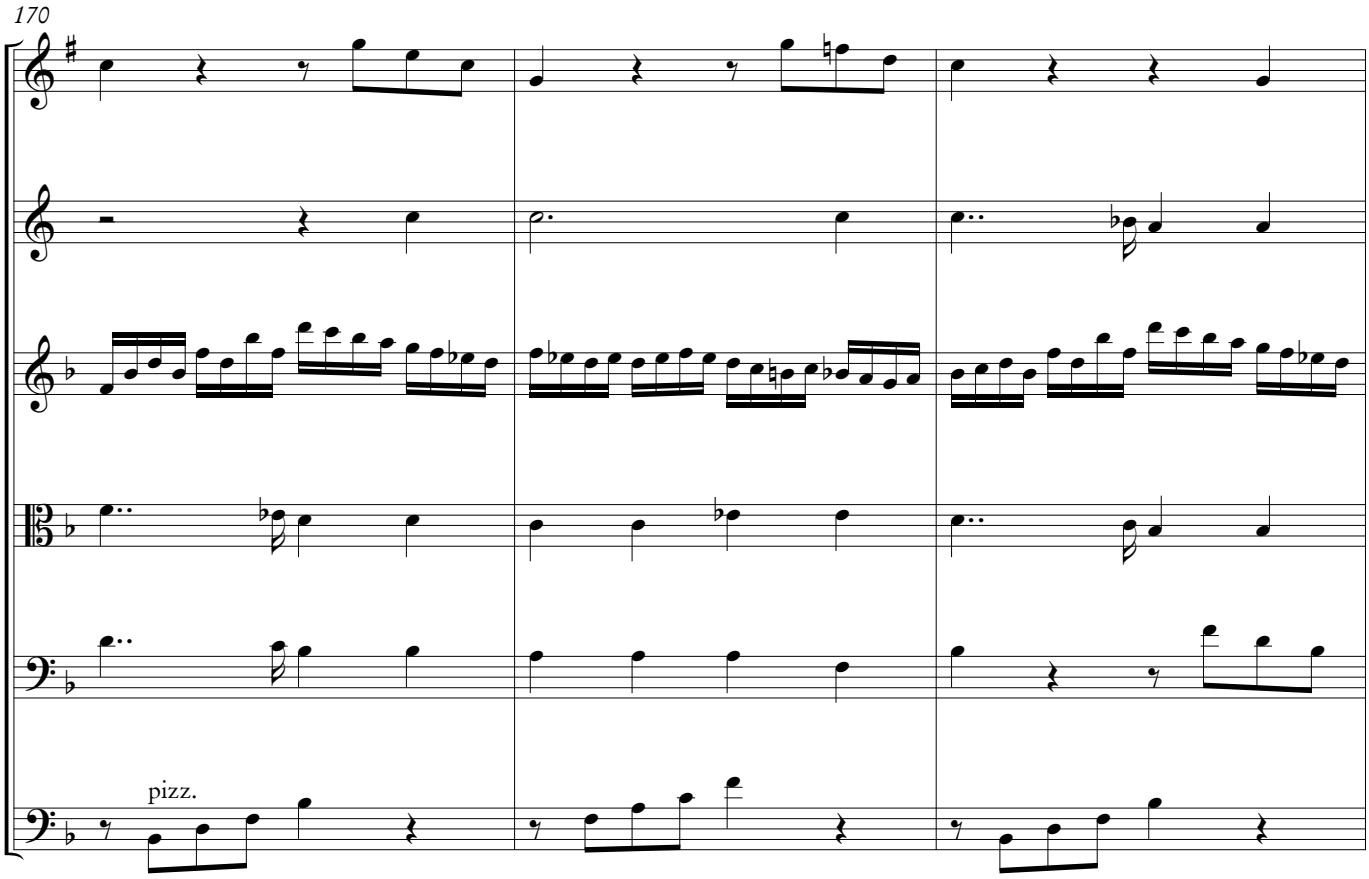
170
pizz.

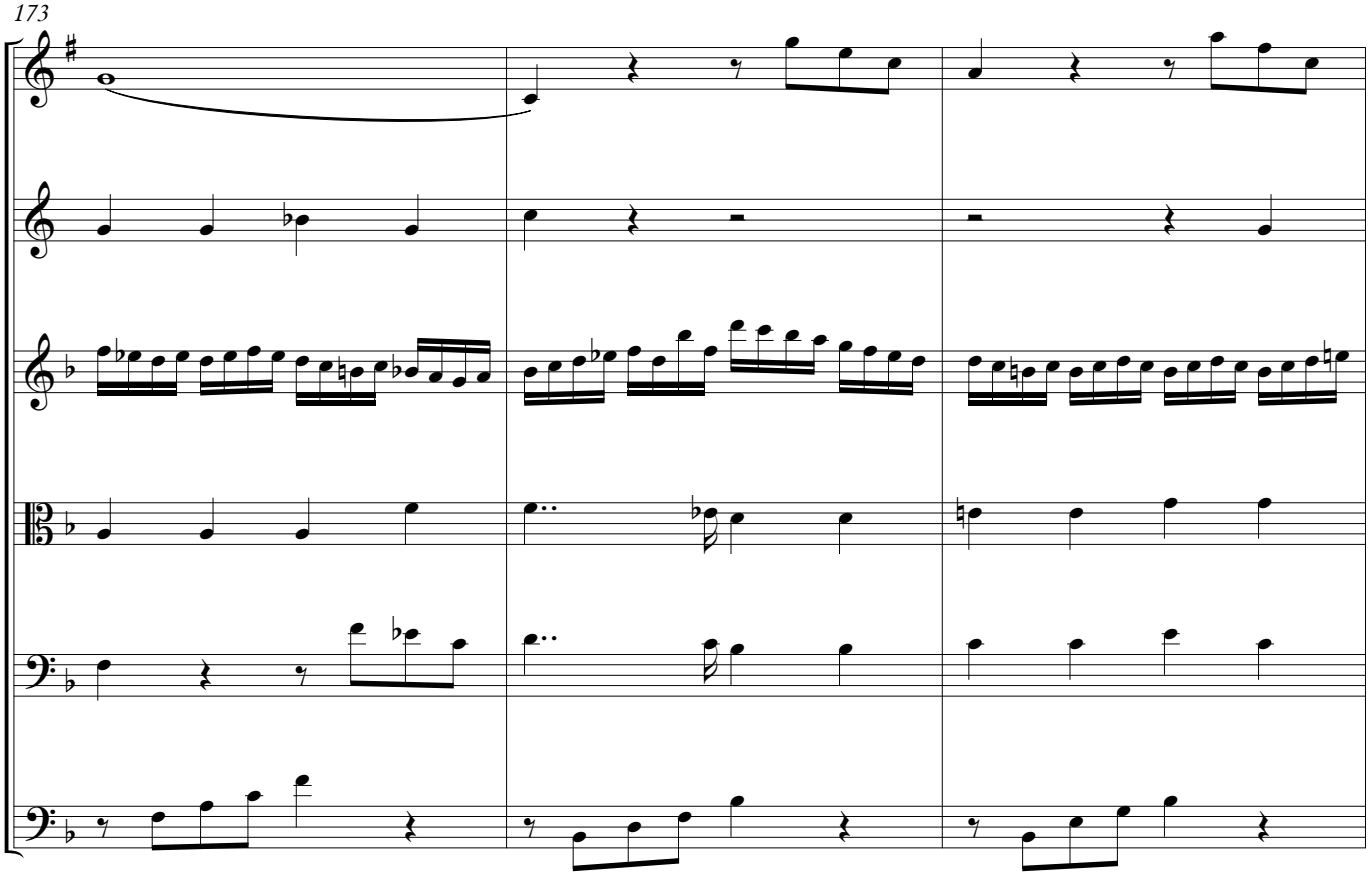
173

176

arco

179

fz

fz

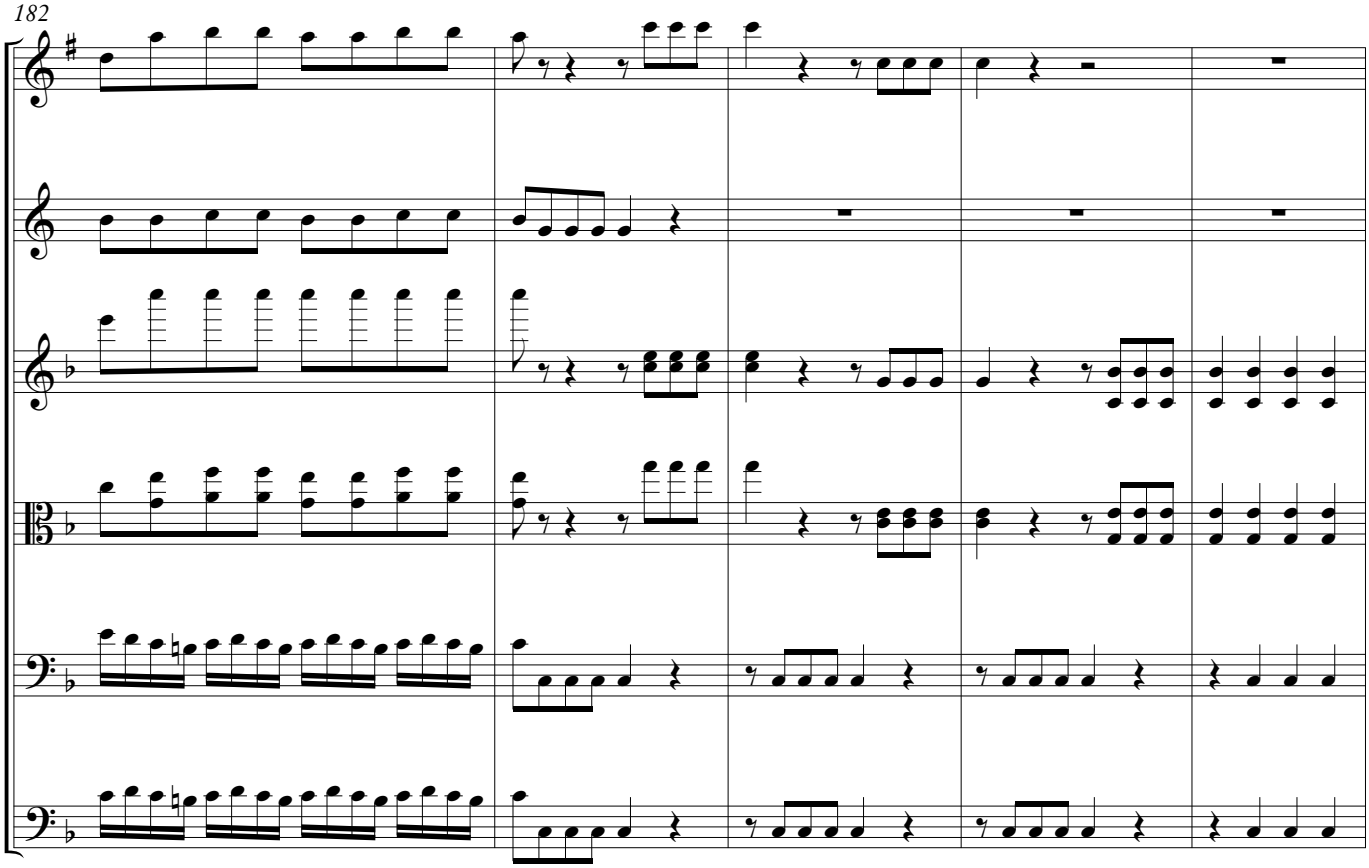
182

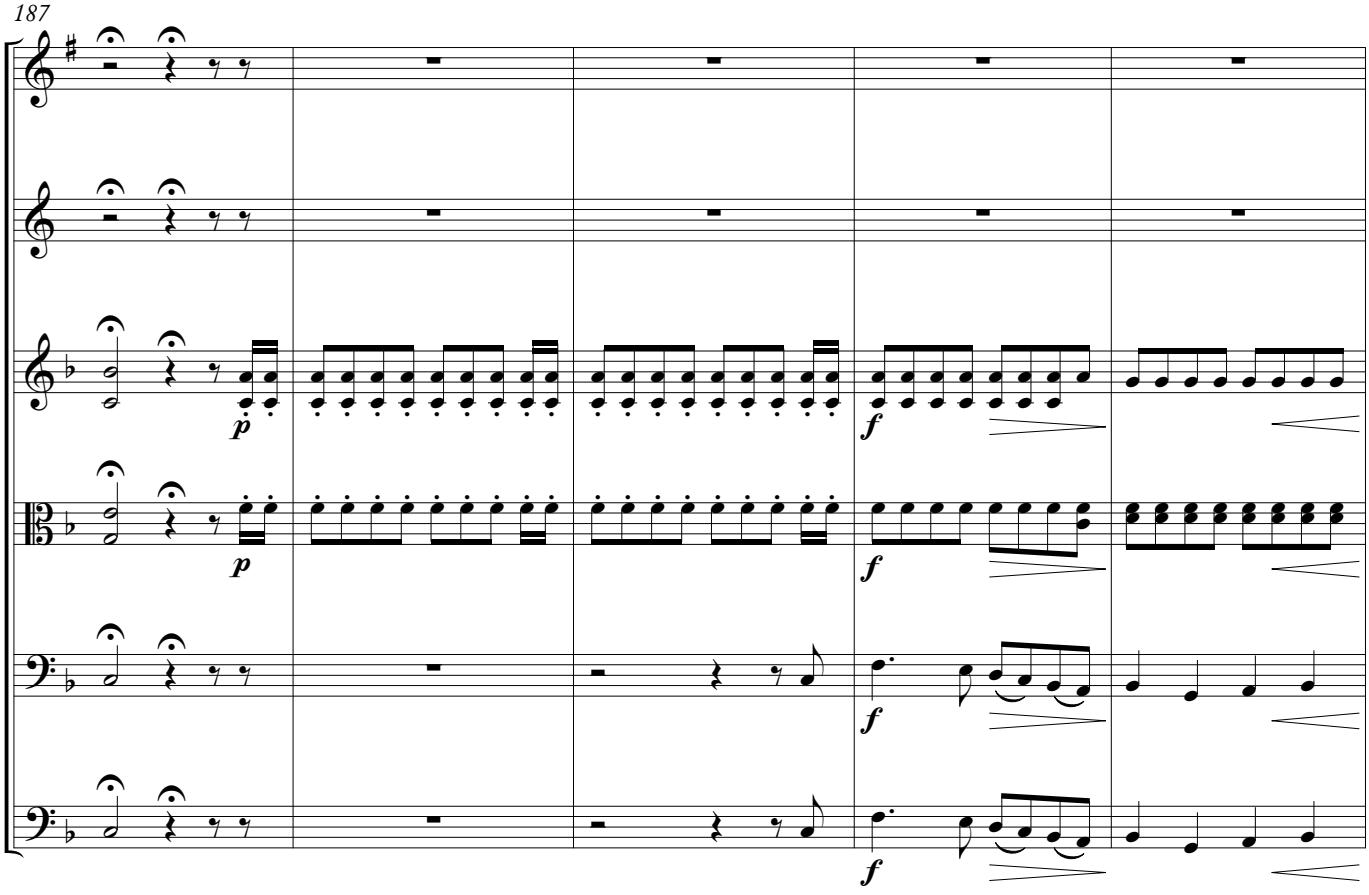
187
p
p
f
f
f

192

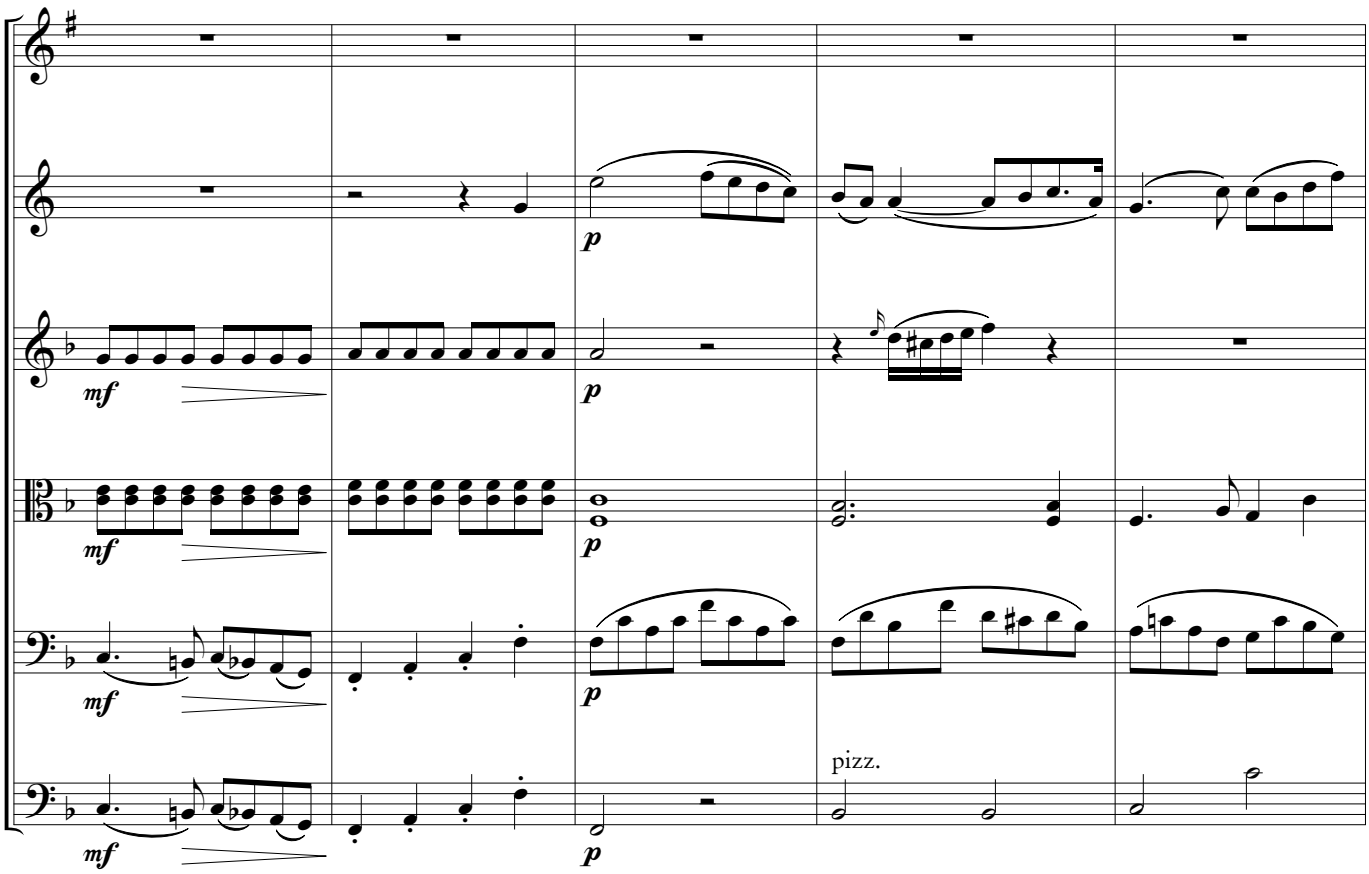

197

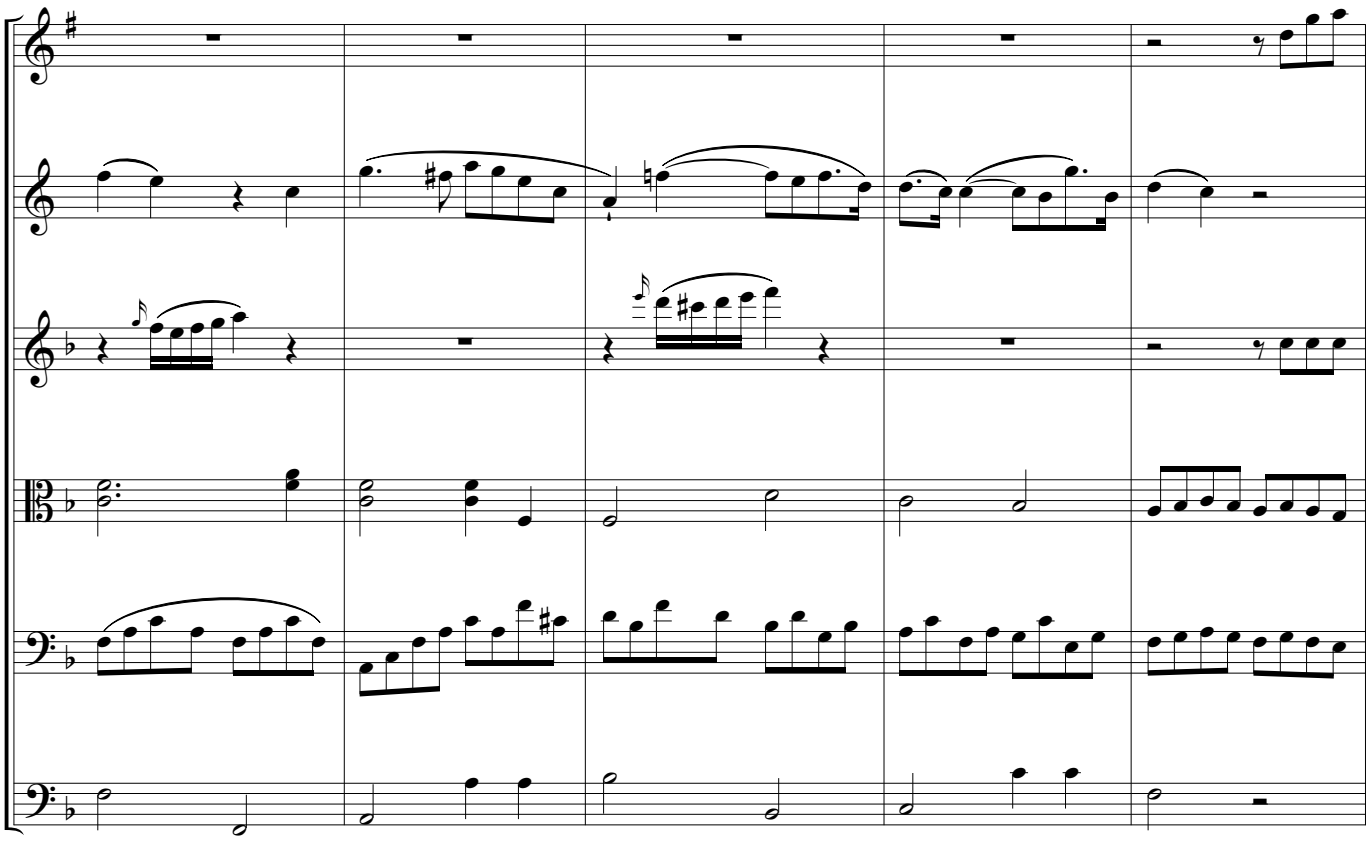

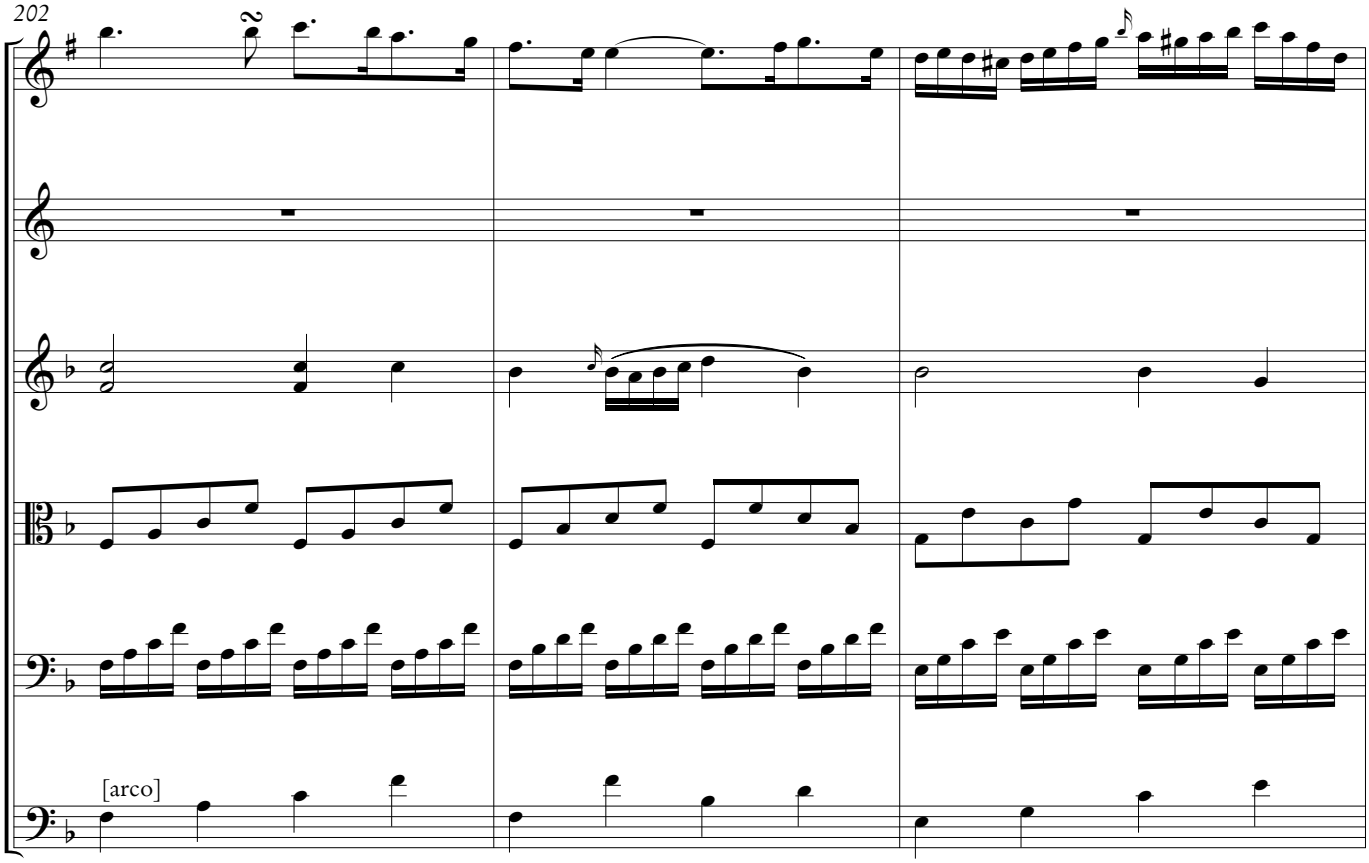
202
[arco]

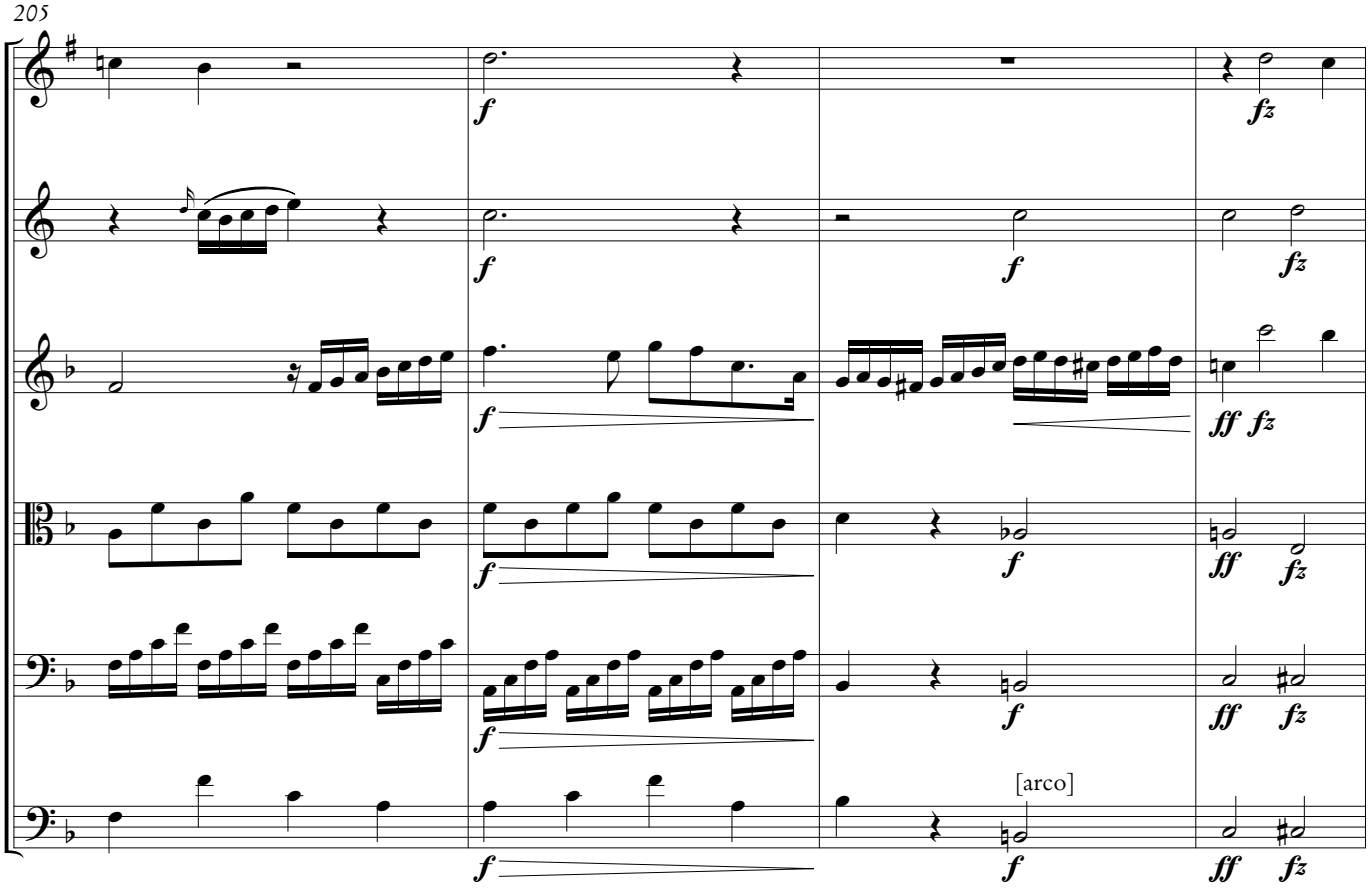
205
f
fz
ff
[arco]

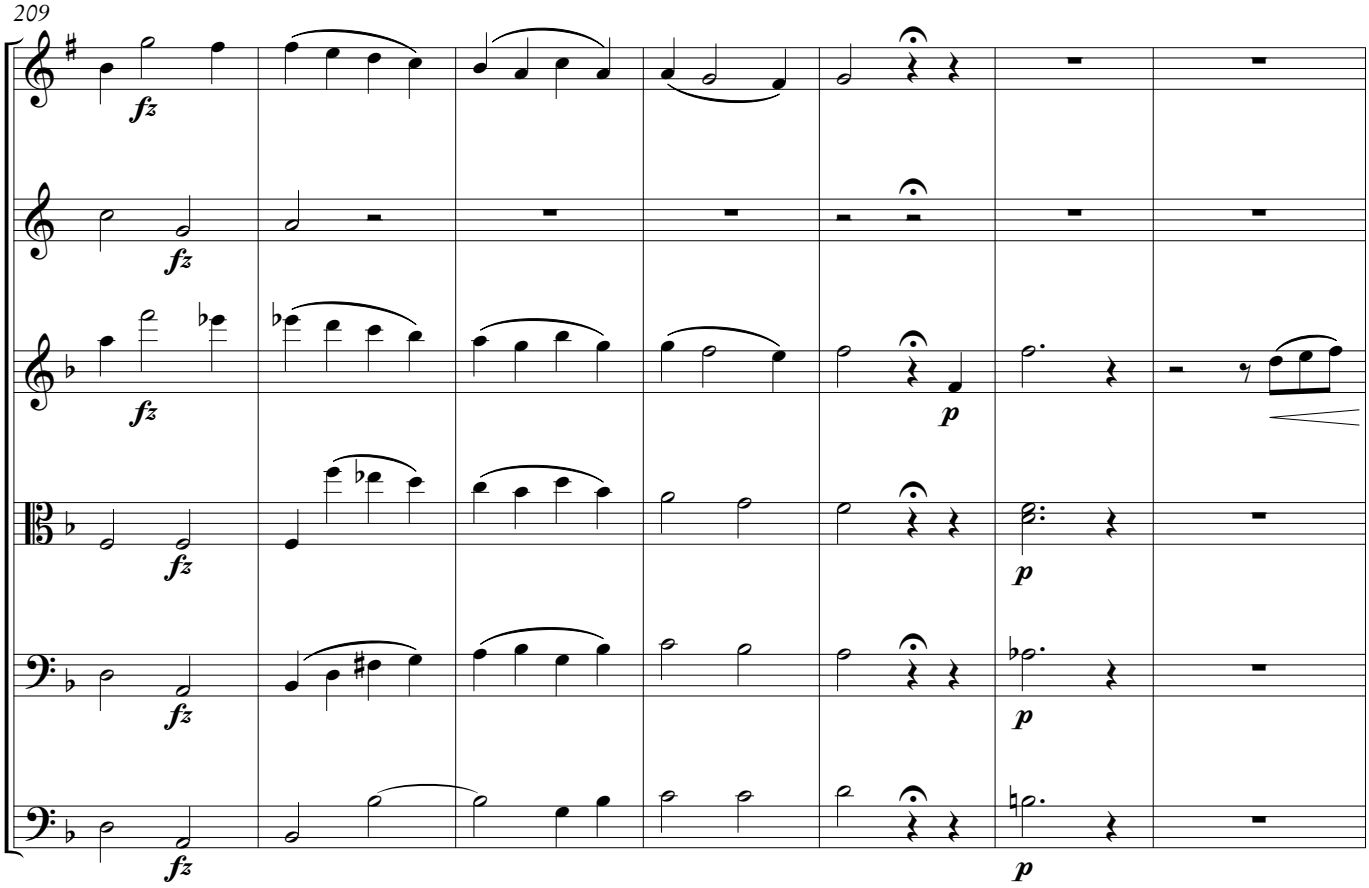
209
fz
fz
fz
fz
fz
p
p
p

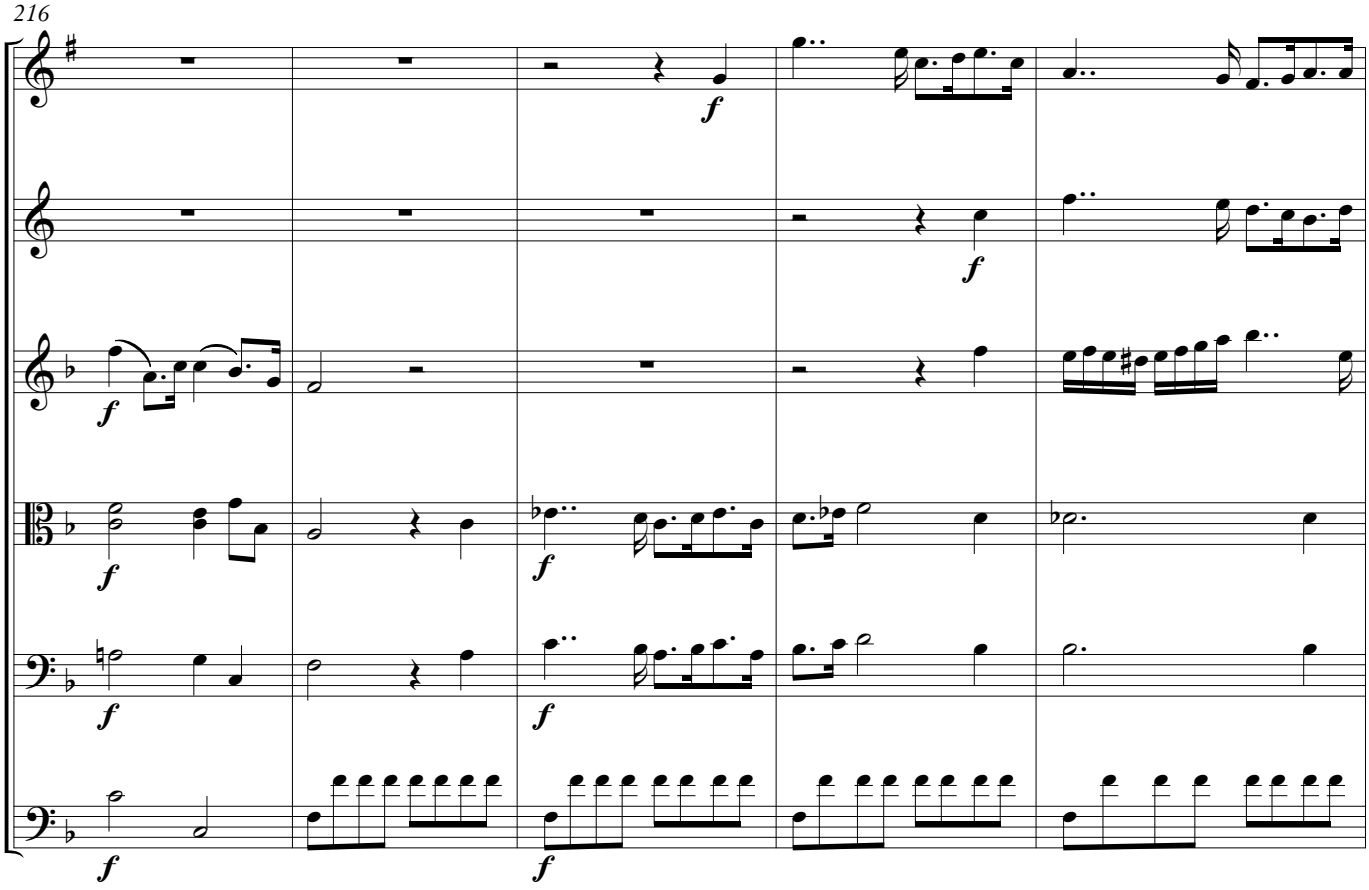
216
f
f
f
f
f
f
f

221

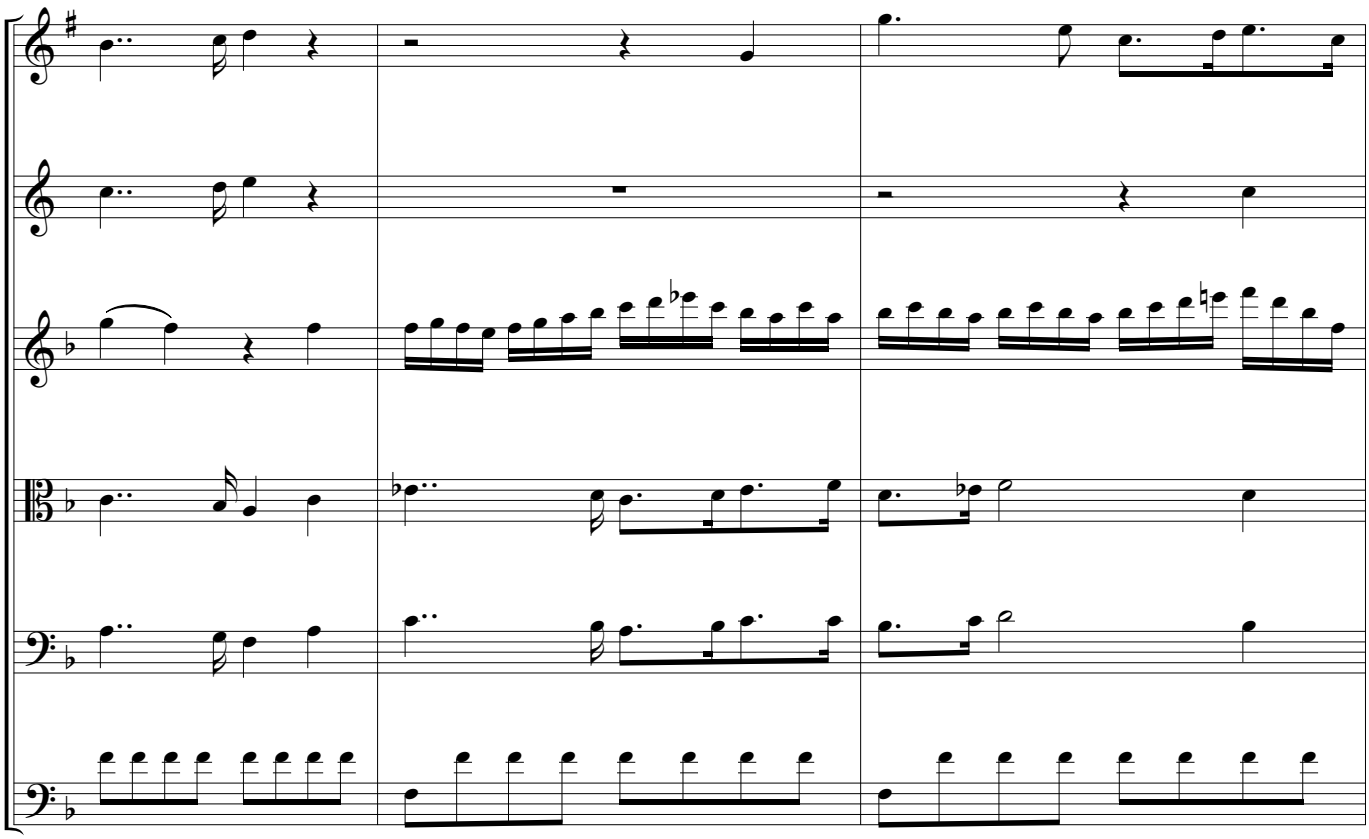

224

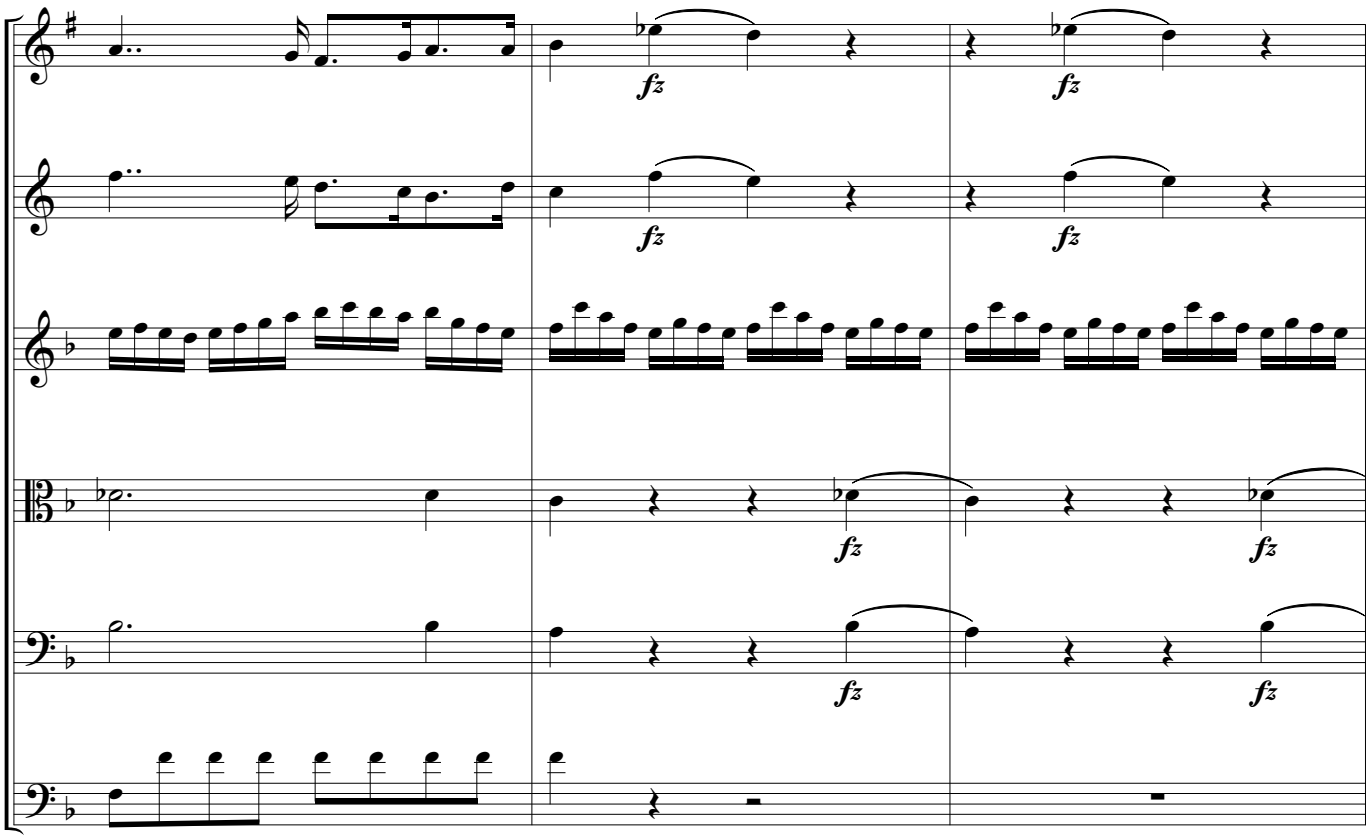

227

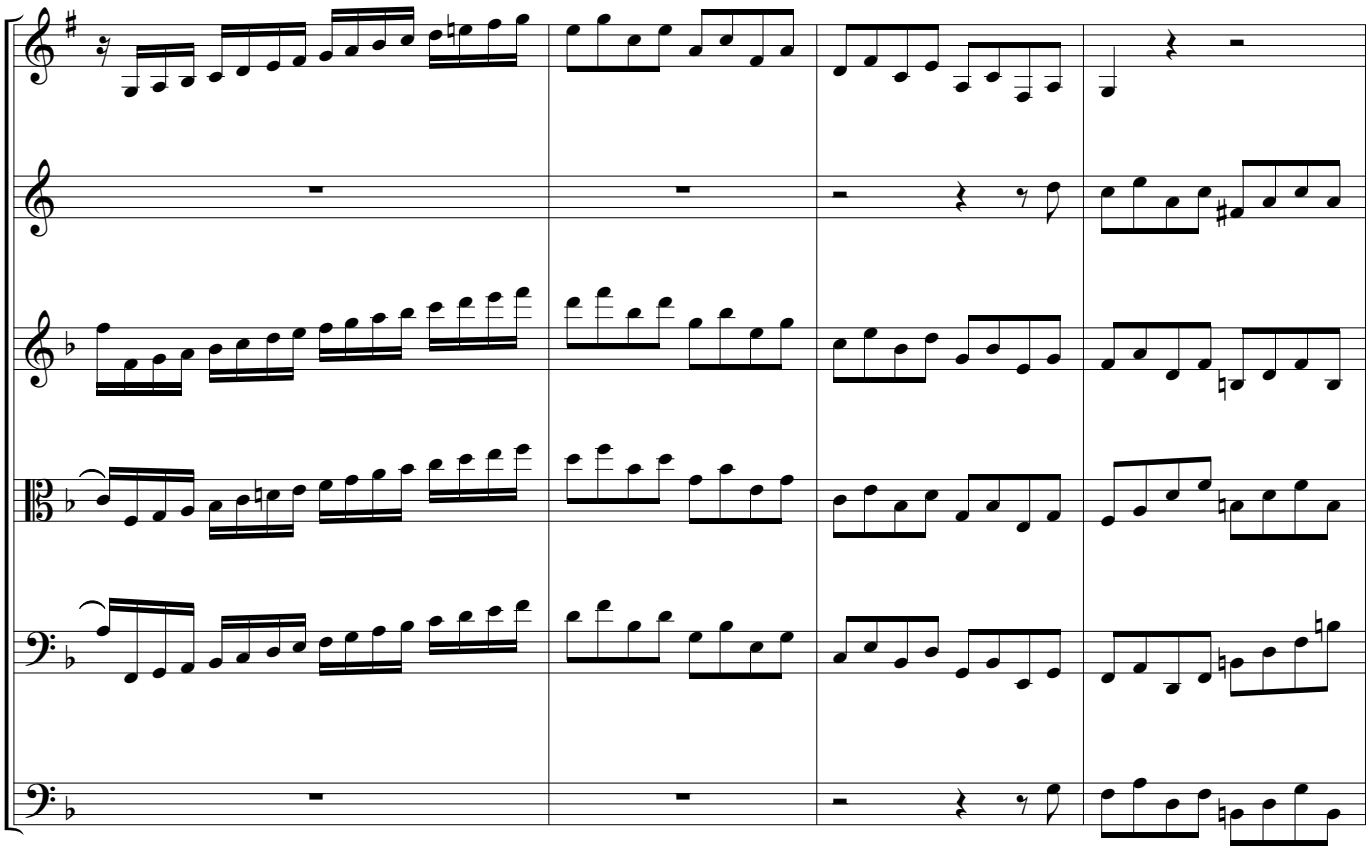

231

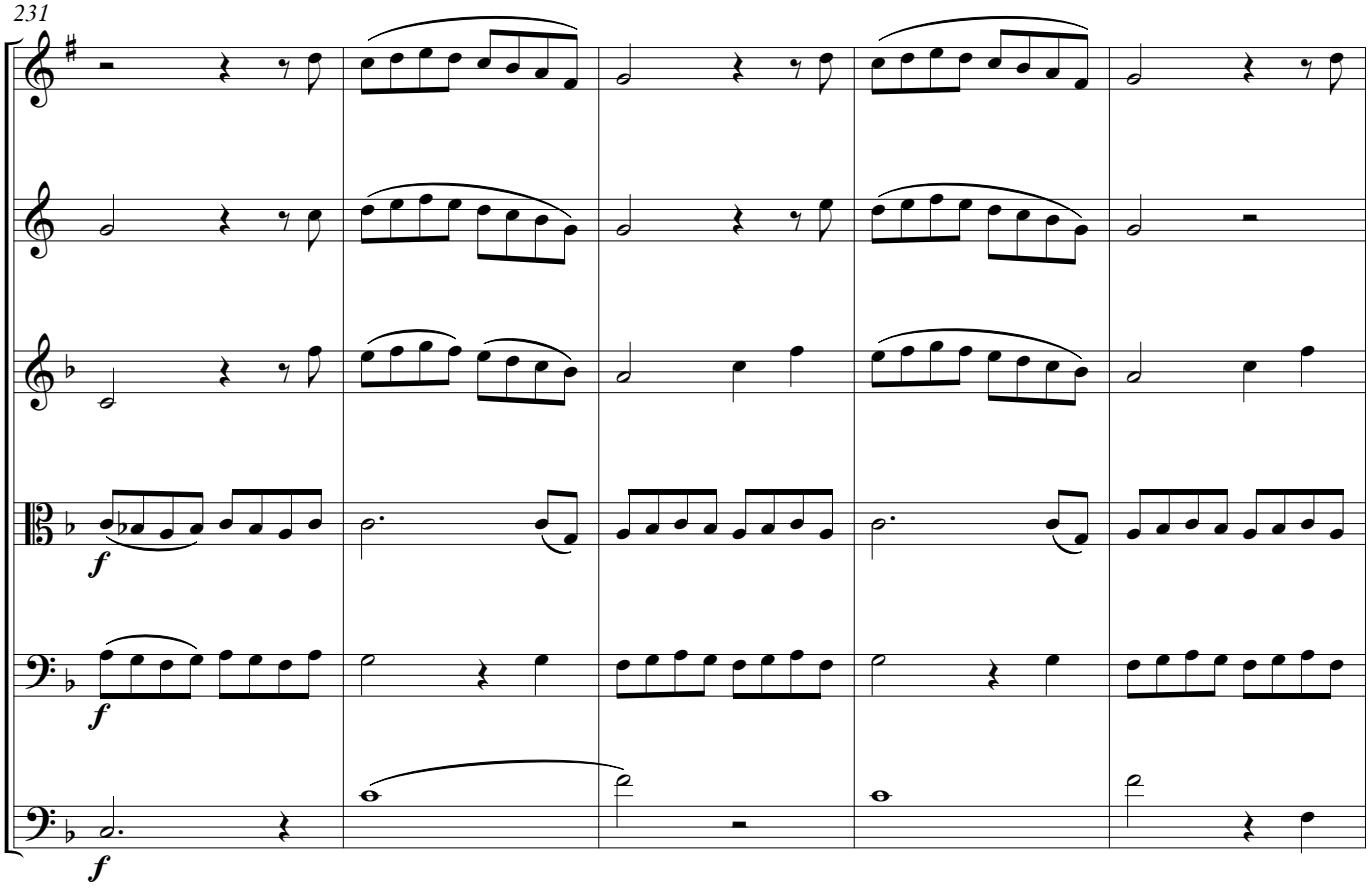

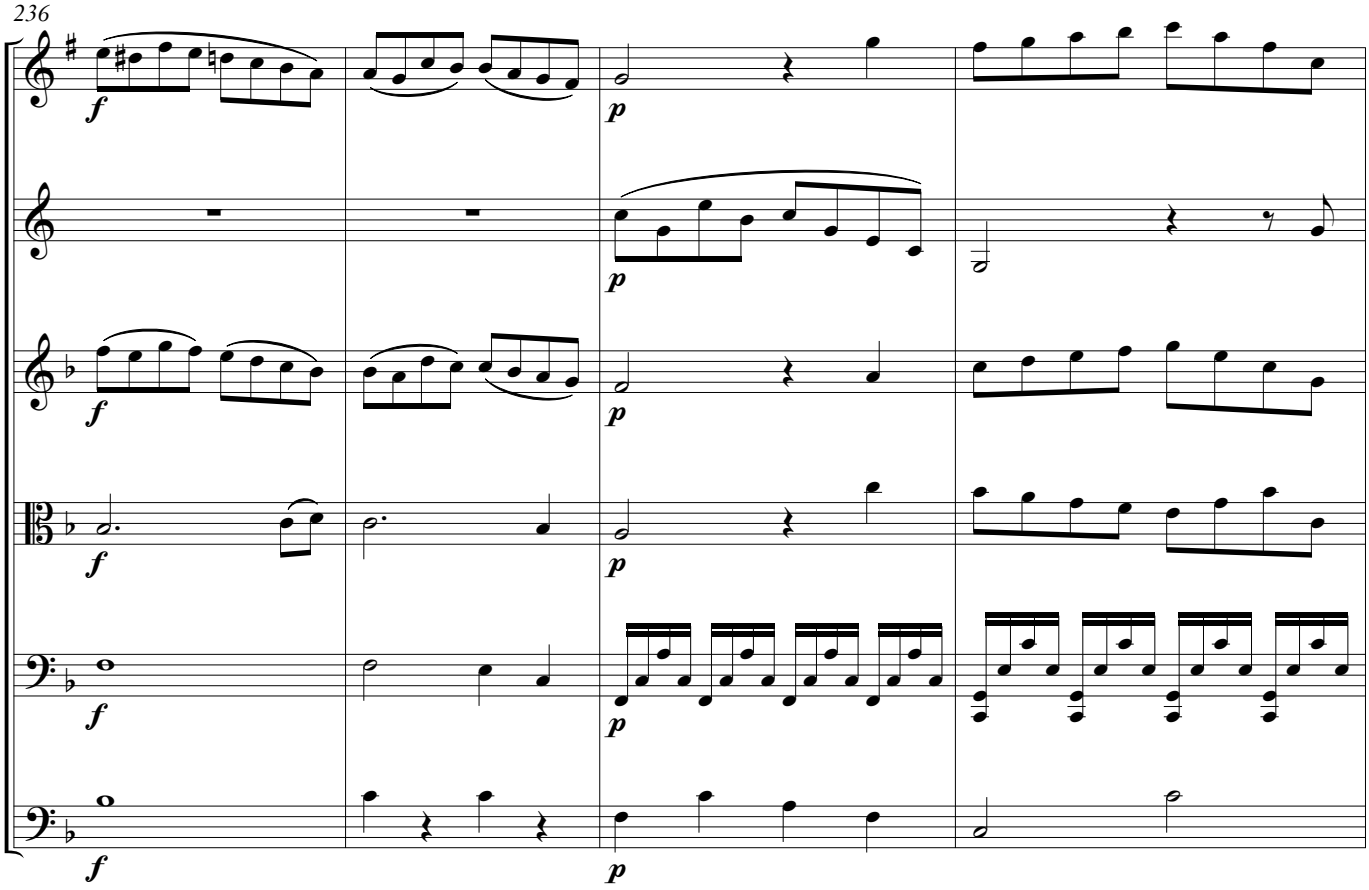
236
f
p

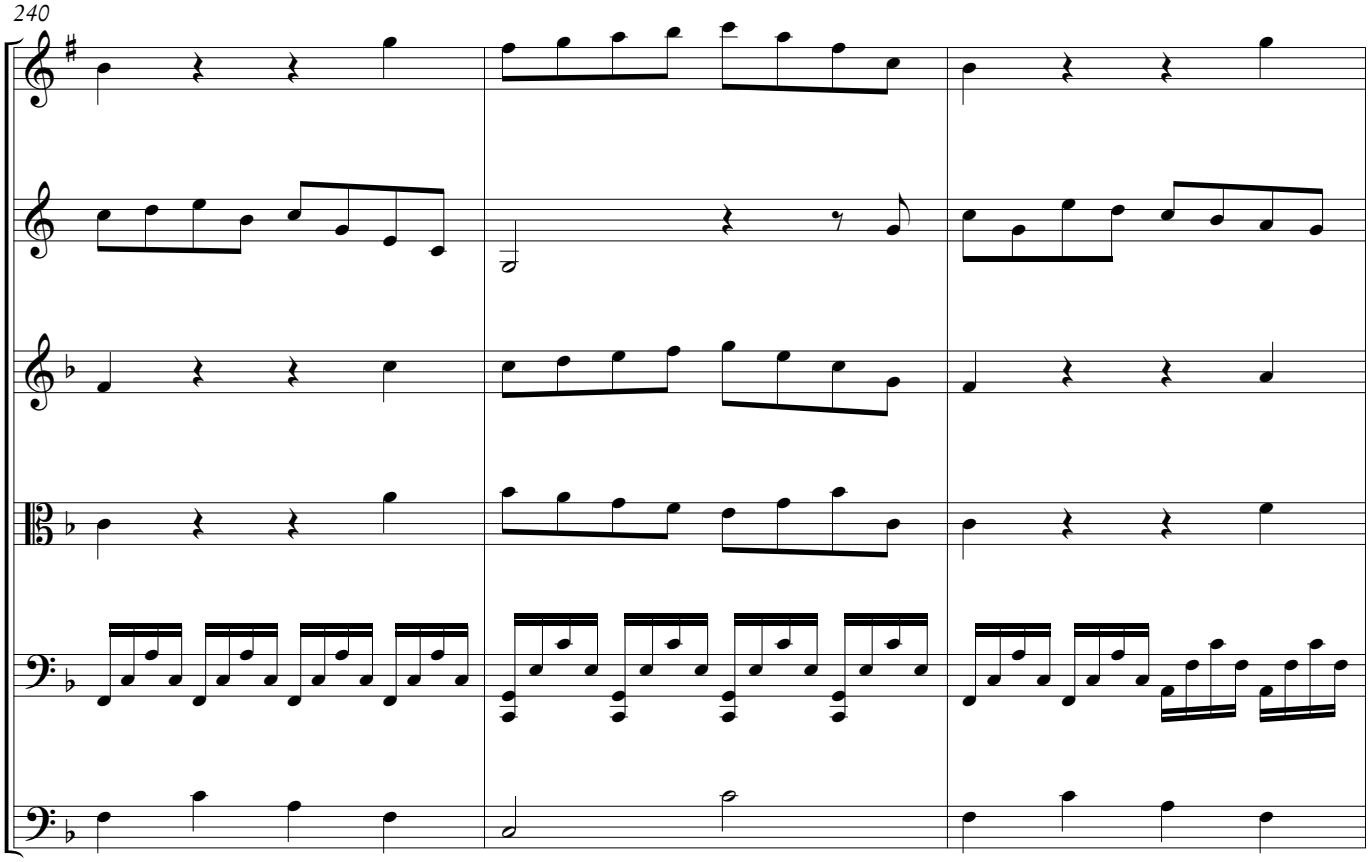
240

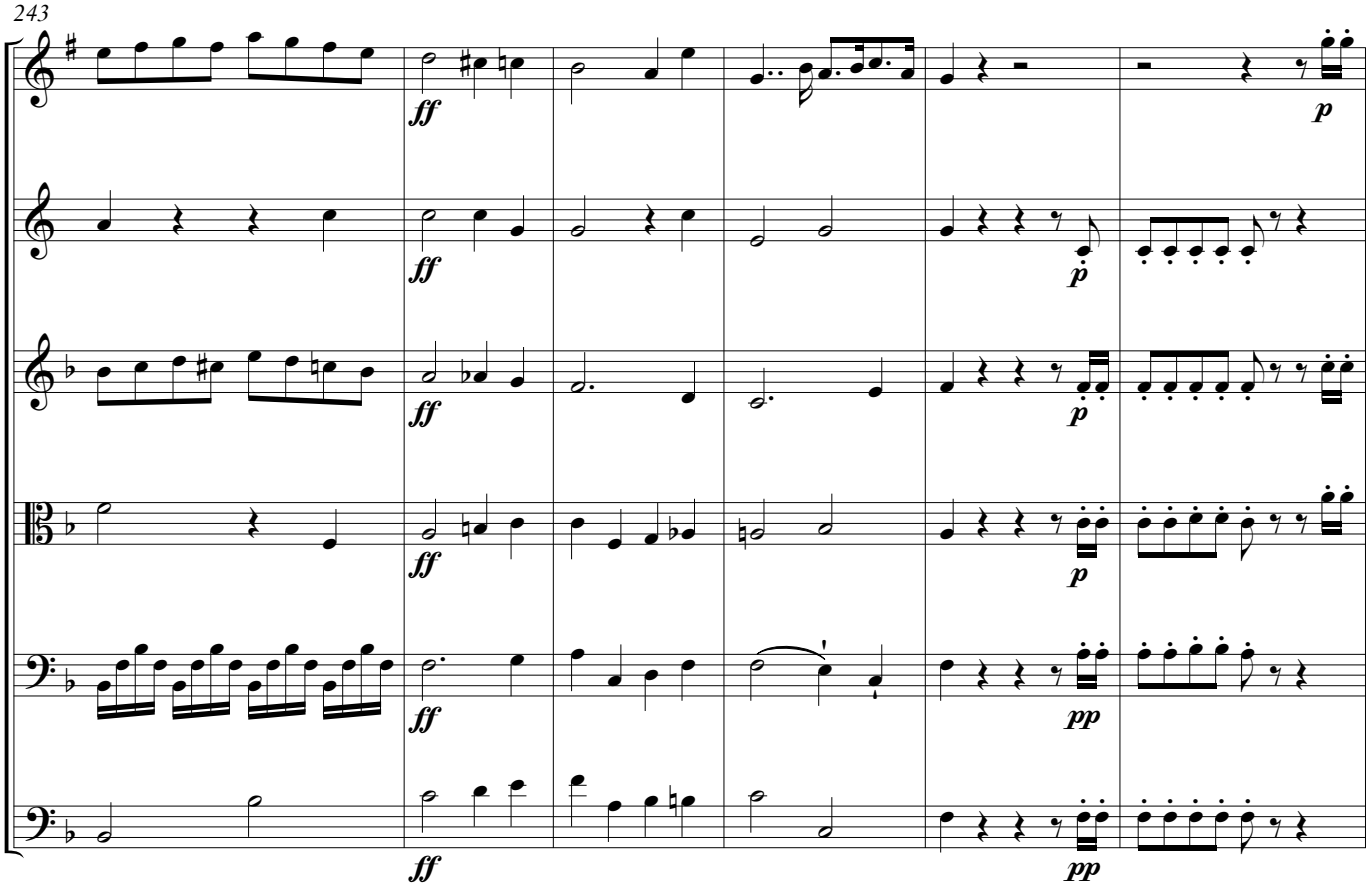
243
ff
p
pp

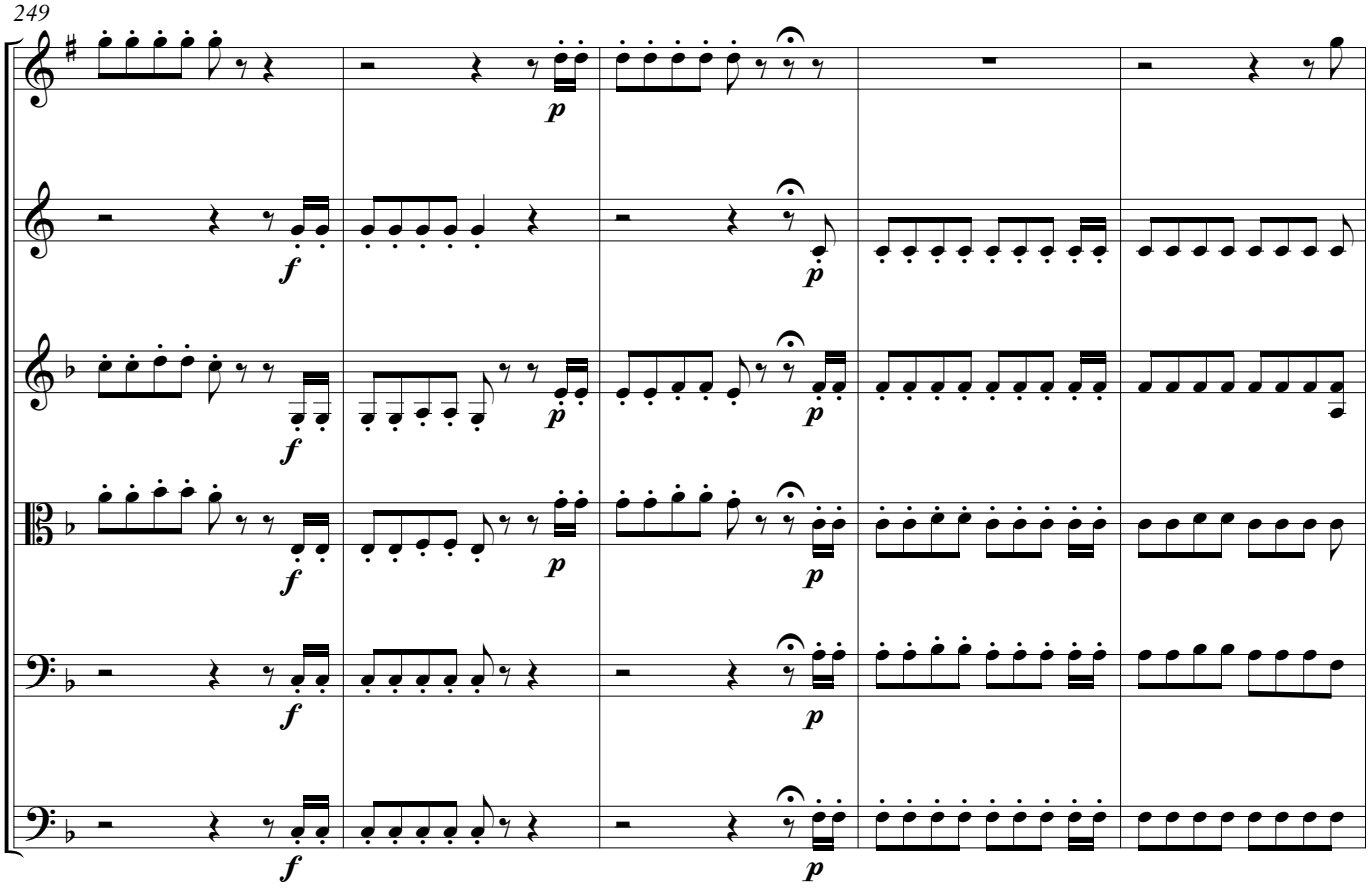
249
f
p

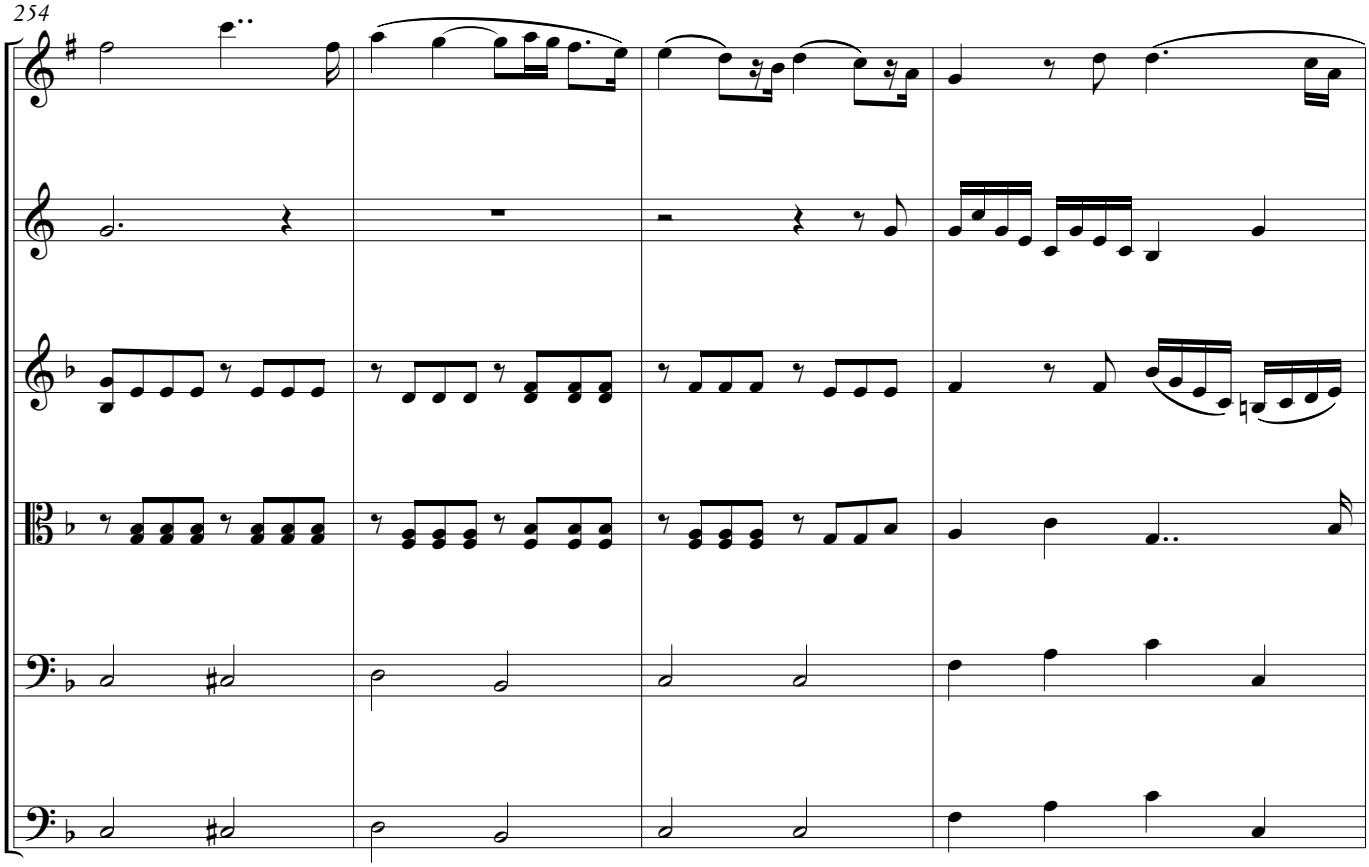
254

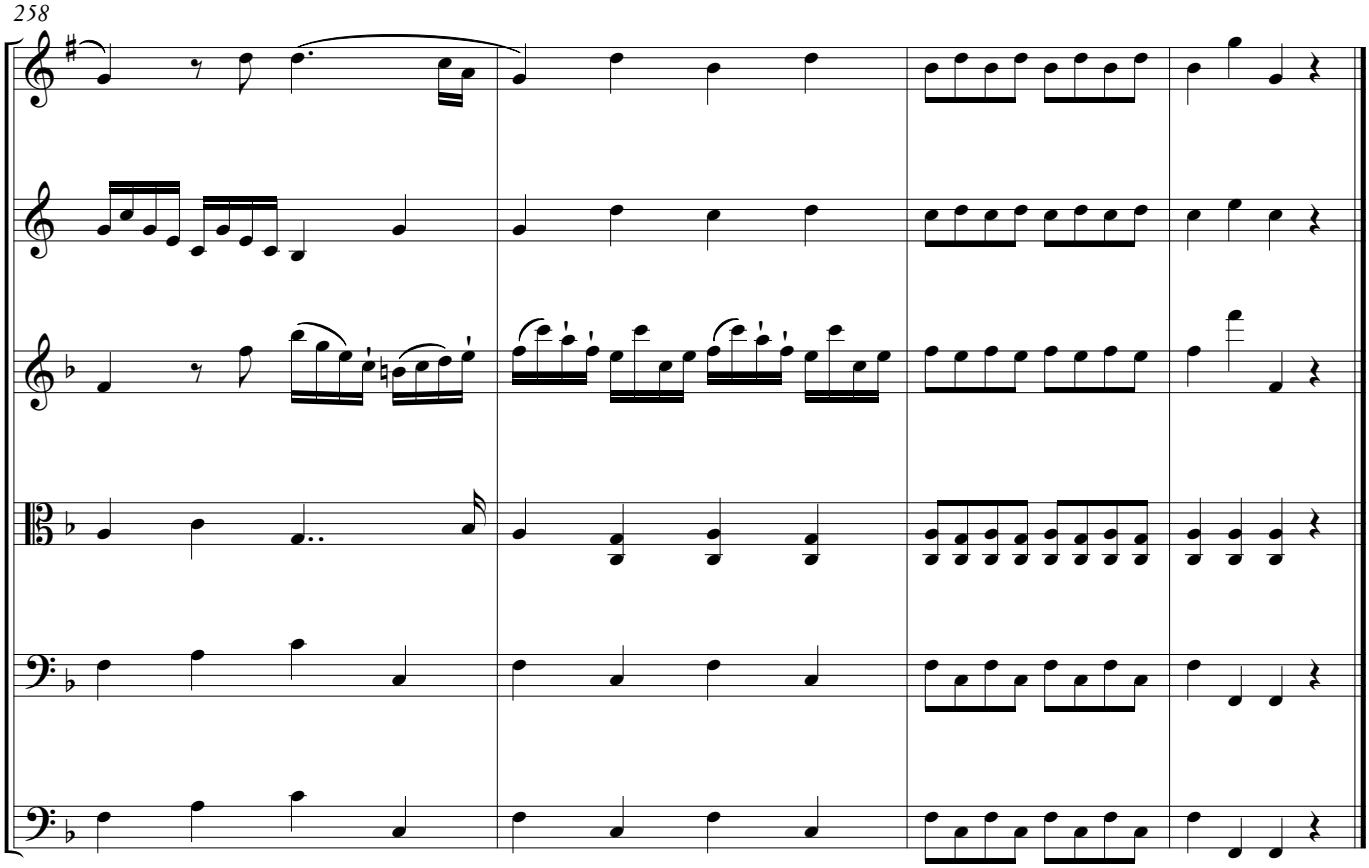
258

Joachim Nicolas Eggert

Joachim Nicolas Eggert (1779–1813) tillhör inte de välkända tonsättarna, men borde göra det. Han kom som 24-åring till Stockholm och gjorde där hela sin korta karriär som violinist, tonsättare och dirigent.

Eggert var född i Gingst på ön Rügen som då var svenskt territorium. Han studerade först för organisten i Gingst, sökte sig sedan till närbelägna Stralsund för fortsatta musikstudier, därefter söderut till Braunschweig, där han bland annat studerade för tonsättaren Friedrich Gottlob Fleischer.

Efter en kort tid som musikdirektör vid hertigen av Mecklenburg-Schwerins hovteater, i och för sig en inte särskilt bemärkt post, reste han till Stockholm 1803 och blev snart violinist vid Hovkapellet. Han började dirigera orkestern 1807. Efter Johann Christian Friedrich Haeffners avgång som hovkapellmästare 1808 utsågs Eggert till vice kapellmästare, en syssla som han hade till 1810. Parallellt med dessa arbeten skrev Eggert musik i en för tiden modern stil – redan 1804 fick han i uppdrag att skriva musiken till hertig Fredrik Adolfs begravning. Eggert komponerade symfonier, kantater och operor, men skrev också kammarmusik, bland annat tolv stråkkvartetter.

Av vännerna Erik Drake och Leonard Fredrik Rääf blev Eggert engagerad i den pågående insamlingen av folkvisor.

Joachim Nicolas Eggert var inställd på att återvända till de tyska områdena, när han avled på Rääfs gods Thomestorp i Kisa, bara 34 år gammal.

Joachim Nicolas Eggert invaldes den 12 juni 1807 som ledamot nr 212 i Kungl. Musikaliska Akademien.

© *Gunnar Ternhag,* Levande musikarv

Sextett för klarinett, horn (alternativt bassetthorn), violin, altviolin, violoncell och kontrabas Op. 6

Sextetten för klarinett, horn (alternativt bassetthorn), violin, altviolin, violoncell och kontrabas var tänkt att framföras på den konsert Eggert arrangerade på Riddarhuset den 14 maj 1807. På grund av sjukdom blev det inte så, men tack vare att sextetten stod på programmet vet vi att den måste ha komponerats före maj 1807. En källa till inspiration kan ha varit Beethovens Septett Op. 20, som vid den här tiden var det mest framförda Beethovenverket i Stockholm. En annan kan ha varit att Hovkapellet just då kunde stoltsera med en samling synnerligen framstående träblåsare; klarinettisten Bernhard Henrik Crusell, hornisten Johann Michael Friedrich Hirschfeld, oboisten Carl Anton Braun och de tre bröderna Preumayr, alla fagottister. Om de inte hade blivit sjuka skulle Crusell och äldste brodern Preumayr ha spelat sextetten på konserten den 14 maj.

Som i mycket av Eggerts musik är Haydn en tydlig förebild, vid sidan av Beethoven. Första satsen börjar med en långsam, tungsint inledning, där cello och bas efter ett tag får sällskap av viola. Den mörka karaktären fortsätter genom första temat där hornet har huvudrollen; först när klarinett och violin tar

över i och med andra temat lättas stämningen upp. Denna duo fortsätter sedan driva musiken i både genomföring och återtagning, även om hornet också kommer igen i första tematets återkomst.

Också den andra satsen börjar med en liknande inledning i det låga stråket, men här är det klarinetten som sedan presenterar satsens behagfulla lyriska melodi. Ett tag tar violinen över huvudrollen, för att sedan lämna tillbaka stafettpinnen till klarinetten. Hela satsen karaktäriseras dock av ett mer utvecklat ensemblespel än i första satsen.

I menuetten kontrasteras stråk och blås tydligare, för att i trion direkt jaga efter varandra. Här har Eggert också infogat haydnska rytmiska effekter.

Sista satsen öppnas med en kort galoppartad inledning varpå klarinetten presenterar en lyrisk melodi som efter ett tag övergår i en mer virvlande karaktär när violinen gör klarinetten sällskap. Även hornet får stundtals skina som solist i detta fartfyllda allegro.

© *Mårten Nehrfors Hultén,* Levande musikarv

Joachim Nicolas Eggert

Joachim Nicolas Eggert (1779–1813) is not among the more familiar composers having been active in Sweden, but he should be. At the age of 24, he arrived in Stockholm, where he made his whole short career as a violinist, composer and conductor.

Eggert was born in Gingst on the island of Rügen, then a Swedish dominion. He first studied for the organist in Gingst, then went to nearby Stralsund to continue his musical studies, and later south to Braunschweig where he studied for the composer Friedrich Gottlob Fleischer, among others.

After a short time as director of music at the court theatre of the Duke of Mecklenburg-Schwerin, in truth a posting of little distinction, he travelled to Stockholm in 1803 and soon became violinist at the Royal Court Orchestra. He began conducting the orchestra in 1807. After Johann Christian Friedrich Haeffner's departure as hovkapellmästare (chief conductor) in 1808, Eggert was appointed vice chief conductor, a position he occupied until 1810. In tandem with these posts, Eggert wrote music in a modern style for its time – as early as 1804, he was commissioned to write the music for Duke Fredrik Adolf's funeral. Eggert composed symphonies, cantatas and operas, but also wrote chamber music, including twelve string quartets.

Through his friends Erik Drake and Leonard Fredrik Rääf, Eggert became involved in the on-going collection of folk tunes.

Joachim Nicolas Eggert was aiming to return to the German territories when he died at Rääf's estate Thomestorp in Kisa, aged only 34.

On June 12 1807, Joachim Nicolas Eggert was elected to the Royal Academy of Music as member no. 212.

© *Gunnar Ternhag,* Levande musikarv
Transl. Martin Thomson

Sextet for clarinet, horn (alternatively basset horn), violin, viola, cello and double bass Op. 6

The sextet for clarinet, horn (alternatively basset horn), violin, viola, cello and double bass was intended to be performed at the concert Eggert arranged at Riddarhuset (The House of Nobility) on May 14, 1807. Due to illness this did not happen, but thanks to the fact that the sextet was printed in the program, we know that it must have been composed before May 1807. One source of inspiration may have been Beethoven's Septet Op. 20, which at this time was Beethoven's most performed work in Stockholm. Another may have been the fact that Hovkapellet (the Royal Court Orchestra) at that time could boast a number of particularly prominent woodwind players; clarinetist Bernhard Henrik Crusell, hornist Johann Michael Friedrich Hirschfeld, oboist Carl Anton Braun and the three Preumayr brothers, all bassoonists. If they had not become ill, Crusell and the eldest brother Preumayr would have played the sextet at the May 14 concert.

As in much of Eggert's music, Haydn is a clear model, alongside Beethoven. The first movement begins with a slow, melancholic introduction, where, after a while, the cello and bass are joined by the viola. The dark character continues through the first theme where the horn has the principle role. Only when the clarinet and violin take over with the second theme does the mood become lighter. This duo then continues to drive the music in both development and recapitulation, although the horn also reappears when the first theme returns.

The second movement, too, begins with a similar introduction by the lower strings, but here it is the clarinet that then presents the movement's pleasing lyrical melody. For a while, the violin takes over the lead role, later returning the baton to the clarinet. The whole movement is characterised by a more developed ensemble playing than in the first movement.

In the minuet, the strings and the wind instruments are more clearly contrasted, and in the trio they directly chase one another. Here, Eggert has also inserted some Haydnesque rhythmic effects.

The last movement opens with a short galloping introduction, after which the clarinet presents a lyrical melody which, after a while, changes into a more swirling character when the violin joins the clarinet. Even the horn is sometimes allowed to shine as a soloist in this fast-paced and attractive allegro.

© *Mårten Nehrfors Hultén,* Levande musikarv
Transl. Jill Johnson

Kritisk kommentar

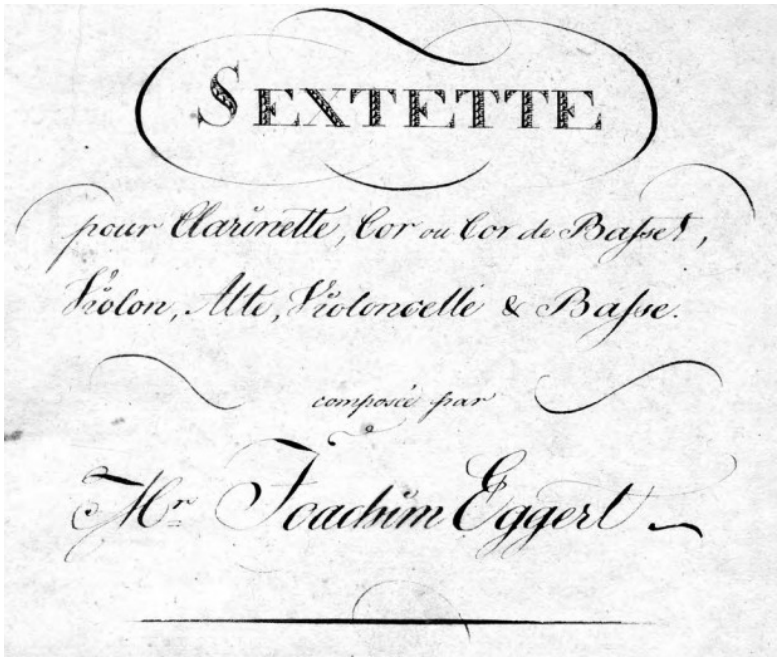

Källmaterialet består av ett handskrivet partitur i manuskript (**MS**), Musik- och teaterbiblioteket i Stockholm. Verket finns i skrivande stund inte upplagt i RISM.

Satsnumren har lagts till i utgåvan. Intressant att notera att bassetthorn anges som alternativ för horn.

Adagio-Allegro (sats 1)

Takt	Instrument	Kommentar
22–24	Cor.	Bågar överförda från parallellställen i t. 43 och t. 210–211.
37–39	Cor.	Bågar och artikulation överförda från parallellstället i t. 206–208.
41	Cor.	Båge överförd från parallellstället i t. 210.
41	Vl., Va	Båge och artikulation överförd från parallellstället i t. 210.
46	Vc.	***fz*** överfört till Vc. från övriga stämmor.
53:3	Cl.	Diminuendopil överförd från övriga stämmor.
64	Va	MS har ***p***, ändrat till ***pp*** i utgåvan.
71–82	Vl., Va	Legato- och bindebågar mellan takterna införda i hela

		passagen enligt det mönster som är inskrivet i exempelvis t 71–72.
75	Cl.	 Mellan t. 75 och 76 finns en 4-delsliknande symbol, vilken möjligen skulle kunna indikera andning, eller någon form av utsmyckning. Ingen andning behövs dock, och det går inte att avgöra vilken ton som avses om det skulle röra sig om ett ornament. Symbolen tas ej med i utgåvan, utan nämns endast här i kommentaren.
78	Vc., Cb.	Crescendopil överförd från övriga stämmor.
79–82	Vc., Cb.	Artikulationen skiljer sig åt mellan instrumenten i MS, har i utgåvan likformats. 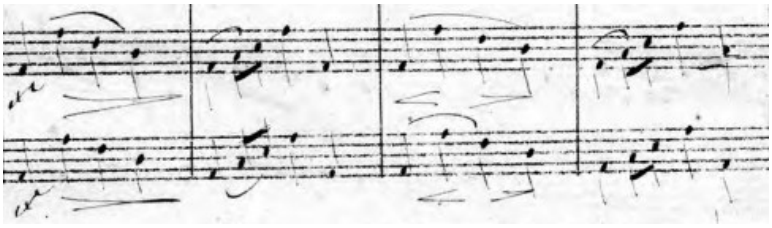
82u	Vl.	MS har ett ackord, ass/f1/ass1. Ändrat till oktav i utgåvan i analogi med 80u.
83	Cor.	Båge överförd från parallellstället i t. 250.
99	Va–Cb.	Crescendopil överförd från Vl.
110	Cb.	Legatobågen från t. 108 tillagd i utgåvan.
146	Cl.	***f*** tillagt i analogi med Vl. följande takt.
169	Va	Båge tillagd i utgåvan.
171	Vc.	Bindebågen tillagd i utgåvan.
182	Vc.	Båge tillagd, finns på detta motiv i Cor. t. 174.
198–199	Cl.	Kanske skall dessa två takter utelämnas. De är i MS införda i klingande notation, vilket skulle kunna

		innebära att notskrivaren skrivit Vl. på fel rad. Musiken står emellertid även i Vl-stämman, och har inte strukits över i Cl-stämman. I utgåvan står noterna kvar som smånoter och har transponerats.
202u	Cor.	***pp*** flyttat från 202:1.
214–	Va, Vc.	Oklart om bågen avser fyra 16-delar, eller en+tre i denna och följande takter.
220	Vc.	Båge överförd från Va.
223–224	Cor.	Båge överförd från Vl.
225–226	Cor., Vl.	Båge tillagd i analogi med t. 223–224.
230	Vc.	Crescendopil överförd från Vl.
235	Cor.	Båge överförd från parallellställe i Cl. t. 68.
250u	Str.	***pp*** överfört från Cor.
273	Tutti	Kil överförd från Vl. och Va.
276:1	Cl.	MS har staccato, borttaget i utgåvan till överensstämmelse med övriga stämmor.

Adagio (sats 2)

Takt	Instrument	Kommentar
20	Cb.	***pp*** tillagt.
29:3	Vl.	♮ för e2 tillagt i utgåvan.
36	Vc.	MS har två bågar varav en över hela takten. Den sistnämnda är borttagen i utgåvan, för att skapa överensstämmelse mellan Vc. och Vl.
45–46	Cb.	Båge tillagd i t. 45, punkter tillagda i 45-46.
56	Va., Vc.	Båge tillagd enl. föregående takt.
63	Vl.	Kil överförd från Cl.

63	Va.	***p*** tillagt enl. övriga stråkstämmor.
64	Va.	MS har båge över hela takten, ändrat till överensstämmelse med Vc.
72	Tutti	MS har inga paustecken – 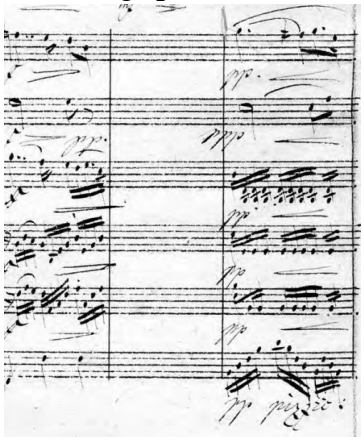 Tillagda i utgåvan.
75	Cl.	Båge överförd från Vl.

Menuetto (sats 3)

17u	Vl., Va	Båge tillagd i analogi med takten före.
40	Cl.	Båge från Vl.
112	Cb.	arco tillagt i utgåvan.
131	Cl.	Balkning och båge från Vl. MS har balk endast över tredje slaget.

Finale allegro (sats 4)

14	Str.	***pp*** överfört från Cor.
15	Cb.	Här står arco i MS, men det finns inget pizz tidigare i satsen. Sannolikt menar man här pizz istället, i analogi med t.ex. t. 127. Utgåvan ändrar till pizz och för in ett upphävande arco i t. 19.
28	Vl.–Vc.	***ff*** överfört från Cb.
30	Va–Cb.	***ff*** överfört från Vl.

38:2	Vl.	Balkning ändrad från 4 till 2+2 till överensstämmelse med Cl.
40	Va.	Balkning ändrad från 4 till 2+2 till överensstämmelse med Vc.
47u	Cor.	MS har 16-del, ändrat till 8-del i utgåvan till överensstämmelse med Cl.
64, 70	Va.	♮ för h tillagt i utgåvan.
68	Vc., Cb.	♮ för h tillagt i utgåvan.
72–79	Vl., Va	72–73 har båge över hel takt, i t. 74 har Vl. båge över halv takt. I utgåvan har (som antyds i MS) båge per ackordbyte genomförts.
78	Cor.	Samma noter som i Vl. är införda här av misstag. Borttagna i utgåvan.
87	Cl.	***f*** överfört från övriga.
121	Cl.	Båge överförd från parallellstället i t. 9.
126–129	Vc.	Bågar överförda från parallellstället t. 14–18.
131	Vl.	MS har ***f*** , sannolikt för att visa att Vl. här går över till melodispel istället för ackompanjemang. Ersatt med *più* ***f*** i utgåvan.
152:3	Va.	Frasbågen över hela frasen är original, de två mindre bågarna har överförts från Vl. och Vc.
154:4	Vl.	MS har en tvåfaldigt formad båge ritad med ett drag: Har i utgåvan tolkats som bindebåge mellan c2-c2 samt en lång båge över hela takten i analogi med Cl. och Vc.
155–156	Vc.	Bågar tillagda enl. t. 151 och 153 samt Va. t. 156.

164–166	Vc.	Bågar överförda enl. t. 162.
190–	Str.	Artikulation och dynamik överförd från parallellstället t. 68-.
195	Cb.	Här står pizz, men det finns inget efterföljande arco i **MS**. Utgåvan föreslår t. 202 eller t. 207 (försedda med beteckning inom hakparenteser).
203:4	Cb.	Sannolikt skrivfel i **MS**, som har f-d1. Eftersom skaftet är långt har det förmodligen skrivits ett f först som sedan ändrats till d1. Utgåvan behåller d1.
208–209	Vl.	**MS** har ***ff*** som accent på andra slaget i dessa takter. Ändrat till ***fz*** i utgåvan.
248u–249	Vc.	Endast på detta ställe saknas den vanliga rörelsen ters-kvart-ters. Möjligen skall Vc. även här spela som i satsens början: 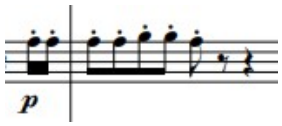 I utgåvan förs denna korrigering in. MS har Vc. unison med Cb.
249u	Cl.	***p*** tillagt.

© *Andreas Edlund*, Levande musikarv